

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/11/2021
Identifikačné číslo spisu: 9521100113
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štift
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:9521100113.5

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obžalovaného JUDr. B. D., PhD., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 24. mája 2022 v Bratislave odvolania obžalovaného JUDr. B. D., PhD. a jeho manželky Mgr. U. D. podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2021, č. k. 3T/5/2021-2855, a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok sa z r u š u j e.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný - JUDr. B. D., PhD., nar. X. O. XXXX v J., trvale bytom S. E. K., S. XXX,

uznáva za vinného, že

1. v presne nezistený deň koncom mesiaca júl roku 2017, v období po 21. júli 2017, od JUDr. J. A. (trestne stíhaný v inom konaní) v kaviarni nachádzajúcej sa na prvom poschodí nákupného centra Z. (v súčasnosti nákupné centrum K.) v Bratislave na K. ulici č. XXXXX/XXX, prevzal finančné prostriedky 50.000 eur ako odmenu za to, že z pozície špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky intervenoval a zabezpečil u podriadenej prokurátorky JUDr. I. M., aby ako zastupujúca prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nepodala na výsluchu obvineného Ing. J. D. sťažnosť proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorým bolo rozhodnuté o nahradení väzby Ing. J. D., na základe čoho bol tento prepustený z väzby na slobodu,

2. dňa 20. augusta 2020 v areáli budovy F. v Bratislave, na J. T. č. XXX, odovzdal na osobnom stretnutí JUDr. J. A. obálku formátu W., ktorej obsahom boli fotokópie časti vyšetrovacieho spisu vedeného na Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, odbore Stred, pod ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020, vo veci trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144

ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. a), písm. b) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona ohľadom poškodeného Mgr. O. L., vrátane dvoch utajovaných písomností vydaných sudcom Špecializovaného trestného súdu vedených v osobitnom režime utajenia označené stupňom utajenia „Výhradené“ týkajúcich sa nevydania príkazov na sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 1 Trestného poriadku, s ktorými nemal JUDr. J. A. právo sa oboznámiť,

teda

v bode 1 - v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu cez sprostredkovateľa pre seba prijal úplatok a čin spáchal ako verejný činiteľ,

v bode 2 - úmyselne vyzradil nepovolanej osobe utajovanú skutočnosť označenú podľa zákona stupňom utajenia Vyhradené,

čím spáchal

v bode 1 - zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020,

v bode 2 - prečin ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020.

Za to sa mu
ukladá:

Podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 peňažný trest vo výmere 100.000 (stotisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

III.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu § 285 písm. b) Trestného poriadku sa obžalovaný - JUDr. B. D., PhD., nar. X. O. XXXX v J., trvale bytom S. E. K., S. XXX,

oslobodzuje

1. spod bodu 1 obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 20. apríla 2021, č. k. VII/2 Gv 150/20/1000-69, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona s tým, že mal podporovať zločineckú skupinu, ktorý mal byť podľa obžaloby spáchaný na skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia 90.-tych rokov 20. storočia bolo vytvorené spoločenstvo osôb, ktorého členovia sa v rámci pôsobenia označovali ako J. (ďalej iba „skupina“), kedy sa po násilnej smrti O. J. (v roku XXXX) do čela skupiny postavil Ing. J. D., prezývaný „D.“, ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, a následne došlo k štruktúrovaniu skupiny, kde v rámci tejto štruktúry boli z pohľadu

horizontálneho členenia vytvorené tri zložky, a to riadiaco - rozhodovacia, v rámci ktorej bola okrem najvyššej pozície vytvorená minimálne jedna ďalšia, priamo podriadená pozícia, riadiaco - výkonná, ktorej členovia priamo podliehali osobám z riadiaco - rozhodovacej zložky a okrem riadenia im nižšie postavených členov výkonnej zložky a zabezpečovali aj samotný výkon konkrétnych príkazov od členov riadiaco - rozhodovacej zložky a výkonná, v rámci ktorej boli vytvorené minimálne tri pracovné pozície, a to ochrankári, výjazd a biletári, pričom skupina samotná bola v rámci vertikálneho členenia rozdelená na viaceré vetvy, na ktorých čele stáli jednotlivé osoby z riadiaco - výkonnej zložky, okrem iných v období od roku 2003 do roku 2020 aj A. A. (zomrel pravdepodobne v mesiaci august 2020), kde tieto vetvy boli vytvorené za účelom sťažného mapovania a objasňovania trestnej činnosti páchanej členmi skupiny a sťažného dokazovania prepojenia medzi jednotlivými členmi skupiny, pričom predmetná skupina, resp. jej členovia sa zaoberali páchaním rôznej trestnej činnosti najmä násilného a ekonomického charakteru, a to za účelom dosahovania sústavného zisku, kde takto dosiahnutý zisk bol ďalej používaný jednak na mesačné výplaty jednotlivým členom skupiny, ako aj na samotný chod skupiny ako takej (odmeny členom za ich lojalnosť, mlčanlivosť, platby advokátov, úplatky, úhrady výdavkov väznených členov a pod.), pričom od presne nezisteného obdobia, minimálne však od roku 2017 do septembra 2020 JUDr. J. A., ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, a Mgr. L. I. (zomrel dňa XX. L. XXXX) vykonávali v rámci svojho pôsobenia činnosť, ktorá spočívala v podpore a pomoci členom skupiny, a teda smerovala k zachovaniu existencie samotnej skupiny, pričom táto činnosť pre skupinu bola do roku 2020 realizovaná prostredníctvom osoby A. A., ktorý zabezpečoval styk členov skupiny s osobami JUDr. A. a Mgr. I., ktorí využívali pre zachovanie existencie a celistvosti skupiny jednak svoje samotné pôsobenie, ako aj svoje priateľské väzby tak v ozbrojených bezpečnostných zboroch Slovenskej republiky, kedy boli minimálne od roku 2016 prostredníctvom osoby Mgr. E. Z., ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, pôsobiaceho na pozícii zástupcu riaditeľa V. získavané informácie o rozpracovaní jednotlivých členov skupiny zložkami Policajného zboru, pričom tieto boli následne prostredníctvom Mgr. I. osobou A. A. tlmočené jednotlivým členom skupiny, ako aj na úrovni prokuratúry, kde minimálne od leta roku 2017 JUDr. B. D., PhD. z pozície špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP GP SR“) poskytoval okrem iných aj prostredníctvom osoby JUDr. A. informácie o prebiehajúcich trestných konaniach na ÚŠP GP SR a vyvíjal činnosť, ktorá minimálne sťažovala dokumentovanie trestnej činnosti tejto skupiny osôb označovanej ako J. a zachovať existenciu a celistvosť tejto skupiny a smerovala k zachovaniu existencie a celistvosti skupiny, pričom za popisované služby boli JUDr. D., PhD. a Mgr. Z. členmi skupiny odmeňovaní, a to prostredníctvom osôb JUDr. A. a Mgr. I., čím takýmto súčinnosťným konaním vytvárali nenáležité výhody pre členov zločineckej skupiny J., ako aj skupinu ako takú,

2. spod bodu 3 obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 20. apríla 2021, č. k. VII/2 Gv 150/20/1000-69, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona s tým, že mal ako verejný činiteľ, v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a čin spáchať z osobitného motívu - v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin, ktorý mal byť podľa obžaloby spáchaný na skutkovom základe, že

v bližšie nezistený deň roku 2020 po dni 30. marec 2020 po tom, čo JUDr. B. D., PhD. oznámil na bližšie nezistenom mieste na území Slovenskej republiky JUDr. J. A., že je podozrivý vo veci prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na 2. oddelení vyšetrovania odboru Východ národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, požiadal JUDr. A. JUDr. B. D., PhD., aby jeho osobe zabezpečil zo svojej pozície špeciálneho prokurátora ÚŠP GP SR viac informácií o prebiehajúcim trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, na čo následne JUDr. B. D., PhD. v priebehu nasledujúcich dní odovzdal JUDr. A. časti spisového materiálu vedeného pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, a to zápisnicu o trestnom oznámení MVDr. Z. D., spísanú dňa 30. decembra 2019 v Košiciach pod č. p.: PPZ-NKA-OV-604-001/2019-PZ a uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 30. marca 2020, vydaného pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, čím JUDr. B. D., PhD. vyššie opísaným konaním zneužil svoje vtedajšie postavenie špeciálneho prokurátora ÚŠP GP SR a vykonal svoju

právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, a to minimálne v ustanoveniach § 26 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. j) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov a zadovážil tak pre JUDr. A. na základe predošlej dohody ako pre osobu podozrivú zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona neoprávnený prospech spočívajúci v oboznámení sa JUDr. A. so skutočnosťami, ktoré vypovedal MVDr. Z. D., pričom JUDr. B. D., PhD. takto konal s vedomím, že umožní JUDr. A. včas realizovať opatrenia smerujúce k zakrytiu jeho prípadnej trestnej činnosti a zamedzeniu jej odhalenia, resp. minimálne sťaženiu dokumentovania takejto trestnej činnosti orgánmi činnými v trestnom konaní,

pretože tieto skutky nie sú trestnými činmi.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „ŠTS“) z 20. septembra 2021, č. k. 3T/5/2021-2855, bol obžalovaný JUDr. B. D., PhD. uznaný za vinného zo spáchania v bode 1 zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona („Tr. zák.“), v bode 2 zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v bodoch 3 a 4 pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. v bode 4 v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1. minimálne od leta roku 2017 až do 17.09.2020, na rôznych miestach na území Slovenskej republiky, z pozície špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky poskytoval minimálne prostredníctvom osoby JUDr. J. A. (trestne stíhaného v samostatnom konaní) informácie o prebiehajúcich trestných konaniach na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a vytváral podmienky, ktoré boli spôsobilé sťažiť dokumentovanie trestnej činnosti skupiny osôb označovanej ako J. a zachovať existenciu a celistvosť tejto skupiny, pričom za tieto služby bol členmi skupiny najmenej jeden raz odmenený prostredníctvom JUDr. J. A. a takýmto súčinnostným konaním vytváral nenáležitú výhodu pre osoby činné pre skupinu označovanú ako J., ale aj pre samotnú skupinu,

ktorá bola na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky rozpracovaná a evidovaná ako spoločenstvo osôb, vytvorené v presne nezistenom období deväťdesiatych rokov 20. storočia, ktoré sa v rámci svojho pôsobenia označovalo ako J. a ktorého označenie bolo odvodené od mena jej čelného predstaviteľa O. J. (zomrel v roku XXXX), po násilnej smrti ktorého bol za šéfa tejto skupiny považovaný Ing. J. D., prezývaný D. (trestne stíhaný v inom konaní), pričom skupina bola štrukturovaná tak, že z pohľadu jej horizontálneho členenia boli vytvorené tri zložky, a to riadiaco - rozhodovacia, v rámci ktorej bola okrem najvyššej pozície vytvorená minimálne jedna ďalšia, priamo podriadená pozícia, riadiaco - výkonná, ktorej členovia, priamo podliehali osobám z riadiaco - rozhodovacej zložky a okrem riadenia im nižšie postavených členov výkonnej zložky zabezpečovali aj samotný výkon konkrétnych príkazov od členov riadiaco - rozhodovacej zložky a výkonná, v rámci ktorej boli vytvorené minimálne tri pracovné pozície, a to ochrankári, výjazd a biletári a z pohľadu jej vertikálneho členenia bola rozdelená na viaceré vetvy, na ktorých čele stáli jednotlivé osoby z riadiaco - výkonnej zložky, okrem iných v období od roku 2003 do roku 2020 aj A. A. (zomrel pravdepodobne v mesiaci august 2020), kde tieto vetvy boli vytvorené na účely sťaženého mapovania a objasňovania trestnej činnosti páchanej členmi skupiny a sťaženého dokazovania prepojenia medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorí sa zaoberali páchaním rôznej trestnej činnosti, najmä násilného a ekonomického charakteru, a to na účely dosahovania sústavného zisku, kde takto dosiahnutý zisk bol ďalej používaný na mesačné výplaty jednotlivým členom skupiny ako aj na samotný chod skupiny (odmeny členom za ich lojálnosť, mlčanlivosť, platby advokátov, úplatky, úhrady výdavkov väznených členov a iné), pričom od presne nezisteného obdobia, minimálne však od roku 2017 do septembra 2020 JUDr. J. A. (trestne stíhaný v samostatnom konaní) a Mgr. L. I. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) vykonávali v rámci svojho pôsobenia činnosť, ktorá spočívala v podpore a v pomoci členom skupiny a smerovala k

zachovaniu existencie samotnej skupiny, pričom táto činnosť pre skupinu bola do roku 2020 realizovaná prostredníctvom osoby A. A., ktorý zabezpečoval styk členov skupiny s osobami JUDr. J. A. a Mgr. L. I., ktorí využívali pre zachovanie existencie a celistvosti skupiny jednak svoje samotné pôsobenie, ako aj svoje priateľské väzby, a to nielen na úrovni prokuratúry, ale aj v ozbrojených bezpečnostných zboroch Slovenskej republiky, kedy minimálne od roku 2016 prostredníctvom Mgr. E. Z. (už právoplatne odsúdeného rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 13T/4/2021 zo dňa 05.05.2021), pôsobiaceho na pozícii zástupcu riaditeľa Úradu zvláštnych policajných činností Prezídia Policajného zboru, získavali informácie o rozpracovaní jednotlivých členov skupiny zložkami Policajného zboru, pričom tieto boli následne prostredníctvom Mgr. L. I. osobou A. A. tlmočené jednotlivým členom skupiny,

2. v presne nezistený deň, v období nasledujúcom po dni 21.07.2017, prevzal od JUDr. J. A. v kaviarni nachádzajúcej sa na prvom poschodí nákupného centra Z. (v súčasnosti obchodné centrum K.) na adrese Bratislava, K. ulica č. XXXXX/XXX, sumu 50.000 eur ako odmenu za jeho intervenciu vo vzťahu k nepodaniu sťažnosti zastupujúcou prokurátorkou Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky,

nakoľko v období najskôr od 17.07.2017 a najneskôr dňa 20.07.2017, zabezpečil, že dňa 21.07.2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tp/2/2017, po tom, čo bol ukončený výsluch Ing. J. D. - v tom čase považovaného za najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny J. - vo veci jeho prepustenia z väzby a vyhlásené uznesenie, ktorým podľa § 81 odsek 1 Trestného poriadku sudca Špecializovaného trestného súdu nahradil väzbu u Ing. J. D. prijatím peňažnej záruky v sume 100.000 eur a inými zákonnými inštitútmi, nebola voči predmetnému uzneseniu zo strany zastupujúcej prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. I. M. podaná sťažnosť, v dôsledku čoho bol Ing. J. D. dňa 21.07.2017 prepustený z väzby na slobodu a za toto zabezpečenie, vykonané z pozície špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky formou ústne podaného usmernenia pre zastupujúcu prokurátorku JUDr. I. M., pričom táto odmena predstavovala polovicu z vopred dohodnutej odmeny, ktorá bola A. Y. vyplatená v sume 100.000 eur Mgr. L. I. (zomrel dňa XX.XX.XXXX), na bližšie nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, z ktorej polovicu si rozdelili v rovnakom pomere medzi sebou Mgr. L. I. a JUDr. J. A. po tom, čo A. Y. ako člen zločineckej skupiny J. (trestne stíhaný v inom konaní) oslovil Mgr. L. I. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) s požiadavkou, ktorej predmetom bolo zabezpečenie, aby v prípade prijatia peňažnej záruky v zmysle ustanovenia § 81 Trestného poriadku sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tp/2/2017, nebola zo strany zastupujúceho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri rozhodovaní o prepustení z väzby Ing. J. D., považovaného v tom čase za najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny J., podaná sťažnosť proti rozhodnutiu o prijatí peňažnej záruky, a tento bude prepustený na slobodu, v súvislosti s čím oslovil Mgr. L. I. s predmetnou požiadavkou JUDr. J. A. (trestne stíhaného v inom konaní), v tom čase vykonávajúceho funkciu riaditeľa Kriminálneho úradu Finančnej správy Slovenskej republiky,

3. v bližšie nezistenom dni v mesiaci apríl 2020, v kancelárii na X. poschodí v budove F. v Bratislave, na J. T. č. XXX, odovzdal JUDr. J. A. časti spisového materiálu vedeného pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, a to zápisnicu o trestnom oznámení MVDr. Z. D., spísanú dňa 30.12.2019 v Košiciach pod č.p.: PPZ-NKA-OV-604-001/2019-PZ a uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku zo dňa 30.03.2020, vydaného pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020,

pretože keď v bližšie nezistený deň nasledujúci po dni 30.03.2020 JUDr. J. A. najskôr oznámil v kancelárii na X. poschodí v budove F. v Bratislave, na J. ceste č. XXX, že je podozrivý vo veci prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 odsek 1 Trestného zákona, vedenej na 2. oddelení vyšetrovania odboru Východ Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, tak ho následne JUDr. J. A. požiadal, aby mu zabezpečil zo svojej pozície špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky viac informácií o prebiehajúcim trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020 a takýmto konaním zneužil svoje vtedajšie postavenie špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, a to minimálne v ustanoveniach § 26 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), písmeno j) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, a zadovážil tak pre

JUDr. J. A., na základe ich predošlej dohody ako pre osobu podozrivú zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 odsek 1 Trestného zákona neoprávnený prospech, spočívajúci v oboznámení sa JUDr. J. A. so skutočnosťami, ktoré vypovedal MVDr. Z. D., pričom takto konal s vedomím, že JUDr. J. A. umožní včas realizovať opatrenia smerujúce k zakrytiu jeho prípadnej trestnej činnosti a zamedzeniu jej odhalenia ako aj k sťaženiu dokumentovania takejto trestnej činnosti orgánmi činnými v trestnom konaní,

4. dňa 19.08.2020, v areáli budovy F. v Bratislave, na J. ceste č. XXX, na osobnom stretnutí odovzdal JUDr. J. A. obálku formátu A4, ktorej obsahom boli fotokópie častí vyšetrovacieho spisu vedeného pod ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020, a to uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, úradný záznam príslušníka 2. operatívneho oddelenia, odboru Bratislava, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru z vyťaženia osoby pracujúcej v prospech Policajného zboru s uvedením jej krycieho mena, úradný záznam príslušníka 2. operatívneho oddelenia, odboru Bratislava, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru z vyťaženia osoby I. D., dve utajované písomnosti vydané sudcom Špecializovaného trestného súdu, vedené v osobitnom režime utajenia označené stupňom utajenia „Vyhradené“ a výsluch svedka - poškodeného Mgr. O. L., pretože ako špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ho o to požiadal JUDr. J. A. v bližšie nezistený deň roku 2020, v období pred dňom 19.08.2020, keď sa JUDr. J. A. dozvedel od Mgr. E. Z. (už právoplatne odsúdeného rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 13T/4/2021 zo dňa 05.05.2021), že je spolu s ďalšími štyrmi osobami podozrivý vo veci prípravy úkladnej vraždy vyšetrovateľa 2. oddelenia vyšetrovania, odboru Bratislava Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pplk. Mgr. O. L., vedenej pod ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020, pričom JUDr. J. A. chcel takto cez neho pre seba zabezpečiť viac informácií týkajúcich sa označeného prebiehajúceho trestného konania,

čím vyššie opísaným konaním zneužil svoje vtedajšie postavenie špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, a to minimálne v ustanoveniach § 26 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), písmeno j) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, a zadovážil tak pre JUDr. J. A., na základe ich predošlej dohody ako pre osobu podozrivú z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 odsek 1, odsek 2 písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona, neoprávnený prospech spočívajúci v oboznámení sa podozrivého JUDr. J. A. so skutočnosťami, ktoré boli obsahom vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020, pričom takto konal s vedomím, že umožní JUDr. J. A. včas realizovať opatrenia smerujúce k zakrytiu jeho prípadnej trestnej činnosti a zamedzeniu jej odhalenia ako aj k sťaženiu dokumentovania takejto trestnej činnosti orgánmi činnými v trestnom konaní.

Za to bol obžalovanému prvostupňovým súdom uložený podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť rokov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. trest prepadnutia majetku.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) podali odvolania obžalovaný JUDr. B. D., PhD. a jeho manželka Mgr. U. D., a to obžalovaný priamo do zápisnice po vyhlásení napadnutého rozsudku (č. l. 2691) a manželka obžalovaného v jeho prospech písomným podaním urobeným na pošte 5. októbra 2021 (č. l. 2811-2812) proti výrokom o vine, treste a proti konaniu, ktoré predchádzalo rozsudku. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo 6. decembra 2021 (č. l. 3178, 3199-3425) doručeným na odvolací súd po tom, ako bol prvostupňovým súdom predložený 2. decembra 2021 spis na rozhodnutie o odvolaniach, ktoré bolo doplnené podaniami zo 4. februára 2022 (č. l. 3970-4088), 18. februára 2022 (č. l. 4157-4237) a 12. mája 2022 (č. l. 4554-4875). Rozvedenie jednotlivých odvolacích námietok musel odvolací súd prispôbiť rozsahu podaného odôvodnenia odvolania a jeho doplnení (cca 450 strán bez príloh) a obsah podstatných odvolacích námietok pokiaľ nie je uvedený v sumárnom uvedení obsahu odôvodnenia odvolania, tak vyplýva z vyjadrení odvolacieho súdu k jednotlivým odvolacím námietkam

uvedeným v ďalších častiach tohto rozsudku.

Obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania zo 6. decembra 2021 navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a) až e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu podľa § 285 písm. a) Tr. por. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný alternatívne podľa 322 ods. 1 Tr. por. vráti vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že podľa § 325 Tr. por. nariadi, aby vec prejednal a rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolania ohľadom nekonania o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu podľa § 23 Tr. por.), a v prípade, že by odvolací súd nevzhladol dôvody na taký postup, tak aby nariadil, aby vec prejednal a rozhodol iný samosudca Špecializovaného trestného súdu (z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolania ohľadom nepovšimnutia si a nekonaní o námietkach zaujatosti samosudkyne podanej obžalovaným a porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v kontexte práva na prejednanie veci nestranným súdom). Obžalovaný zároveň navrhol prerušiť trestné stíhanie za účelom

- podania návrhu na Ústavný súd SR na začatie konania o súlade právnych predpisov, a to § 58 ods. 3 Tr. zák. s čl. 1 Dodatkového protokolu z 20. marca 1952 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 ods. 1, čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie a čl. 20 ods. 5 Ústavy SR a zároveň, aby navrhol Ústavnému súdu SR, aby rozhodol o pozastavení účinnosti § 58 ods. 3 Tr. zák.,

- podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia o otázkach tam uvedených týkajúcich sa výkladu pojmu „vlastná vec“, práva byť prítomný v inom samostatnom trestnom konaní týkajúcom sa zločineckej skupiny, pre podporu ktorej je osoba stíhaná, nemožnosti vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku pre podporu zločineckej skupiny skôr, ako bola preukázaná v inom samostatnom konaní jej existencia, resp. možnosti vydať odsudzujúci rozsudok pre podporu zločineckej skupiny tým istým samosudcom, ktorý v inom konaní schválil dohodu o vine a treste ohľadom iného obvineného pre zločin činnosti pre tú istú zločineckú skupinu, resp. možnosti prepadnutia celého majetku obvineného bez ohľadu na čas, právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva a ďalšie okolnosti nasvedčujúce jeho legálny pôvod, resp. uplatnenia či neuplatnenia zaistenia majetku vo vzťahu k spolupracujúcemu obvinenému a obvinenému, ktorý je usvedčovaný jeho výpoveďou.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania zo 6. decembra 2021 namietol tieto základné skutočnosti (k odvolaniu priložil podľa zoznamu prílohy tam uvedené v 19-tich bodoch):

- orgány činné v trestnom konaní svojou rozhodovacou činnosťou a procesným postupom v priebehu prípravného konania porušili zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, zásadu práva na obhajobu podľa čl. 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie („Charta EÚ“), čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, zásadu zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a mnohé ďalšie ustanovenia vnútroštátnych a medzinárodných prameňov práva,

- prvostupňový súd porušil právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („Dohovor“), zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., zásadu rovnosti strán konania podľa § 2 ods. 14 Tr. por. a ďalšie ustanovenia,

- súdne konanie bolo v zmysle § 321 ods. 1 Tr. por. poznačené podstatnými chybami, najmä porušením ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo na obhajobu, všetky výroky rozsudku sú výsledkom nejasných a neúplných skutkových zistení, pričom súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nevykonaním dôkazov navrhovaných obhajobou súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a porušil viaceré ustanovenia Trestného zákona okrem iného aj v časti výroku o treste.

Ku skutku 1 napadnutého rozsudku obžalovaný uviedol, že súd ho odsúdil pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. vo forme podpory zločineckej skupiny podľa § 129 ods. 7 Tr. zák., ktorej existencia, personálne zloženie a jednotlivé zákonné definičné znaky podľa § 129 ods. 4 Tr. zák. doposiaľ neboli preukázané právoplatným odsudzujúcim

rozsudkom a sú predmetom prebiehajúceho súdneho konania v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021. Nie je objektívne možné v samostatnom konaní vykonávať dokazovanie a vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť za podporu zločineckej skupiny, pokiaľ jej existencia nebola predtým v inom trestnom konaní preukázaná právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Táto skutočnosť vyvoláva nevyhnutnú potrebu vedenia spoločného konania podľa § 18 Tr. por., v ktorom sa dokazuje nielen existencia zločineckej skupiny, ale i aktivity vo forme podpory a činnosti pre zločineckú skupinu. Doposiaľ nie je preukázané právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, že by Ing. J. D. mal byť „hlavou“ zločineckej skupiny, že by osoby obžalované v konaní 1T/11/2021 mali tvoriť zločineckú skupinu a že by JUDr. J. A., L. I., A. Y., T. B. a ďalší mali byť členmi zločineckej skupiny, resp. že by vyvíjali aktivity v jej prospech. Obžalovaný uviedol, že tento skutok ani ostatné skutky nespáchal.

Obžalovaný namietol, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por., prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov aplikoval nesprávne úvahy, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku toho vzal za dokázané okolnosti, ktoré dokázané neboli, nevyrovnal sa s obhajobnou argumentáciou, neuviedol žiadne logické a relevantné dôvody nevyhovenia viacerým návrhom obhajoby na vykonanie dôkazov a neuviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri navzájom odporujúcich si dôkazoch, čím porušil právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. tým, že prvostupňový súd hromadne odmietol vykonať množstvo obžalovaným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie by celkom zrejme vyvrátilo záver o jeho vine vo vzťahu ku skutku v bode 1, hoci prokurátorovi umožnil vykonať všetky navrhované dôkazy vrátane výsluchov svedkov a listinných dôkazov, čím bola v neprospech obžalovaného negovaná zásada rovnosti strán podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru, čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a § 2 ods. 14 Tr. por.

Obžalovaný poukázal, že svedok Ing. J. D. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a prvostupňový súd v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku absolútne žiadne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jeho svedeckej výpovede a neuviedol, z akého dôvodu tejto svedeckej výpovedi neuveril a to aj s ohľadom na skutočnosť, že táto svedecká výpoveď svojim obsahom odporuje iným dôkazom, ktorým súd zjavne uveril, napr. výpoveď svedka Y.. Rozsudok je preto aj v tejto časti nedostatočne odôvodnený, nepreskúmateľný a arbitrárny a v tejto súvislosti poukázal, že ak je súd postavený pred úlohu vyhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť iba okolnosťami svedčiacimi o vierohodnosti druhého dôkazu (R 6/1970). Obžalovaný uviedol, že obžalovaní vo veci vedenej na ŠTS pod sp. zn. 1T/11/2021 popierajú spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. Podľa obžalovaného z výpovede svedka A. Y. nevyplývala existencia zákonných znakov zločineckej skupiny a pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku odôvodňuje existenciu údajnej zločineckej skupiny listinnými dôkazmi vrátane uznesení vyšetrovateľov o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia (ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016 a ČVS: PPZ-105/NKA-BA-2019), takéto uznesenia nie sú v zmysle Trestného poriadku v žiadnom prípade dôkazom o vine obvinených osôb. Podľa obžalovaného v uznesení ŠTS z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorým bol Ing. J. D. prepustený z väzby na slobodu, boli spochybnené aktivity a teda aj samotná existencia údajnej zločineckej skupiny, kde obžalovaný cituje tú časť uznesenia, podľa ktorej nie je možné pôsobiť pre zločineckú skupinu trestnoprávne postihnuteľným spôsobom bez toho, aby bolo vznesené obvinenie aj za ďalší trestný čin, resp. ďalšie trestné činy, ktoré mali byť v rámci zločineckej skupiny páchané s tým, že okrem prípadu jedného poškodeného nebolo vyšetrovaním zistené, čo konkrétne protiprávne mala zločinecká skupina vykonať. Obžalovaný uviedol, že hoci bola daná časť uvedeného uznesenia prečítaná podľa § 269 Tr. por., nie je zohľadnená v odôvodnení napadnutého rozsudku, hoci z nej vyplývajú významné závery v prospech obžalovaného.

Obžalovaný uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku poukazuje v odôvodnení na viacero právoplatných rozsudkov týkajúcich sa odsúdenia pre zločin podľa § 296 Tr. zák., tak ich súd hodnotil nesprávne, svojvoľne a v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako dôkaz o

existencii údajnej zločineckej skupiny J., keďže išlo o uzatvorenie dohôd o vine a treste osôb, s ktorými sa nepozná, súd nevykonával žiadne dokazovanie o existencii zločineckej skupiny, tam odsúdené osoby sa nepriznali k participácii iných osôb na aktivitách a činnosti zločineckej skupiny, priznali sa ku skutku právne kvalifikovanému ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorý bol naviazaný v jednom trestnom konaní na iné skutky a existuje zrejmy predpoklad, že v záujme docielenia priaznivého trestu bolo pre nich najpriateľnejšie priznať sa ku všetkým skutkom, ktoré im boli kladené za vinu v jednom trestnom konaní, rozsudok v trestnej veci, sp. zn. 1T/32/2020 vo vzťahu k obvinenému J. D. vydala samosudkyňa Mgr. Pamela Záleská, ktorá teda v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na ňou vydaný rozsudok vo veci údajnej zločineckej skupiny J.. Obžalovaný uviedol, že z rozsudku ŠTS, pracovisko Banská Bystrica zo 6. novembra 2020, sp. zn. 3T/10/2020, ktorým bol Ing. J. D. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zák. spáchaný formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák. vyplýva, že tento nebol odsúdený za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a skutok nemá absolútne žiaden súvis s obžalovaným a ani so skutkami v napadnutom rozsudku.

Podľa obžalovaného v nadväznosti na skutočnosť, že prvostupňový súd umožnil prokuratúre čítať uvedené rozsudky z iných trestných konaní, je zarážajúce, že mu súd neumožnil prečítať ani jednu z približne 50 listín, ktoré navrhol prečítať za účelom objasnenia okolností svedčiacich v jeho prospech, čím bola porušená zásada rovnosti strán konania podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru, čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a § 2 ods. 14 Tr. por. Obžalovaný uviedol, že ohľadom skutku v bode 1 navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť v procesnom postavení svedka osoby Z. K., A. M., Ing. J. L., Z. I., X. I., O. A. a JUDr. O. W. a prečítať zápisnicu o výsluchu obvineného A. A. z iného trestného konania, čo prvostupňový súd bez konkretizácie dôvodov odmietol, pričom dôvody v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. neuviedol ani v odôvodnení napadnutého rozsudku a ich vykonanie by celkom zrejme vyvrátilo záver o vine obžalovaného vo vzťahu ku skutku v bode 1.

Opis skutku v bode 1 rozsudku je neurčitý, nepreskúmateľný a obsahuje viaceré dôkazné a logické rozpory, čo značne obmedzilo právo na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 písm. b), písm. c) Dohovoru a nenapĺňa kvalitatívne náležitosti § 163 ods. 3 Tr. por. v kontexte znenia § 129 ods. 7 Tr. zák., ktorý ustanovuje zákonné definičné znaky podpory zločineckej skupiny. Z opisu skutku nie je vôbec zrejmé, aké konkrétne informácie, o akých prebiehajúcich trestných konaniach na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky („ÚŠP GP SR“) a komu konkrétne mal obžalovaný informácie adresovať a aké podmienky, ktoré mali sťažovať dokumentovanie trestnej činnosti zločineckej skupiny J., mal údajne vyvíjať. Z opisu skutku nie je zrejmé, či bolo cieľom existencie skupiny spáchanie zločinov, trestného činu legalizácie výnosov z trestnej činnosti alebo niektorého z trestných činov korupcie a aký konkrétny skutok v tejto právnej kvalifikácii mal byť cieľom skupiny. Údajní členovia zločineckej skupiny J. boli začiatkom roka 2017 zadržaní a vzatí do väzby na základe návrhu prokurátora ÚŠP GP SR, teda v čase, keď obžalovaný zastával funkciu špeciálneho prokurátora, obdobne na jeseň 2019 vykonala Národná kriminálna agentúra ďalšie zaisťovacie úkony vo vzťahu k členom údajnej zločineckej skupiny J. a uvedenú vec dozoroval prokurátor ÚŠP GP SR, a preto nedáva logiku skutková konštrukcia, že obžalovaný mal podporovať zločineckú skupinu.

Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd naviazal spojitost' skutku v bode 1 so skutkami v bodoch 2, 3 a 4 prostredníctvom osoby JUDr. J. A. a zjednodušene povedané zmenil opis skutku v bode 1 do absurdného znenia, v zmysle ktorého sa mal obžalovaný dopustiť zločinu podľa § 296 Tr. zák. tým, že mal podporovať osobu činnú pre zločineckú skupinu, t. j. JUDr. J. A., čo sa vymyká naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty podľa § 296 Tr. zák., keďže skutku sa mal obžalovaný dopustiť formou podpory osoby činne pre zločineckú skupinu a nie podpory samotného člena zločineckej skupiny. Poukázal, že svedok A. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že zločinecká skupina J. bola od roku 2019 políciou rozložená a naviazanosť skutku v bode 1 na skutky v bodoch 3 a 4, ktoré sú datované do roku 2020, teda nekorešponduje s touto výpoveďou svedka A. Y., ktorého výpoveď ani len nekorešponduje so znením opisu skutku v bode 1, podľa ktorého sa mal obžalovaný skutku dopustiť v období minimálne od leta roku 2017 až do 17. septembra 2020, čo nemá absolútne oporu v dokazovaní.

Tiež poukázal, že JUDr. I. I. v rozsudku ŠTS z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021, podľa ktorého mal z funkcie 1. námestníka SIS poskytovať informácie o odpočúvaní Mgr. L. I. a JUDr. J. A., nebol odsúdený pre zločin podľa § 296 Tr. zák.

Obžalovaný namietal vyjadrenie v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde sa poukazuje na výpoveď svedka JUDr. J. G., ktorá má preukazovať existenciu údajnej zločineckej skupiny J. s tým, že z nej práve naopak vyplýva, že o problematike zločineckej skupiny nevedel vôbec nič. Za absurdné obžalovaný označil ohľadom skutku v bode 1 zo strany prvostupňového súdu hodnotenie výpovedí svedkov JUDr. O. L. a Mgr. A. S., ktorí vo vzťahu k existencii zločineckej skupiny pred súdom vypovedali celkom zrejme len v intenciách podozrení a v rámci pracovných úloh, ktoré vykonávali, pričom svedok Mgr. A. S. bol navyše dozorujúcim prokurátorom v trestnej veci údajnej zločineckej skupiny J.. Obžalovaný poukázal, že prvostupňový súd sa v tomto ohľade opiera o výpovede prokurátorov, ktorí existenciu zločineckej skupiny len prezumujú v rámci svojej služobnej činnosti, pričom obžalovaného návrh na vypočutie ako svedkov osôb, ktorí sú v súčasnosti obžalovaní v trestnom konaní, sp. zn. 1T/11/2021 alebo obhajcu Ing. D. JUDr. Adriána Sucháneka považoval za nadbytočný a pokiaľ by boli tieto dôkazy vykonané, v drvivom pomere by prevážili dôkazy vylučujúce existenciu zločineckej skupiny, čo by odôvodňovalo oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Obžalovaný ďalej označil za neprijateľné a absurdné konštatovanie na str. 51 a 52 v napadnutom rozsudku, kde sa vina obžalovaného zakladá na listinných dôkazoch - písomnej informácii pre generálneho prokurátora SR z 25. júla 2020, liste generálneho prokurátora SR zo 6. septembra 2017 a zápisnice o výsluchu poškodeného Mgr. O. L., keďže uvedené listinné dôkazy sú dôkazmi o plnení služobných povinností a úloh a nie o existencii zločineckej skupiny. Obžalovaný opäť namietol, že prvostupňový súd selektoval vykonanie listinných dôkazov ich prečítaním a odmietol mu umožniť čítanie listinných dôkazov, ktoré navrhol vykonať vo svoj prospech a pokiaľ prvostupňový súd umožnil prokurátorovi čítať listinný dôkaz - zápisnicu o výsluchu Mgr. O. L., ktorá má pôvod v inom trestnom konaní, z akého dôvodu mu neumožnil čítať zápisnicu o výsluchu obvineného A. A. z iného trestného konania, resp. pokiaľ súd umožnil prokurátorovi prečítať písomnú informáciu pre generálneho prokurátora SR z 25. júla 2020, z akého dôvodu obžalovanému neumožnil čítať žiadosť JUDr. Adriána Sucháneka zo 16. júna 2017 ako obhajcu Ing. J. D. o jeho prepustenie z väzby a odôvodnenie sťažnosti Ing. J. D. voči uzneseniu ŠTS z č. I. 1031-1032 a ďalšie navrhnuté listinné dôkazy, ktoré by jednoznačne vyvrátili prezumpciu súdu o existencii údajnej zločineckej skupiny J..

Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu ku skutku v bode 1 poukazuje aj na svedecké výpovede A. Y. a T. B., ktorí neboli doposiaľ odsúdení za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pričom poukázal, že uznesením Úradu inšpekčnej služby z 20. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, im bolo vznesené obvinenie pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 344 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák. (A. Y.) a pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (T. B.) a podľa obžalovaného z neho vyplýva, že svedok T. B. mal pri výsluchu 20. augusta 2020 uviesť nepravdivé tvrdenia a o výpoveď T. B. sa opieral prokurátor na str. 35 obžaloby, hoci tento nikdy nevypovedal o okolnostiach vo vzťahu k obžalovanému a na hlavnom pojednávaní sa vyjadril, že obžalovaného nepozná a nemá vedomosť o okolnostiach týkajúcich sa skutkov obžalovaného. Obžalovaný uviedol, že klamlivá výpoveď T. B. v inom trestnom konaní je sama osebe jednoznačným dôkazom o jeho nevierohodnosti. Ďalej obžalovaný poukazuje na zvukové záznamy obštarané do trestného konania ČVS: UIS-171/OISZ-2021 a odôvodnenie uznesenia z 20. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, s tým, že z nich vyplýva závažné podozrenie, že výpovede svedkov, ktorí vypovedajú proti obžalovanému, boli koordinované a manipulované orgánmi činnými v trestnom konaní a že sa nimi vylučuje vierohodnosť výpovedí svedkov A. Y. a T. B. proti obžalovanému.

Obžalovaný uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd na str. 52 napadnutého rozsudku odkazuje na výpovede svedkov E. Z. a Mgr. L. I., tak jednoznačne ich nemožno hodnotiť ako dôkaz o existencii údajnej zločineckej skupiny J. a už vôbec nie o vine obžalovaného ohľadom skutku v bode 1, keď títo sa

nevyjadrovali k okolnostiam týkajúcim sa existencie údajnej zločineckej skupiny J.. Obžalovaný tiež namietal, že prvostupňový súd mu neumožnil prečítať ako listinný dôkaz zápisnice o výsluchu Mgr. L. I. a JUDr. J. A. ohľadom ich výpovedí ako obvinených v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na vzatie do väzby, resp. že prvostupňový súd odmietol jeho návrh, aby obstaral zápisnicu o výsluchu obvineného JUDr. J. A. z 18. septembra 2020 vo veci ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, kde mal popreť akúkoľvek svoju účasť na aktivitách zločineckej skupiny J.. Obžalovaný tiež poukázal, že JUDr. J. A. vo svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel svoju činnosť v prospech zločineckej skupiny J. a je nepochopiteľné konštatovanie prvostupňového súdu na str. 52 napadnutého rozsudku, že mal obžalovaného využívať na sťažovanie dokumentovania činnosti zločineckej skupiny J. a poskytovanie informácií v záujme zachovania existencie a celistvosti zločineckej skupiny.

Obžalovaný uviedol, že v trestnom konaní, sp. zn. 1T/11/2021 jednotliví obžalovaní dôrazne popierajú existenciu údajnej zločineckej skupiny J. a namietajú množstvo závažných procesných chýb, ktoré hrubo obmedzili ich právo na obhajobu a vypovedajú aj o manipuláciách dôkazov zo strany orgánov činných v trestnom konaní a poukázal, že Úrad inšpekčnej služby vydal uznesenie ČVS: UIS-352/OISZ-2021 z 13. septembra 2021, z ktorého vyplýva vznesenie obvinenia mjr. Mgr. Z. A. za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a zločin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a pplk. Mgr. O. L. za zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. s tým, že obvinení vyšetrovatelia O. L. a Z. A. viedli vyšetrovanie a vykonávali úkony vyšetrovania v trestnom konaní vedenom proti údajným členom zločineckej skupiny J. a vyšetrovateľ Z. A. viedol vyšetrovanie aj v trestnom konaní vedenom proti obžalovanému a Úrad inšpekčnej služby ďalej vydal uznesenie, ČVS: UIS-340/OISZ-2021 zo 14. septembra 2021, z ktorého vyplýva vznesenie obvinenia mjr. Mgr. Z. A., pplk. Mgr. O. L., mjr. Ing. A. S. a mjr. JUDr. K. A. za zločin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Podľa obžalovaného tieto uznesenia podporujú dôvodnú pochybnosť, že skutok založený na existencii údajnej zločineckej skupiny J. bol nepravdivo vykonštruovaný s tým, že podľa obžalovaného je dôvodné očakávať, že uvádzané skutočnosti budú zohrávať dôležitú úlohu v rámci hodnotenia dôkazov v trestnom konaní, sp. zn. 1T/11/2021 a podľa obžalovaného napriek tomu, že prvostupňový súd v trestnom konaní vedenom proti nemu nemohol predvídať budúci vývoj trestného konania vedeného proti členom údajnej zločineckej skupiny J., obžalovaného odsúdil za podporu zločineckej skupiny J., ktorej existencia nie je preukázaná.

Ku skutku 2 napadnutého rozsudku obžalovaný uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por., keď prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov aplikoval nesprávne úvahy, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku čoho vzal za dokázané okolnosti, ktoré dokázané neboli, nevyrovnal sa s obhajobnou argumentáciou, neuviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, neuviedol logické a relevantné dôkazy, pre ktoré nevyhovelo návrhom obhajoby na vykonanie dôkazov a uplatnil selektívny prístup k dokazovaniu, keď sa priklonil ku všetkým dôkazom navrhovaným prokurátorom a hromadne odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou. V rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov prvostupňový súd aplikoval svojvoľné hodnotenie dôkazov, pričom aj vykonané dôkazy, ktoré svedčili v prospech obžalovaného, nepochopiteľne vykladal v jeho neprospech, čím arbitrárnym, nepreskúmateľným a nepresvedčivým odôvodnením porušil ústavné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Obžalovaný namietol zmätočnosť odôvodnenia v časti hodnotenia pohnútky, resp. motívu ohľadom skutku v bode 2. Obžalovaný poukázal, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku suma 50 tis. eur ako odmena za údajnú intervenciu pri prepustení Ing. J. D. z väzby bola neočakávaná a nepožadovaná, čím prvostupňový súd prakticky konštatuje neexistenciu pohnútky, resp. motívu k spáchaniu skutku. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že s Ing. J. D. sa obžalovaný nepoznal a nemal absolútne žiaden

dôvod intervenovať v jeho prospech. Je to pritom práve pohnútka (motív), ktorú treba v trestnom konaní v zmysle § 119 ods. 1 písm. b) Tr. por. dokazovať a je zložkou subjektívnej stránky, ktorá iniciuje trestnoprávne relevantné konanie a preto motív musí byť nielen dôkazne preukázaný, ale jeho existencia musí byť náležite odôvodnená. V nadväznosti na uvedené možno prijať záver o nenaplnení zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. vo forme nepreukázania subjektívnej stránky a v jej medziach pohnútky (motívu) skutku. V tomto ohľade poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 10. mája 2006, sp. zn. III. ÚS 25/06 a uvádza, že zásade spravodlivého súdneho konania zodpovedá len také odôvodnenie rozsudku, ktoré mimo rozumných pochybností zodpovedá požiadavke preukázania zákonných znakov trestného činu, t. j. aj subjektívnej stránky a v jej rámci i pohnútky (motívu). Iba také odôvodnenie rozsudku zodpovedá právu obvineného na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v tomto kontexte sa napadnutý rozsudok vyznačuje zmätočnosťou a nepreskúmateľnosťou.

Obžalovaný namieta, že prvostupňový súd nekriticky prehliadal časti výpovede svedkyne JUDr. I. M., ktoré vykazujú známky značnej zmätočnosti a ktoré boli vyvrátené inými dôkazmi a v tejto súvislosti poukázal na jej vyjadrenia, že vec Ing. D. mala prejednať s riaditeľom odboru JUDr. D. (výpoveď v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní uviedla, že si to nepamätá), o čom nie je v úradnom zázname z 20. júla 2017 zmienka, ten na hlavnom pojednávaní poprel, že by vec s niekým konzultoval, v prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že s obžalovaným komunikovala osobne a že ju za obžalovaným poslal JUDr. E., v úradnom zázname je popisovaný telefonický kontakt s obžalovaným, ktorý mala iniciovať jeho sekretárka, svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že s kolegami konzultovala vec a vychádzali z veľmi podrobného stanoviska Najvyššieho súdu SR, ktorý stanovil potrebu doplnenia dokazovania a výšky kaucie, pričom z podacej pečiatky na titulnej strane zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017, vyplýva, že bolo doručené na ÚŠP GP SR až 25. júla 2017, z úradného záznamu JUDr. M. vyplynulo, že 19. júla 2017 jej oznámil JUDr. G. termín rozhodovania o väzbe Ing. J. D., dôvod zrušujúceho uznesenia NS SR o väzbe a zároveň, že túto vec aj s JUDr. G. konzultovala, avšak JUDr. J. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že o trestnej veci Ing. J. D. nevedel vôbec nič, s JUDr. M. sa o tejto veci ne bavil a ani nevie, kto rozhodol o účasti JUDr. M. na výsluchu Ing. D. a po predložení úradného záznamu sa vyjadril, že na tam uvádzané okolnosti si absolútne nepamätá. Uvedené skutočnosti nasvedčujú závažným pochybnostiam o autenticite úradného záznamu JUDr. M. a z tohto dôvodu obžalovaný navrhol, aby súd obstaral obal daného dozorového spisu ohľadom veci vedenej na ŠTS pod sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorý by mal obsahovať poradovník, resp. obsah dozorového spisu zachytávajúci poradie listín a dátum ich dôjdenia a založenia do dozorového spisu, čo prvostupňový súd bez relevantného zdôvodnenia odmietol. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádzané nezrovnalosti vo výpovediach JUDr. I. M. vôbec nevzal na zreteľ pri hodnotení relevancie jej výpovede a úradného záznamu ňou spísaného. Podľa obžalovaného z výpovede JUDr. M. z prípravného konania vyplýva, že nezažila situáciu, že by obžalovaný od nej žiadal nezákonný postup a uznesenie ŠTS o prepustení Ing. D. považovala za zákonné a nevyužitie opravného prostriedku jej nebolo divné.

Obžalovaný uviedol, že JUDr. M. nikdy nedal pokyn vedúci k zabezpečeniu nepodania sťažnosti proti uzneseniu súdu o nahradení väzby Ing. D., čo vyplýva aj z § 6 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, podľa ktorého platný pokyn nadriadeného prokurátora podriadenému prokurátorovi musí mať písomnú formu, v prípade ústneho pokynu musí byť tento dodatočne do 48 hodín zopakovaný písomne, inak je neplatný. Obžalovaný zdôraznil, že JUDr. I. M. nikdy nedal písomný pokyn, aby nepodala sťažnosť a taktiež jej nikdy nedal ústny pokyn, ktorý by dodatočne písomne zopakoval a § 6 ods. 8 zákona o prokuratúre upravuje zákaz, tzv. negatívneho pokynu nadriadeného prokurátora podriadenému prokurátorovi vrátane toho, aby nepodal riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok v neprospech obvineného a podľa § 6 ods. 4 zákona o prokuratúre je podriadený prokurátor povinný odmietnuť splnenie pokynu, ak by jeho splnením spáchal trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo disciplinárne previnenie, čo je povinný písomne odôvodniť. JUDr. I. M. by mala zákonnú povinnosť odmietnuť splnenie tzv. negatívneho pokynu, inak by mohla byť stíhaná za disciplinárne previnenie a nikdy nebola stíhaná za disciplinárne previnenie v súvislosti s nepodaním

sťažnosti proti danému uzneseniu ŠTS. JUDr. I. M. nikdy nedostala negatívny pokyn nepodávať sťažnosť proti danému uzneseniu ŠTS, čo v podstate potvrdil aj svedok JUDr. O. L. na hlavnom pojednávaní. Tiež z úradného záznamu vyplýva, že JUDr. I. M. nikdy nedal pokyn nepodávať sťažnosť, neusmernil ju a ani nijak inak nezabezpečil, aby nepodala sťažnosť a naopak jednoznačne z neho vyplýva, že rozhodnutie o podaní, resp. nepodaní sťažnosti bolo ponechané na vôli a rozhodnutí JUDr. M. a vyvracia to znenie skutku v bode 2, podľa ktorého mal obžalovaný zabezpečiť nepodanie sťažnosti proti uzneseniu, ktorým bol Ing. D. prepustený z väzby na slobodu. Obžalovaný poukázal aj na záverečný návrh JUDr. M. podľa zápisnice o výsluchu obvineného Ing. D. z 21. júla 2017, podľa ktorého navrhla súdu, aby zväžil rozhodnutie o prijatí peňažnej záruky a ani v tomto smere obžalovaný JUDr. M. neusmerňoval a formulovala ho podľa vlastného uváženia. Uvedené skutočnosti však zostali v odôvodnení napadnutého rozsudku nepovšimnuté napriek tomu, že ich obžalovaný opakovanie namietal v rámci obhajoby. Obžalovaný namietol vyjadrenie na str. 56 napadnutého rozsudku ohľadom toho, že by sa obžalovaný v tejto trestnej veci alebo v inej závažnej trestnej veci kedykoľvek predtým angažoval rovnakým alebo obdobným spôsobom, teda iniciatívne a vopred dávanými usmerneniami pre dozorových prokurátorov v otázkach vzdania sa opravných prostriedkov, keď z odôvodnenia nevyplýva, z akého dôkazu prvostupňový súd dospel k takému záveru a tento nevykonal žiadne dokazovanie vo vzťahu k iným trestným veciam, ktoré by ho dovedli k takému konštatovaniu.

Obžalovaný uviedol, že v nadväznosti na to, že JUDr. M. nemohol uložiť negatívny pokyn nepodávať sťažnosť, má táto okolnosť zásadný význam z hľadiska hodnotenia nenaplnenia zákonných znakov zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže prijímanie úplatku mu je kladené za vinu v súvislosti s postavením verejného činiteľa (§ 329 ods. 2 Tr. zák.). Podľa § 128 Tr. zák. účinného v čase skutku pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Právomoc musí obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania (rozhodnutie musí byť vynútiteľné štátnou mocou) a zodpovednosťou sa rozumie právny inštitút vyjadrujúci vzťah subjektu, ktorý je nositeľom určitých právnych povinností, k inému subjektu oprávnenému tieto povinnosti kontrolovať alebo posudzovať, ako aj vyvodzovať dôsledky či sankcie v prípade ich neplnenia a nadriadený prokurátor preberá zodpovednosť za postup podriadeného prokurátora v prípade uloženia pokynu podľa § 6 zákona o prokuratúre. Podľa obžalovaného keďže JUDr. M. nikdy neuložil negatívny pokyn nepodávať sťažnosť, táto skutočnosť zapríčiňuje, že konanie definované v skutku v bode 2 v sebe nezahŕňa konanie v medziach definície pojmov právomoc a zodpovednosť verejného činiteľa a nenapĺňa zákonné znaky zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný uviedol, že v prípade skutku v bode 2 okolnosti popisované svedkom A. Y. boli v celom rozsahu vyvrátené celým radom dôkazov vrátane svedeckých výpovedí Ing. J. D., K. X. a O. I. Z výpovede Ing. D. vyplýva, že sa s obžalovaným nepozná a videl ho prvýkrát osobne až na hlavnom pojednávaní a poprel, že by niekoho žiadal, aby obžalovaného akokoľvek ovplyvňoval v súvislosti s trvaním jeho väzby. Ing. J. D. pozná K. X., ale nikdy ho nežiadal o ovplyvňovanie trestného konania. Ing. D. nemal vedomosť o tom, či sa poznajú osoby K. X. a A. Y., v dôsledku čoho je zrejmé, že tieto osoby ani nemohol zoznamovať tak, ako to tvrdí svedok A. Y. Uvedenú skutočnosť prvostupňový súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nehodnotil a ani ju nespomenul v sumarizácii obsahu výpovede Ing. D. a nehodnotil ani časť výpovede Ing. D. na hlavnom pojednávaní o tom, že 23. júla 2017 v čase o 21.00 hod., kedy mal podľa A. Y. absolvovať spoločné stretnutie v Bratislave, sa nachádzal na poľovačke, a preto také stretnutie s A. Y. prebehnúť objektívne nemohlo. Obžalovaný namietol, že prvostupňový súd arbitrárne a bez relevantných dôvodov vylúčil relevanciu výpovede Ing. J. D. a obmedzil sa len na konštatovanie, že mal zrozumiteľný motív popierať, že by mal vedomosť o ovplyvňovaní jeho prepustenia z väzby a preukázateľne mal dôvod vyhraňovať sa k svedkovi A. Y. a poukázal na absenciu základnej logiky výpovede Ing. J. D., nakoľko ním uvádzané okolnosti mali byť údajne nesúrodé, rozporuplné a nedávali zmysel. Uvedené konštatovanie je podľa obžalovaného svojvôľou a selekciou v prístupe k jednotlivým svedeckým výpovediam, kedy súd neprikladal význam dôkazom vykonaným v jeho prospech. Prvostupňový súd poukázal na akúsi presne nešpecifikovanú rozporuplnosť danej výpovede, resp. že táto nedávala zmysel, pričom pri výpovedi svedkov A. Y., JUDr. J. A. a Mgr. L. I. súdu vôbec nevadilo, že títo svedkovia vypovedali najmä v časových a

miestnych aspektoch daného skutku absolútne a diametrálne odlišne a poukázal, že bol odmietnutý jeho návrh na vykonanie konfrontácie medzi Ing. J. D. a A. Y..

Obžalovaný k svedkovi K. X. uviedol, že z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nepozná A. Y., Ing. J. D. pozná z hokejového prostredia a nikdy ho o nič nežiadal, na škále od 1 do 10 by hodnotil ich známosť v hodnote blížiacej sa 1, t. j. že sa len pozdravili a položili otázku, ako sa majú. Podľa obžalovaného nie sú vôbec zrejmé žiadne relevantné dôvody, pre ktoré prvostupňový súd vyhodnotil svedeckú výpoveď K. X. na str. 58 napadnutého rozsudku ako nedôveryhodnú a prakticky sa len obmedzil na hodnotenie výpovede svedka ako nevysvetlenej a nezmyselnej obrany, ktorou sa snažil dištancovať od prepojení na prejednávany prípad, až to vyvolalo podozrenie, že vie o veci podstatne viac. Ďalej prvostupňovému súdu prekážalo, že svedok K. X. sa nijakým spôsobom neohradil proti tvrdeniam A. Y. (nepodal trestné oznámenie, nepodal civilnú žalobu) a len popieral vzájomný kontakt. Prvostupňový súd tiež tento prístup k hodnoteniu výpovede K. X. odôvodnil tým, že označil obžalovaného a Ing. D. skôr za známych ako za priateľov, čo malo byť v rozpore s tvrdeniami A. Y. a JUDr. J. A., ktorí mali popísať tento vzťah ako priateľský podľa údajných pravidelných stretnutí. Podľa obžalovaného tieto tvrdenia prvostupňového súdu však nedávajú žiaden logický záver, pre ktorý by mala byť výpoveď svedka K. X. nedôveryhodná, svedok K. X. sa dôrazne ohradil proti kontaktu s A. Y. aj pri ich konfrontácii v prípravnom konaní a tento kontakt dôrazne poprel aj na hlavnom pojednávaní. Nevedno ako inak než dôrazným popieraním by mal svedok K. X. preukázať vierohodnosť svojej výpovede za situácie, kedy nemá vedomosť o motíve A. Y. o ňom vypovedať. Nebolo ani úlohou svedka K. X. uvádzať hypotézy, pre ktoré si myslí, že ho A. Y. označil ako svoj kontakt. Taktiež nebolo povinnosťou K. X. iniciovať vo vzťahu k A. Y. civilné alebo trestné konanie, hoci na hlavnom pojednávaní sa jasne vyjadril, že už danú vec konzultoval s advokátom a zvažuje právne kroky k osobe A. Y. za účelom ochrany pred jeho tvrdeniami. Skutočnosť, že svedok určité okolnosti popiera, nemôžu viesť k záveru o jeho nedôveryhodnosti. Tiež tvrdenia prvostupňového súdu o označení vzťahu ako „známy“, ktoré použil svedok K. X. v kontraste s vyjadrením A. Y. a JUDr. J. A., ktorí mali označiť vzťah obžalovaného s K. X. ako priateľský, vyznieva ako nelogická a ničím nepodložená snaha prvostupňového súdu vyhodnotiť osobu a výpoveď K. X. ako nedôveryhodnú.

Obžalovaný uviedol, že svedok O. I. vo výpovedi opisoval okolnosti týkajúce sa prevodu pozemku na B. ulici, avšak tvrdenia svedka A. Y. o tom, že mal od neho peniaze, označil jednoznačne za klamstvo a výmysel, čo podporuje záver, že svedok A. Y. uvádza vo vzťahu k obžalovanému nepravdivé tvrdenia. Obžalovaný označil za nepochopiteľné a svojvoľné tvrdenie na str. 61 napadnutého rozsudku, že ku skutku samotnému nič povedať nevedel a súd nemal dôvod skúmať jeho motív dištancovať sa od svedka A. Y. a tiež skúmať pôvod peňazí, ktoré boli použité na odmenu pre obžalovaného, teda v procese hodnotenia dôkazov prvostupňový súd odmietol brať na zreteľ, že svedok O. I. jednoznačne vyvrátil okolnosti uvádzané A. Y., ktorý vypovedal, že suma 100 tis. eur za zabezpečenie prepustenia Ing. J. D. z väzby, mala byť získaná práve od O. I. a pristúpil k svojvoľnej selekcii dôkazov, kedy odmietol pripustiť záver, že svedok O. I. vyvrátil okolnosti uvádzané svedkom A. Y..

Obžalovaný uviedol, že odôvodnenie vo vzťahu ku skutku v bode 2 napadnutého rozsudku je založené na výpovediach spolupracujúcich obvinených JUDr. J. A., Mgr. L. I. a A. Y., ktoré sa rozchádzajú v podstatných skutkových okolnostiach vrátane miestnych, časových okolností a spôsobu konania, tieto výpovede sú vnútorne rozporuplné, nesúrodé a v mnohých aspektoch nelogické, čo prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevzal na zreteľ. Zo svedeckej výpovede A. Y. z prípravného konania z 30. októbra 2020 vyplýva, že mal riešiť okolnosti týkajúce sa prepustenia Ing. D. z väzby prostredníctvom Mgr. I. telefonicky z Chorvátska so začiatkom 20. júla 2017, t. j. deň pred vydaním uznesenia ŠTS, ktorým bol Ing. D. prepustený z väzby na slobodu a trvalo to približne pol hodinu a L. I. mal JUDr. A. prostredníctvom SMS správy podrobne rozpísať požiadavku smerujúcu k zabezpečeniu prepustenia Ing. D. z väzby (na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2021 pritom svedok Y. hovoril o telefonáte s tým, že jeho osobu nespomínal).

Značne rozdielne vypovedal svedok JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní, keď uviedol, že L. I. mal kontaktovať JUDr. A. telefonicky SMS správou, kde iba naznačil, že chce niečo riešiť a L. I. mal s

JUDr. A. riešiť okolnosti týkajúce sa prepustenia Ing. D. z väzby na slobodu pri osobnom stretnutí v reštaurácii J. v Bratislave, JUDr. A. mal obžalovaného kontaktovať telefonicky do troch - štyroch dní, odkedy ho L. I. oslovil, samotnú požiadavku na zabezpečenie prepustenia Ing. D. z väzby mal vzniesť JUDr. A. až na osobnom stretnutí s obžalovaným v Z., o čom mal následne informovať L. I. a celý proces údajného vybavovania prepustenia Ing. J. D. mal trvať týždeň alebo dva. Obžalovaný uviedol, že výpoveď svedka JUDr. A. je z hľadiska časového aspektu nereálna a pripustenie uvedenej verzie vedie k nereálnemu záveru, že nepodanie sťažnosti proti uzneseniu o prepustení Ing. D. z väzby na slobodu sa malo začať riešiť ešte predtým, ako vôbec Najvyšší súd SR zrušil uznesenie sudcu pre prípravné konanie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zároveň predtým ako sudca pre prípravné konanie opatrením určil A. D. výšku peňažnej záruky, čo sa logicky nemohlo riešiť v čase, kedy bolo platné a ešte nezrušené uznesenie sudcu pre prípravné konanie zo 6. júla 2017, ktorým zamietol žiadosť Ing. D. o prepustenie z väzby.

Podľa obžalovaného tretí odlišný variant skutkového deja opísal svedok Mgr. L. I. pri výsluchu v prípravnom konaní 3. novembra 2020, z ktorej vyplýva, že o pomoc v súvislosti s prepustením Ing. D. z väzby mal A. Y. osloviť Mgr. L. I. a nie ako to tvrdil A. Y., že pomoc mu ponúkol L. I., A. Y. mal L. I. osloviť s požiadavkou o pomoc v súvislosti s prepustením Ing. J. D. z väzby na území Slovenska (a nie Chorvátska ako to popisoval A. Y.). Navyše Mgr. L. I. pri výsluchu 28. septembra 2020 vyjadril, že ani nevie, či bol A. Y. v Chorvátsku na oslave narodenín A. A., z čoho možno jednoznačne dedukovať, že s A. Y. v Chorvátsku nemohol riešiť žiadne okolnosti týkajúce sa prepustenia Ing. D. z väzby na slobodu tak, ako to prezentoval A. Y. Mgr. L. I. popisoval dlhšie trvajúci skutkový dej, t. j. minimálne dni až týždne na osobných stretnutiach s JUDr. J. A. v Bratislave a že celý proces vybavenia prepustenia Ing. D. z väzby na slobodu mohol trvať asi dva týždne, čo je nereálne, keďže zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR bolo vydané 17. júla 2017 a Ing. D. bol prepustený na slobodu 21. júla 2017.

Obžalovaný poukázal, že svedok A. Y. v priebehu trestného konania popisoval okolnosti týkajúce sa zabezpečenia prepustenia Ing. J. D. z väzby ako telefonickú záležitosť vybavenú z Chorvátska v časovom rozmedzí približne pol hodiny. JUDr. J. A. v priebehu trestného konania popisoval okolnosti týkajúce sa vybavenia prepustenia Ing. J. D. z väzby na slobodu ako dlhšie trvajúci proces rádo vo niekoľko dní (resp. týždeň alebo dva) a pozostávajúci z viacerých osobných stretnutí v Bratislave. Zjavnú a jednoznačnú rozdielnosť v podstatných častiach výpovedí uvedených svedkov však prvostupňový súd nijak neodstránil a obžalovaný za šokujúce označil, že prvostupňový súd poukazuje v odôvodnení vo vzťahu ku skutku v bode 2 na rozporuplné výpovede JUDr. J. A. a A. Y. Zatiaľ čo výpovede Ing. J. D., K. X. a O. I. vyhodnotil prvostupňový súd bez relevantných dôvodov ako nedôveryhodné, výpovede svedkov A. Y. a JUDr. J. A. sú pre prvostupňový súd absolútne dôveryhodné a ešte vyzdvihol rozporuplnosť týchto výpovedí a nepochopiteľne uviedol, že tieto rozpory dodávajú výpovediam autenticnosť. Uvedenú nepochopiteľnosť procesu hodnotenia dôkazov prvostupňový súd znásobil konštatovaním na str. 55 napadnutého rozsudku, kde uviedol vo vzťahu k svedeckej výpovedi JUDr. J. A., že nebol dôvod štiepiť jeho výpoveď na časti pravdivé a časti nepravdivé, teda samotný prvostupňový súd konštatoval nepravdivosť bližšie nešpecifikovanej časti výpovede JUDr. J. A. Uvedeným postupom prvostupňového súdu sa naskytuje absurdná úvaha, že pre súd sú dôveryhodné práve rozporuplné svedecké výpovede a iba táto môže viesť k záveru, prečo prvostupňový súd neuveril konzistentným výpovediam Ing. J. D., K. X. a O. I..

Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku na str. 58 vyhodnotil vierohodnosť svedka A. Y. na základe toho, že mal v mobilnom telefóne uložené telefónne číslo na svedka K. X. spolu s jeho podobizňou. Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2021 predložil svedkovi A. Y. k nahliadnutiu záber obsiahnutý na USB kľúči, prílohe k znaleckému posudku č. 27/2021 znalca Ing. Laššáka, k predloženému záberu bol priradený dátum 11. marec 2021 a dané telefónne číslo, k čomu sa svedok A. Y. vyjadril, že ide o K. X., ktorý sa nachádza na fotografii, ktorú si stiahol z jeho profilu v aplikácii WhatsApp deň alebo dva pred konfrontáciou, ktorú s ním podstúpil. Prvostupňový súd v rámci odôvodnenia vôbec nevzal na zreteľ skutočnosť, že telefónne číslo K. X. je v zmysle jeho vyjadrenia zverejnené na internetovej stránke hokejového klubu B. J. už asi 20 rokov (svedok X. pôsobil ako akcionár B. J.). Prvostupňový súd taktiež nevzal na zreteľ skutočnosť, že A. Y. pri konfrontácii so

svedkom K. X. v prípravnom konaní 19. marca 2021 uviedol, že fotografiu kontaktu K. X. z aplikácie WhatsApp vyhotovil deň pred spomínanou konfrontáciou.

Obžalovaný uviedol, že z výpovede svedka A. Y. vyplýva, že na stretnutiach s K. X. mal pri sebe mobilný telefón iPhone a v tejto súvislosti poukazuje na znalecký posudok č. 27/2021 znalca Ing. Mareka Laššáka z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika, ktorý obsahuje analýzu obsahu zaistených mobilných telefónov A. Y. a K. X.. Z obsahu prílohy znaleckého posudku vyplynulo, že A. Y. skúmaný mobilný telefón používal aj v roku 2017. Podľa prílohy č. 3 znaleckého posudku, obsahom ktorej je aj elektronická podoba zoznamu identifikovaných umiestnení zariadenia spolu s mapovanou adresou lokality umiestnenia mobilných telefónov A. Y. a K. X. zistená na základe GPS súradníc mobilného telefónu, teda obsahuje aj mapovú lokalizáciu mobilných telefónov A. Y. a K. X. aj v období roku 2017, kedy údajne podľa A. Y. malo dôjsť k stretnutiam s K. X., na ktorých mal mať A. Y. svoj mobilný telefón. Z uvedených geolokalizačných dát vyplýva, že A. Y. v roku 2017 navštevoval množstvo rôznych miest, avšak jednoznačne sa medzi nimi nenachádza lokalita reštaurácie oproti hokejovému štadiónu B. J. v J., kde malo podľa A. Y. dochádzať k údajným stretnutiam s K. X.. Uvedená skutočnosť len potvrdzuje, že A. Y. nehovoril pravdu o stretnutiach s K. X., ktorý tieto stretnutia taktiež dôrazne poprel. Oboznámenie prílohy č. 3 znaleckého posudku obžalovaný navrhol v rámci písomného návrhu na vykonanie dôkazov z 31. augusta 2021 a aj ústne na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2021, avšak prvostupňový súd tomuto návrhu bez relevantných dôvodov nevyhovel a pokiaľ by to obhajobe umožnil, dospel by jednoznačne k záveru, že A. Y. nehovoril pravdu o okolnostiach týkajúcich sa jeho údajných stretnutí s K. X. v Trenčíne. Za nepochopiteľné a nelogické označil obžalovaný vyjadrenie na str. 44 napadnutého rozsudku, kde súd odôvodnil odmietnutie vykonania tohto dôkazu tým, že obžalovaný mal možnosť sa s obsahom tohto dôkazu oboznámiť už v prípravnom konaní a navrhnúť jeho vykonanie aj v čase výsluchu znalca Ing. Mareka Laššáka, ktorého vypočutie pred súdom sám navrhol a súd tomuto jeho návrhu aj vyhovel. Podľa obžalovaného také tvrdenie súdu nenachádza logiku v dôkaznej teórii, v systematike dokazovania v intenciách Trestného poriadku a zavádzajúco sa snaží preniesť dôvody neoboznámenej danej prílohy znaleckého posudku na postup obhajoby. Argument súdu o možnosti obhajoby oboznámiť sa s danou prílohou znaleckého posudku už v prípravnom konaní nemá žiaden súvis so základnou zásadou ústnosti a bezprostrednosti dokazovania podľa § 2 ods. 19 Tr. por., podľa ktorej môže súd pri rozhodovaní prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli vykonané. Možnosť obhajoby oboznámiť sa s prílohou znaleckého posudku v prípravnom konaní je bezpredmetná, pokiaľ súd odmietol návrh obhajoby na vykonanie dôkazu vo forme jej oboznámenej. Tvrdenie prvostupňového súdu, že navrhnúť vykonanie tohto dôkazu obžalovaný mohol pri výsluchu znalca Ing. Mareka Laššáka na hlavnom pojednávaní, je zcestné, nezmyselné a svojvoľné a nemá oporu v Trestnom poriadku, nakoľko oboznámenie prílohy znaleckého posudku nemá žiaden súvis s výsluchom znalca, ktorý je podľa § 145 a nasl. Tr. por. určený prioritne na odstránenie pochybností o spoľahlivosti, úplnosti a správnosti znaleckého posudku a nie na vykonávanie dôkazu.

Obžalovaný uviedol, že nepravdivosť výpovede svedka A. Y. je zvýraznená aj časťou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k reštauračnému zariadeniu v J., kde mali prebehnúť stretnutia s K. X., keď sa vyjadril, že si vôbec nepamätá interiér reštaurácie. Je pritom zarážajúce, že A. Y. o sebe tvrdil, že mal akési zvláštne pozorovacie zručnosti, a preto si údajne pamätal motorové vozidlo, ktoré mal používať obžalovaný. Z výpovede svedka A. Y. vyplýva, že K. X. sa mal najskôr stretnúť s obžalovaným a po ukončení tohto stretnutia si K. X. mal prisadnúť k stolu za A. Y. V tejto súvislosti znie nelogicky a absurdne tvrdenie A. Y., že mu K. X. mal povedať, že obžalovaného už čaká vodič a je absolútne nelogické a nereálne, aby K. X. po ukončení stretnutia s obžalovaným a po jeho odchode mal hovoriť A. Y., že obžalovaného už čaká vodič na vozidle BMW.

Podľa obžalovaného známost' a nepravdivosť výpovede svedka A. Y. možno badať jednak v tom, že pri výsluchu v prípravnom konaní 30. októbra 2020 uviedol, že od K. X. vie, že obžalovaný mal mať dobré vzťahy s Ing. D. a teda mali nejaké dohody o vzájomnej pomoci, čo tento svedok vyvrátil pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by mal obžalovaný dohodu o vzájomnej pomoci s Ing. D., jednak v tom, že A. Y. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že do Chorvátska dorazil na oslavu A. narodenín 20. alebo 21., nevie kedy, nevie, aký bol dátum,

nekontroloval si to, ale odchádzal určite v nedeľu, prišiel domov a už o deviatej večer bol na stretnutí s D., čo absolútne vyvrátil svedok Ing. J. D., ktorý sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že po jeho prepustení z väzby v roku 2017 sa dostal do kontaktu s A. Y. viackrát, ale aj tá časť jeho výpovede, kde popisuje, že sa tak stalo v nedeľu o 21.00 hod. večer sa nezakladá na pravde, pretože v ten deň v tú hodinu sa nachádzal na poľovačke a s A. Y. sa mohol stretnúť najskôr nasledujúci deň v pondelok alebo aj v utorok.

Obžalovaný poukázal, že dôvodné pochybnosti o vierohodnosti svedka A. Y. vyplývajú aj z toho, že pri výpovedi v procesnom postavení svedka 19. augusta 2020 v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 označil osobu K. X. ako A. X. a označenie A. X. uviedol opakovane aj vyšetrovateľ v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia z 22. októbra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, čo len utvrdzuje, že A. Y. hovoril o A. a nie K., hoci podľa zápisnice táto bola nahlas diktovaná a túto zápisnicu si svedok Y. prečítal a vyhlásil, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou, pričom nežiada jej opravu ani doplnenie, pričom v ďalšej výpovedi 30. októbra 2020 svedok A. Y. opisoval už osobu menom K. X.. Na uvedenú skutočnosť obžalovaný upozorňoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní aj v rámci záverečnej reči, avšak prvostupňový súd sa s touto zásadnou námietkou v odôvodnení napadnutého rozsudku absolútne nevysporiadal a navyše nevyhoviel ani návrhu na prečítanie uvedenej zápisnice na hlavnom pojednávaní ani predložiť túto zápisnicu o výsluchu samotnému A. Y. za účelom odstránenia rozporov v jeho výpovedi, pričom zmena výpovede A. Y. v kľúčovej časti, akou je označenie osoby, ktorá mala byť údajne jeho styčným kontaktom s obžalovaným, nemôže zostať nepovšimnutou.

Obžalovaný ďalej poukázal, že svedok A. Y. sa rozdielne vyjadril k zoznámeniu s K. X., keď v prípravnom konaní pri výpovedi 30. októbra 2020 uviedol, že ho Ing. D. s K. X. zoznámil v októbri 2016, pričom pri konfrontácii medzi svedkami A. Y. a K. X. 19. marca 2021 svedok A. Y. zmenil svoju výpoveď, keď uviedol, že k tomu došlo okolo februára roku 2017, čo je nepravdivé a nezmyselné, nakoľko Ing. J. D. bol vo februári 2017 vo výkone väzby. Svedok A. Y. pri konfrontácii 19. marca 2021 popisoval okolnosti týkajúce sa zoznámenia s K. X. tak, že mu odovzdal kontakt na túto osobu Ing. J. D., teda k zoznámeniu A. Y. s K. X. malo dôjsť bez prítomnosti J. D., čo je v rozpore s výpoveďou A. Y. na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že keď ho D. zoznamoval s K. X., nikto iný tam nebol prítomný.

Obžalovaný uviedol, že navrhoval vypočutie svedka Z. I. s tým, že jeho výsluch by výrazne prispel k objasneniu skutkového stavu týkajúceho sa prepustenia Ing. D. z väzby na slobodu a je nepochopiteľné, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že bolo mimoriadne dôležité objasnenie okolností, za akých bol Ing. D. prepustený z väzby na slobodu, avšak na druhej strane bez akéhokoľvek relevantného zdôvodnenia odmietol vykonať výsluch svedka Z. I., o ktorom sa A. Y. vyjadril, že mal byť priamo zapojený do akcie prepustenia Ing. D. z väzby na slobodu. Okrem toho bolo namieste vypočuť svedka Z. I. aj k okolnostiam týkajúcim sa skutku v bode 1, nakoľko mal figurovať v štruktúre údajnej zločinskej skupiny J., o čom mala vedomosť samosudkyňa Mgr. Pamela Záleská, ktorá je členkou senátu v trestnej veci údajnej zločinskej skupiny J. na ŠTS, sp. zn. 1T/11/2021.

Obžalovaný uviedol, že svedok A. Y. v priebehu trestného konania tvrdil, že pozná JUDr. J. A. (v prípravnom konaní tvrdil, že asi od roku 2008, pri výpovedi na hlavnom pojednávaní tvrdil od roku 2012 alebo 2013) a naopak JUDr. J. A. tvrdí, že o osobe A. Y. a jej údajnej spojitosti s prepustením Ing. J. D. z väzby sa dozvedel až z vyšetrovacieho spisu, pričom dovtedy A. Y. nepoznal, z čoho vyplýva zjavný rozpor vo výpovediach A. Y. a JUDr. J. A., ktorý navyše popiera, že by niekedy spolupracoval s údajnou zločinskou skupinou J..

Obžalovaný poukázal, že vo výpovedi svedka JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní je logická absurdnosť, kedy sa vyjadril k spôsobu údajného odovzdania finančnej hotovosti v súvislosti s prepustením Ing. J. D. z väzby tak, že obžalovanému odovzdal peniaze v stočenej obálke cez bundu, čo je zarážajúce s ohľadom na skutočnosť, že stretnutie, ktoré popisoval JUDr. J. A. a na ktorom malo dôjsť k odovzdaniu hotovosti, sa malo podľa jeho výpovede odohrať uprostred letných mesiacov roku

2017 a mesiac júl 2017, ku ktorému je datovaný daný skutok, bol teplotne nadnormálny, pričom denná teplota vzduchu štandardne presahovala 30°C.

Obžalovaný uviedol, že z výpovede svedka Mgr. A. S. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný mu nikdy nedal žiaden pokyn ani usmernenie v súvislosti so žiadnou trestnou vecou a nikdy u neho neintervenoval a nemal podozrenie, že by obžalovaný bol činný pre akúkoľvek zločineckú skupinu, uznesenie ŠTS o nahradení väzby Ing. J. D. považoval za zákonné a tento po prepustení z väzby na slobodu dodržiaval uložené obmedzenia a povinnosti, z čoho vyplýva, že jeho prepustenie z väzby na slobodu nevedlo k žiadnym negatívnym následkom. Tento svedok tiež uviedol, že konanie JUDr. I. M. pochopil tak, že táto sama dospela k záveru o zákonnosti rozhodnutia súdu a teda k záveru, že nie je potrebné podávať sťažnosť proti uzneseniu o nahradení väzby Ing. D., v dôsledku čoho mala obžalovanému iniciatívne volať a žiadať súhlas s takýmto postupom. Tiež poukázal na výpoveď tohto svedka z prípravného konania a podľa obžalovaného z nej vyplýva, že ako dozorový prokurátor v trestnej veci Ing. D. by postupoval obdobne ako zastupujúca prokurátorka JUDr. M. a sťažnosť proti uzneseniu o prepustení Ing. D. by nepodal a že text písomnej informácie špeciálneho prokurátora pre generálneho prokurátora je pravdivá a zodpovedá obsahu písomného stanoviska Mgr. A. S., ktoré v tejto veci spracovával. Obžalovaný v tomto ohľade uviedol, že sa dôrazne ohradzuje proti konštatovaniu prvostupňového súdu na str. 56 napadnutého rozsudku, podľa ktorého klamal generálnemu prokurátorovi, keď mu nepravdivo napísal, že aj dozorujúci prokurátor A. S. sa vyjadril, že by postupoval rovnako ako postupovala JUDr. M. a sťažnosť proti uzneseniu o nahradení väzby Ing. D. by nepodal a neexistuje žiadne logické zdôvodnenie, prečo by písomne klamal v okolnostiach, ktoré sú ľahko overiteľné a verifikovateľné a uvedené tvrdenie súdu teda nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a ani v dôkaznej logike. Rovnako dôrazne popiera tvrdenia prvostupňového súdu, že mal klamať v ďalších dvoch prípadoch vrátane prípadu, kedy mal nepravdivo uviesť JUDr. M., že je informovaný o trestnej veci Ing. D. a v tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka Mgr. S. na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný sa na vyšetrovanie zločineckej skupiny J. informoval priebežne, pričom prvostupňový súd na str. 70 napadnutého rozsudku konštatoval, že neexistuje žiaden znak protiprávnosti v informovaní sa špeciálneho prokurátora u podriadených prokurátorov na stav trestných vecí. Rovnako písomná správa generálnemu prokurátorovi z 25. júla 2017 obsahuje jasné konštatovanie, že Mgr. A. S. obžalovaného opakovane informoval o predmetnej trestnej veci.

Obžalovaný uviedol, že z výpovede svedka JUDr. O. L. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v odôvodnení uznesenia o nahradení väzby Ing. D. súd konštatoval, že dôkazná situácia v trestnej veci zločineckej skupiny J. bola slabá a súd to komentoval miestami až ironicky, nikdy nedošlo k žiadnej hádke medzi ním a obžalovaným v súvislosti s nahradením väzby Ing. D., podľa JUDr. L. alebo JUDr. M. zo strany obžalovaného uložený pokyn nepodávať sťažnosť proti uzneseniu ŠTS, ktorým bola nahradená väzba Ing. D., v opačnom prípade by JUDr. M. bola povinná odmietnuť splnenie negatívneho pokynu a rozhodnutie o využití opravného prostriedku bolo v kompetencii JUDr. M. a v jej postupe prokurátorky nevidel porušenie zákona a trestný odbor Generálnej prokuratúry SR preskúmal trestnú vec nahradenia väzby Ing. D. a nezistil žiadne porušenie zákona.

Obžalovaný uviedol, že o nahradení väzby Ing. D. a o jeho prepustení na slobodu rozhodol sudca pre prípravné konanie, pričom ozrejmil dôvody, pre ktoré považoval ponúkané inštitúty nahradenia väzby za dostatočné a plniace účel väzby. Je teda zrejmé, že samotný sudca pre prípravné konanie považoval rozhodnutie o nahradení väzby za postačujúce, plniace účel väzby a teda i za zákonné. Sudca pre prípravné konanie dokonca opatrením zo 17. júla 2017 navýšil sumu peňažnej záruky na 100 tis. eur, ktorú zjavne považoval za postačujúcu z hľadiska plnenia účelu väzby. V tejto súvislosti však nie je zrejmé, ako dospel sudca JUDr. Ján Hrubala k záveru, že takáto suma ako peňažná záruka je postačujúca, keď pred vydaním opatrenia o navýšení peňažnej záruky vôbec nevypočul A. D. a neskúmal jej osobné a ani majetkové pomery tak, ako to ustanovuje § 81 ods. 2 Tr. por., čo potvrdzuje aj písomná odpoveď vedúceho prieskumného oddelenia trestného odboru Generálnej prokuratúry SR z 5. augusta 2021, IV/1 Spr 432/21/1000-5, ktorý taktiež potvrdil, že sudca pre prípravné konanie postupoval pri rozhodovaní o väzbe Ing. D. v rozpore s Trestným poriadkom a nie je zrejmé, aké okolnosti ho viedli k určeniu sumy 100 tis. eur ako dostatočnej peňažnej záruky. Uvedené pochybnosti

podstatne znásobuje vyjadrenie svedka JUDr. J. A. pri výsluchu v prípravnom konaní, že malo byť vybavené, že sudca prijme peňažnú záruku a prepustí Ing. D. na slobodu. Podľa obžalovaného z uvedených skutočností sa naskytujú závery, že nejakým spôsobom muselo byť zabezpečené rozhodnutie sudcu o prijatí peňažnej záruky a prepustení Ing. D. z väzby na slobodu. Z akého dôvodu JUDr. Ján Hrubala urýchlene ešte dňa 17. augusta 2017 (teda hneď po vydaní zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR) postupoval v zjavnom rozpore s § 81 ods. 2 Tr. por. a určil výšku peňažnej záruky ako náhradu väzby Ing. D. bez toho, aby vypočul osobu ponúkajúcu peňažnú záruku a ešte v deň vydania zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR vydal opatrenie o navýšení peňažnej záruky, keď z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR vôbec nevyplýval nejaký pokyn, že sa má rozhodnúť formou prijatia peňažnej záruky. Akým spôsobom a od koho sa JUDr. Ján Hrubala dozvedel o vydaní zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR, keď ešte v ten istý deň vydal opatrenie o navýšení peňažnej záruky, keď titulná strana zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017, obsahuje podaciu pečiatku, z ktorej vyplýva, že toto uznesenie bolo doručené na ŠTS až 20. júla 2017, teda JUDr. Ján Hrubala 17. júla 2017 ešte zjavne oficiálne nedisponoval zrušujúcim uznesením Najvyššieho súdu SR a či teda prebehla medzi JUDr. Jánom Hrubalom a JUDr. Jurajom Klimentom 17. júla 2017 komunikácia týkajúca sa trestnej veci Ing. D. a za tým účelom obžalovaný navrhoval vypočuť JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Juraja Klimenta a hoci prvostupňový súd v uznesení o väzbe z 15. júla 2021 konštatoval potrebu vypočutia okrem iných svedkov aj JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Jána Hrubalu, čím odôvodnil aj ďalšie ponechanie vo väzbe obžalovaného, nevedno z akých dôvodov napokon prvostupňový súd na potrebu ich vypočutia zabudol napriek tomu, že samotný JUDr. Juraj Kliment doručil súdu písomnú žiadosť na svoje vypočutie.

Obžalovaný uviedol, že proti uzneseniu ŠTS, ktorým bol prepustený z väzby Ing. D., nebol podaný ani mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie ministra spravodlivosti podľa § 371 ods. 2 Tr. por. a v rámci podaného dovolania mala možnosť vtedajšia ministerka spravodlivosti navrhovať opätovné vzatie Ing. J. D. do väzby v intenciách § 380 ods. 1 Tr. por., čo však nevyužila a z toho možno vyvodíť, že zákonnosť daného uznesenia ŠTS bola akceptovaná aj ministerkou spravodlivosti. Obžalovaný uviedol, že uvedený argument v rámci obhajoby v priebehu prípravného konania a súdneho konania opakovane vznášal, avšak prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na túto obranu v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. nijako nereflektoval.

Obžalovaný uviedol, že členovia zločineckej skupiny J. vrátane Ing. D. boli zadržaní v januári 2017, kedy obžalovaný zastával funkciu špeciálneho prokurátora. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že Ing. D. bol vzatý do väzby uznesením ŠTS z 1. februára 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, proti ktorému podal Ing. D. sťažnosť, ktorú Najvyšší súd SR uznesením z 9. februára 2017, sp. zn. 2 Tost 4/2017, zamietol ako nedôvodnú. V ďalšom priebehu konania podal Ing. J. D. žiadosť o prepustenie z väzby, ktorú sudca pre prípravné konanie zamietol uznesením z 21. apríla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, vrátane návrhu na nahradenie väzby ponúkanou peňažnou zárukou, proti ktorému podal Ing. D. sťažnosť, ktorú zamietol Najvyšší súd SR uznesením z 3. mája 2017, sp. zn. 5 Tost 14/2017. Následne Ing. D. podal dňa 16. júna 2017 ďalšiu žiadosť o prepustenie z väzby, ktorú sudca pre prípravné konanie zamietol uznesením zo 6. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, proti ktorému podal Ing. D. sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017 tak, že uznesenie sudcu pre prípravné konanie zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, a to predovšetkým z dôvodu, aby sudca pre prípravné konanie rozhodol o ponúkanej peňažnej záruke. Z uvedeného dôvodu sudca pre prípravné konanie opatrením zo 17. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, rozhodol tak, že určil A. D., manželke Ing. J. D., peňažnú záruku v sume 100 tis. eur a spôsob jej zloženia na účet súdu. Z vyššie popísaného priebehu väzobného stíhania Ing. D. je zrejmé, že sa obžalovaný žiadnym spôsobom nepričinil o prepustenie Ing. D. z väzby a práve naopak, v čase výkonu funkcie špeciálneho prokurátora bol Ing. D. vzatý do väzby, jeho prvej žiadosti o prepustenie z väzby dozorový prokurátor nevyhovel, nevyhovel jej ani sudca pre prípravné konanie a ani Najvyšší súd SR. Následne až v mesiaci júl 2017 po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR rozhodol sudca pre prípravné konanie tak, že opatrením určil manželke Ing. D. výšku peňažnej záruky, spôsob jej zloženia na účet súdu, následne túto prijal a prepustil Ing. D. z väzby na slobodu. Obžalovaný uviedol, že na jeseň 2019 boli členovia skupiny J. vrátane Ing. J. D., opätovne zadržaní a vzatí do väzby a v uvedenom čase obžalovaný naďalej zastával funkciu špeciálneho

prokurátora a aj z tejto okolnosti je zrejmé, že obžalovaný žiadnym spôsobom nekonal v prospech Ing. J. D. a vôbec nebol činný pre zločineckú skupinu J..

Obžalovaný uviedol že prvostupňový súd v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. bez konkretizácie dôvodov hromadne odmietol vykonať množstvo ním navrhovaných dôkazov (ktoré špecifikuje v odvolaní na str. 94 a 95), ktorých vykonanie by celkom zrejme vyvrátilo záver súdu o jeho vine vo vzťahu ku skutku v bode 2 a súd by nikdy nedospel k záveru o nemožnosti koordinácie výpovedí svedkov A. Y., JUDr. J. A. a Mgr. L. I. a ich vykonanie by viedlo k zásadnému narušeniu vierohodnosti ich výpovedí a ozrejnilo by aspekt zákonnosti dôkazov, o ktoré sa opiera prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Ku skutku 3 napadnutého rozsudku obžalovaný uviedol, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por., prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov aplikoval nesprávne úvahy, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku toho vzal za dokázané okolnosti, ktoré dokázané neboli, nevyrovnal sa s obhajobnou argumentáciou a neuviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri navzájom odporujúcich si dôkazoch. Z obsahu listín špecifikovaných v opise skutku, t. j. zo zápisnice o trestnom oznámení MVDr. Z. D. z 30. decembra 2019 a z uznesenia o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. z 30. marca 2020 vôbec nevyplýva podozrenie vo vzťahu k JUDr. J. A. z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., na čo poukazoval vo vyjadrení k dôkazom a v záverečnej reči, čo prvostupňový súd nevezal do úvahy a nevysporiadal sa s tým v odôvodnení rozsudku a táto skutočnosť sa zároveň prieči výpovedí JUDr. J. A., podľa ktorého mu mal obžalovaný uviesť, že takéto podozrenie z obsahu listín vyplýva. Podľa obžalovaného nie je zrejmé, z akého dôkazu vychádzal prvostupňový súd pri formulácii skutku v bode 3, keď konštatoval, že JUDr. A. bol podozrivým zo spáchania prečinu nepriamej korupcie a v dôsledku toho je aj v rozpore s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré neobsahuje vymedzenie dôkazov, o ktoré sa opiera také zistenie a úvahy ohľadom hodnotenia dôkazov.

Skutok v bode 3 je dôkazne založený na výpovedi spolupracujúceho obvineného JUDr. J. A., ktorého svedecká výpoveď ku skutkovým okolnostiam má závažné trhliny. V trestnom konaní bola zaistená v domácnosti JUDr. J. A. obálka, ktorej obsahom bola zápisnica o trestnom oznámení MVDr. Z. D. a uznesenie o začatí trestného stíhania. Podľa výpovede JUDr. J. A. mu mal uvedenú obálku s listinami odovzdať obžalovaný, pričom JUDr. J. A. si podľa jeho tvrdení tieto listiny po celý čas dispozície s nimi nepozeral a prvýkrát ich videl až pri jeho výsluchu po zadržení. V tejto súvislosti sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal a ani nevysporiadal s otázkou, ako sa do spomínanej obálky dostali listiny z prostredia KÚFS, ktorých autorom bol JUDr. J. A. ako riaditeľ KÚFS, a to jeho dve žiadosti o vykonanie daňovej kontroly a písomná schéma dodávateľsko-odberateľských vzťahov medzi rôznymi obchodnými spoločnosťami, keď JUDr. A. sa vyjadril, že listiny od obžalovaného boli zabalené a nikdy ich neprezeral.

Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku odkazuje na pracovný profil obžalovaného, ktorý vyhodnotil zo správy ÚŠP GP SR z 22. júla 2021, ktorej autorom je prokurátor ÚŠP GP SR JUDr. Peter Kysel a jej obsahom je hodnotenie pracovných výsledkov obžalovaného. Uvedená písomná správa bola vyhotovená v rozpore s ustanoveniami zákona o prokuratúre, nakoľko len Generálna prokuratúra SR ako služobný úrad špeciálneho prokurátora je oprávnená hodnotiť pracovné výsledky špeciálneho prokurátora. Uvedená písomná hodnotiacia správa bola navyše vydaná prokurátorom, ktorý bol podriadeným obžalovaného na ÚŠP GP SR a zároveň sú u neho prítomné prvky zaujatosti.

Ku skutku 4 napadnutého rozsudku obžalovaný uviedol, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por., prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov aplikoval nesprávne úvahy, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku toho vzal za dokázané okolnosti, ktoré dokázané neboli, nevyrovnal sa s obhajobnou argumentáciou, neuviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri navzájom odporujúcich si dôkazoch, neuviedol logické a relevantné dôkazy, pre ktoré nevyhovelo návrhom obhajoby na vykonanie dôkazov a uplatnil selektívny prístup k dokazovaniu, keď sa priklonil ku všetkým dôkazom navrhovaným prokurátorom a hromadne odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutku v bode 4 je založené na rozporuplnej výpovedi spolupracujúceho obvineného JUDr. J. A., ktorý zároveň so svedkom E. Z. vypovedal spôsobom, ktorý vyvoláva mimoriadne závažné pochybnosti vo vzťahu ku skutku, a to i v súvislosti s postavením niektorých osôb (O. A., JUDr. I. I., A. D., O. G., I. Y.) v skutkovom deji, ktoré prvostupňový súd bez konkretizácie dôvodov odmietol vypočítať a zistiť tak skutkový stav bez dôvodných pochybností. Poukázal, že dotknuté uznesenie o začatí trestného stíhania v trestnej veci prípravy úkladnej vraždy O. L. neobsahuje náležitosti uvádzané JUDr. A. vo výpovedi v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní sa navyše vyjadril, že uznesenie malo tri strany, pričom v skutočnosti má len jednu. Z výpovede L. I. vyplýva, že nemal vedomosť o pôvode listín, ktoré mu mal ukazovať JUDr. A. a nie je teda dôkazom o vine obžalovaného a tento listiny popisoval odlišne od JUDr. A. a A. D.. Existuje teda dôvodná pochybnosť, že Mgr. L. I. neopisoval listiny, ktoré sú súčasťou opisu skutku a považuje za absurdné, že prvostupňový súd vyhodnotil danú výpoveď ako dôkaz v jeho neprospech. K svedeckej výpovedi E. Z. obžalovaný uviedol, že z jeho svedeckej výpovede, ako i JUDr. J. A. vyplynulo, že účastníkom skutkového deja týkajúceho sa odpočúvania v trestnej veci prípravy vraždy O. L. mal byť aj JUDr. I. I.. V tejto súvislosti však JUDr. J. A. a aj E. Z. popisovali rozdielne skutkový dej v okamihu, kedy sa JUDr. J. A. od E. Z. dozvedel o svojom odpočúvaní, keď obaja tvrdia, že boli v prítomnosti JUDr. I. I. a že sa telefonicky skontaktovali s tým druhým. Je teda zrejmé, že svedecké výpovede E. Z. a JUDr. J. A. si odporujú v časti skutkového deja, ktorého mal byť účastný aj JUDr. I. I., ktorý mal byť navyše priamo zapojený do deja v súvislosti s prezradením odpočúvania JUDr. J. A. a v tomto ohľade poukázal na rozsudok ŠTS z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021. Obžalovaný uviedol, že ho navrhoval vypočítať už v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní, čo bolo odmietnuté a rovnako boli odmietnuté jeho návrhy na vypočutie A. D. a O. A., hoci o nich vypovedal JUDr. A. na hlavnom pojednávaní, avšak ich neuviedol vo výpovedi v prípravnom konaní, pričom poukazuje na zmätočnosť napadnutého rozsudku o tom, že nebol produkovaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývala nemožnosť, aby sa obžalovaný dostal k listinám, ktoré odovzdal svedkovi JUDr. A. a tiež, že by tomuto svedkovi predmetné listiny poskytla osoba odlišná od obžalovaného.

V trestnom konaní vypovedala ako svedkyňa A. D., administratívna pracovníčka ÚŠP GP SR, v ktorej pôsobnosti je agenda vyhradených písomností a administratívnej bezpečnosti a A. A., vedúca registra Gn, ktorej pracovnou náplňou bola práca s poštou, z ktorých výpovedí jednoznačne vyplynulo, že utajované listiny špecifikované v opise skutku obžalovaný nemal k dispozícii a teda sa ani nemohol dopustiť skutku. Prvostupňový súd tieto svedecké výpovede hodnotil použitím neprípustného negatívneho dôkazného argumentu, podľa ktorého súd hodnotil to, čo zo svedeckých výpovedí nevyplývalo namiesto toho, čo z nich vyplynulo a navyše nehodnotil tieto svedecké výpovede v ich celom obsahovom kontexte, v dôsledku čoho vyvodil nesprávne skutkové závery.

Podľa obžalovaného z výpovedí svedkov JUDr. I. L. a Mgr. A. S. vyplynulo, že listiny špecifikované v opise skutku v bode 4 obžalovaný nemohol mať k dispozícii a teda sa nemohol ani dopustiť skutku. Prvostupňový súd uvedené svedecké výpovede hodnotil v rozpore s ich skutočným dôkazným obsahom a nevzal vôbec na zreteľ viaceré podstatné okolnosti, ktoré jednoznačne preukazujú, že skutku sa obžalovaný nemohol dopustiť. JUDr. L. podľa výpovede prišiel prvýkrát do kontaktu s vecou až 24. augusta 2020, t. j. 5 dní potom, ako mal podľa skutku obžalovaný poskytnúť fotokópie listín JUDr. A., k dispozícii mal iba dozorový denník, ktorého obsahom bolo len uznesenie o začatí trestného stíhania a utajované prílohy boli uložené samostatne v trezore u pani D., k vyšetrovaciemu spisu sa dostal až po zadržaní obžalovaného, pričom bolo rozhodnuté o zastavení trestného stíhania v danej veci asi vo februári 2021. Z výpovede svedka Mgr. A. S. vyplýva, že do kontaktu s podnetmi na ITP prišiel na ÚŠP iba on a referentka, nevyhotovoval žiadne fotokópie z vyšetrovacieho spisu a nemá vedomosť, že by niekto takéto fotokópie vyhotovoval, vyšetrovací spis sa nachádzal v priestoroch ÚŠP GP SR len niekoľko hodín, počas ktorých spracovával Mgr. A. S. návrh na súd na vydanie súhlasu s aplikáciou ITP. Počas tohto krátkočasového obdobia mal Mgr. A. S. podľa jeho slov spis k dispozícii z dôvodu jeho štúdia, resp. spracovávanía návrhu na vydanie súhlasu s aplikáciou ITP a utajované písomnosti sa uchovávali v kancelárii A. D..

V trestnom konaní vypovedal svedok A. D., ktorý sa pred výsluchom pravidelne kontaktoval s JUDr. J.

A. a preberali aj nadchádzajúcu výpoveď A. D. na hlavnom pojednávaní, ktorý podľa obžalovaného preukázateľne uvádzal nepravdivé tvrdenie, keď jeho výpoveď obsahuje časové nejasnosti a okolnosti, ktoré vyvracajú jeho dôveryhodnosť, keď uvádzal, že ho mal kontaktovať JUDr. A. ohľadom tohto skutku začiatkom augusta 2020 a po týždni mali absolvovať stretnutie, kde mu mal JUDr. A. ukázať listiny súvisiace s prípravou vraždy vyšetrovateľa O. L., hoci podľa opisu skutku mal obžalovaný odovzdať dané listiny JUDr. A. 19. augusta 2020 a uznesenie o začatí trestného stíhania opisoval, že malo byť hrubšie a spojené a malo obsahovať opis jeho vyjadrenia, ale toto uznesenie malo len jednu stranu a neobsahovalo vyjadrenie A. D.. A. D. absolvoval stretnutie s JUDr. A. dva dni pred termínom hlavného pojednávania, na ktorom vypovedal, pričom komunikovali o hlavnom pojednávaní a aj o spôsobe výpovede. Toto stretnutie prebehlo zároveň deň pred termínom hlavného pojednávania, na ktorom vypovedal JUDr. J. A. Navyše A. D. potvrdil pri výsluchu aj to, že sa s JUDr. J. A. stretáva jeden alebo dvakrát do týždňa. Existuje teda dôvodná pochybnosť o možnom zosúladovaní ich výpovedí. A. D. uviedol, že prostredníctvom internetového portálu aktuality.sk mal informáciu o priebehu predchádzajúceho pojednávacieho dňa, t. j. 8. júla 2021, kedy vypovedal svedok JUDr. A. a v úvode výsluchu na hlavnom pojednávaní A. D. uviedol, že po tom, ako mu JUDr. A. mal ukázať listiny, nikomu nehovoril o tom, že je podozrivý z prípravy vraždy a v závere výsluchu vyšlo najavo, že to povedal svojej družke, a teda na hlavnom pojednávaní neuvádzal pravdu. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na výsluch svedka A. D. z 12. apríla 2021 v inom trestnom konaní, ktoré bolo paralelne vedené s trestným konaním proti obžalovanému, ktorý bol bez prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcov a nebol vykonaný kontradiktórne, v dôsledku čoho nemal obžalovaný možnosť realizovať právo na obhajobu, hoci orgánom činným v trestnom konaní nič nebránilo, aby bol uvedený výsluch vykonaný v trestnej veci obžalovaného a namiesto toho bola zápisnica z výsluchu svedka A. D. iba priložená do trestného konania vedeného proti obžalovanému. Uvedené malo ten ďalekosiahly následok, že obžalovanému nebolo umožnené odstraňovať rozpory, resp. preverovať odchýlenie od skoršej výpovede svedka z prípravného konania podľa § 264 ods. 2 Tr. por. Zároveň obžalovaný poukázal na sugestívny spôsob, akým bol svedok pri výpovedi 12. apríla 2021 oboznámený vyšetrovateľom s predmetom výsluchu. Aj na uvedenú skutočnosť chcel súd upozorniť a poukázať na ňu procesne relevantným postupom prečítania danej zápisnice z výsluchu svedka A. D. podľa § 269 Tr. por., k čomu sa samosudkyňa vyjadrila tak, že bude môcť byť daná zápisnica prečítaná ako listinný dôkaz, čo však následne neumožnila a taký návrh odmietla, čím obžalovanému zamedzila výkon práva na obhajobu a práva na spravodlivé súdne konanie. Obžalovaný tiež poukazoval na svedeckú výpoveď Mgr. O. G. z iného trestného konania, ktorý mal podľa obžalovaného vypovedať o manipuláciách dôkazov v trestných konaniach v súvislosti so skutkom v bode 4. Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. bez konkretizácie dôvodu hromadne odmietol vykonať množstvo ním navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie by celkom zrejme vyvrátilo záver súdu o vine obžalovaného vo vzťahu k tomuto skutku.

Obžalovaný sa v ďalšej časti odvolania vyjadril, že neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák., v dôsledku čoho bol napadnutý rozsudok vydaný v rozpore s ústavnou zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR v spojení s § 2 ods. 1 Tr. por. a zároveň došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Z hľadiska subjektívnej stránky Trestný zákon vo vzťahu k uvedenej skutkovej podstate vyžaduje úmyselné zavinenie so špecifickou pohnútkou (motívom) spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Práve pohnútkou predstavuje nevyhnutný zákonný aspekt dokazovania v intenciách § 119 ods. 1 písm. b) Tr. por. podľa ktorého v trestnom konaní treba dokazovať najmä, z akých pohnútok mal byť skutok spáchaný. V nadväznosti na skutočnosť, že z listín špecifikovaných v opise skutku v bode 3 rozsudku nevyplýva absolútne žiadne podozrenie z trestnej činnosti k osobe JUDr. J. A., možno vyvodiť jednoznačne a výlučne len jediný záver, že neexistovala žiadna pohnútkou, pre ktorú by mal obžalovaný konať spôsobom tam špecifikovaným a taká pohnútkou nebola a logicky ani nemohla byť dokázaná. Keďže v danom prípade nevyplýva podozrenie z trestnej činnosti JUDr. J. A., obžalovaný logicky nemohol konať v úmysle zadovážiť JUDr. J. A. neoprávnený prospech tak, ako tento zákonný prvok ustanovuje návetie § 326 ods. 1 Tr. zák. a ako ho skutkovo špecifikoval prvostupňový súd. Zo záverov judikatúry (R 39/2001)

vyplýva, že na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa nestačí zistenie, že špeciálny subjekt, verejný činiteľ, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, ale zároveň sa vyžaduje, aby tak verejný činiteľ konal v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a uvedený motív musí byť preukázaný. Z uvedeného vyplýva premisa, že ani prípadné úmyselné porušenie zákona zo strany verejného činiteľa nie je trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ak z porušenia zákonnej povinnosti zo strany verejného činiteľa reálne nemôže dôjsť k takému ohrozeniu. Z uvedeného vyplýva, že zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. sa obžalovaný logicky nemohol dopustiť už len s prihliadnutím na obsah listín špecifikovaných v opise skutku v bode 3 napadnutého rozsudku, z ktorých nevyplýva absolútne žiadne podozrenie z trestnej činnosti vo vzťahu k JUDr. J. A. a s prihliadnutím na skutočnosť, že skutok prípravy vraždy O. L. sa nikdy nestal a danými listinami nebolo objektívne možné privodiť neoprávnený prospech JUDr. J. A. Obžalovaný tiež poukázal, že súd ho uznal vinným v kvalifikovanej skutkovej podstate s odkazom na § 140 písm. c) Tr. zák., t. j. spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin. V kontexte opisu skutku v bode 3 napadnutého rozsudku v spojitosti s jeho odôvodnením nie je vôbec zrejmé zakrytie alebo uľahčenie akého trestného činu JUDr. J. A. mal mať obžalovaný v úmysle, pokiaľ vo vzťahu k JUDr. J. A. nevyplývalo žiadne podozrenie z trestnej činnosti, a to ani z dotknutého uznesenia o začatí trestného stíhania a ani zo zápisnice o trestnom oznámení MVDr. Z. D.. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku vôbec nevymedzil v medziach osobitného kvalifikačného pojmu podľa § 140 písm. c) Tr. zák., aké skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia k uvedenému osobitnému kvalifikačnému pojmu a akými úvahami sa vo vzťahu k nemu spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Vo vzťahu ku skutku v bode 4 napadnutého rozsudku obžalovaný uviedol, že trestné stíhanie vo veci prípravy vraždy vyšetrovateľa O. L. bolo začiatkom roka 2021 zastavené z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por., t. j. že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Uvedenú skutočnosť potvrdil pri výsluchu na hlavnom pojednávaní svedok JUDr. I. L. ako dozorujúci prokurátor v trestnej veci prípravy vraždy O. L. a okrem iného uviedol aj to, že vyšetrovací spis sa nachádza na Úrade inšpekčnej služby, kde je preverované vedenie vyšetrovania vo veci a ktorí konkrétni príslušníci PZ mohli zaktivizovať konanie v tejto veci. Svedok JUDr. J. A. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že informácie o podozrení z prípravy vraždy O. L., ktoré mu poskytol A. D. a JUDr. I. I., považoval za nezmysel a tieto ho rozosmiali a že podľa jeho informácií prebieha vyšetrovanie na účely zistenia, ktorí konkrétni policajti spustili proti nemu trestné konanie vo veci prípravy vraždy O. L.. Svedok JUDr. J. A. sa vyjadril, že informácie z týchto listín nijako nevyužil, pretože veci v nich popísané sa nestali, a teda nemal, čo ovplyvňovať. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že skutok prípravy vraždy O. L. sa nestal a existuje dôvodné podozrenie, že tento bol fiktívne vykonštruovaný s cieľom začať trestné konanie proti vybraným osobám. JUDr. J. A. teda objektívne nemohol nadobudnúť žiadny neoprávnený prospech poskytnutím listín tak, ako to ustanovuje návetie § 326 ods. 1 Tr. zák. Za účelom preukázania vyššie uvedených skutočností, ktoré majú nepochybný a zásadný význam z hľadiska vyhodnotenia trestnoprávnej zodpovednosti pre daný zločin obžalovaný opakovane navrhoval v priebehu trestného konania obstaráť kompletný a aktuálny vyšetrovací spis v trestnej veci prípravy vraždy O. L. vrátane rozhodnutia o zastavení trestného stíhania, čo prvostupňový súd zamietol napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní 12. augusta 2021 vyšlo najavo, že prokurátor disponuje priamo na hlavnom pojednávaní kompletným vyšetrovacím spisom v tejto trestnej veci. Obstaraním a prečítaním uznesenia o zastavení trestného stíhania a zvyšných chýbajúcich listín vo vyšetrovacom spise by prvostupňový súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok prípravy vraždy O. L. sa nikdy nestal, tento bol fiktívny, čo má podstatný význam z hľadiska hodnotenia trestnoprávnej zodpovednosti vo vzťahu ku skutku v bode 4 napadnutého rozsudku.

Obžalovaný uviedol, že opis skutkov v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku neodráža naplnenie zákonného znaku skutkovej podstaty podľa návetia § 326 ods. 1 Tr. zák., ktorým je výkon právomoci. Obsah pojmu právomoc totiž nenaplnia akékoľvek zákonné ustanovenie určujúce verejnému činiteľovi spôsob a hranice jeho konania. Z dôvodovej správy k Trestnému zákonu možno vyvodíť, že

právomocou verejného činiteľa treba rozumieť predovšetkým rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb. Právomoc musí vždy obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania. V tomto ohľade obžalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo 6. februára 2003, sp. zn. 7 Tdo 125/2003, Zhodnotenie dokazovania a zákonnosti rozhodovania o trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa a o trestných činoch korupcie Generálnou prokuratúrou SR z roku 2000 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 TdoV 1/2015 z 19. novembra 2015, sp. zn. 1 TdoV 17/2015 z 8. novembra 2016 a sp. zn. 1TdoV 14/2012. Zároveň poukázal, že zákonný znak používania právomoci nemožno vykladať extenzívne, nakoľko by tak dochádzalo k neprípustnému rozširovaniu podmienok trestnej zodpovednosti a k nezákonnému použitiu analógie v neprospech obvineného (III. ÚS 61/2001). Podľa obžalovaného ustanovenia zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, ktorých porušenie je obžalovanému kladené za vinu, nezachytávajú žiadnu konkrétnu formu právomoci pozostávajúcu zo zložky moci a zložky rozhodovania, ktorej zneužitie je mu kladené za vinu a v tomto ohľade sú dané skutky vymedzené neurčito, nakoľko neurčujú taxatívne vymedzenú právomoc, ktorú mal zneužiť. Tiež poukázal, že porušenie daných ustanovení zákona č. 154/2001 Z. z. predstavuje disciplinárne previnenie, ktoré nemožno považovať za zneužitie právomoci v intenciách § 326 Tr. zák. a pripustenie opačného výkladu by viedlo prakticky k potlačeniu hraníc medzi disciplinárnym a trestným konaním a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 26. júla 2017, sp. zn. 3 Tdo 830/2017 s tým, že z neho vyplýva, že pojem neoprávneného prospechu je treba vykladať v intenciách hmotnoprávnej zásady subsidiarity trestnej represie. Ďalej poukázal na rozsudok ŠTS z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021, ktorým bol prvý námestník riaditeľa SIS JUDr. I. I. odsúdený pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia dôvernej a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák., a nie aj podľa § 326 Tr. zák., čo sa vymyká zásady rovnosti pred zákonom v intenciách čl. 20 Charty EÚ.

Obžalovaný uviedol, že sa žiadnym spôsobom nepreverovala vierohodnosť svedeckých výpovedí spolupracujúcich obvinených JUDr. J. A., A. Y. a Mgr. L. I. napriek tomu, že v konaní navrhoval aplikáciu procesných postupov, ktoré predstavujú penzum základných garancií spravodlivého súdneho konania (napr. odstraňovanie rozporov vo výpovediach svedkov, čítanie listinných dôkazov, výsluch svedkov, obstaranie listinných dôkazov a ďalšie), čím orgány činné v trestnom konaní a prvostupňový súd porušili právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 47 Charty EÚ, čl. 46 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR a právo na obhajobu podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) Dohovoru, čl. 48 Charty EÚ a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR. Porušenie uvedených práv nachádza svoj odraz aj v Trestnom poriadku najmä v porušení zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Ohľadom posudzovania zákonnosti dokazovania použitím inštitútu spolupracujúceho obvineného poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. novembra 2016, sp. zn. 4 To 10/2015 (z pohľadu, či spolupracujúci obvinený nebude svojou dobrovoľnou spolupracou s orgánmi činnými v trestnom konaní len účelovo zakrývať vlastnú trestnú činnosť a s akou pravdepodobnosťou bude taký obvinený vypovedať pravdivo), uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky z 12. decembra 2012, sp. zn. 7 Tdo 1315/2012 a z 13. júna 2012, sp. zn. 5 Tdo 280/2012 (starostlivé hodnotenie výpovede spolupracujúceho obvineného vrátane motivácie, zväžiť nejednoznačnú povahu takej výpovede a dbať na zvýšené riziko jej účelovosti, taký dôkaz nemôže byť osamotený a treba ho hodnotiť kriticky, resp. základné podmienky použitia výpovede korunného svedka sú otvorený prístup prokuratúry k dohode s korunným svedkom a informovanie o jeho postavení v konaní, zaručený prístup obhajoby k výsluchu takeého svedka vrátane možnosti kladenia potrebných otázok, informovanie súdu o takej dohode a dostatočné preskúmanie výpovede korunného svedka a podporenie tvrdenia korunného svedka inými dôkazmi), kde aplikoval východiská rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva („ESLP“) vo veciach Atanasov proti Bulharsku z 3. marca 2009, Cornelis proti Nizozemsku z 25. mája 2004, Lorse proti Holandsku z 27. januára 2004 a Verhoek proti Holandsku z 27. januára 2004, ďalej uznesenie Ústavného súdu SR z 8. novembra 2016, sp. zn. III. ÚS 758/2016 (povinnosť vykonať dôslednú previerku hodnovernosti takých svedectiev), uznesenie Ústavného súdu Českej republiky z 3. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 859/13 (hodnotenie vierohodnosti výpovede spolupracujúceho obvineného musí byť mimoriadne starostlivé s posúdením o.i. jeho osobnostných rysov, motivácie ku spolupráci a súladu výpovede s ostatnými dôkazmi) a rozsudok ESLP vo veci Adamčo proti Slovenskej republike z 12.

novembra 2019 (použitie výpovedí poskytnutých svedkami výmenou za ich beztretnosť alebo iné výhody môže spochybniť spravodlivosť konania proti obvinenému a môže vyvolať závažné otázky v tom ohľade, že také výpovede sú už zo samej ich podstaty manipulovateľné a môžu byť poskytnuté výlučne s cieľom získať výhody ponúkané výmenou za nich alebo s cieľom osobnej pomsty) s tým, že uvedenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít sa absolútne prieči a ignoruje ju tvrdenie prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, že nebolo jeho úlohou zisťovať, aké zákonné benefity a či vôbec budú poskytnuté svedkom, ktorí v konaní vypovedali ako spolupracujúci obvinení.

K osobe JUDr. J. A. obžalovaný uviedol, že páchal rozsiahlu ekonomickú a korupčnú trestnú činnosť, z ktorej dosahoval zisky rádo vo minimálne v miliónoch eur, a to aj formou zneužívania funkcie riaditeľa Kriminálneho úradu finančnej správy a zisky z trestnej činnosti mal podľa výpovede A. S. v inej trestnej veci uchovávať v taškách s naplnenými bankovkami. Je stíhaný pre značné množstvo závažných skutkov vrátane obzvlášť závažného zločinu, ktorého horná hranica trestnej sadzby dosahuje výmeru 20 rokov a v tomto ohľade poukázal na zásadu proporcionality závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa dopustil, v porovnaní s tou, o ktorej vypovedá, a to s poukazom na aplikáciu inštitútov príznačných pre postavenie spolupracujúcich obvinených. Poukázal na výpoveď bývalého riaditeľa E. Mgr. I. Y. v inom trestnom konaní ohľadom toho, že z pozície riaditeľa D. vydieral obchodné spoločnosti za účelom dosiahnutia finančného zisku. Podľa obžalovaného JUDr. J. A. bolo vo viacerých trestných konaniach dočasne odložené vznesenie obvinenia, pričom výslovne uvádza trestnú vec, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020 a po približne dvoch mesiacoch od vzatia do väzby bol príkazom prokurátora prepustený na slobodu s ohľadom na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní (vyplýva z vyjadrenia hovorkyne ÚŠP GP SR, podľa ktorej bol vzatý do úvahy aj jeho postoj k trestnému konaniu). Podľa obžalovaného bol inštitút väzby u JUDr. A. aplikovaný ako prostriedok dosiahnutia jeho spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní a po takej spolupráci vo forme výpovede došlo k jeho prepusteniu z väzby na základe príkazu prokurátora. V tomto ohľade poukázal, že v kontexte rozsudku ESLP vo veci Adamčo proti Slovenskej republike išlo o odmenu za jeho svedeckú výpoveď. Podľa návrhu vyšetrovateľa NAKA na podanie návrhu na vzatie JUDr. J. A. do väzby zo 17. septembra 2020 si mal chladnokrvným kalkulom vopred pripravovať a upravovať dôkazy, ktoré mali následne svedčiť o jeho nevine a tieto aj predložiť vyšetrovateľovi PZ, na základe ktorých bolo následne trestné oznámenie určitej osoby odmietnuté. Na uvedenú skutočnosť, ktorá bola zdôrazňovaná ako okolnosť zakladajúca kolúzny dôvod väzby, orgány činné v trestnom konaní pomerne rýchlo zabudli, keď bol JUDr. A. 13. novembra 2020 príkazom prokurátora prepustený z väzby na slobodu. Podľa obžalovaného je dôvodný predpoklad, že JUDr. A. bol príslušníkom S., resp. bol pre ňu činný a v tomto ohľade v záujme hodnotenia vierohodnosti, motivácie a osobnostných rysov prvostupňový súd neskúmal, či a v akom rozsahu plnil služobné úlohy v prospech S. a do akej miery sa tieto týkali tohto trestného konania. Obžalovaný z hľadiska hodnotenia vierohodnosti výpovedí poukázal, že JUDr. A. bolo vznesené obvinenie uznesením zo 17. septembra 2020, kedy mal prístup k obsahu vyšetrovacieho spisu a k výpovediam svedkov a v dôsledku vylúčenia trestného stíhania obžalovaného na samostatné konanie vypovedal JUDr. A. v procesnom postavení svedka pri znalosti obsahu vyšetrovacieho spisu. JUDr. A. sa na hlavnom pojednávaní okrem toho vyjadril, že mal vedomosť o priebehu pojednávania z médií. V tomto ohľade obžalovaný poukázal na tzv. križovanie výpovedí, keď v dôsledku vylúčenia trestných konaní na samostatné konanie vystupujú tie isté osoby formálne v procesnom postavení svedkov, hoci materiálne ide o osoby obvinené. Podľa obžalovaného genéza a postupne rozvíjajúci sa obsah výpovedí JUDr. J. A. zreteľne nasvedčuje zisťovanej motivácii a snahe o získanie vlastného prospechu v trestnom konaní, keď v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na vzatie do väzby JUDr. A. 19. septembra 2020 poprel spáchanie časti skutkov, pričom avizoval záujem o spoluprácu s OČTK, že má informácie o trestnej činnosti v daňovej a inej oblasti, následne sa 1. októbra 2020 veľmi stručne priznal ku všetkým skutkom, ktoré mu boli kladané za vinu a ďalej odmietol vypovedať. Následne bol 6. októbra 2020 JUDr. A. vytážený prokurátorom ÚŠP GP SR, o čom boli spracované dva úradné záznamy, podľa ktorých bol vyzvaný, aby uviedol všetky skutočnosti súvisiace s korupciou, o ktorých má vedomosť, pričom uviedol viaceré informácie, ktoré sa však obžalovaného netýkali. Následne pri výpovedi v procesnom postavení obvineného 15. októbra 2020 JUDr. A. už uviedol trestnoprávne relevantné okolnosti týkajúce sa obžalovaného. Podľa obžalovaného sa možno dôvodne domnievať, že výpoveď JUDr. A. bola ovplyvnená dohodou s OČTK o spôsobe výpovede a prispôboval obsah a rozsah výpovedí zisťovanej

motívu, ktorým bolo prepustenie z väzby na slobodu a získanie iných výhod v trestnom konaní, čo má významný vplyv z hľadiska hodnotenia nevierohodnosti jeho výpovede. Obžalovaný poukázal, že v médiách bolo už 24. septembra 2020 uverejnené, že JUDr. J. A. vypovedá proti vysokopostavenému prokurátorovi. Obžalovaný s poukazom na výpoveď Mgr. L. I. z 28. septembra 2020, kedy sa vyjadril, že mal k dispozícii k nahliadnutiu výpoveď JUDr. A., ktorý sa mal vyjadrovať k vzťahu s obžalovaným, uviedol, že zo spisu vyplýva, že JUDr. A. prvýkrát vypovedal vo vzťahu k obžalovanému pri výpovedi 15. októbra 2020, nie však vo výpovedi pred 28. septembrom 2020 a v súdnom spise sa nachádza iba zápisnica o výsluchu JUDr. A. z 19. septembra 2020 pred sudcom pre prípravné konanie, kedy sa k obžalovanému nevyjadroval a z toho je možné vyvodiť, že spis neobsahuje všetky zápisnice, resp. záznamy o výpovedi JUDr. A., pričom navrhoval, aby prvostupňový súd zaobstaral zápisnicu o výpovedi JUDr. A. z 18. septembra 2020, čomu súd nevyhovел bez relevantného dôvodu a tento neuviedol ani v napadnutom rozsudku. Obžalovaný ohľadom vierohodnosti JUDr. A. poukázal na rozhovor poskytnutý médiám bývalým riaditeľom S. Ing. K. Z., PhD., kde sa vyjadroval k jeho osobe a mal uviesť, že v záujme prepustenia z väzby sa priznal aj k veciam, ktoré nespravil a s týmto motívom vypovedal aj vo vzťahu k iným osobám s tým, že prvostupňový súd neumožnil prečítať predmetný rozhovor a odmietol aj návrh na vypočutie tejto osoby ako svedka a uvedené sa týka aj obžalovaným predloženého DVD nosiča s obrazovo-zvukovým záznamom mediálneho rozhovoru K. Z. uverejneného 8. septembra 2021, kde sa vyjadroval k osobe JUDr. A.. Obžalovaný napokon poukázal na zápisnicu o výsluchu Ing. K. Z., PhD. z 11. marca 2021 vo veci, ČVS: PPZ-23/NKA/BA2-2021, kde sa vyjadroval k osobe JUDr. A..

K osobe A. Y. obžalovaný uviedol, že je trestne stíhaný pre viacero závažných skutkov, z ktorých najprísnejšie trestný dosahuje hornú hranicu trestnej sadzby vo výmere 20 až 25 rokov alebo doživotie. A. Y. začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní po približne 10 mesiacoch strávených vo väzbe pod značnou psychickou ťarchou zapríčinenou aj rodinnými okolnosťami. Potom, ako začal A. Y. spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, bol prepustený z väzby na slobodu na základe príkazu prokurátora, čím mu bola poskytnutá výhoda v trestnom konaní a v tomto ohľade poukázal na výpoveď svedka Ing. J. D. ohľadom jeho osobných pomerov a skutočnosti, že zomrel Mgr. L. I. a A. A. nemôžu vyvrátiť jeho tvrdenia a k motivácii spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní mediálne vyjadrenie A. Y. v internetovom článku z 31. augusta 2021, v ktorom sa vyjadril vo vzťahu k jeho vnútornému psychickému prežívaniu výkonu väzby. A. Y. bol uznesením Úradu inšpekčnej služby z 20. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, obvinený za zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 344 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a to v súvislosti s výpoveďou v trestnom konaní, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, v ktorom bolo vznesené obvinenie obžalovanému a poukazuje, že z použitých informačno-technických prostriedkov vyplýva, že obvinený Z. Z. zabezpečoval manipuláciu, resp. koordináciu svedeckých výpovedí A. Y. a T. B. a vyplýva z nich závažné podozrenie, že výpovede svedkov v trestnom konaní, ktorí vypovedajú proti obžalovanému, boli koordinované, resp. manipulované orgánmi činnými v trestnom konaní. Obžalovaný poukázal na výpoveď A. Y. na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2021 s tým, že z nej vyplynula vzájomná interakcia v súvislosti s výpoveďami A. Y. a T. B.. Ďalej poukázal na výpoveď osoby Y. K. v inom trestnom konaní o tom, ako na ňu vplýval svedok A. Y.. Obžalovaný poukázal, že pokynom vtedajšieho prezidenta Policajného zboru (obžalovaný priložil uznesenie Krajskej prokuratúry v Bratislave z 26. augusta 2021, 3 Kv 32/21/1100-25, ktorým bolo tomuto vznesené obvinenie pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák.) bola bez relevantného dôvodu ukončená činnosť určených policajtov, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu trestno-procesných úkonov zadržovania obvineného A. Y. a umožnilo mu to odísť do Chorvátska a vyhýbať sa trestnému stíhaniu. V období, keď sa nachádzal v Chorvátsku, bolo po ňom vyhlásené pátranie, o čom obžalovaný predložil prvostupňovému súdu výpis Ministerstva vnútra SR z evidencie pátrania po osobách, ktorý odmietol bez relevantného dôvodu vykonať ako dôkaz. Obžalovaný ďalej poukázal na uznesenia Úradu inšpekčnej služby z 13. septembra 2021, ČVS: UIS-352/OISZ-2021, a zo 14. septembra 2021, ČVS: UIS-340/OISZ-2021 (týmto bolo vznesené obvinenie okrem iných aj vyšetrovateľovi Z. A., ktorý viedol vyšetrovanie v tejto veci) s tým, že z odôvodnenia prvého vyplýva, že T. B. dostal zo strany orgánov činných v trestnom konaní príslub akejsi dohody a zároveň pomoci pre A. Y. v prípade výpovede v

trestnom konaní a že Z. Z. vybavil T. B. stretnutie v Národnej kriminálnej agentúre a pripravil ho na výsluch, vrátane obsahu jeho výpovede v záujme pomoci A. Y. vo forme potvrdenia jeho výpovede a z odôvodnenia druhého vyplýva určitá forma spolupráce A. Y. s policajtmi Národnej kriminálnej agentúry v kontexte realizovaných zaisťovacích úkonov. Obžalovaný poukázal na výpoveď A. Y. na hlavnom pojednávaní, že po jeho návrate z Chorvátska pri zadržení nemal mobilný telefón, ktorý hodil do Dunaja, pričom ním mal komunikovať s príslušníkmi operatívneho oddelenia NAKA. Svedkovi A. Y. (rovnako T. B.) nebol vôbec zaistený majetok napriek tomu, že je trestne stíhaný aj za zločin podľa § 296 Tr. zák. a napriek snahe previesť vlastnícke právo k tomuto majetku, čím mu orgánmi činnými v trestnom konaní bola poskytnutá majetková výhoda. Z obsahu zaisteného mobilného telefónu A. Y. (príloha č. 3 znaleckého posudku Ing. Mareka Laššáka) vyplynulo, že tento sa po jeho prepustení z väzby v jesenných mesiacoch roku 2020 na internetových stránkach zaujímal o právne možnosti prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v Chorvátsku a oboznámenie uvedenej prílohy znaleckého posudku navrhoval obžalovaný, avšak prvostupňový súd tomuto návrhu nevyhovel. A. Y. uvedené nehnuteľnosti inzeroval na chorvátskom internetovom portáli, k čomu obžalovaný predložil inzerát. Okrem toho A. Y. má majetkovú účasť v štyroch obchodných spoločnostiach - A. s.r.o., Y. s.r.o., Y. a.s. a Y. s.r.o. Svedok A. Y. napriek uvedenému na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nemajetný, resp. že má jeden byt na hypotéku a že nevykonával úkony smerujúce k nakladaniu s majetkom a až na ďalšiu otázku obhajcu obžalovaného, či má majetok v zahraničí, uviedol, že v Chorvátsku je majiteľom pozemku a domu, ktorý sa bude kolaudovať a bude pripravený na predaj.

K osobe L. I. obžalovaný uviedol, že mu bolo vznesené obvinenie pre viacero závažných skutkov ekonomického a korupčného charakteru, z ktorých dosahoval mimoriadne vysoké zisky. Okrem toho L. I. vypovedal v procesnom postavení svedka v trestnom konaní, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020 v dňoch 2. novembra 2020 a 7. decembra 2020, kedy ozrejmoval okolnosti týkajúce sa rozsiahlej ekonomickej trestnej činnosti, ktorú páchal a zápisnice z týchto výsluchov predložil obžalovaný ako listinný dôkaz. L. I., ktorý podľa medializovaných informácií mal v mesiaci február 2021 spáchať samovraždu, bol činný v prospech Slovenskej informačnej služby. Po vznesení obvinenia pri výsluchu 28. septembra 2020 L. I. dôrazne poprel spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a na tomto postoji zotrval aj pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie 30. septembra 2020, ktorý rozhodol o jeho vzatí do väzby. Následne vypovedal v pozícii obvineného pred vyšetrovateľom 15. októbra 2020. Zápisnica o tomto výsluchu nasvedčuje doslova zarážajúcemu priebehu výsluchu, keď zo zápisnice vyplýva, že L. I. vypovedal v pozícii obvineného na základe uznesenia o vznesení obvinenia zo 17. septembra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, ktorým bol obvinený pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a v tejto súvislosti sa L. I. v rozpore s § 122 ods. 2 Tr. por. v rámci spontánnej časti výsluchu vyjadroval k okolnostiam, ktoré vôbec neboli predmetom uznesenia o vznesení obvinenia. O tejto skutočnosti svedčí fakt, že L. I. vypovedal o pomoci pri prepustení Ing. J. D. z väzby. Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že skutok v druhom bode uznesenia o vznesení obvinenia zo 17. septembra 2020, ku ktorému sa vyjadroval L. I., je právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a za tento skutok bolo vznesené obvinenie JUDr. J. A., a nie L. I., ohľadom trestnej činnosti, ktorá mala spočívať v obmedzovaní osobnej slobody pracovníkov v spoločnosti B. I.. Je zrejmé, že okolnosti uvádzané na výsluchu L. I. v súvislosti s prepustením Ing. J. D. z väzby na slobodu, nemali absolútne žiaden súvis s daným skutkom. L. I. vo svojom výsluchu pokračoval uvádzaním okolností týkajúcich sa prípravy úkladnej vraždy O. L. a opätovne tak popisoval okolnosti, ktoré nemali absolútne žiaden súvis s uznesením o vznesení obvinenia zo 17. septembra 2020, ale vypovedal vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia z 22. októbra 2020, teda vypovedal k skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia, ktoré bolo vydané až o týždeň neskôr a obžalovaný sa domnieva, že mal vopred k dispozícii dané uznesenie o vznesení obvinenia. Okrem toho sa L. I. vyjadroval pri výsluchu 15. októbra 2020 ku skutkovým okolnostiam týkajúcim sa iých osôb, ktoré figurujú v opise skutku v bode 5 uznesenia o vznesení obvinenia z 22. októbra 2020, vo vzťahu ku ktorému bolo vznesené obvinenie E. Z.. Obdobná skutočnosť sa vzťahuje na výsluch JUDr. J. A., ktorý vypovedal v pozícii obvineného tiež 15. októbra 2020 a zo zápisnice vyplýva, že tento sa vôbec nevyjadroval ku skutkom, ktoré sú predmetom uznesenia o vznesení obvinenia zo 17. septembra 2020, ale ku skutkom, ktoré sú predmetom uznesenia o vznesení

obvinenia z 22. októbra 2020. Obžalovaný vo vzťahu k vierohodnosti L. I. poukázal na znenie skutku v bode 4 uznesenia Úradu inšpekčnej služby z 20. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, ktorým bolo vznesené obvinenie A. Y. za zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 344 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a podľa ktorého mal A. Y. v inej trestnej veci zabezpečovať koordináciu výpovede L. I. so Y. K.. Ďalej obžalovaný poukázal, že L. I. bol prepustený z väzby na slobodu 11. decembra 2020 na základe príkazu prokuratúry a hovorkyňa ÚŠP GP SR okomentovala pre médiá tento postup tak, že bol vzatý do úvahy aj postoj obvineného k trestnému konaniu, čo je dôkazom skutočnosti, že jeho prepustenie z väzby na slobodu má priamu spojitosť s jeho usvedčujúcimi výpoveďami v trestnom konaní a je formou odmeny za spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní. Obžalovaný uviedol, že navrhoval obstaráť rozhodnutie prokuratúry o prepustení L. I. z väzby na slobodu, ale orgány činné v trestnom konaní ani prvostupňový súd tomuto návrhu bez relevantného dôvodu nevyhoveli.

Obžalovaný v časti odvolania nazvanej „Procesné aspekty trestného konania“ namietol, že napadnutému rozsudku predchádzalo množstvo chýb konania, ktoré obmedzili možnosť objasnenia veci a právo na obhajobu. Podľa obžalovaného orgány činné v trestnom konaní a prvostupňový súd porušili viacero ustanovení Trestného poriadku o dokazovaní a trestné konanie tak nezodpovedalo zásade zákonnosti konania podľa § 1 v spojení s § 2 ods. 1 Tr. por., v dôsledku čoho bolo porušené právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru a mnohé ďalšie špecifikované práva garantované Ústavou SR, Dohovorom, Trestným poriadkom a ďalšími prameňmi práva. V tomto ohľade obžalovaný namietol začatie trestného stíhania vo veci podľa § 199 Tr. por., porušenie zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností v prípravnom konaní, neposkytnutie informácií o obvinení, nevylúčenie verejnosti na hlavnom pojednávaní, neumožnenie zmeny poradia výsluchov svedkov, nepovšimnutie a nekonanie o námietkach zaujatosti samosudkyne, porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v kontexte práva na prejednanie veci nestranným súdom, nekonanie o návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu, nekonanie o návrhu na odňatie veci a jej prikázanie inej prokuratúre a o námietke zaujatosti prokurátora a nezákonné odmietnutie vykonať predložené dôkazy.

K začatiu trestného stíhania vo veci obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho predpokladu o čase začatia trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pretože súčasťou vyšetrovacieho spisu je uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vo veci zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. zo 17. augusta 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, pričom na str. 6 odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia z 22. októbra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, vyšetrovateľ uviedol, že trestné stíhanie vo veci zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. začaté 17. augusta 2020. Obžalovaný poukázal, že mu nebolo umožnené odstraňovať rozpory vo výpovediach svedkov, ktoré boli uskutočnené pred 22. októbrom 2020, kedy bolo podľa prvostupňového súdu začaté trestné stíhanie vo veci podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a obžalovaný uviedol, že pokiaľ by sa pripustil tento záver, tak všetky dôkazy, na ktoré odkazuje odôvodnenie uznesenia o vznesení obvinenia z rovnakého dňa boli obstarané pred začatím trestného stíhania vo veci a teda v rozpore s § 199 ods. 5 Tr. por. Je teda zrejmé, že všetky dôkazy, na ktoré odkazuje odôvodnenie uznesenia o vznesení obvinenia obžalovanému, boli policajtom obstarané, resp. vykonané nezákonne, v dôsledku čoho je nezákonnosťou poznačené aj uznesenie o vznesení obvinenia ako nevyhnutný predpoklad podania obžaloby a vydania napadnutého rozsudku a absentuje zákonný podklad pre vydanie napadnutého rozsudku, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia. Uvedený výklad prvostupňového súdu o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. má pritom zásadný význam nielen z hľadiska procesných podmienok vedenia trestného konania, ale i z hľadiska výkonu práva na obhajobu, ktoré súd na hlavnom pojednávaní obmedzil formou odopretia práva predložiť skoršiu zápisnicu o výsluchu svedka podľa § 264 ods. 1 Tr. por. pre účely odstránenia rozporov vo výpovediach spolupracujúcich obvinených a preverenie vierohodnosti výpovede spolupracujúcich obvinených, ktoré tvorí principiálny základ spravodlivého súdneho konania podľa čl. 6 Dohovoru a práva na obhajobu.

K porušeniu zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že prípravné konanie viedli orgány činné v trestnom konaní v príkrom rozpore so

zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a v nej zakotvanej vyhľadávacej zásady, orgány činné v trestnom konaní postupovali spôsobom, kedy striktné odmietali objasňovať okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného a uvedený nezákonný procesný postup orgánov činných v trestnom konaní mal výrazne negatívny dopad aj na dokazovanie na hlavnom pojednávaní a na výkon práva na obhajobu. Orgány činné v trestnom konaní odmietli obstarat', resp. vykonať dôkazy, ktoré v rámci obhajoby navrhol obžalovaný vykonať v prípravnom konaní písomnými návrhmi z 8. marca 2021, 22. marca 2021 a 16. apríla 2021 a v obžalobe bolo toto paušálne odmietnutie vykonania dôkazov prokurátorom vysvetlené zavádzajúcimi a nepravdivými argumentmi a tiež poukázal, že 12. apríla 2021 bol vykonaný výsluch svedka A. D. v inej trestnej veci a zápisnicu z neho dal vyšetrovateľ do vyšetrovacieho spisu vedeného proti obžalovanému, pričom uvedený výsluch bol vykonaný nekonzistentne v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcov s nemožnosťou realizovať právo na obhajobu a svedkovi boli kladené otázky v rozpore s § 132 ods. 2 Tr. por. a o skutku, ku ktorému má vypovedať, bol upovedomený spôsobom hrubo odporujúcim Trestnému poriadku.

K neposkytnutiu informácií o obvinení obžalovaný uviedol, že orgány činné v trestnom konaní mu neposkytli informácie o obvinení v rozsahu garantovanom čl. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní v rozsahu, ktorý špecifikoval v písomnej žiadosti zo 16. apríla 2021, čo zásadne obmedzilo právo na obhajobu podľa čl. 5 ods. 2 a čl. 6 ods. 3 písm. a), písm. b) Dohovoru, na čo upozorňoval aj v rámci stanoviska k obžalobe predneseného na hlavnom pojednávaní 7. júla 2021 a k tomu uviedol, že opis skutku v bode 1 uznesenia o vznesení obvinenia bol vymedzený neurčito a nepreskúmateľne a z opisu skutku v bode 3 uznesenia o vznesení obvinenia a z jeho odôvodnenia nebolo zrejmé, z akých konkrétnych dôkazov má vo vzťahu k JUDr. J. A. vyplývať podozrenie zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný žiadal aj o poskytnutie informácií, v dôsledku akých okolností zanikli väzobné dôvody u JUDr. J. A., Mgr. L. I. a A. Y. a či a v akom rozsahu zaistili orgány činné v trestnom konaní majetok týchto osôb, a to aj v zahraničí, čo malo podstatný význam z hľadiska preverenia vierohodnosti výpovedí spolupracujúcich obvinených. Požadované informácie o obvinení orgány činné v trestnom konaní obžalovanému neposkytli a bez ozrejmenia uvedených okolností prokurátor podal na neho obžalobu. Uvedeným postupom bolo podľa obžalovaného porušené jeho právo podľa čl. 6 ods. 3 uvedenej smernice o práve na informácie v trestnom konaní, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby sa najneskôr pri podaní obžaloby súdu poskytli podrobné informácie o obvinení vrátane povahy a právnej kvalifikácie predmetného trestného činu, ako aj povahy predpokladanej účasti obvinenej osoby na spáchaní tohto činu s tým, že priamy účinok smerníc sa opiera o čl. 7 ods. 2 Ústavy SR a rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Uvedené skutočnosti po podaní obžaloby odôvodňovali postup podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., t. j. odmietnutie obžaloby a vrátenie veci do prípravného konania v dôsledku porušenia práva na obhajobu.

K nevyklúčeniu verejnosti na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že samosudkyňa prvostupňového súdu v rozpore s § 249 ods. 3, ods. 4 Tr. por. nevyklúčila verejnosť z hlavného pojednávania s tým, že uvedený nezákonný procesný postup súdu narušil ochranu utajovaných skutočností a mal priamy a bezprostredný negatívny vplyv aj na výpovede jednotlivých svedkov. Podľa obžalovaného pre vylúčenie verejnosti z hlavného pojednávania existoval obligatórny zákonný dôvod a viacero dôležitých fakultatívnych dôvodov. Prvostupňový súd mal zákonnú obligatórnu povinnosť rozhodnúť o vylúčení verejnosti na celé hlavné pojednávanie podľa § 249 ods. 3 Tr. por. z dôvodu ochrany utajovaných skutočností, ktoré boli prejednávané v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní, keď utajovanou prílohou vyšetrovacieho spisu boli zberné spisy s listinami označenými stupňom utajenia „Výhradené“, pričom poukázal, že svedok JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní podrobne popisoval obsah daných listín, čo bolo zachytené na internetových písomných prepisoch. Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd vylúčil verejnosť podľa § 249 ods. 3 Tr. por. len na časť hlavného pojednávania 3. septembra 2021, kedy boli čítané listinné dôkazy obsahujúce tajomstvo chránené osobitným zákonom a súd v tejto súvislosti prítomným osobám podľa § 251 ods. 2 Tr. por. neuložil ani povinnosť zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré požívajú ochranu podľa zákona a o ktorých sa v priebehu pojednávania dozvedeli a zároveň nevykonali poučenie podľa § 250 ods. 3 Tr. por. Z pohľadu iného dôležitého záujmu ako dôvodu vylúčenia verejnosti podľa § 234 ods. 3 Tr. por. obžalovaný uviedol, že

verejné prejednanie veci zapríčinilo značný únik informácií o obsahu vykonávaných dôkazov a umožnilo vzájomné ovplyvnenie a koordináciu výpovedí osôb v procesnom postavení svedkov a v tomto ohľade poukázal na vyjadrenia svedkov na hlavnom pojednávaní, kde JUDr. J. A. poukázal na skutočnosť zverejnenia obsahu hlavného pojednávania v médiách, A. D. na portáli W. a A. Y., že má o priebehu konania informácie z médií ako každý. Obžalovaný ďalej poukázal na činnosť médií v kontexte porušovania zásady prezumpcie nevinoty ako dôvod pre vylúčenie verejnosti s tým, že prejednávaná trestná vec bola pod značným záujmom médií, ktoré vo väčšine prípadov informovali verejnosť spôsobom, ktorý negatívne prezentoval jeho osobu a navodzoval predčasnú mienku o jeho vine a uvedený faktor, tzv. mediálnej spravodlivosti je v príkrom rozpore so zásadou prezumpcie nevinoty, negatívne vplýval na súdne konanie a zásadným spôsobom zasahoval do práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré garantuje čl. 6 ods. 1, ods. 2 Dohovoru, čl. 47 Charty EÚ, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a § 2 ods. 1, ods. 7 Tr. por. a v tomto ohľade poukázal na vymedzenie základných kritérií právneho štátu Benátskou komisiou a rozhodovaciu činnosť ESĽP ohľadom dodržiavania prezumpcie nevinoty zo strany médií. Obžalovaný uviedol, že napriek jeho návrhu na vylúčenie verejnosti, prvostupňový súd verejnosť z hlavného pojednávania nevyklúčil a neposkytol mu ochranu v kontexte zásady prezumpcie nevinoty. V rámci písomného návrhu na vylúčenie verejnosti z 21. júna 2021 obžalovaný prvostupňový súd taktiež žiadal, aby v súlade s § 253 ods. 4, ods. 5, ods. 6 Tr. por. zakázal verejnosti vrátane predstaviteľov médií vyhotovovanie okrem iného aj písomných prenosov (tzv. živých online písomných prenosov a písomných prepisov z diania v pojednávacej miestnosti) z celého priebehu hlavného pojednávania a aby v záujme zachovania zásady prezumpcie nevinoty a práva na spravodlivé súdne konanie zakázal médiám publikovať akoukoľvek formou informácie o obsahu vykonávaných dôkazov na hlavnom pojednávaní a obdobne na hlavnom pojednávaní 8. júla 2021, kedy médiá vykonali rozhovor so svedkom JUDr. A. k obsahu jeho výpovede, čomu prvostupňový súd nevyhovel. Ohľadom dôvodnosti svojej požiadavky obžalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 22. marca 2017, sp. zn. I. ÚS 145/2017.

K neumožneniu zmeny poradia výsluchov svedkov obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd bez relevantných dôvodov nevyhovel jeho žiadosti zo 7. júna 2021 o zmenu poradia výsluchov svedkov podľa § 261 ods. 1 Tr. por. a následne nevyhovel ani podrobne odôvodnenému návrhu z 15. septembra 2021 na opätovné prepočutie spolupracujúceho obvineného JUDr. J. A.. Obžalovaný nesúhlasí s dôvodmi uvedenými prvostupňovým súdom s tým, že nemožno od obžalovaného očakávať, že pri výsluchu v súvislosti s rozhodovaním o väzbe podľa § 238 ods. 4 Tr. por. (kedy sa o tom dozvedel) ihneď a bez uváženia namieta poradie výsluchu svedkov bez bližšieho vyhodnotenia taktiky obhajoby. Žiadosť o zmenu poradia výsluchu svedkov pritom súdu doručil takmer mesiac pred otvorením hlavného pojednávania a zostával dostatočný časový priestor na rozhodnutie o zmene poradia výsluchov svedkov a pokiaľ súd uvádzal, že neoznámil žiadne dôvody, pre ktoré navrhuje zmeniť poradie výsluchu svedkov, tak podľa obžalovaného v drvivej väčšine prípadov ide o taktiku obhajoby a bolo by absurdné, aby obžalovaný ozrejmovoval taktiku obhajoby, pričom napriek tomu v písomnom návrhu na vykonanie dôkazov zo 16. júna 2021 uviedol, že dôvod navrhovanej zmeny poradia výsluchov svedkov spočíva v systematike kladenia otázok svedkom, ktoré majú vzájomný súvis, nadväznosť a v rámci obhajoby má zámer jednotlivými otázkami nadväzujúco preverovať pravdivosť a vierohodnosť jednotlivých svedeckých výpovedí a navrhol vypočuť ako prvých svedkov O. D., Ing. K. Z., PhD. a JUDr. A. W., PhD., aby dokazovaním boli najskôr ozrejmene okolnosti týkajúce sa možného ovplyvňovania výpovedí ostatných svedkov, ktorí mali byť vypočutí na hlavnom pojednávaní podľa rozhodnutia súdu z 11. mája 2021.

K nepovšimnutiu a nekonaniu o námietkach zaujatosti samosudkyne obžalovaný uviedol, že v priebehu súdneho konania v súlade s § 31 a nasl. Tr. por. vzniesol tri písomné námietky zaujatosti samosudkyne, pričom námietka zaujatosti z 13. mája 2021 zostala prvostupňovým súdom nepovšimnutá a o námietkach zaujatosti z 25. augusta 2021 a 13. septembra 2021 prvostupňový súd podľa § 32 ods. 6 Tr. por. vôbec nekonal a uvedeným procesným postupom prvostupňový súd porušil právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 47 Charty EÚ, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a § 2 ods. 7 Tr. por. Obžalovaný uviedol, že prvé dve námietky zaujatosti boli založené na tom, že samosudkyňa v odôvodnení uznesení o väzbe z 13. mája 2021 a 13. augusta 2021 nerešpektovala zásadu prezumpcie nevinoty vzhľadom na použité vyjadrenia v uzneseniach, ktoré zreteľne vyvolali zjavnú pochybnosť o

nezaujatosti samosudkyne pre pomer k prejednávanej veci a k osobe obžalovaného. Tretia námietka zaujatosti z 13. septembra 2021, o ktorej sa nekonalo podľa § 32 ods. 6 Tr. por. z dôvodu, že nebola podaná bezodkladne, súvisela s oboznámením na hlavnom pojednávaní 3. septembra 2021 úradného záznamu prokurátora ÚŠP GP SR JUDr. Petra Jenčíka zo 6. októbra 2020 spísaného ohľadom vyt'áženia JUDr. J. A. pre korupčné trestné činy, kde uviedol informácie o korupcii na Okresnom súde Nitra s tým, že obžalovaný sa bezprostredne pred vznesením námietky zaujatosti dozvedel, že samosudkyňa Mgr. Pamela Záleská pôsobila v tom období ako sudkyňa na Okresnom súde Nitra, pričom podľa obžalovaného mohla vystupovať v pozícii subjektu trestného konania, čo opodstatňuje pochybnosť o nezaujatosti samosudkyne Mgr. Pamely Záleskej pre jej pomer k prejednávanej veci podľa § 31 ods. 1 Tr. por.

K porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v kontexte práva na prejednanie veci nestranným súdom obžalovaný uviedol, že namieta absenciu nestrannosti samosudkyne podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru aj z hľadiska jej rozhodovacej činnosti v inom skoršom konaní, v ktorom vyhlásila rozsudok, ktorým schválila dohodu o vine a treste medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a obvineným pre činnosť v prospech údajnej zločineckej skupiny J., ktorý bol prečítaný ako listinný dôkaz, a to rozsudok ŠTS z 12. novembra 2020, sp. zn. 1T/32/2020, ktorým samosudkyňa Mgr. Pamela Záleská schválila dohodu o vine o treste medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a obvineným J. D. aj pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorým bol uznaný vinným J. D. z činnosti pre údajnú zločineckú skupinu J., a teda najneskôr 12. novembra 2020 nadobudla ustálené presvedčenie o existencii údajnej zločineckej skupiny J.. Samosudkyňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazovala na rozsudky v iných trestných veciach týkajúcich sa údajnej zločineckej skupiny J. vrátane rozsudku vydaného ňou samou v počiatočných štádiách prípravného konania vedeného proti obžalovanému. Súdne konanie tak bolo proti obžalovanému vedené a napadnutý rozsudok bol vyhlásený v rozpore so zásadou prezumpcie nevinny podľa čl. 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, čl. 6 ods. 2 Dohovoru, § 2 ods. 4 Tr. por. a v rozpore s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na rozhodnutie ESĽP vo veci Mucha proti Slovenskej republike z 25. novembra 2021, v ktorom súd konštatoval porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý sa týkal nestrannosti senátu a prezumpcie nevinny v kontexte predchádzajúcich rozhodnutí toho istého senátu v tej istej veci a ESĽP badal porušenie práv s'ťažovateľa v tom, že odsúdenie s'ťažovateľa bolo vyhlásené presne tým istým senátom troch sudcov, ktorí vo vz'ahu k jeho spolupáchateľom vyniesli rozsudky na základe dohody o vine a treste, pričom tento senát uznal, že ich svedectvá boli súčasťou prípadu proti s'ťažovateľovi.

K nekonaniu o návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu obžalovaný uviedol, že prvostupňovému súdu doručil písomný návrh z 1. júla 2021 na odňatie veci a jej prikázanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý však samosudkyňa v rozpore s § 23 ods. 1 Tr. por. nepredložila na rozhodnutie najbližšie spoločne nadriadenému súdu, t. j. Najvyššiemu súdu SR a napriek existencii dôležitých dôvodov, ktoré v návrhu podrobne opísal (podstatná časť svedkov pochádza z prostredia ÚŠP GP SR, prokurátori prichádzali pri jednotlivých úkonoch trestného konania do kontaktu so sudcami ŠTS, ÚŠP GP SR a ŠTS sídlia v jednej budove, existencia zásadnej skutkovej súvislosti vyplývajúca zo skutku v bode 2 napadnutého rozsudku bezprostredne sa týkajúca činnosti a rozhodovania ŠTS, ku ktorému bolo potrebné vykonať dokazovanie), bolo obžalovanému odňaté právo na jeho preskúmanie a aj na preskúmanie samotnej príslušnosti súdu rozhodovať o podanej obžalobe. Uvedeným procesným postupom prvostupňový súd zasiahol do práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 47 Charty EÚ, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, § 2 ods. 7 Tr. por. a do práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

K nekonaniu o návrhu na odňatie veci a jej prikázanie inej prokuratúre a o námietke zaujatosti prokurátora obžalovaný uviedol, že Generálnej prokuratúre SR, ako aj ÚŠP GP SR doručil návrh z 5. augusta 2021 na odňatie veci a jej prikázanie inej prokuratúre, resp. Generálnej prokuratúre SR spolu s námietkou zaujatosti prokurátorov ÚŠP GP SR vrátane JUDr. Michala Šúreka. I napriek existencii dôležitých dôvodov, ktoré v návrhu podrobne opísal, prokuratúra o podanom návrhu v rozpore s § 201 ods. 6 písm. a) Tr. por., resp. v rozpore s § 31 a nasl. Tr. por. nekonala. Je zrejmé, že obžalobu podal a

zastupoval ju v konaní pred súdom prokurátor, u ktorého existovali dôvody pre jeho vylúčenie z úkonov trestného konania, resp. existovali dôvody pre odňatie veci ÚŠP GP SR a jej prikázanie inej prokuratúre. Uvedeným procesným postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 47 Charty EÚ, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, § 2 ods. 7 Tr. por. a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

K nezákonnému odmietnutiu vykonať predložené dôkazy obžalovaný uviedol, že v priebehu súdneho konania predložil prvostupňovému súdu viacero listinných dôkazov vo forme internetových článkov, medializovaných rozhovorov, ako i obrazovo-zvukové záznamy zachytávajúce vyjadrenia a rozhovory osôb, ktorých vypočutie v procesnom postavení svedka navrhoval. Tieto dôkazy navrhol vykonať ich prečítaním podľa § 269 Tr. por., resp. ich prehratím podľa § 270 ods. 2 Tr. por., čo prvostupňový súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol a dôvody uvedené v napadnutom rozsudku považuje obžalovaný za nesprávne a priečiace sa ustanoveniam Trestného poriadku o dokazovaní a nadväzujúcej základnej dôkaznej teórii. Tvrdenie prvostupňového súdu, že obžalovaným predložené listinné dôkazy a obrazovo-zvukové záznamy nemali pôvod v dôkazných prostriedkoch podľa Trestného poriadku a neboli získané ani podľa osobitného zákona, je nesprávne a nepravdivé, nakoľko dôkazným prostriedkom je čítanie obhajobou predložených listín podľa § 269 Tr. por., resp. prehratie obrazovo-zvukových záznamov podľa § 270 ods. 2 Tr. por., ktoré prvostupňový súd nepripustil. Predložené listinné a obrazovo-zvukové dôkazy majú dôležitý význam z hľadiska hodnotenia vierohodnosti a kvality svedectiev Mgr. L. I., JUDr. J. A. a A. Y. Pripustením uvedeného výkladu prvostupňového súdu vo vzťahu k listinným a obrazovo-zvukovým záznamom by sa dospelo k absurdným záverom, podľa ktorých by súd mohol svojvoľne odmietnuť vykonať prakticky ktorýkoľvek dôkaz predložený obhajobou, hoci aj jednoznačne preukazujúci nevinu obžalovaného. Odmietnutím vykonať obžalovaným predložené dôkazy prvostupňový súd porušil právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Dohovoru a k náprave tohto stavu súd nepristúpil ani po tom, ako obžalovaný proti uzneseniu súdu z 3. septembra 2021, ktorým odmietol vykonať predložené dôkazy, podal opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru a čl. 47 Charty EÚ.

Obžalovaný ďalej namietal nezákonnosť výroku o treste a uviedol, že napriek skutočnosti, že v celom rozsahu popiera spáchanie skutkov, výrok o treste napadnutého rozsudku odporuje ústavnej zásade stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR s poukazom na § 2 ods. 1 Tr. por. a uložený trest zároveň nezodpovedá zásade primeranosti podľa čl. 49 ods. 3 Charty EÚ v spojení s čl. 52 ods. 1 Charty EÚ. Obžalovaný v konkrétnostiach namietol aplikovanie príťažujúcej okolnosti „spáchal viac trestných činov“ podľa § 37 písm. h) Tr. zák. v spojitosti s uložením úhrnného trestu a aplikáciou asperačnej zásady podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s tým, že ide o rozpor so zásadou „ne bis in idem“ ustanovenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Tpj 104/2009 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2011) a pokiaľ by prvostupňový súd postupoval v súlade s ním, dospel by k záveru o prevahe poľahčujúcich okolností a nemohol by pristúpiť k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu tak, ako to konštatoval na str. 72 napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k uloženému trestu prepadnutia majetku obžalovaný namietol absenciu výroku podľa § 59 ods. 2 Tr. zák., t. j. kto sa má stať vlastníkom prepadnutého majetku a prípadne, či prvostupňový súd postupoval v intenciách vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Zároveň obžalovaný uviedol, že uložený trest prepadnutia celého majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. porušuje jeho práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu z 20. marca 1952 k Dohovoru, čl. 17 ods. 1 Charty EÚ, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1, ods. 5 Ústavy SR, nakoľko neprímerane zasahuje do jeho vlastníckeho práva a neprímerane postihuje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a teda i jeho manželku. Okrem toho trest prepadnutia celého majetku bez zohľadnenia času jeho nadobudnutia, právneho titulu nadobudnutia a ďalších aspektov preukazujúcich, že jeho majetok má jednoznačne legálny pôvod, nezodpovedá primeranosti trestu podľa čl. 49 ods. 3 Charty EÚ v spojení s čl. 52 ods. 1 Charty EÚ, pričom uloženie trestu prepadnutia celého majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. nereflektuje právnej úprave stanovenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii.

Obžalovaný s poukazom na čl. 6 ods. 3 písm. c), písm. d) Dohovoru, § 34 ods. 1 druhá veta Tr. por. navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 326 ods. 5 Tr. por. a § 295 ods. 2 Tr. por. doplnil konanie vykonaním nasledujúcich dôkazov:

I. predvolaním a vypočutím svedkov - JUDr. O. G., JUDr. O. D., JUDr. Z. G., JUDr. Z. S., JUDr. I. I., Ing. A. D., O. D., I. Y., Ing. K. Z., PhD., JUDr. A. W., PhD., mjr. Mgr. B. S., A. M., Z. K., G. S., Ing. J. L., JUDr. O. W., X. I., O. A., X. A., K. D., P. B., C. D., A. Z., E. Z., JUDr. A. X., Z. I., JUDr. W. S., JUDr. A. K., JUDr. J. A. a Mgr. O. G.,

II. vykonať konfrontácie medzi svedkom A. Y. a svedkom Ing. J. D., medzi obžalovaným a svedkom A. Y. a obžalovaným a svedkom JUDr. J. A.,

III. obstaraním a prečítaním nasledujúcich dôkazov

1. zápisnicu o výsluchu obvineného JUDr. J. A. z 18. septembra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020,
2. listiny súvisiace s rozhodovaním o väzbe Ing. J. D. (návrh na vzatie do väzby, zápisnice z výsluchov v súvislosti s rozhodovaním o väzbe, uznesenia súdov o väzbe, stanoviská prokurátora k žiadostiam o prepustenie z väzby a ďalšie) od jeho zadržania v októbri 2019 až do súčasnosti,

3. rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní o prepustení Mgr. L. I., JUDr. J. A. a A. Y. z väzby na slobodu,

4. písomnú správu Slovenskej informačnej služby z 26. mája 2021, sp. zn. SIS-XX/XX-D-XX-XX/XXXX o ovplyvňovaní výpovedí svedkov,

5. kompletný a aktuálny vyšetrovací spis v trestnej veci prípravy vraždy O. L. vedenej v Národnej kriminálnej agentúre pod ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020 vrátane rozhodnutia vo veci samej,

6. dožiadaním súdu v písomnej podobe zistiť od SIS, či je JUDr. J. A. povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel v súvislosti s činnosťou SIS a pre prípad kladnej odpovede, požiadať v písomnej podobe riaditeľa SIS o zbavenie JUDr. J. A. povinnosti zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel v súvislosti s činnosťou SIS,

7. celý spis (vrátane akýchkoľvek prípadných príloh) Krajského súdu v Bratislave vo veci konania, v ktorom tento súd vydal súhlas z 8. februára 2021, sp. zn. 3Ntt/22/2021-2-D-KSBA, na aplikáciu informačno-technických prostriedkov Slovenskou informačnou službou podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním,

8. obstarat' zo Slovenskej informačnej služby kópiu všetkých zvukových záznamov a ich celých doslovných prepisov z použitých informačno-technických prostriedkov na základe súhlasu Krajského súdu v Bratislave z 8. februára 2021, sp. zn. 3Ntt/22/2021-2-D-KSBA,

9. list manželky A. Y., ktorý by mal byť obsahom vyšetrovacieho spisu v trestnej veci zločineckej skupiny J., v ktorej bola v uplynulom období podaná obžaloba na Špecializovaný trestný súd,

10. obal dozorového spisu prokurátora v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 2Tp/2/2017, v ktorej bol Ing. J. D. dňa 21. júla 2017 prepustený z väzby na slobodu,

11. trestné oznámenie Ing. K. Z. podané na Generálnu prokuratúru SR v máji 2021,

12. vyžiadať z Ústavu na výkon väzby Žilina a Ústavu na výkon väzby Bratislava písomnú informáciu, ktoré konkrétne osoby navštívili svedka J. A. v období od jeho vzatia do väzby 19. septembra 2020 až do jeho prepustenia z väzby na slobodu, dátum, časové rozmedzie trvania a dôvod návštevy, dátum, časové rozmedzie a dôvod jeho každého predvedenia mimo ústav na výkon väzby,

13. vyžiadať z Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica a Ústavu na výkon väzby Leopoldov písomnú informáciu, ktoré konkrétne osoby navštívili svedka L. I. v období od jeho vzatia do väzby 30. septembra 2020 až do jeho prepustenia z väzby na slobodu, dátum, časové rozmedzie trvania a dôvod návštevy, dátum, časové rozmedzie a dôvod jeho každého predvedenia mimo ústav na výkon väzby,

14. vyžiadať z Ústavu na výkon väzby Leopoldov písomnú informáciu, ktoré konkrétne osoby navštívili svedka A. Y. v období od začiatku mesiaca august 2020 až do jeho prepustenia z väzby na slobodu, dátum, časové rozmedzie trvania a dôvod návštevy, dátum, časové rozmedzie a dôvod jeho každého predvedenia mimo ústav na výkon väzby,

15. obstarat' všetky uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k osobám spolupracujúcich obvinených A. Y., JUDr. J. A. a Mgr. L. I. zo všetkých trestných konaní vedených proti nim,

IV. prečítaním listinných dôkazov:

1. písomné vyjadrenie O. G., ktoré predložil obžalovaný ako listinný dôkaz a prílohu odôvodnenia odvolania,

2. SMS správu z 22. augusta 2020 zaslanú medzi bývalým vedúcim operatívneho oddelenia Národnej kriminálnej agentúry O. D. a vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry O. L.,
3. uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, ČVS: UIS-171/OISZ-2021 z 20. júla 2021,
4. uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, ČVS: UIS-352/OISZ-2021 z 13. septembra 2021, ktorým bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry Z. A. a O. L.,
5. uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby zo 14. septembra 2021, ČVS: UIS-340/OISZ-2021, ktorým bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry Z. A., O. L., K. A. a A. S.,
6. uznesenie Krajskej prokuratúry v Bratislave z 26. augusta 2021, č. k. 3 Kv 32/21/1100-25,
7. zápisnicu o výsluchu svedka Mgr. L. I. zo 7. decembra 2020, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020,
8. zápisnicu o výsluchu svedka Mgr. L. I. z 2. novembra 2020, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020,
9. zápisnicu o výsluchu svedka Mgr. I. Y. zo 17. februára 2021, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020,
10. internetový článok Investigatívneho centra Jána Kuciaka zo 14. júla 2021 vytvorený z informácií získaných v spolupráci s Medzinárodnou organizáciou investigatívnych novinárov OCCRP a Českým centrom pre investigatívnu žurnalistiku - investigace.cz,
11. zápisnicu o výsluchu obvineného A. A. z 1. februára 2017, ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016,
12. zápisnicu o výsluchu obvineného JUDr. J. A. pred sudcom pre prípravné konanie z 19. septembra 2020, sp. zn. 1Tp/7/2020,
13. zápisnicu o výsluchu obvineného Mgr. L. I. pred sudcom pre prípravné konanie z 30. septembra 2020, sp. zn. 2Tp/21/2020,
14. výpis Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z evidencie pátrania po osobách, verejne dostupné na <https://www.minv.sk/?patros-zaznam-detail-zaznam> vyhotovený k 1. septembru 2021 k svedkovi A. Y.,
15. internetový článok z 31. augusta 2021 k osobe svedka A. Y. dostupný na <https://plus7dni.pluska.sk/domov/nasli-sme-kovarikovho-mafiana-zasahu-policajneho> prezidenta-chorvatsku-uziva-slobodu
16. článok z internetového portálu, ktorého obsahom je rozhovor s bývalým riaditeľom Národnej kriminálnej agentúry I. Y. <https://plus7dni.pluska.sk/rozhovory/exkluzivny-rozhovor-exsefom-naka-zurianom-smrt-lucanskeho-niektori-kolegovia-oslavovali>
17. medializovaný rozhovor s Ing. K. Z., PhD, bývalým riaditeľom Slovenskej informačnej služby, zverejnený na <https://plus7dni.pluska.sk/rozhovory/spoved-exriaditeľa-sis-pcolinskeho-vazbe-kto-ho-zradil-prec-o-mu-uteraky-podaval-mafian/2>
18. článok z internetového portálu <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/588967-dostali-kajucnici-navod-ako-vypovedat-naverejnosti-poletuju-sms-vysetrovateľov/>
19. článok z internetového portálu <https://www.hlavnydennik.sk/2021/05/22/zadrzali-prislusnika-naka-ktory-ma-vypovedat-ako-sa-manipuluju-vypovede-kajucnikov/>
20. článok z internetového portálu <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/589530-tajna-sprava-sis-o-manipulacii-svedkami-mame-dokazy/>
21. článok z internetového portálu <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/590101-sis-si-za-svojou-spravou-stoji-policia-patra-kto-ju-vyniesol/>
22. článok z internetového portálu <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/589024-sis-si-vlani-prilepsila-o-18-milionov-pochybnosti-o-vysetrovaní-zostavajú/>
23. článok z internetového portálu <https://www.aktuality.sk/clanok/892273/presun-nasich-ludi-na-ine-pozicie-matovic-o-odchode-makoa-do-sis-vedel/>
24. článok z internetového portálu <https://www.topky.sk/cl/10/2005231/MIMORIADNA-SPRAVA-Ludovit-Mako-je-na-slobode-Prepustenie-po-vypovedi-na-NAKA>

25. článok z internetového portálu

26. článok z internetového portálu

<https://www.hlavnydennik.sk/2021/05/22/zadrzali-prislusnika-naka-ktory-ma-vypovedat-ako--sa-manipuluju-vypovede-kajucnikov/>

27. článok z internetového portálu

<https://plus7dni.pluska.sk/domov/odvolana-vysetrovatelka-inspekcie-ktora-sla-krku-naka-prehovorila-praktiky-vedenia-policie>

28. zápisnice o výsluchoch z trestnej veci vedenej v Národnej kriminálnej agentúre pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, a to zápisnica o výsluchu obvineného Ing. PhDr. A. S. z 27. marca 2021, zápisnica o výsluchu svedka Ing. A. L. z 2. marca 2021, zápisnica o výsluchu svedka Ing. A. L. z 1. marca 2021,

29. zápisnicu o výsluchu svedka A. Y. z 19. augusta 2020 (č. l. 299-311),

30. zápisnicu o výsluchu svedka A. Y. z 11. septembra 2020 (č. l. 312-317),

31. zápisnicu o výsluchu svedka A. Y. z 30. septembra 2020 (č. l. 318-327),

32. zápisnicu o výsluchu svedka A. Y. z 13. októbra 2020 (č. l. 328-334),

33. zápisnicu o výsluchu svedka A. Y. z 19. októbra 2020 (č. l. 335-340),

34. zápisnicu o výsluchu obvineného JUDr. J. A. z 1. októbra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 795-803),

35. zápisnicu o výsluchu obvineného JUDr. J. A. z 15. októbra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 804-815),

36. zápisnicu o výsluchu obvineného Mgr. L. I. z 28. septembra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 836-847),

37. zápisnicu o výsluchu obvineného Mgr. L. I. z 15. októbra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 848-862),

38. zápisnicu o výsluchu obvineného Mgr. L. I. z 19. októbra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 863-873),

39. zápisnicu o výsluchu svedka A. D. z 12. apríla 2021 v trestnej veci ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 883-888),

40. žiadosť o prepustenie z väzby JUDr. W. S. za obvineného Ing. J. D. zo 16. júna 2017 (č. l. 1007-1011),

41. úradný záznam ÚŠP GP SR zo 6. júla 2017, č. k. VII/2 Gv 161/16/1000-302 (č. l. 1016),

42. zápisnicu ŠTS BB o výsluchu obvineného Ing. J. D. zo 6. júna 2017 (č. l. 1018-1021),

43. uznesenie ŠTS BB, sp. zn. 2Tp/2/2017 zo 6. júla 2017 (č. l. 1022-1030),

44. odôvodnenie sťažnosti obvineného Ing. J. D. voči uzneseniu ŠTS BB (č. l. 1031-1032),

45. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tost 23/2017 zo 17. júla 2017 (č. l. 1033-1039),

46. úradný záznam ÚŠP GP SR zo 17. júla 2017, sp. zn. VII/2 Gv 161/16/1000 (č. l. 1040),

47. opatrenie ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2017 zo 17. júla 2017 (č. l. 1042-1044),

48. uznesenie ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2017 z 21. júla 2017 (č. l. 1050-1054),

49. uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. zo 16. apríla 2020, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019,

50. uznesenie o vznesení obvinenia z 2. decembra 2020, ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 (predložené ako príloha návrhu obhajoby na vykonanie dôkazov z 30. apríla 2021),

51. oboznámiť časť obsahu prílohy č. 3 znaleckého posudku č. 27/2021 z 29. marca 2021 znalca Ing. Mareka Laššáka, znalca z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika,

V. postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. oboznámil nasledujúce obrazovo-zvukové záznamy ich prehratím:

1. mediálny rozhovor s Ing. K. Z., PhD., zverejnený 8. septembra 2021 na internetovej stránke <https://plus.noviny.sk/629650-exkluzivne-exsef-sis-vladimir-pcolinsky-na-slovensku-panuje-otvorena-vojna-bezpecnostnych-zloziek>

2. mediálny rozhovor s ministrom financií SR Igorom Matovičom zverejnený 19. mája 2021 na internetovej stránke

<https://www.topky.sk/cl/10/2117693/Matovic-prelomil-mlcanie-VIDEO-Stretnutie-s-Ludovitom-Makoom-Lobovanie-za-prestup-do-SIS-odmieta>

V doplnení odvolania zo 4. februára 2022 (k doplneniu odvolania priložil podľa zoznamu prílohy tam uvedené v 17-tich bodoch) obžalovaný uviedol, že orgány činné v trestnom konaní viedli a následne i súd vedie v rozpore s § 18 v spojení s § 21 ods. 3 Tr. por. samostatné trestné konanie proti obžalovanému pre podporu údajnej zločineckej skupiny J. a samostatné trestné konanie proti obvineným z členstva v údajnej zločineckej skupine J. (v súčasnosti vedené na ŠTS pod sp. zn. 1T/11/2021), v dôsledku čoho bolo obžalovanému odňaté právo na zákonného sudcu podľa § 18 ods. 2 Tr. por. v spojení s čl. 48 ods. 1 Ústavy SR vo forme senátu namiesto samosudcu. Vedenie samostatných konaní zapríčinilo aj absolútne odňatie práva na obhajobu v konaní, sp. zn. 1T/11/2021, v ktorom súd zločineckej skupiny J. a nemá žiadnu možnosť zúčastniť sa dokazovania v danom konaní, ktorého výsledok má nepochybne zásadný a bezprostredný význam vo vzťahu k jeho osobe. V tejto súvislosti obžalovaný uviedol, že si v trestnom konaní vedenom na ŠTS pod sp. zn. 1T/11/2021 písomným podaním zo 14. decembra 2021 v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2016/343 z 9. marca 2016 uplatnil právo byť prítomný na súdnom konaní za účelom možnosti výkonu obhajoby ohľadom skutku právne posúdeným ako zločin podľa § 296 Tr. zák. a tiež právo na nazretie do spisu, čo mu súd neumožnil. Obžalovaný uviedol, že predkladá listinné dôkazy (zápisnice z výsluchov, úradné záznamy, prepisy z aplikácie informačno-technických prostriedkov aplikovaných Slovenskou informačnou službou a ďalšie), ktoré dokazujú, že orgány činné v trestnom konaní aplikovali aj vo vzťahu k jeho osobe nezákonné a šokujúce vyšetrovacie metódy spočívajúce najmä (nie však výlučne) v manipulácii výpovedí svedkov, obvinených a podozrivých. Podľa obžalovaného obsah predložených listinných dôkazov (výpovede kpt. Mgr. O. D. a I. Y. z iných trestných konaní) vysvetľuje zásadné dôkazné pochybnosti a anomálie v trestnom konaní vedenom proti obžalovanému, napr. že Mgr. L. I. 15. októbra 2020 vypovedal ku skutkom, ktoré boli predmetom uznesenia o vznesení obvinenia vydaného o týždeň neskôr, nevysvetliteľné zmeny vo výpovedi svedka A. Y., absolútna odlišnosť výpovedí JUDr. J. A. a A. Y. o tých istých udalostiach. Obžalovaný poukázal na niektoré okolnosti súvisiace s výkonom opätovnej väzby svedka A. Y. v inom trestnom konaní s tým, že na tohto boli vydané príkazy na zatknutie a európske zatýkacie rozkazy vo veci vedenej na Úrade inšpekčnej služby, ČVS: UIS-171/OISZ-2021 (Okresným súdom Bratislava III 5. augusta 2021 a 11. augusta 2021) a následne ŠTS 27. augusta 2021 vo veci vedenej na NAKA, ČVS: PPZ-274/NKA-BA2-2020, napriek tomu, že tieto boli vydané najprv Okresným súdom Bratislava III, A. Y. bol zadržaný na hraničnom priechode vyšetrovatelkou NAKA za prítomnosti príslušníka operatívneho oddelenia NAKA a pred zadržaním mal odhodiť do Dunaja mobilný telefón, ktorým mal s ním komunikovať a následne bol A. Y. uznesením ŠTS z 10. septembra 2021 vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 3 písm. a), písm. c), písm. e) Tr. por. (opakovaná úteková a preventívna väzba) so začiatkom jej plynutia 9. septembra 2021 a vykonával ju do 13. decembra 2021, kedy ŠTS vyhovel žiadosti A. Y. o prepustenie z väzby na slobodu pri jej nahradení dohľadom probačného a mediáčného úradníka a peňažnou zárukou 100 tis. eur (hoci ponúkal 50 tis. eur) s uložením primeraných obmedzení a povinností podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), písm. f), písm. h) Tr. por. s tým, že podľa obžalovaného je vrchol absurdnosti, že súd A. Y. uložil obmedzenie vycestovať do zahraničia mimo štátov Európskej únie a do štátov Európskej únie najdlhšie na dobu desať dní, hoci v minulosti utiekol do Chorvátska a súd pozoruhodne nebadal prítomnosť útekového dôvodu väzby, pričom prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť. Súdu ani prokurátorovi v rámci rozhodnutia o nahradení väzby tiež neprekážalo, že A. Y. bol v čase prepustenia z väzby stíhaný aj pre skutky právne kvalifikované ako zločin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 344 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., resp. prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť aj 11. decembra 2020, t. j. po prepustení z väzby na slobodu príkazom prokurátora z 30. októbra 2020, čo podľa rozhodovacej praxe súdov zakladá minimálne preventívny dôvod väzby. A. Y. bol stíhaný aj pre obzvlášť závažný zločin, kedy možno väzbu nahradiť podľa § 81 ods. 1 Tr. por. len, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu, ktoré súd zjavne badal napriek množstvu okolností, ktoré odôvodňovali ďalšie trvanie väzby. Uvedené podľa obžalovaného navodzuje zjavný dojem poskytnutia neprimeraných benefitov v trestnom konaní spolupracujúcemu obvinenému A. Y., ktoré nemajú oporu v Trestnom zákone ani v Trestnom poriadku.

Podľa obžalovaného výpovede spolupracujúcich obvinených obsahujú množstvo závažných logických skutkových trhlín a nejasností. Prvostupňový súd sa v rozpore s predchádzajúcou rozhodovacou

činnosťou najvyšších súdnych autorít s takýmito rozpormi argumentačne nevysporiadal a potreba objasnenia týchto rozporov je znásobená predloženými listinnými dôkazmi. Obžalovaný v tomto ohľade poukazuje na výpovede Mgr. L. I. z 28. septembra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 a jeho výpoveď z 3. novembra 2020 v tejto trestnej veci ohľadom jeho vedomosti o vzťahu obžalovaného a JUDr. J. A., resp. A. Y. z 19. augusta 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 a jeho výpoveď v tejto trestnej veci v prípravnom konaní 30. októbra 2020 ohľadom opisovania stretnutia s K. X. (v prvom prípade označeným ako A. X.), nesprávne hodnotenie zápisnice o trestnom oznámení z 30. decembra 2019 MVDr. Z. D., ktorý namietal niektoré postupy pracovníkov KÚFS v roku 2013, pričom JUDr. J. A. začal vykonávať funkciu riaditeľa KÚFS až od 15. septembra 2014. Namietá tvrdenie prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, že JUDr. A. sa mal dozvedieť o svojom odpočúvaní od E. Z. s tým, že nemá oporu v dokazovaní a prvostupňový súd neuviedol ani dôkaz, z ktorého to má vyplývať a poukázal, že je neprípustné, aby súd nahradil medzeru v nevykonaných dôkazoch (prinajmenšom výsluchy JUDr. I. I., O. A. a I. Y.) svojou ľubovôľou a dôkazným záverom, ktorý nemá oporu v žiadnom dôkaze. Obžalovaný poukázal, že ohľadom skutku v bode 4 bolo vedené vyšetrovanie nielen v prejednávanej veci, ale aj v paralelne prebiehajúcom trestnom konaní vedenom tým istým vyšetrovateľom pod ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020, v ktorom bolo vznesené obvinenie okrem iných aj JUDr. I. I. pre prečin ohrozenia dôvernej a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. a je absurdné, aby viedol dve vyšetrovania vo vzťahu k tomu istému skutkovému deju s dvoma skutkovými variantmi a s dvoma rozdielnymi právnymi kvalifikáciami skutkov, keď v prípade JUDr. I. I., ktorý konal z pozície prvého námestníka SIS, nebol skutok právne kvalifikovaný aj ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák., pričom ŠTS rozsudkom z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021, schválil dohodu o vine o treste medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a obvineným JUDr. I. I., ktorým bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia dôvernej a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. s vypustením slov zo záveru opisu skutku, že takto konal v úmysle umožniť JUDr. J. A. včas realizovať opatrenia smerujúce k zakrytiu jeho prípadnej trestnej činnosti a zamedzeniu jej odhalenia, resp. minimálne sťažiť dokumentovanie tejto trestnej činnosti zo strany orgánov činných v trestnom konaní, čo evokuje zvýhodnenie tohto spolupracujúceho obvineného v porovnaní s obžalovaným vo forme miernejšej právnej kvalifikácie, pričom táto bola aplikovaná u JUDr. I. aj v prípade ďalšieho skutku. Uvedený postup sa vymyká zásade rovnosti pred zákonom podľa čl. 20 Charty EÚ.

Obžalovaný uviedol, že listinné dôkazy predložené prokurátorom písomným podaním z 9. novembra 2021, č. k. VII/2 Gv 150/20/1000-164, a to prepisy obrazovo-zvukových záznamov z trestnej veci vedenej v NAKA pod ČVS: PPZ-326/NKA-ZA1-2020 sú nezákonnými a absolútne neúčinnými dôkazmi, čo dokazuje uznesenie krajského prokurátora v Nitre zo 16. novembra 2021, Kv 104/21/4400-0, ktorým bolo zrušené uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci, v ktorej boli uvedené záznamy vyhotovené, pričom z ich obsahu ani nevyplývajú žiadne okolnosti relevantné pre trestné konanie vedené proti obžalovanému.

Obžalovaný navrhol vykonať v odvolacom konaní tam uvedené dôkazy, a to prečítaním nasledovných listinných dôkazov

1. zápisnice o výsluchu osoby podľa § 196 ods. 2 Tr. por. kpt. Mgr. O. D. zo 14. apríla 2021, 26. apríla 2021 a 27. apríla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021,
2. zápisnice o výsluchu agenta kpt. Mgr. O. D. zo 4. júna 2021 a 8. júna 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021,
3. zápisnica o výsluchu svedka I. Y. z 12. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021,
4. úradný záznam plk. Mgr. I. Y. z 29. marca 2021, PPZ-NKA-461/2021-PZ,
5. odpoveď riaditeľa Slovenskej informačnej služby zo 14. júla 2021 na žiadosť vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby o poskytnutie záznamov a ich doslovných prepisov ako dôkazu v trestnom konaní podľa Trestného poriadku a niektoré časti doslovných prepisov záznamov z použitia ITP.

V doplnení odvolania z 18. februára 2022 obžalovaný predložil v prílohe uznesenie trestného odboru Generálnej prokuratúry SR zo 4. februára 2022, č. k. IV/3 Gpt 117/21/1000-27, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnostiach obvinených podaných proti uzneseniam vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Západ, ČVS: UIS-352/OISZ-2021 z 13. septembra

2021 a ČVS: UIS-340/OISZ-2021 zo 14. septembra 2021 a uzneseniam Krajskej prokuratúry Bratislava, č. k. 3 Kv 41/21/1100-7 a 3 Kv 35/21/1100-11 zo 14. septembra 2021 s tým, že podľa obžalovaného z jeho obsahu, ktorý bližšie rozoberá a vyvodzuje z neho dôkazné závery, vyplýva odôvodnený záver o trestnej činnosti vyšetrovateľov NAKA Z. A., O. L. a ďalších. Ďalej obžalovaný uvádza skutočnosti poukazujúce na vyjadrenia kpt. Mgr. O. D., I. Y., Mgr. O. G. a Ing. K. Z., PhD. a prepisy zvukových záznamov z aplikácie ITP vykonaných v iných trestných veciach, ktoré podľa neho vedú k absencii nezávislosti a nestrannosti orgánov činných v trestnom konaní s tým, že to zapríčiňuje, že všetky úkony trestného konania, ktoré vykonali a na ktorých sa podieľali príslušníci NAKA vrátane vyšetrovateľa Z. A., ktorý začal trestné stíhanie a vzniesol obvinenie obžalovanému a vykonával úkony v trestnom konaní a prokurátora ÚŠP GP SR JUDr. Michala Šúreka, ktorý vykonával prokurátorský dozor v trestnom konaní, podal obžalobu a zastupoval ju v trestnom konaní, boli vykonané v rozpore s § 31 ods. 1 a nasl. Tr. por. a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v dôsledku toho konanie vedené proti obžalovanému nespĺňalo aspekt spravodlivosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Obžalovaný s poukazom na prepisy zo zvukových záznamov z aplikácie ITP vyvodzuje, že vyšetrovatelia NAKA vrátane Z. A. konali pod vplyvom vnútorného politického motívu a v kooperácii s ministrom vnútra SR a prezidentom PZ, ďalej namieta, že v trestnej veci, ČVS: PPZ-205/NKA-BA1-2021, v ktorej podľa obžalovaného príslušníci NAKA účelovo vyfabrikovali uznesenie o začatí trestného stíhania, realizačný návrh a úradné záznamy, vykonával prokurátorský dozor špeciálny prokurátor JUDr. Daniel Lipšič a následne rozoberá spôsob jeho ustanovenia do funkcie špeciálneho prokurátora a s poukazom na rozsudky ESLP vo veciach Campbell a Fell proti Spojenému kráľovstvu a Findlay proti Spojenému kráľovstvu nespĺňa aspekt nezávislosti, čo následne postihuje i prokurátorov ÚŠP GP SR, ktorých činnosť riadi a kontroluje.

Obžalovaný namietal porušenie zásady rovnosti zbraní a uviedol, že ESLP túto zásadu definuje ako požiadavku, aby každá zo strán konania mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju z pohľadu konania ako celku podstatným spôsobom neznevýhodňuje vzhľadom k protistrane a jej cieľom je dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi stranami sporu, v trestnom konaní nesmie byť postavenie obvineného zreteľne znevýhodnené v pomere k obžalobe a v tomto ohľade poukázal na rozhodnutia Nideröst-Huber proti Švajčiarsku, Foucher proti Francúzsku, Dombro Beheer B.V. proti Holandsku, Oyston proti Spojenému kráľovstvu, resp. Khamidov proti Rusku (svojevoľné skutkové a právne zistenia pri ignorácii niektorých dôkazov predložených sťažovateľom) a Krasulya proti Rusku (neodôvodnené odmietnutie vykonania dôkazov svedčiacich v prospech obhajoby). Obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd bez relevantného zdôvodnenia v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. hromadne odmietol vykonať približne 70 dôkazov navrhnutých obžalovaným, obdobne orgány činné v trestnom konaní v priebehu vyšetrovania hromadne odmietli prakticky všetky dôkazy navrhnuté obžalovaným, na druhej strane prvostupňový súd vyhovel prakticky všetkým dôkazným návrhom prokurátora.

Obžalovaný uviedol, že orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť oboznámiť obhajobu so všetkými dôkazmi relevantnými pre vyšetrovanie, aj keby ich obžaloba nemienila v procese využiť, a to hlavne ak ide o dôkazy, ktoré môžu spochybníť obžalobu a môžu pomôcť obhajobe tzv. doktrína disclosure a čl. 6 ods. 1 Dohovoru vyžaduje, aby orgány obžaloby odhalili obhajobe všetok dôkazný materiál v ich držbe svedčiaci v prospech alebo v neprospech obvinenému (Jasper proti Spojenému kráľovstvu, Dowsett proti Spojenému kráľovstvu, Rowe a Davis proti Spojenému kráľovstvu). Ďalej poukázal na rozhodnutie vo veci Natunen proti Fínsku, podľa ktorého postup, keď vyšerujúci orgán samotný, aj vtedy, keď spolupracuje s obžalobou, sa snaží posúdiť, čo má alebo nemá byť relevantné pre daný prípad, nemôže vyhovieť požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Obžalovaný uviedol, že v priebehu vyšetrovania navrhol, aby orgány činné v trestnom konaní predložili dôkazy, ktorými disponovali a ktoré mohli posilniť dôkaznú situáciu v jeho prospech, čomu nevyhoveli a nerešpektovali, tzv. doktrínu disclosure a obdobne navrhoval v súdnom konaní, aby súd obstaral tieto dôkazy a prvostupňový súd tomu bez zdôvodnenia nevyhovela a ide o dôkazy: zápisnica o výsluchu obvineného JUD. J. A. z 18. septembra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, písomná správa SIS z 26. mája 2021 o vplyvňovaní výpovedí svedkov, kompletný vyšetrovací spis v trestnej veci prípravy vraždy O. L., ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020, všetky uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní o prepustení z väzby vo vzťahu k spolupracujúcim obvineným A. Y., JUDr. J. A. a Mgr. L. I., listiny súvisiace s rozhodovaním o väzbe Ing. J. D. od jeho

zadržania v októbri 2019 do súčasnosti.

Obžalovaný navrhol vykonať v odvolacom konaní nasledovné dôkazy:

1. prečítaním listinného dôkazu - uznesenie trestného odboru Generálnej prokuratúry SR zo 4. februára 2022, č. k. IV/3 Gpt 117/21/1000-27,
2. obstaraním a vykonaním dôkazu - spisy z konaní, v ktorých boli vydané súhlasy sudcu Okresného súdu Bratislava III na aplikáciu informačno-technických prostriedkov - súhlas z 13. mája 2021, sp. zn. Ntt/40/2021-2-V-OSBAIII, súhlas z 13. mája 2021, sp. zn. Ntt/41/2021-2-V-OSBAIII a súhlas z 27. mája 2021, sp. zn. Ntt/61/2021-2-V-OSBAIII, a kompletne zvukové záznamy a ich doslovné prepisy, ktoré boli vyhotovené na základe týchto súhlasov sudcu Okresného súdu Bratislava III.

V doplnení odvolania z 12. mája 2022 (k doplneniu odvolania priložil podľa zoznamu prílohy tam uvedené v 18-tich bodoch) obžalovaný uviedol, že s poukazom na vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného z 10. februára 2022, v rámci ktorého prokurátor predložil zápisnicu o hlavnom pojednávaní z 3. novembra 2021 z veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021 vo veci údajnej zločineckej skupiny J. ohľadom výpovede v procesnom postavení obžalovaného Ing. J. D., čo potvrdzuje bezprostrednú skutkovú, dôkaznú a právnu spojitosť týchto trestných konaní a potrebu vedenia jedného spoločného konania, na čo prvostupňový súd nereflektoval, pričom po vyhlásení rozsudku začal Špecializovaný trestný súd do konania, sp. zn. 1T/11/2021 spájať na spoločné konanie iné samostatne vedené konania z dôvodov prítomných aj v prípade obžalovaného. Obžalovaný poukázal, že v intenciách práva na obhajobu je nutné, aby mal možnosť pri dokazovaní existencie či neexistencie údajnej zločineckej skupiny J. formou svojej osobnej účasti pri vykonávaní dôkazov v konaní, sp. zn. 1T/11/2021. Prvostupňový súd v konaní vedenom proti obžalovanému nedokazoval existenciu údajnej zločineckej skupiny J., časový aspekt jej existencie, štruktúrovanosť a personálne zloženie a poukázal, že v tomto smere navrhol vypočuť v procesnom postavení svedkov osoby obžalované vo veci, sp. zn. 1T/11/2021 a listinné dôkazy, čo prvostupňový súd odmietol vykonať bez uvedenia dôvodu. Následne obžalovaný rozvádza dokazovanie vykonané vo veci Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 1T/11/2021 a príkladá k tomu zápisnice o hlavnom pojednávaní na základe priloženého písomného súhlasu jedného z obžalovaných Z. K. z 10. mája 2022. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že tento súhlas sa vzťahoval na štyri zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to zo 7. decembra 2021, 28. októbra 2021, 4. novembra 2021 a 5. novembra 2021, pričom v odvolaní bolo priložených päť zápisníc vrátane zápisnice o hlavnom pojednávaní z 3. novembra 2021 (kedy vypovedali obžalovaní Ing. J. D. a Ing. J. L.), na ktorú sa uvedený súhlas nevzťahoval. Obžalovaný ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. októbra 2021, sp. zn. 5 Tost 57/2021, podľa ktorého, aby súd mohol uznať za vinnú určitú osobu pre podporovanie zločineckej skupiny a z prijatia úplatku ohľadom jej člena, musel vykonaným dokazovaním dospieť k záveru o existencii danej zločineckej skupiny s tým, že sa to v konaní vedenom proti obžalovanému nedokazovalo.

Obžalovaný ďalej poukázal na tieto skutočnosti:

- v júni 2021 podal oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu, na základe ktorého Úrad inšpekčnej služby vydal 18. marca 2022 uznesenie, ČVS: UIS-64/OPOZ-2022, ktorým podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák. pre skutok tam uvedený, ktorý sa týka aj tohto konania, pričom obžalovaný tam vystupuje v procesnom postavení poškodeného, čo podľa obžalovaného potvrdzuje ním namietané nezákonnosti trestného konania vedeného voči nemu v dôsledku absencie nezávislosti a nestrannosti orgánov činných v trestnom konaní,
- v skutku v bode 3 napadnutého rozsudku prvostupňový súd špecifikoval miesto spáchania skutku ako kanceláriu na X. poschodí v budove F. v Bratislave, čo nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a nevyplýva ani v ktorej konkrétnej kancelárii to malo byť, keďže budova F. je administratívnou, resp. kancelárskou budovou,
- v prípade znenia skutkovej vety v bode 1 rozsudku svedok A. Y. tvrdil, že JUDr. J. A. mal osobám z prostredia údajnej zločineckej skupiny J. poskytovať informácie zo sféry hracích automatov a pohonných hmôt, nie však z prostredia ÚŠP GP SR, pritom JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní poprel

akékoľvek aktivity v prospech údajnej zločineckej skupiny J. a prvostupňový súd sa s uvedenými skutočnosťami nevysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku,

- v súvislosti so zisťujúcim motívom spolupracujúceho obvineného A. Y. vypovedať proti obžalovanému predkladá podania A. Y. s prílohami doručené do kancelárie prezidenta Policajného zboru 30. marca 2020 a generálnemu prokurátorovi SR 27. marca 2020 týkajúce sa preskúmania postupu policajta podľa § 210 Tr. por., kde opísal postup vyšetrovateľa NAKA Z. A. ako šikanistický, neľudský, povrchný, drastický a nepríjemný, nakoľko mu bránil v kontakte s rodinou,
- z verejne dostupných medializovaných informácií v mesiaci apríl 2022 orgány činné v trestnom konaní vzniesli obvinenie JUDr. J. A. pre pokračovacie zločiny krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zák. a krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 Tr. zák. ohľadom toho, že vypovedal nepravdivo v inom trestnom konaní vo vzťahu k osobe bývalého riaditeľa SIS K. Z.,
- prokurátor ÚŠP GP SR v doplnení vyjadrenia k odvolaniu z 15. februára 2022 poukazoval na obžalobu podanú na Mgr. O. D., pričom podľa obžalovaného z doslovných prepisov zvukových záznamov z aplikácie ITP vyplýva, že trestné konanie voči tejto osobe má zjavné znaky účelovosti a nezákonnosti.

Obžalovaný navrhol vykonať v odvolacom konaní nasledovné dôkazy:

1. prečítať uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci z 18. marca 2022, ČVS: UIS-64/OPOZ-2022 a upovedomenie oznamovateľa z 18. marca 2022,
2. prečítať z veci vedenej na ŠTS, sp. zn. 1T/11/2021 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 28. októbra 2021, 3. novembra 2021, 4. novembra 2021, 5. novembra 2021 a 7. decembra 2021,
3. prečítať podania A. Y. s prílohami doručené do kancelárie prezidenta PZ 30. marca 2020 a GP SR 27. marca 2020,
4. prečítať internetový článok - „Policajti zadržali kajúcnikov A. a I.. Údajne za krivé obvinenie bývalého šéfa SIS Z. (noviny.sk)"
5. prečítať uznesenie sudcu pre prípravné konanie ŠTS o väzbe Mgr. L. I. z 30. septembra 2020, sp. zn. 2Tp/21/2020 a tomuto predchádzajúci podnet vyšetrovateľa na podanie návrhu vzatie do väzby a návrh prokurátora na vzatie do väzby tejto osoby,
6. prečítať uznesenie sudcu pre prípravné konanie ŠTS o väzbe JUDr. J. A. z 19. septembra 2020, sp. zn. 1Tp/7/2020 a tomuto predchádzajúci podnet vyšetrovateľa na podanie návrhu vzatie do väzby a návrh prokurátora na vzatie do väzby tejto osoby,
7. prečítať príkaz prokurátora z 13. novembra 2020 na okamžité prepustenie JUDr. J. A. z väzby na slobodu,
8. prečítať príkaz prokurátora z 30. októbra 2020 na okamžité prepustenie A. Y. z väzby na slobodu,
9. prečítať príkaz prokurátora z 11. decembra 2020 na okamžité prepustenie Mgr. L. I. z väzby na slobodu,
10. prečítať uznesenie prokurátora z 26. januára 2022 o zaistení majetku A. Y.,
11. prečítať uznesenie vyšetrovateľky z 10. februára 2022 o prerušení trestného stíhania A. Y. podľa § 228 ods. 3 Tr. por.,
12. prečítať výpisy z Obchodného registra SR spoločností A. s.r.o. a D.. S. s.r.o.,
13. prečítať stanovisko obhajcu obžalovaného JUDr. A. X. k obžalobe z 28. októbra 2021 vo veci ŠTS, sp. zn. 1T/11/2021,
14. predvolať a vypočuť Ing. J. D. k okolnostiam, o ktorých vypovedal v procesnom postavení obžalovaného na hlavnom pojednávaní 3. novembra 2021 vo veci ŠTS, sp. zn. 1T/11/2021.

Súčasťou doplnenia odôvodnenia odvolania obžalovaného z 12. mája 2022 je vyjadrenie obžalovaného k podaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR z 21. apríla 2022, č. k. VII/2 Gv 150/20/1000-190, ktorým na základe žiadosti odvolacieho súdu prokurátor predložil listiny týkajúce sa hodnotenia vierohodnosti výpovedí svedkov JUDr. J. A., A. Y. a L. I., pričom obžalovaný sa konkrétne vyjadril k príkazom prokurátora ÚŠP GP SR z 13. novembra 2020 ohľadom prepustenia JUDr. J. A. z väzby na slobodu, z 30. októbra 2020 ohľadom prepustenia A. Y. z väzby na slobodu, z 11. decembra 2020 ohľadom prepustenia Mgr. L. I. z väzby na slobodu a k uzneseniu prokurátora ÚŠP GP SR z 26. januára 2022 o zaistení majetku A. Y..

K príkazu prokurátora z 13. novembra 2020 ohľadom prepustenia JUDr. J. A. z väzby na slobodu

obžalovaný uviedol, že jeho prepustenie bolo zjavnou odmenou za spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní vo forme usvedčujúcej výpovede a prokurátor vyčkával s prepustením až dovtedy, kým ukončí v inom trestnom konaní („F.“) svedeckú výpoveď 12. novembra 2020 proti obžalovanému a ostatným obžalovaným a ďalší deň po výpovedi bol prepustený na slobodu. Z obsahu príkazu vyplýva, že prokurátor prepustil JUDr. A. z väzby na slobodu výlučne v dôsledku jeho spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní a obžalovaný zdôraznil, že taká spolupráca nezapríčiňuje zánik kolúzneho dôvodu väzby, keď prokurátor v návrhu na vzatie do väzby JUDr. A. (obdobne vyšetrovateľ v podnete) dva mesiace predtým odôvodňoval kolúzny dôvod väzby závažnosťou trestnej činnosti páchanej s vysokou profesionalitou, odbornosťou, znalosťou vyšetrovania, prepojením na OČTK a súdy, vybudovanými kontaktmi aj medzi členmi údajnej zločineckej skupiny a opakovaným kolúznym konaním, ktoré vyšetrovateľ označil ako chladnokrvný kalkul. Pritom JUDr. A. vo svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel aktivity v prospech údajnej zločineckej skupiny J., čím sa tvrdenie prokurátora v príkaze o jeho kladnom postoji vo vzťahu ku všetkým trestným stíhaniam, v ktorých mu bolo vznesené obvinenie, ukázalo ako nepravdivé. Obžalovaný uviedol, že pokiaľ prokurátor v príkaze odvodil zánik preventívneho dôvodu väzby u JUDr. A. jeho bezúhonnou minulosťou a výkonom funkcie riaditeľa KÚFS, tak uvedené skutočnosti existovali už v septembri 2020, keď navrhol vzatie do väzby JUDr. A. a obdobne existovala bezúhonnosť a výkon funkcie špeciálneho prokurátora u obžalovaného a v jeho prípade prokurátor nevidel neexistenciu preventívneho dôvodu väzby. Podľa obžalovaného prepustenie JUDr. J. A. z väzby na slobodu malo všetky aspekty výhodnej odmeny za spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorá nemá absolútne žiadnu oporu v Trestnom poriadku a ani v žiadnom inom právnom predpise a ktorá zároveň dáva odpoveď na otázku, aký motív by mal JUDr. A. vypovedať nepravdivo vo vzťahu k obžalovanému.

K príkazu prokurátora z 30. októbra 2020 ohľadom prepustenia A. Y. z väzby na slobodu obžalovaný uviedol, že A. Y. bol prepustený z väzby na slobodu po viac ako roku 30. októbra 2020 a v rovnaký deň v dopoludňajších hodinách pritom A. Y. ako väzobne stíhaný vypovedal ako svedok v trestnom konaní vedenom proti obžalovanému. Z obsahu predmetného príkazu vyplýva nepochybný záver, že prepustenie Y. na slobodu je odmenou za spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní vo forme usvedčujúcich výpovedí proti osobám stíhaným pre rôzne aktivity v prospech údajnej zločineckej skupiny J., a contrario v prípade, že by s orgánmi činnými v trestnom konaní nespolupracoval, zjavne by z väzby prepustený nebol. Obžalovaný v tejto súvislosti označil za zarážajúce vyjadrenie prokurátora smerom k A. Y. v tom zmysle, že tento „je nápomocný pri obnove starších trestných konaní, kde boli členovia zločineckej skupiny oslobodení, resp. konania boli zastavené alebo prerušené“ a že „rozšiahlo sa vyjadruje k jednotlivým členom zločineckej skupiny J. a ich trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťali, resp. hovorí o osobách, ktoré boli pre skupinu činné“ s tým, že sú odrazom porušenia zásady prezumpcie nevinoty a odrazom jeho zaujatosti v trestnom konaní a obdobne o zaujatosti prokurátora sa obžalovaný vyjadril vzhľadom k obsahu príkazu o jednoznačných záveroch prokurátora o hierarchickom postavení A. Y. v zločineckej skupine v čase prebiehajúceho vyšetrovania. Podľa obžalovaného v príkaze prokurátor badal neexistenciu útekového dôvodu väzby u A. Y., že pred zadržaním žil rodinným životom, bol riadne zamestnaný a nebol súdne trestaný a je logická otázka, či tieto okolnosti neexistovali už v čase, keď bol vzatý do väzby a že neboli relevantné poukazuje fakt, že A. Y. v letných mesiacoch roku 2021 utiekol do zahraničia, kde sa skrýval dlhšiu dobu. V príkaze zánik kolúzneho dôvodu väzby u A. Y. odvodil prokurátor od jeho spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní vo forme usvedčujúcich výpovedí a ukazuje, akú motiváciu mal A. Y. vypovedať nepravdivo.

K príkazu prokurátora z 11. decembra 2020 ohľadom prepustenia Mgr. L. I. z väzby na slobodu obžalovaný uviedol, že z jeho obsahu vyplýva pozoruhodná zmena postoja prokurátora k existencii kolúzneho dôvodu väzby, kedy v návrhu na vzatie Mgr. I. do väzby z 29. septembra 2020 badal jeho prítomnosť v profesionalite, odbornosti, znalosti vo vzťahu k metódam vyšetrovania a dokumentovaniu trestnej činnosti a zároveň aj kontaktmi v súvislosti s jeho minulým pôsobením v Slovenskej informačnej službe, naproti tomu potom, ako Mgr. I. začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a 7. decembra 2020 formou usvedčujúcej výpovede v konaní vedenom na NAKA pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, už tieto skutočnosti neprekážali vyšetrovateľovi, ktorý dával podnet na prepustenie Mgr. I. z väzby a pri vydaní príkazu prokurátorovi a ukazuje, akú motiváciu mal Mgr. I., aby proti obžalovanému

vypovedal nepravdivo. Obdobne bolo poukázané na obsah príkazu ohľadom zániku preventívneho dôvodu väzby, keď prokurátor v návrhu na vzatie do väzby Mgr. I. dôvodil charakterom trestnej činnosti, spôsobom jej páchania, tvrdením o trestnej činnosti ako neoddeliteľnej súčasť života a že jeho bezúhonná minulosť je odrazom miery latentnosti páchania trestnej činnosti a vysokej sofistikovanosti, čo po usvedčujúcej výpovedi Mgr. I. už prokurátorovi vôbec neprekážalo a naopak prokurátor zvýraznil spoluprácu s OČTK a zároveň aj jeho bezúhonnú minulosť, ktorú už nehodnotil ako dôkaz o latentnosti a vysokej miere sofistikovanosti páchania trestnej činnosti a zdôraznil jeho rodinné zázemie a legálny zdroj príjmov.

K uzneseniu prokurátora z 26. januára 2022 o zaistení majetku A. Y. obžalovaný uviedol, že bolo vydané až 26. januára 2022 a podľa jeho obsahu má A. Y. disponovať rozsiahlym majetkom, pričom tento sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že je nemajetný. Obžalovaný uviedol, že A. Y. previedol svoj obchodný podiel v A. s.r.o., s dátumom prevodu k 22. februáru 2022, hoci prokurátor v uznesení o zaistení majetku špecifikoval danú spoločnosť v súvislosti so zaistenými majetkovými právami A. Y. Obžalovaný poukázal, že A. Y. previedol svoj obchodný podiel v D. s.r.o., s dátumom prevodu k 24. februáru 2021. Naskytuje sa dôvodná pochybnosť, že tento stav môže mať súvis s vydaním uznesenia vyšetrovatelky NAKA z 10. februára 2022, ČVS: PPZ-274/NKA-BA2-2020, o prerušení trestného stíhania A. Y. podľa § 228 ods. 3 Tr. por. Doposiaľ nie je zrejmé, aký postoj zaujali orgány činné v trestnom konaní vo vzťahu k obchodným spoločnostiam Y. a.s. a Y. s.r.o., v kontexte zaistenia majetkových práv A. Y., nakoľko uvedené spoločnosti v zozname zaistených majetkových práv vo výroku daného uznesenia o zaistení majetku A. Y. nefigurujú. Obžalovaný uviedol, že v zmysle rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít je podstatným poznať rozsah dohody medzi spolupracujúcim obvineným a prokurátorom, t. j. rozsah výhody, ktorá bola sľúbená štátom za poskytnutie svedectva a obžalovaný v tomto smere doručil v priebehu vyšetrovania 16. apríla 2021 žiadosť o poskytnutie informácií týkajúcich sa majetkových výhod, výhod na osobnej slobode a iných výhod poskytnutých spolupracujúcim obvineným, na čo doposiaľ neobdržal odpoveď a na žiadosti trvá a tiež žiada, aby sa skúmaním rozsahu a obsahu týchto dohôd zaoberal súd v intenciách zachovania práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky písomnými podaniami z 10. februára 2022 (č. l. 4096-4116) a 15. februára 2022 (č. l. 4119-4156), v ktorých navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Prokurátor považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a tresty uložené obžalovanému za primerané a spravodlivé. Podľa prokurátora z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku je evidentné, že prvostupňový súd sa dôkladne vysporiadal so všetkými na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi podstatnými pre rozhodnutie a tieto posúdil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne. Správne sa vysporiadal aj s obžalovaným navrhovanými dôkazmi, ktoré odmietol vykonať, keďže objektívne nemali žiaden súvis s prejednávanou trestnou vecou a do značnej miery odvádzali od tejto pozornosť, pričom sa jednalo v určitých momentoch až o konšpirácie a evidentnú účelovú snahu obhajoby vniesť pochybnosti vo vzťahu k zákonne vykonaným dôkazom. S prihliadnutím na obsah odvolania obžalovaného je možné konštatovať, že je vo veľkej časti iba rekapituláciou jednotlivých prednesov a návrhov, ktoré realizoval obžalovaný a obhajoba počas hlavného pojednávania. Ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia rozsudku, tak prvostupňový súd sa so všetkými podstatnými návrhmi a prednesmi obhajoby zákonným až vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal a vykonané dôkazy posúdil v rámci svojej kompetencie s tým, že na hlavnom pojednávaní boli vykonávané aj dôkazy navrhované obhajobou, a to v nemalej miere, avšak jednalo sa o dôkazy, ktoré mali aspoň minimálnu spojitosť s prejednávanými skutkami. Prokurátor osobitne poukázal na výpoveď svedka Ing. J. D., ktorý ku skutku v bode 2 napadnutého rozsudku uviedol na hlavnom pojednávaní 14. júla 2021, že „ku klamstvám A. Y. sa vyjadrí na pojednávaní v inej trestnej veci“, kde je obžalovaný. Dňa 3. novembra 2011 pred Špecializovaným trestným súdom vo veci, sp. zn. 1T/11/2021 vypovedal obžalovaný Ing. J. D., ktorý uviedol, že po jeho prepustení z väzby v roku 2017 prišiel za ním A. Y. a oznámil mu, že vybavil jeho prepustenie cez špeciálneho prokurátora JUDr. B. D. a stálo to 150 tis. eur (prokurátor predložil uvádzanú zápisnicu z hlavného pojednávania v prílohe) s tým, že podľa prokurátora Ing. J. D. v procesnom postavení svedka 14. júla 2021 zamlčal, že po jeho prepustení z väzby v roku 2017 mu A. Y.

uviedol, že toto bolo realizované prostredníctvom obžalovaného v postavení špeciálneho prokurátora a za finančnú odplatu. Prokurátor uviedol, že vierohodnosť menovaného svedka je veľmi pochybná a môže sa iba domnievať, aké dôvody ho viedli zatajiť práve danú skutočnosť pri svedeckej výpovedi. K návrhu na prerušenie trestného stíhania prokurátor uviedol, že taký postup je nedôvodný a považuje ho za účelový krok v snahe oddialiť rozhodnutie odvolacieho súdu. Prokurátor poukázal, že obžalovaný namieta zo zákona vyplývajúcu pôsobnosť prokurátorov Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR a dovoľáva sa konštatovania nesúladu s Ústavou SR, hoci bol 16 rokov na jej čele a v danom smere neučinil žiadne relevantné kroky a domáha sa ich, až keď sa ho to priamo týka.

V doplnení vyjadrenia k odvolaniu prokurátor uviedol, že k výsluchom osoby Mgr. O. D., ktoré by mali preukazovať údajné manipulácie výpovedí svedkov v trestných konaniach a údajnú trestnú činnosť jednotlivých vyšetrovateľov, na ktorú neustále upriamuje obžalovaný pozornosť a snaží sa ju prepojiť aj so svojou trestnou vecou v snahe spochybníť vyšetrovanie, vzhľadom k predloženým podaniam obžalovaného, ktoré tento navrhuje vykonať, predložil v prílohe obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR na Mgr. O. D. z 24. januára 2022 pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné a z jej obsahu vplýva, že údajné manipulácie svedkov sa netýkali trestnej veci obžalovaného JUDr. D. a je tam zdokumentované aj prepojenie osoby Mgr. O. D. na ďalšie osoby, ktoré obžalovaný neustále navrhuje vypočuť a odvoláva sa na ich tvrdenia, hoci nemajú žiaden súvis s prejednávanou vecou. Prokurátor poukázal, že výsluchy osoby Mgr. D. viedli k vzneseniu obvinenia viacerým vyšetrovateľom NAKA a k ich väzobnému stíhaniu, pričom pochybnosť o dôvodnosti tohto stíhania bola vyslovená priamo Krajským súdom v Bratislave v zverejnenom rozhodnutí, ktorým prepustil vyšetrovateľov z väzby na slobodu. Navyše ako je rovnako z verejne dostupných zdrojov známe, časť obvinení bola vyšetrovateľom NAKA zrušená v rámci sťažnostného konania. Mgr. O. D. sa nachádza na úteku a boli na neho vydané príkazy na zatknutie, európsky zatýkací rozkaz a medzinárodný zatýkací rozkaz. Napokon prokurátor uviedol, že argumenty obžalovaného ohľadom manipulovania osôb vystupujúcich v danom trestnom konaní alebo manipulovania konania ako takého, sa stali už akousi neustále sa opakujúcou a nekončiacou dogmou a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. júna 2021, sp. zn. 1 TdoV 8/2018, podľa ktorého len samotné tvrdenie obhajoby nemôže postup štátneho orgánu spochybníť, jeho nelegálna činnosť by musela byť dokázaná, rovnako ako spáchanie trestného činu, v opačnom prípade platí prezumpcia správnosti takého postupu, rovnako ako prezumpcia nevinoty v trestnom konaní.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podaných odvolaniach 2. decembra 2021 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T (aj následne po namietaní nesprávneho zápisu), ktorý podľa daného rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft. Na základe námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným proti všetkým členom senátu 5T podaním zo 6. decembra 2021 a oznámených zaujatostí JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu z 8. decembra 2021 bolo uznesením Najvyššieho súdu SR zo 4. januára 2022, sp. zn. 5 To 11/2021, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 3. februára 2022, sp. zn. 2 TdoVS 1/2022, v tomto ohľade rozhodnuté tak, že vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného JUDr. B. D., PhD., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5 To 11/2021 je JUDr. Juraj Kliment, ktorého nahradil sudca zastupujúceho senátu 1T JUDr. Martin Bargel podľa čl. XVI ods. 4, čl. X ods. 5 a osobitnej časti dotknutého rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR - ide o vec s koncovým číslom 1.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 19., 20. a 24. mája 2022, sa vykonalo v neprítomnosti manželky obžalovaného Mgr. U. D., ktorá o to požiadala písomnými podaniami zo 17. mája 2022 a 23. mája 2022 (č. 1. 4891 a 4933).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo doplnené dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listinných dôkazov ďalej uvedených, k čomu odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Zo spisu bolo odvolacím súdom zistené, že napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 7. júla 2021 k jednotlivým bodom obžaloby uviedol, že sa ich nedopustil a cíti sa nevinný a

ďalej využil svoje právo odoprieť vypovedať, nebola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania v procesnom postavení obvineného z 23. októbra 2020, kde sa obžalovaný vyjadroval k jednotlivým bodom vzneseného obvinenia, hoci to prokurátor s poukazom na § 258 Tr. por. navrhol. Prvostupňový súd to odmietol vykonať s tým, že obžalovaný neodmietol vypovedať definitívne a rozhodol sa tak urobiť len v aktuálnom štádiu trestného konania, a preto k postupu podľa § 258 ods. 4 Tr. por. môže prísť aj v neskoršom štádiu, ak sa obžalovaný k tomuto svojmu právu vyjadrí definitívne (č. l. 1722). V tomto ohľade odvolací súd uvádza, že postup prvostupňového súdu bol vecne nesprávny a nebol v súlade s § 258 ods. 4 Tr. por., ktorý ustanovuje, že zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného sa má prečítať okrem iného aj v prípade, že obžalovaný využije na hlavnom pojednávaní svoje právo nevypovedať. Keďže taká situácia nastala, mal prvostupňový súd na základe návrhu prokurátora prečítať výpoveď obžalovaného z prípravného konania a v tomto ohľade je irelevantné, že obžalovaný sa vyjadril, že zväží možnosť vypovedať neskôr, keďže samotné prečítanie takej výpovede nebráni, aby obžalovaný kedykoľvek neskôr následne vypovedal na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd poznamenáva, že napriek tomu, že obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní nevypovedal ani neskôr, jeho výpoveď z prípravného konania v procesnom postavení obvineného nebola na hlavnom pojednávaní prvostupňovým súdom prečítaná. Odvolací súd za účelom odstránenia tohto podstatného nedostatku v konaní musel pristúpiť v odvolacom konaní k výsluchu obžalovaného.

Obžalovaný vo výpovedi pred odvolacím súdom ohľadom žalovaných skutkov uviedol, že sa ich nedopustil. V prípade skutku v bode 1 nikdy nebol činný pre zločineckú skupinu, tzv. J.. Samotné vymedzenie jeho činnosti pre zločineckú skupinu je čírym výmyslom, vôbec nevychádza z akékoľvek dokazovania. Ukončenie jeho činnosti pre zločineckú skupinu s dátumom 17. september 2020 je viazané čisto na dátum, kedy bol zadržaný JUDr. A.. Ani v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nebolo vykonané žiadne dokazovanie vo vzťahu k vzniku, existencii a činnosti zločineckej skupiny. Poukázal, že na strane 3 rozsudku je celý odsek venovaný JUDr. A. a Mgr. I., akú činnosť vykonávali v rámci zločineckej skupiny J., pričom také dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonané nebolo a toto sa ho vôbec netýka. Ak svedok Y. tvrdil, že sa obžalovaný poznal s pánom D., že s ním mal priateľský vzťah, že sa stretávali, tak je to číre klamstvo, pretože svedok Y. uviedol, že túto vedomosť má od D. a X., pričom obaja to jednoznačne popreli. Dokazovaním bolo preukázané, že tzv. zločinecká skupina J. bola políciou pod dozorom ÚŠP monitorovaná takmer rok a pol, boli nasadené ITP, títo členovia skupiny boli sledovaní. Je preto zarážajúce a až neveriteľné, čo tvrdí Y., že obžalovaný ako špeciálny prokurátor sa mal stretávať s pánom D. napriek tomu, že tento bol nonstop monitorovaný a nikto iný okrem Y. toto nepotvrdil. Takýmito informáciami nedisponovali ani prokurátori ÚŠP, ktorí boli vypočutí a ktorí uviedli, že nedisponujú informáciou, že by obžalovaný mal byť činný pre zločineckú skupinu. Do dnešného dňa mu nebolo povedané, aké konkrétne informácie z akých konkrétnych vecí mal poskytovať členom zločineckej skupiny J.. Podľa rozsudku mal tieto informácie poskytovať minimálne prostredníctvom osoby JUDr. A., ktorý aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne poprel akúkoľvek svoju činnosť pre zločineckú skupinu J.. Nepamätá si, že by tento svedok čo i len náznakom spomenul, že by poskytoval informácie pre J. a to od obžalovaného. Tiež svedok Y. v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní na priamu otázku, aké informácie sa mali poskytovať prostredníctvom JUDr. A., uviedol, že to boli informácie ohľadom hracích automatov a pohonných hmôt. Ani v jednom prípade Y. neuviedol konkrétne informácie z nejakých trestných vecí. Preto vôbec nerozumie tomu, na základe akých dôkazov sudkyňa dospela k záveru, že mal byť činný pre zločineckú skupinu J.. Z. D. na živo videl na hlavnom pojednávaní prvýkrát vo svojom živote a to isté uviedol aj on.

Ohľadom skutku v bode 2 obžalovaný uviedol, že tam uvedené skutočnosti, že mal od JUDr. A. prevziať 50 tisícový úplatok sa nezakladajú na pravde, sú holým výmyslom. Zdôrazňuje, že jedinou osobou, ktorá toto tvrdí, je JUDr. A. a nikto iný. Ak sudkyňa v rozsudku tvrdí, že ho usvedčujú prokurátori ÚŠP, tak k tomu uvádza, že všetci prokurátori, ktorí boli vypočutí, na otázku, či majú nejakú vedomosť o jeho korupčnom konaní uvedenom v skutku 2, uviedli, že o korupcii nič nevedia. Svedkovia Y. a I. vo svojich prvotných výpovediach na priame otázky, či majú vedomosť o tom, ako sa malo deliť údajných 100 tis. eur a či z tých peňazí mal ísť aj nejaký úplatok pre obžalovaného, uviedli, že takú vedomosť nemajú a zázrakom s odstupom času obaja zhodne vo svojich výpovediach uviedli, že takú vedomosť majú a táto vedomosť je od JUDr. A., ktorý im povedal, že mal poskytnúť obžalovanému úplatok.

Taktiež sudkyňa v rozsudku uvádza, že usvedčujúcou osobou z prijímania úplatku je JUDr. M., pričom uvádza, že jej výpovedi dôveruje, táto je konzistentná a taktiež nie je dôvod neuveriť jej úradnému záznamu, ktorý mala spísať. K podrobnostiam k výpovedi JUDr. M. a k tým rozporom, ktoré sú tam, obžalovaný uviedol, že sa vyjadril v písomnom odvolaní. Z výpovedí prokurátorov JUDr. K., JUDr. G., JUDr. E. a JUDr. D. vyplýva, že každý popisuje danú situáciu, ktorá sa týka rozhodovania o prepustení D. z väzby absolútne inak. Je priam zarážajúce, že ani jeden z týchto prokurátorov nepotvrdil pravdivosť úradného záznamu JUDr. M. v tej časti, ktorá sa mala ich týkať, teda že mala s nimi prejednávať túto vec, radiť sa atď. Obžalovaný uviedol, že nikdy a ani v tomto prípade nedal JUDr. M. žiadny pokyn, toto nebolo dokazovaním preukázané a ani to nevyplývalo z jej úradného záznamu. Obžalovaný poukázal na samotné tvrdenie sudkyne, ktorá jednoznačne do rozsudku uviedla, že podľa jej názoru bola to neočakávaná a nevyžiadaná odmena. Nevie si už dobre predstaviť prijímanie úplatku, keď človek to neočakával a nežiadal takéto niečo. Samotné vyjadrenie JUDr. A. o odovzdaní peňazí je v každej výpovedi iné, či už je to v tom smere, že v akej obálke to bolo odovzdané, v akej nominálnej hodnote mali byť bankovky atď.

Čo sa týka skutkov v bodoch 3 a 4, obžalovaný uviedol, že tieto sú tak isto postavené len na výpovedi JUDr. A.. Ku skutku 3 JUDr. A. uviedol, že obžalovaný mu mal oznámiť, že je podozrivý z prečinu nepriamej korupcie a mal mu odovzdať listinné materiály, ktoré boli u neho zaistené 17. septembra 2020 a v spise boli založené ako stopa č. 23b. Ďalej sa vyjadril, že ako mu mal odovzdať obálku, túto nikdy neotvoril, prvýkrát jej obsah videl až pri svojom zadržaní a čuduj sa svete, v tejto obálke sa nachádzali aj listinné materiály KÚFS a podľa všetkého ich spracovateľom bol JUDr. A.. Sudkyňa absolútne nezaujímal, ako sa tam tieto materiály mali dostať, kto ich tam dal, ale opätovne uverila jednoznačnému tvrdeniu JUDr. A., že materiály, avšak nie tie z KÚFS, mu mal odovzdať obžalovaný. Neobstál ani argument, že z trestného oznámenia MVDr. D. vôbec nevyplýva, že by JUDr. A. mal byť podozrivou osobou z nepriamej korupcie. Toto je čistý výmysel a hlúposť JUDr. A.. Je síce pravdou, že pani sudkyňa v rozsudku uviedla, že pán D. sa mal sťažovať aj na JUDr. A., ale toto je číre klamstvo. Z trestného oznámenia nič také nevyplýva, pričom sťažnosť MVDr. D. na pracovníkov KÚFS mala byť v roku 2013, kedy JUDr. A. na KÚFS ani nepracoval. Zároveň, keď si pozriete uznesenie o začatí trestného stíhania, ktoré by malo byť tiež v inkriminovanej obálke, tak je tam začaté trestné stíhanie pre nepriamu korupciu vo veci, ale absolútne sa netýka JUDr. A.. Okrem svedeckej výpovede JUDr. A. nebol vyprodukovaný žiaden dôkaz, ktorý by potvrdzoval, čo tvrdí on sám.

Obžalovaný uviedol, že v prípade skutku 4 je uvedený dátum spáchania 19. august 2020 napriek tomu, že sudkyňa upozorňoval, že JUDr. A. vo výpovedi tvrdil, že to bolo 20. augusta 2020 a bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom tento rozpor odstraňovala, uviedla dátum 19. august 2020, pričom v rozsudku tvrdí, že JUDr. A. verí, prečo potom takáto zmena k nemu. Spisové materiály, ktoré podľa výpovede JUDr. A. mu mal obžalovaný poskytnúť, sa nikde nenašli, resp. JUDr. A. tvrdil, že ich mal zničiť. Preto bol vyzvaný I., ale aj svedok D., aby popísali, o aké listiny ide. Svedok A. popisuje jednu listinu takým spôsobom, že je to uznesenie o začatí trestného stíhania, pričom obsahuje viacero strán, asi tak tri a obsah tohto uznesenia vcelku presne popisuje vo svojej výpovedi, ako aj na hlavnom pojednávaní. Čuduj sa svete svedok D. ako papagáj popisuje tento listinný dôkaz takmer zhodne, viacero strán, listiny boli zopnuté, bolo to uznesenie. Svedok I. ten sa iba vyjadril, že A. mu mal ukazovať štyri listy a nevyjadril sa odkiaľ ich má. Stačí si pozrieť uznesenie, ktoré je založené v spise, o ktorom tak kvetnato rozprávali A. a D. a hneď zistíte, že obaja klamú. Uznesenie je iba jeden list, skutok je zhruba iba na 8 riadkoch a z toho, čo obaja páni tvrdia, tam nenájdete ani bodku. Ale pani sudkyňa uverila A., veď nemá dôvod klamať. V tejto súvislosti obžalovaný uviedol, že presne totožné konanie bolo u pána I. kvalifikované ako prečin vyzradenia utajovanej skutočnosti s trestnou sadzbou 0 až 12 mesiacov, ale konanie obžalovaného je kvalifikované ako zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa so sadzbou 4 až 10 rokov. Ten istý vyšetrovateľ pán A. vydal obe uznesenia, obe tieto veci kvalifikoval, tak nech obžalovanému niekto vysvetlí, kde má veriť v objektivnosť, nezáujatosť OČTK a v tomto ohľade poukázal na to, že keď vyšetrovateľ ako svedka vypočúval D., pri poučení mu povedal, že bude vypočutý vo veci odovzdania listinných materiálov B. D. pánovi A. a vzápätí položil D. otázku, viete uviesť, kto A. odovzdal tieto listinné materiály a čuduj sa svete, odpoveď bola B. D.. Na strane druhej prečo pán A., keď išiel robiť tento úkon so svedkom D., neoboznámil o tomto termíne obhajcov obžalovaného. Zjavne nechcel, aby

boli prítomní pri úkone. Tento úkon bol 12. apríla 2021 a samozrejme bez ostychu bol tento výsluch založený do vyšetrovacieho spisu a prvýkrát ho videli až pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania. Na všetky nedostatky obžalovaný upozorňoval v rámci prípravného konania, opakovane žiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa a výsledok bol, že všetko je v súlade so zákonom. Akú vieru môže mať potom v spravodlivosť, objektivnosť celého trestného stíhania len na výpovediach kajúcnikov, ktorým reálne hrozili tresty do 25 rokov až doživotie, keď pani sudkyňa prehlási, že nie je povinnosťou súdu, aby zisťoval výhody, benefity kajúcnikov a či vôbec dostali nejaké. Obžalovanému nebolo umožnené odstraňovať rozpory v ich výpovediach, ktoré sú zásadného charakteru a nepochopiteľne vyznieva tvrdenie sudkyne v rozsudku, že práve tieto rozpory vo výpovediach kajúcnikov potvrdzujú ich autenticitu. Ako môže uveriť sudkyňa svedkovi Y., ktorý tvrdí, že za 30 minút z Chorvátska sa vybavilo prepustenie D. a ktorý priamo na hlavnom pojednávaní na otázku, aký má majetok, uviedol, že žiaden, je nemajetný. Opakovane obžalovaný predkladal podklady, čo sa týkali majetkových pomerov Y. alebo B. a až 26. januára 2022 prokurátor zaistil majetok Y. s vyjadrením, že vlastní rozsiahly majetok. Toto je benefit pre svedka Y., že mu nebol zaistený majetok, že v Chorvátku predával vilu za 1,09 mil. eur a že vo februári tohto roku po zaistení majetku prevádzal podiely v spoločnosti. Toto sú tie benefity a toto je ten dôvod ich výpovedí.

Obžalovaný na otázky prokurátora odmietol vypovedať, obhajcovia nemali otázky.

Na otázky odvolacieho súdu obžalovaný uviedol, že JUDr. A. spoznal, keď začal vykonávať funkciu riaditeľa KÚFS. Stretávali sa služobne na rôznych poradách, seminároch, pracovných rokovaníach. S odstupom času odhadoval by to možno, že rok, rok a pol pred zadržaním obžalovaného sa zhruba raz za jeden a pol až dva mesiace stretli na takej ranej káve, trvalo to 30 minút, rozprávali sa o aktuálnej spoločenskej a politickej situácii, ak niečo vyskočilo, on mal dobré informácie, pracovné záležitosti nepreberali, nepamätá sa na to, že by preberali skupinu J., nebol dôvod, skôr to vylučuje. Z hľadiska tohto pracovného stretnutia za tie roky ho považoval za priateľa v pracovnom slova zmysle, rodinne sa nestretávali. Vie len toľko, že mal security firmu, ktorá sa volala P. a to je skratka P. A., aspoň tak mu to vysvetlil. Jeho výpoveď si vysvetľuje tak, že mu hrozí 25 rokov až doživotie a pokiaľ má vedomosť, JUDr. A. bola daná možnosť, aby sa vyjadril ku všetkým korupčným veciam, o ktorých má vedomosť, bolo to na ÚŠP pred JUDr. O. a vyjadril sa len k dvom veciam a ani jedna s ním nesúvisela. Obžalovaný nepoznal A. Y. ani L. I., svojím spôsobom o ich existencii ani nevedel. Tvrdenia Y., že sa s ním mal stretnúť v J. v hoteli A., resp. že mal byť prítomný, keď sa tam on stretol s pánom X., sú čisté klamstvo. Y. poskytol telefón znalcovi a pokiaľ si pamätá, je to v spise podľa Y. telefónu tento v hoteli A. nikdy nebol. Navyiac nedokázal ani popísať kaviareň, kde k stretnutiam malo dôjsť. Y. má viacero výpovedí, tieto sú založené všetky v spise, každá je samozrejme iná, ale obžalovanému nebolo umožnené odstraňovať tieto rozpory. Ak Y. tvrdí, že vo svojom telefóne má číslo na X., tak je potrebné uviesť, že podľa jeho vlastného tvrdenia si toto číslo uložil do telefónu deň alebo dva pred vykonaním konfrontácie medzi Y. a X.. Y. je obyčajný klamár, bráni si len svoje záujmy za výdatnej pomoci OČTK a ÚŠP. K. X. obžalovaný pozná z hokeja, nakoľko synovci hrávali hokej za B. J. a s manželkou pravidelne chodili na zápasy, kde spoznal nielen X., ale aj iných funkcionárov B. J.. Stretával sa s ním len počas zápasov, aj to nie vždy, vyslovene sa to celé točilo len okolo hokeja.

Keď bol obžalovaný vyzvaný, aby ohľadom skutku v bode 2 opísal rozhovor s JUDr. M., ak sa uskutočnil, ohľadom rozhodovania o žiadosti Ing. D., tak obžalovaný uviedol, že si na to nepamätá, na tie skutočnosti, je z toho trochu zmätený vzhľadom na to, čo bolo uvedené v spísanom úradnom zázname a čo vyplýva z výpovedí prokurátorov ÚŠP k tomuto. Nevie, nerád by sa takto k niečomu vyjadroval. Takých rozhovorov mal iks, nevenoval tomu nejakú pozornosť. JUDr. E. uvádzal, že najvyšší súd mal zrušiť rozhodnutie ŠTS a že Ing. D. bude prepustený z väzby. Obžalovaný na ten výsluch JUDr. M. neposielal, to určoval odbor všeobecnej kriminality ÚŠP, tam bol riaditeľ JUDr. D., on bol na dovolenke a rozhodol o tom jeho zástupca JUDr. E..

Vzhľadom k tomu, že sa k danému rozhovoru s JUDr. M. nevedel obžalovaný vyjadríť, bola k tomuto za účelom odstránenia rozporov prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania z 23. októbra 2020, č. l. 296, podľa ktorej v procesnom postavení obvineného uviedol: „Dátum si nepamätám,

mi telefonovala JUDr. M. z pojednávania z Banskej Bystrice, kde mi oznámila, že vzhľadom k tomu, že Mgr. S. čerpá riadnu dovolenku, bola ona poverená, aby sa zúčastnila na konaní o žiadosti o prepustenie z väzby obvineného D.. Volala mi preto, lebo JUDr. Hrubala, sudca Špecializovaného trestného súdu, vydal pred pojednávaním opatrenie, v ktorom mal navýšiť peňažnú záruku zo sumy 50.000 eur na 100.000 eur. JUDr. M. mi povedala, že vzhľadom na vydanie opatrenia, ako aj to, že ju informoval o rozhodnutí sudcu najvyššieho súdu JUDr. Klimenta, ktorý zrušil pôvodné rozhodnutie JUDr. Hrubalu a údajne mu nariadil zaoberať sa peňažnou zárukou, ona usúdila, že JUDr. Hrubala chce vyhovieť žiadosti o prepustenie z väzby a chce prijať peňažnú záruku v hore uvedenej sume a preto ona chcela konzultovať s dozorujúcim prokurátorom Mgr. S., ako má vo veci postupovať. Keďže čerpal riadnu dovolenku, zavolať ma ako špeciálnemu prokurátorovi. Pokiaľ si pamätám, po oboznámení ma s týmito skutočnosťami, mi uviedla niečo v tom duchu, že ona nemá problém nepodávať opravný prostriedok, na čo som jej povedal, nech postupuje v súlade so zákonom a ak je názoru, že netreba podať opravný prostriedok, tak nech ho nepodá."

Obžalovaný k svojej prečítanej výpovedi z prípravného konania uviedol, že si to naozaj presne nepamätá. Možno mu volala, ale on určite nevydával žiadny pokyn, ani sa do toho neinteresoval. On ani nevie, s kým ona prejednávala ten návrh, ktorý tam predniesla. Pokiaľ vie, povedala, že necháva na rozhodnutí súdu, ako sa rozhodne. Ale s kým to konzultovala, to nevie a ani sa to dokazovaním nepreukazovalo. Vie len to, že samotné prepustenie D. bolo vyhodnotené ako zákonné. Pred samotným jeho prepustením pán D. požiadal niekoľkokrát o prepustenie a keď už niekto tvrdí, že sú s obžalovaným priatelia, že sa stretávali a že bol činný pre nich, tak potom si kladie otázku, ako je možné, že mu už dávno predtým nepomáhal s prepustením. Samotný Mgr. S., ktorý vec dozoroval, sa jednoznačne vyjadril, že obžalovaný nikdy neprišiel za ním a nikdy ho nežiadal o nejakú láskavosť vo vzťahu ku zločineckej skupine J.. Chce zdôrazniť, že nevedel o tom prokurátor ani vyšetrovateľ, v podstate nikto, len jeden jediný svedok Y., ktorý ale samozrejme túto informáciu má z počutia od D. a X., ktorí to obidvaja popreli.

Obžalovaný na otázku, ako často sa stávalo, že sa na neho obrátil prokurátor z pohľadu konzultácie, či má podať, alebo nemá podať opravný prostriedok, uviedol, že sa to stávalo, podľa situácie za ním prišiel prokurátor, ktorý podal opravný prostriedok, z toho pohľadu, že či môže byť vzatý späť. Nevie uviesť, ako často sa to stávalo, vždy však tomu prokurátorovi hovoril, aby o tom spísal úradný záznam, nevie, či to aj každý urobil, ale stalo sa, že aj prišiel ten prokurátor za ním, aby ten úradný záznam podpísal.

Na otázku, či sa vie vyjadriť k listinám v bode 3 rozsudku najmä zápisnici o trestnom oznámení MVDr. D., či ich videl, obžalovaný uviedol, že si myslí, že prešli jeho rukami. Išlo o listiny, ktoré spadajú pod ÚŠP. Takéto veci išli cez podateľňu generálnej prokuratúry, až následne sa dostávali na ÚŠP, kde obžalovaný vec prideloval ako špeciálny prokurátor alebo jeho zástupca, v prípade, že tam neboli obaja, tak dotknutý riaditeľ odboru. Takto sa pridelovali ku konkrétnemu prokurátorovi. Ku skutku 3 povedal A., že to má od obžalovaného a potom sa nevykonalo žiadne dokazovanie ohľadom tých písomností, odkiaľ prišli, cez ktoré osoby, kto ich mal k dispozícii, skrátka pohyb spisu. Je zarážajúce, že JUDr. A. sa nikto neopýtal, ako sa v tej obálke objavili listiny z KÚFS, keď on uvádzal, že ju predtým nevidel. Taktiež sa nikdy nepreukazovalo tvrdenie Y., že mali prokurátorku, ktorá vedela myslím si, že zaobstaráť veci zo špeciálu. Táto skutočnosť sa nikdy nepreukázala, ale je preukázané výpoveďami, že túto prokurátorku poznal aj JUDr. A. a aj sa s ňou stretol v L. u I. v S..

Na otázku, či v prípade skutku 4 platí ten pohyb písomností rovnako ako pri skutku 3, obžalovaný uviedol, že tu už konkrétni prokurátori JUDr. L. a Mgr. S. uvádzali konkrétne skutočnosti ohľadom pohybu spisu. Z ich výpovedí vyplýva, že k danému spisu sa obžalovaný ani nemohol dostať. Sudkyňa ich vyhodnotila v jeho neprospech, hoci boli v jeho prospech. Je to opätovne postavené len na tvrdení A.. S JUDr. A. nemal dohodu o vzájomnom informovaní sa ohľadom vecí, ktoré sa ich týkajú. Z jeho výpovedí vyplýva, že JUDr. A. obžalovanému uvádzal, že je odpočúvaný a podozrivý z prípravy vraždy vyšetrovateľa L. a ak by existovala nejaká dohoda, tak by ho obžalovaný snáď informoval, nie on obžalovaného. Viedli sa dve súbežné konania v tomto ohľadne takmer v tej istej dobe a JUDr. A. na hlavnom pojednávaní prvýkrát uviedol, že informácie mal od príslušníkov polície, ktorí ho informovali o

tom, že je podozrivý z prípravy vraždy.

V odvolacom konaní boli na verejnom zasadnutí prečítané tieto listinné dôkazy:

- vyjadrenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR z 21. apríla 2022, VII/2 Gv 150/20/1000-190 spolu s prílohami, č. l. 4479-4541 - ide o vyjadrenie, ktoré bolo zaslané na základe vyžiadania odvolacieho súdu z 8. apríla 2021 o poskytnutie informácie, či boli v trestných konaniach voči svedkom JUDr. J. A., A. Y. a Mgr. L. I. použité procesné inštitúty vzťahujúce sa k inštitútu spolupracujúcej osoby alebo iné inštitúty týkajúce sa odklonov v trestnom konaní či iné obdobné výhody v trestnom konaní; vo vyjadrení prokurátor uviedol, že k svedkovi JUDr. J. A. predkladá príkaz prokurátora ÚŠP GP SR z 13. novembra 2020, ktorým bol prepustený z väzby na slobodu, uznesenie ÚŠP GP SR z 28. januára 2021, ktorým bol menovanému zaistený majetok, pričom trestné konanie voči JUDr. A. za skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 uzneseniami zo 17. septembra 2020 a 22. októbra 2020 spolu s ďalšími neskôr pripojenými skutkami v súčasnosti stále prebieha a je v štádiu prípravného konania a voči JUDr. A. nebol v označenej trestnej veci doposiaľ poskytnutý žiaden benefit spočívajúci v podmienenom zastavení trestného stíhania, v zastavení trestného stíhania alebo v prerušení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného podľa § 218, § 215 ods. 3 a § 228 ods. 3 Tr. por. a tento má stále zaistený majetok; k svedkovi A. Y. predkladá príkaz prokurátora ÚŠP GP SR z 30. októbra 2020, ktorým bol prepustený z väzby na slobodu, uznesenie ÚŠP GP SR z 26. januára 2022, ktorým bol menovanému zaistený majetok a uznesenie vyšetrovateľa PZ z 10. februára 2022, ktorým bolo podľa § 228 ods. 3 Tr. por. trestné stíhanie menovaného prerušené, teda tento má prerušené trestné stíhanie aj pre skutok, pre ktorý mu vznesené obvinenie pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 uznesením z 27. októbra 2020, v prípade ktorého mu bolo 22. októbra 2020 dočasne odložené trestné stíhanie a má aj zaistený majetok; k svedkovi Mgr. L. I. predkladá príkaz prokurátora ÚŠP GP SR z 11. decembra 2020, ktorým bol prepustený z väzby na slobodu, uznesenie ÚŠP GP SR z 28. januára 2021, ktorým bol menovanému zaistený majetok, uznesenie ÚŠP GP SR z 12. marca 2021, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie menovaného z dôvodu jeho úmrtia, uznesenie ÚŠP GP SR z 22. novembra 2021, ktorým bolo zrušené zaistenie majetku menovaného a uznesenie Špecializovaného trestného súdu z 13. decembra 2021, sp. zn. 16Nt/1/2021, ktorým bolo rozhodnuté o zhabaní finančnej sumy 500 tis. eur, ktorú menovaný vydal do trestného konania, pretože pochádzala z jeho trestnej činnosti a z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie Mgr. L. I. bolo zastavené z dôvodu jeho úmrtia, avšak za svojho života mal zaistený majetok a vydal finančné prostriedky pochádzajúce z jeho trestnej činnosti, ktoré boli po jeho smrti zhabané v prospech štátu; prokurátorom boli predložené nasledovné rozhodnutia:

- príkaz prokurátora ÚŠP GP SR na prepustenie z väzby JUDr. J. A. z 13. novembra 2020 - podľa § 79 ods. 1, ods. 4 Tr. por. bolo prikázané, aby bol JUDr. J. A. ihneď prepustený z väzby na slobodu a bolo v ňom uvedené, že kolúzny dôvod väzby je oslabený až vymiznutý s poukazom na jeho kladný postoj vo vzťahu ku všetkým trestným stíhaniam, v ktorých mu bolo vznesené obvinenie, zásadným spôsobom vypovedá ku všetkej trestnej činnosti, o ktorej má vedomosť a k jej páchatelom a nebagatelizuje ani svoju účasť na nej a nejestvuje podozrenie, že by maril skutočnosti závažné pre trestné stíhanie, ohľadom preventívneho dôvodu väzby tento možno rovnako považovať s poukazom na jeho rozsiahle výpovede za oslabený až vymiznutý, nebol doposiaľ súdne trestaný a pred vzatím do väzby vykonával funkciu riaditeľa KÚFS a trestnej činnosti sa dopúšťal najmä v období tohto pôsobenia, kde už nepôsobí a venuje sa podnikaniu, a preto existuje predpoklad, že po prepustení z väzby bude viesť riadny život a pokračovať v deklarovanej spolupráci s OČTK a nezanedbateľným faktorom je jeho rodinné zázemie,

- príkaz prokurátora ÚŠP GP SR na prepustenie z väzby A. Y. z 30. októbra 2020 - podľa § 79 ods. 1, ods. 4 Tr. por. bolo prikázané, aby bol A. Y. ihneď prepustený z väzby na slobodu a bolo v ňom uvedené, že dôvod útekov väzby možno považovať za oslabený až vymiznutý s poukazom, že pred zadržaním žil rodinným životom, bol riadne zamestnaný, doposiaľ nebol súdne trestaný a je si plne vedomý, že v prípade, že by bol nekontaktný pre OČTK alebo súd, bude sa voči nemu konať ako voči ušlému, zásadnou zmenou jeho postoja k trestnému konaniu, kedy sa priznal k svojej trestnej činnosti a vypovedal aj ku vzťahu k ostatným obvineným a ich rozsiahlej trestnej činnosti, navyše opísal ďalšie skutky, o ktorých doposiaľ OČTK nemali vedomosť, čím u neho došlo k zaniknutiu kolúzneho dôvodu väzby, z hierarchického postavenia v rámci zločineckej skupiny vyplýva, že sa trestnej činnosti dopúšťal na základe príkazov nadriadených členov v zločineckej skupine, z ktorých sa väčšina nachádza vo väzbe

aj vďaka jeho svedectvám,

- príkaz prokurátora ÚŠP GP SR na prepustenie z väzby Mgr. L. I. z 11. decembra 2020 - podľa § 79 ods. 1, ods. 4 Tr. por. bolo prikázané, aby bol Mgr. L. I. ihneď prepustený z väzby na slobodu a bolo v ňom uvedené, že kolúzny dôvod väzby možno považovať za vymiznutý s poukazom na jeho kladný postoj ku všetkým trestným stíhaniam, v ktorých mu bolo vznesené obvinenie a obsahu jeho výpovedí v iných trestných konaniach, zásadným spôsobom vypovedá ku všetkej trestnej činnosti, o ktorej má vedomosť a k jej páchatelom a nebagatelizuje svoju účasť na nej a značným spôsobom napomáha pri objasňovaní závažnej ekonomickej, ale aj inej trestnej činnosti, najmä korupčnej a v súčasnosti už nejestvuje podozrenie, že by maril skutočnosti závažné pre trestné stíhanie, rovnako možno v súčasnosti považovať vzhľadom na jeho rozsiahle výpovede za vymiznutý preventívny dôvod väzby, doteraz nebol súdne trestaný, pred vzatím do väzby mal legálne zdroje príjmov a nie je predpoklad, že by sa nedokázal zaradiť do bežného života a vrátil by sa k páchaniu trestnej činnosti, nezanedbateľným je jeho rodinné zázemie, tie osoby, s ktorými sa dopúšťal trestnej činnosti, sú v súčasnosti trestne stíhané a väčšina je vo väzbe, bol väzobne stíhaný takmer tri mesiace, pričom u neho došlo k prehodnoteniu jeho doposiaľ vedeného spôsobu života a je zrejmé, že jeho sklony k ďalšej trestnej činnosti sú úplne minimalizované,

- uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR o zaistení majetku JUDr. J. A. z 28. januára 2021 - podľa § 425 ods. 1 Tr. por. bol zaistený majetok JUDr. J. A., a to najmä tam uvedené nehnuteľnosti, pretože je stíhaný pre trestné činy, pre ktoré vzhľadom na povahu a závažnosť činov a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, bolo zakázané obvinenému s majetkom nakladať a zaistenie sa vzťahuje na celý majetok obvineného, ako aj majetok, ktorý nadobudne po zaistení a nevzťahuje sa na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku, pričom bolo poukázané, že je stíhaný v dvoch prípadoch pre zločin podľa § 296 Tr. zák. a v troch prípadoch pre obzvlášť závažný zločin podľa § 329 ods. 3 Tr. zák., v prípade ktorých zákon ustanovuje obligatórne uloženie trestu prepadnutia majetku,

- uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR o zaistení majetku A. Y. z 26. januára 2022 - podľa § 425 ods. 1 Tr. por. bol zaistený majetok A. Y., a to najmä tam uvedené peňažné protriedky vedené na účtoch bankových a finančných inštitúcií, majetkové práva obvineného v označených právnických osobách (obchodný podiel v A. s.r.o. a Y. s.r.o.) a tam uvedený hnuťelný a nehnuteľný majetok, pretože je stíhaný pre trestné činy, pre ktoré vzhľadom na povahu a závažnosť činov a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, bolo zakázané obvinenému s majetkom nakladať a zaistenie sa vzťahuje na celý majetok obvineného, ako aj majetok, ktorý nadobudne po zaistení a nevzťahuje sa na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku, pričom bolo poukázané, že je stíhaný aj pre zločin podľa § 296 Tr. zák., v prípade ktorého zákon ustanovuje obligatórne uloženie trestu prepadnutia majetku,

- uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR o zaistení majetku Mgr. L. I. z 28. januára 2021 - podľa § 425 ods. 1 Tr. por. bol zaistený majetok Mgr. L. I., a to najmä tam uvedený hnuťelný a nehnuteľný majetok, pretože je stíhaný pre trestné činy, pre ktoré vzhľadom na povahu a závažnosť činov a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, bolo zakázané obvinenému s majetkom nakladať a zaistenie sa vzťahuje na celý majetok obvineného, ako aj majetok, ktorý nadobudne po zaistení a nevzťahuje sa na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku, pričom bolo poukázané, že je stíhaný pre zločin podľa § 296 Tr. zák., v prípade ktorého zákon ustanovuje obligatórne uloženie trestu prepadnutia majetku,

- uznesenie vyšetrovateľa PZ Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania z 10. februára 2022 o prerušení trestného stíhania A. Y. - podľa § 228 ods. 3 Tr. por. na základe predchádzajúceho písomného súhlasu prokurátora ÚŠP GP SR zo 7. februára 2022 sa trestné stíhanie voči obvinenému A. Y. stíhanému pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. uznesením, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 z 28. októbra 2019, obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189, ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a) Tr. zák. uznesením, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 zo 16. apríla 2020, zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. uznesením, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 z 27. októbra 2020 a obzvlášť závažný zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 189, ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 141 písm. a) Tr. zák. uznesením z 25. januára 2007 a zmenou právnej kvalifikácie zo 4. februára 2021, ČVS: PPZ-115/NKA-BA2-2019 (pôvodné ČVS: PPZ-15/BOK-B-2006) na tam uvedenom

skutkovom základe prerušuje, nakoľko sa významnou mierou podieľa na objasnení obzvlášť závažných zločinov a zločinov spáchaných zločineckou skupinou, pričom bolo poukázané, že bez spolupráce A. Y. v trestných veciach, v ktorých vypovedal ako obvinený a ako svedok by bolo zistenie, objasnenie a usvedčenie jednotlivých osôb z danej trestnej činnosti sťažené, trestné veci obvineného A. Y. sú v zásade ukončené, tento doposiaľ aktívne spolupracuje s OČTK a nie je možné danú spoluprácu v súčasnosti komplexne vyhodnotiť pre účely posúdenia splnenia podmienok na prípadné odklony po ukončení vyšetrovania, a preto je dôvodné pristúpiť k postupu podľa § 228 ods. 3 Tr. por.

- uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR o zastavení trestného stíhania Mgr. L. I. z 12. marca 2021 z dôvodu úmrtia - podľa § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d) Tr. por. bolo zastavené trestné stíhanie Mgr. L. I. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., pokračovací zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko je trestné stíhanie neprípustné, pretože v trestnom stíhaní nemožno pokračovať a musí byť zastavené proti tomu, kto zomrel a bolo zistené, že menovaný zomrel 12. februára 2021, čo je preukázané úmrtným listom,

- uznesenie ÚŠP GP SR o zrušení zaistenia majetku Mgr. L. I. z 22. novembra 2021 - podľa § 427 Tr. por. sa zrušilo zaistenie majetku Mgr. L. I. uznesením prokurátora ÚŠP z 28. januára 2021, pretože zanikol dôvod, pre ktorý bol majetok zaistený (s poukazom, že trestné stíhanie menovaného bolo zastavené z dôvodu jeho úmrtia a nebolo preukázané, že zaistený majetok by bol použitý alebo určený na spáchanie trestného činu alebo by sa malo jednať o vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti) s tým, že sa to nevzťahuje na finančné prostriedky v sume 500 tis. eur, ktoré Mgr. L. I. dobrovoľne vydal 25. januára 2021 z dôvodu, že sa jedná o výnosy z trestnej činnosti,

- uznesenie ŠTS z 13. decembra 2021, sp. zn. 16Nt/1/2021, o zhabaní finančnej sumy 500 tis. eur vydanéj Mgr. L. I. - podľa § 299 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 83 ods. 1 písm. b) Tr. zák. bolo rozhodnuté o zhabaní vecí, a to sumy 500 tis. eur, ktorej vlastníkom sa podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. stal štát, pričom ide o finančné prostriedky, ktoré 25. januára 2021 vydal Mgr. L. I., voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, s poukazom, že sú výnosom z trestnej činnosti.

Ďalej boli na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prečítané tieto listinné dôkazy:

- uznesenie ŠTS, pracovisko Banská Bystrica o vzatí do väzby Mgr. L. I. z 30. septembra 2020, sp. zn. 2Tp/21/2020, č. l. 4811-4825 - bol vzatý do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. so začiatkom jej výkonu 28. septembra 2020, pričom sudcom bolo v odôvodnení rozhodnutia odkázané v tomto ohľade na dôvody uvádzané prokurátorom, ktorý poukázal, že stíhaná trestná činnosť je poznamenaná vysokou profesionalitou, odbornosťou a znalosťou ohľadom metód vyšetrovania a dokumentovania trestnej činnosti, pôsobenie v minulosti v SIS s vytvorením zázemia, postavenia a kontaktov a prepojenia obvineného na OČTK, nejedná sa o ojedinelé či náhodné sklony k páchaniu trestnej činnosti a jej páchanie sa stalo neoddeliteľnou súčasťou jeho osobnosti a životnej filozofie a skutočnosť, že doposiaľ nemá záznam v registri trestov je odrazom miery latentnosti páchania trestnej činnosti a vysokej miery sofistikovanosti pri jej páchaní,

- uznesenie ŠTS, pracovisko Banská Bystrica o vzatí do väzby JUDr. J. A. z 19. septembra 2020, sp. zn. 1Tp/7/2020, č. l. 4852-4871 - bol vzatý do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. so začiatkom jej výkonu 17. septembra 2020, pričom sudcom bolo v odôvodnení rozhodnutia poukázané, že vie postupovať tak, aby dosiahol želaný výsledok, používa rôzne metódy pôsobenia až nátlaku na osoby, aby tieto konali až vo svoj neprospech, sofistikovaný postup vzbudzuje obavy, že z dôvodu jeho úspešného zopakovania by dosiahol želaný výsledok vo svoj prospech, môže manipulovať s dôkazmi, tieto vytvárať či pripraviť a mal z titulu svojej funkcie riaditeľa KÚFS poskytovať informácie zločineckej skupine,

- uznesenie ŠTS o vzatí do väzby A. Y. z 10. septembra 2021, sp. zn. 6Tp/17/2021, č. l. 2693-2699 - bol vzatý do väzby podľa § 73 ods. 5 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 3 písm. a), písm. c), písm. e) Tr. por. so začiatkom jej výkonu 9. septembra 2021, pričom sudcom bolo v odôvodnení rozhodnutia poukázané, že bol na neho vydaný 27. augusta 2021 príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz a k jeho zatknutiu došlo na hraničnom priechode Medved'ov, z čoho vyplýva, že prichádzal zo zahraničia, určite z Maďarskej republiky a pravdepodobne z územia Chorvátskej republiky, svojim pobytom v

cudzine bol na úteku, vyhýbal sa trestnému stíhaniu, nezdržoval sa na ním uvedenej adrese, nepreberal zásielky a nerešpektoval príkazy OČTK a bol obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby,

- uznesenie ŠTS o prepustení z väzby A. Y. z 13. decembra 2021, sp. zn. 6Tp/17/2021, č. l. 4894-4899

- bol prepustený z väzby podľa § 79 ods. 3 Tr. por. na základe vyhovievania jeho žiadosti o prepustenie na slobodu s tým, že väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka a peňažnou zárukou 100 tis. eur zloženou jeho manželkou s uložením primeraných povinností a obmedzení - zákazom vycestovať do zahraničia mimo štátov Európskej únie a do štátov Európskej únie najdlhšie na dobu desať dní, zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu, zákaz vzdalovať sa z miesta pobytu alebo obydli na dobu dlhšiu ako desať dní okrem vzdialenia sa na súdne konania alebo konania pred štátnymi a správnymi orgánmi, pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi, zákaz styku s osobami, ktoré sú svedkami v jeho trestnej veci a povinnosť oznamovať každú zmenu miesta pobytu,

- žiadosť o udelenie súhlasu na postup podľa § 205 ods. 1 Tr. por. a záznam o dočasnom odložení vznesenia obvinenia a pokyn ÚŠP GP SR podľa § 205 ods. 3 Tr. por. ohľadom A. Y., č. l. 122-126 - vyšetrovateľ žiadosťou z 21. októbra 2020 požiadal prokurátora ÚŠP o udelenie súhlasu na dočasné odloženie vznesenia obvinenia podľa § 205 ods. 1 Tr. por. ohľadom A. Y. pre zločin podplácania, s čím prokurátor súhlasil 22. októbra 2020, kedy bol vydaný vyšetrovateľom záznam o dočasnom odložení vznesenia obvinenia podľa § 205 ods. 1 Tr. por. pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, pričom podľa pokynu prokurátora ÚŠP z 26. októbra 2020 už pominuli dôvody na dočasné odloženie obvinenia voči A. Y. pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a uložil vyšetrovateľovi vzniesť obvinenia A. Y.,

- z pripojeného spisu ŠTS, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 2Tp/2/2017 z č. l. 906, 913, 915, 916: úradný záznam sudcu pre prípravné konanie JUDr. Jána Hrubalu spolu s pokynom o určení termínu výsluchu obvineného (sudcovi bolo e-mailom 17. júla 2017 zaslané uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tost 23/2017 a v ten istý deň sa telefonicky spojil s obhajcom obvineného Ing. D., u ktorého zistil, že peňažnú záruku ponúka manželka obvineného vo výške 50 tis. eur alebo vo vyššej stanovenej sudcom a je oboznámená s podstatou obvinenia a poučená podľa § 81 Tr. por.; zároveň bol stanovený termín výsluchu obvineného na 21. júla 2017 o 13.00 hod. a daný pokyn na upovedomenie strán a eskortu obvineného), pokyn k opatreniu o určení výšky peňažnej záruky zo 17. júla 2017 a e-mail o zaslaní opatrenia k peňažnej záruke (opatrenie bolo doručované obvinenému, obhajcovi, manželke obvineného, ÚŠP GP SR, učtárni súdu a vyšetrovateľovi, pričom e-mailom z 18. júla 2017 o 11.16 hod. bolo doručované obhajcovi obvineného a JUDr. J. G. z ÚŠP) a príkaz na úhradu a záznam o zložení peňažnej záruky (peňažná záruka bola zložená na účet ŠTS od A. D., 19. júla 2017),

- uznesenie ŠTS, pracovisko Banská Bystrica z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, č. l. 1050-1054, ktorým došlo k prepusteniu obvineného Ing. J. D. z väzby na slobodu pri jej nahradení peňažnou zárukou 100 tis. eur zloženou manželkou obvineného a dohľadom probačného a mediačného úradníka a z ktorého vyplýva, že u obvineného boli naďalej konštatované dôvody kolúzne a preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a nahradenie väzby ohľadom výnimočných okolností prípadu (trestné stíhanie obvineného aj pre obzvlášť závažný zločin) sudca vzhľadom v tom, že stíhaná trestná činnosť je staršieho dáta, nejde o „hrdelné“ trestné činy spojené so zásahom do fyzickej integrity osôb a vec už nebola v úvodnom štádiu vyšetrovania,

- uznesenie Úradu inšpekčnej služby, ČVS: UIS-64/OPOZ-2022 z 18. marca 2022 a upovedomenie oznamovateľa o začatí trestného stíhania, č. l. 4602-4603 - na základe podnetu obžalovaného z 21. júna 2021 doplneného 2. a 10. septembra 2021 bol ako oznamovateľ upovedomený, že uznesením Úradu inšpekčnej služby z 18. marca 2022, ČVS: UIS-64/OPOZ-2022, bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe, ktorého podstatou má byť aj vo veci obžalovaného ovplyvňovanie a inštruovanie svedkov príslušníkmi NAKA, aby títo za prisľúbenie výhod vypovedali vopred dohodnutú alebo nanútenú výpoveď,

- podania A. Y. adresované prezidentovi PZ a generálnemu prokurátorovi SR s prílohami, č. l. 4784-4791 - ide o písomné podania A. Y. doručené 30. marca 2020 a 27. marca 2020, ktorých obsahom je žiadosť o preskúmanie postupu príslušníka NAKA vyšetrovateľa P. A. s tým, že označil za šikanistický

prístup ohľadom toho, že mu znemožňuje telefonický kontakt s rodinou a návštevy vo väzbe a podľa listu od exmanželky si syn myslí, že jeho otec zomrel,

- výpisy z Obchodného registra spoločností S. S., s.r.o., (predtým D., s.r.o.) a A. s.r.o., č. l. 4872-4875 - v spoločnosti S. S. s.r.o., bol A. Y. spoločník a konateľ od 13. novembra 2009 do 23. februára 2021, v spoločnosti A. s.r.o., bol A. Y. spoločníkom a konateľom spolu s Z. Y. od 31. januára 2018 do 21. februára 2022 a od 22. februára 2022 je Z. Y. jediným spoločníkom a konateľom,
- informácia generálneho prokurátora SR, sp. zn. III Spr 41/22/1000 z 27. apríla 2022, č. l. 4542-4543 - zaslané na základe dožiadania odvolacieho súdu vzhľadom k tomu, že pôvodne bola taká informácia vyžiadaná prvostupňovým súdom z Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR a jej obsahom sú informácie k činnosti obžalovaného vo funkcii špeciálneho prokurátora so zameraním jeho pôsobenia ako dozorového prokurátora,
- odpis registra trestov obžalovaného z 9. marca 2022 a výpis z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov č. l. 4466, 4467-4469 - bez zmeny oproti tomu, čo bolo oboznámené na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí rozhodol podľa § 272 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. o odmietnutí vykonania dôkazov navrhnutých obžalovaným v písomnom odôvodnení odvolania a jeho doplneniach, ktoré neboli v odvolacom konaní vykonané, a to z dôvodov, že navrhnuté dôkazy sa týkajú okolností, ktoré možno zistiť inými dôkazmi, resp. okolností nepodstatných pre rozhodnutie, alebo ide o dôkazy už vykonané. Odvolací súd mal za to, že doteraz vykonané dôkazy sú dostatočné na to, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podaných odvolaniach. K dôvodom odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov sa odvolací súd bližšie vyjadrí aj v ďalšej časti tohto rozhodnutia, pričom k nim v zásade uvádza

1. k odmietnutiu vypočutia svedkov:

- JUDr. Ján Hrubala - relevantné skutočnosti ohľadom obsahu daného procesného úkonu, výsluchu obvineného Ing. J. D., sú zistiteľné z listinných dôkazov, a to predovšetkým zo zápisnice o výsluchu obvineného Ing. D. z 21. júla 2017 a z listín, ktoré oboznámil odvolací súd na verejnom zasadnutí z pripojeného spisu ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2017,
- JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala, JUDr. Peter Szabo - odvolací súd nevzhladol potrebu vypočutia členov senátu Najvyššieho súdu SR, ktorý prijal uznesenie zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017, keďže zo samotného jeho obsahu bolo bezrozporne zistené, že dôvodom takého postupu bolo nerozhodnutie o návrhu daného obvineného na nahradenie väzby peňažnou zárukou a v tomto ohľade je potom irelevantným, že JUDr. Juraj Kliment požiadal písomne o výsluch na hlavnom pojednávaní,
- JUDr. I. I., Ing. A. D. a Mgr. I. Y. - to, že JUDr. J. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 4 obžaloby v tom smere, že pred skutkovým dejom ohľadom obžalovaného bol v kontakte s týmito osobami, nezakladalo nutnosť tieto osoby k týmto skutočnostiam aj vypočúť, keďže neboli priamymi účastníkmi skutkového deja potom nasledujúceho, ktorý sa týkal obžalovaného a to, že bol JUDr. I. odsúdený v inej trestnej veci vyplýva z dotknutého rozsudku ŠTS z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021, ktorý bol prečítaný na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz a dôvodom na nutnosť vypočutia neboli podľa odvolacieho súdu ani vyjadrenia Mgr. I. Y. k osobe JUDr. A., keďže išlo o vyjadrenia pre médiá alebo sa týkali iného trestného konania,
- O. D. - má ísť o osobu, ktorá vypovedala ako svedok v iných trestných veciach vedených Úradom inšpekčnej služby ohľadom manipulácií svedeckých výpovedí, pričom z daných uznesení o vznesení obvinenia vyplýva, že tieto sa netýkajú skutkov obžalovaného v prejednávanej veci a teda nebol dôvod takú osobu vypočúť, ktorá má byť navyše nedostupná s vydaním príkazov na zatknutie, európskeho a medzinárodného zatýkacích rozkazov a pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď svedka T. B. ohľadom jeho krivej výpovede, tak tento bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 4. augusta 2021, sp. zn. 6T/88/2021, odsúdený pre skutok, ktorý sa netýka obžalovaného a prejednávanej veci,
- JUDr. A. W., PhD. a Ing. K. Z., PhD. - ide o súčasného riaditeľa a o bývalého X. v čase písomnej správy z 26. mája 2021 tohto orgánu o ovplyvňovaní výpovedí svedkov, ktorí by mali disponovať informáciami z danej správy s poukazom aj na medializované vyjadrenia druhého z menovaných - odvolací súd nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov, či manipulácii dôkazov

týkajúcich sa prejednávanej veci a nebol teda relevantný dôvod na vypočutie týchto osôb, navyše odvolací súd vo vzťahu k návrhu na výsluch K. Z. uvádza, že zo svojej rozhodovacej činnosti mu je známe, že v trestnom stíhaní tohto bývalého riaditeľa SIS pre korupciu má byť vo významnej miere podstatným svedkom práve JUDr. J. A., z čoho môžu vyplývať určité postoje, prípadne aktivity týkajúce sa posudzovania osoby tohto svedka z dôsledkami smerujúcimi k danému trestnému stíhaniu,

- mjr. Mgr. B. S. - vypočutie tejto vyšetrovatelky Úradu inšpekčnej služby bolo navrhované k okolnostiam jej listu adresovaného podpredsedovi Výboru Národnej rady SR pre obranu a bezpečnosť a k okolnostiam týkajúcim sa trestného konania vo veci vedenej na Úrade inšpekčnej služby vrátane, ČVS: UIS-171/OISZ-2021 - odvolací súd nezistil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov, či manipulácii dôkazov v prejednávanej veci a tiež nebol dôvod na vypočutie vyšetrovatelky ohľadom inej trestnej veci, ktorá sa priamo netýka prejednávanej veci obžalovaného, alebo jej vyjadrení vo vzťahu k inému orgánu verejnej moci,

- A. M., Z. K., G. S., Ing. J. L., JUDr. O. W., X. I., O. A., X. A., K. D., P. B., C. D., A. Z., E. Z., JUDr. A. X., Z. I. - má ísť o osoby obžalované pre § 296 Tr. zák. ohľadom zločineckej skupiny J. v trestnej veci vedenej na ŠTS pod sp. zn. 1T/11/2021 a v prípade Z. I. malo ísť s poukazom na výpoveď svedka A. Y. aj o osobu zapojenú do prepustenia Ing. D. z väzby, k čomu odvolací súd uvádza, že nevhliadol za nutné vypočúvať osoby obžalované v inej trestnej veci, keďže tieto nemali mať žiadny priamy súvis so skutkovým dejom vzťahujúcim sa na obžalovaného a pokiaľ ide osobitne o Z. I., tak z výpovede A. Y. nevyplýva, že by tento bol priamo zapojený do skutkového deja a pokiaľ svedok Y. uvádzal, že mal mať od neho určité informácie, neznamená to nutnosť vypočutia takej osoby,

- JUDr. W. S. - ide o obhajcu Ing. J. D. v trestnej veci, v ktorej bol prepustený z väzby na slobodu pri jej nahradení a obžalovaný ho žiadal vypočuť k priebehu väzobného výsluchu a k okolnostiam, ktoré danému prepusteniu predchádzali a ktoré nasledovali po prepustení - odvolací súd nepovažoval za nutné vypočutie tohto svedka, keďže priebeh samotného úkonu a čo mu predchádzalo je zistiteľný z obsahu zápisnice o výsluchu obvineného a ďalších listín z pripojeného spisu ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2007 a zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by mal mať relevantné informácie k udalostiam po prepustení Ing. D. z väzby,

- JUDr. A. - obžalovaný ho žiadal vypočuť ku skutku v bode 1 obžaloby z dôvodu, že vykonával dozor v trestnej veci zločineckej skupiny J., čo odvolací súd nepovažoval za potrebné s poukazom, že mal byť vypočúvaný k svojej služobnej činnosti ohľadom skutočností vzťahujúcich sa k stále prebiehajúcej inej trestnej veci,

- JUDr. J. A. - stranám bolo umožnené svedka vypočuť na hlavnom pojednávaní a odvolací súd nevhliadol relevantný dôvod, aby bol opätovne vypočúvaný,

- Mgr. O. G. - odvolací súd nezistil dôvod na vypočutie tejto osoby ako svedka, keďže tento v iných trestných veciach neuvádzal také skutočnosti, ktoré by sa týkali priamo prejednávanej veci obžalovaného,

- Ing. J. D. - stranám bolo umožnené svedka vypočuť na hlavnom pojednávaní a odvolací súd nevhliadol dôvod, aby bol opätovne vypočúvaný, a to ešte k okolnostiam, ktoré uviedol v inom trestnom konaní, pričom tento svedok sa výslovne na hlavnom pojednávaní odmietol vyjadriť k určitým skutočnostiam ohľadom toho, k čomu došlo po jeho prepustení z väzby na slobodu,

- vykonať konfrontácie medzi svedkami A. Y. a Ing. J. D. a medzi obžalovaným a svedkom A. Y. a obžalovaným a svedkom JUDr. J. A. - odvolací súd nezistil také skutočnosti, že by bolo potrebné vykonať navrhované konfrontácie, keďže sice výpovede dotknutých osôb v závažných okolnostiach sú nesúhlasné, ale rozpor bolo možné vyjasniť inými vykonanými dôkazmi ako je to rozvedené ďalej,

2. k odmietnutiu návrhu na obstaranie, prečítanie či oboznámenie nasledujúcich dôkazov:

- zápisnica o výsluchu obvineného JUDr. J. A. z 18. septembra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 - ide o zápisnicu osoby v inom procesnom postavení a z obdobia pred začatím trestného stíhania tejto prejednávanej veci, ktorú nie je možné vykonať ako dôkaz,

- listiny súvisiace s rozhodovaním o väzbe Ing. J. D. (návrh na vzatie do väzby, zápisnice z výsluchov v súvislosti s rozhodovaním o väzbe, uznesenia súdov o väzbe, stanoviská prokurátora k žiadostiam o prepustenie z väzby a ďalšie) od jeho zadržania v októbri 2019 až do súčasnosti - ide o listiny týkajúce sa sice osoby Ing. J. D., avšak obžalovanému sa v obžalobe kládla za vinu podpora zločineckej skupiny J. vo vzťahu ku konaniu, ktoré sa týkalo nepodania sťažnosti ohľadom prepustenia z väzby na slobodu

Ing. D. ešte z 21. júla 2017 a poskytovania informácií o iných prebiehajúcich trestných konaniach na ÚŠP špecifikovaných v obžalobe,

- písomná správa SIS z 26. mája 2021, sp. zn. SIS-54/23-D-38-12/2021 o ovplyvňovaní výpovedí svedkov - vyjadrenie obžalovaného, že správa má obsahovať informácie o ovplyvňovaní výpovedí svedkov v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe, je iba jeho tvrdením a pokiaľ by správa skutočne obsahovala také informácie týkajúce sa prejednávanej veci, tak na jej základe by orgány činné v trestnom konaní v zmysle zásady oficiality museli začať trestné stíhanie už v danom čase (správa je spred roka), k čomu nedošlo, pričom zo žiadneho dôkazu nemožno relevantne odvodiť, že by v prejednávanej veci došlo k nejakej manipulácii s dôkazmi či ovplyvňovaniu výpovedí svedkov,

- kompletný a aktuálny vyšetrovací spis v trestnej veci prípravy vraždy O. L. vedenej v Národnej kriminálnej agentúre pod ČVS: PPZ-164/NKA-ST2-2020 vrátane rozhodnutia vo veci samej - relevantná časť predmetného vyšetrovacieho spisu, ktorá bola predmetom obžaloby, bola súčasťou spisového materiálu v prejednávanej veci a spôsob rozhodnutia vo veci samej je zistiteľný z iného dôkazu (výpoveď svedka JUDr. I. L.),

- dožiadanim súdu v písomnej podobe zistiť od SIS, či je JUDr. J. A. povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel v súvislosti s činnosťou SIS a pre prípad kladnej odpovede, požiadať riaditeľa SIS o zbavenie JUDr. J. A. povinnosti zachovávať mlčanlivosť - odvolací súd nepovažoval za nutné také zisťovanie, keďže výpoveď svedka bolo potrebné hodnotiť bez ohľadu na takto zisťovanú skutočnosť,

- celý spis Krajského súdu v Bratislave vo veci konania, v ktorom tento súd vydal súhlas z 8. februára 2021, sp. zn. 3Ntt/22/2021-2-D-KSBA, na aplikáciu informačno-technických prostriedkov Slovenskou informačnou službou podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním a zo Slovenskej informačnej služby kópiu všetkých zvukových záznamov a ich celých doslovných prepisov z použitých informačno-technických prostriedkov na základe uvedeného súhlasu Krajského súdu v Bratislave - odvolací súd nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov či manipuláciu dôkazov v prejednávanej veci,

- list manželky A. Y., ktorý by mal byť obsahom vyšetrovacieho spisu v trestnej veci zločineckej skupiny J., v ktorej bola v uplynulom období podaná obžaloba na Špecializovaný trestný súd - obžalovaný nešpecifikoval riadne daný dôkaz a pokiaľ by malo ísť o list, ktorý sám predložil v doplnení odvolania z 12. mája 2022 ako súčasť predloženej žiadosti A. Y. o preskúmanie postupu vyšetrovateľa, tak uvedené je irelevantné, keďže tento dôkaz bol v odvolacom konaní vykonaný,

- obal dozorového spisu prokurátora v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 2Tp/2/2017, v ktorej bol Ing. J. D. 21. júla 2017 prepustený z väzby na slobodu - odvolací súd nezistil nutnosť obstarávať tento dôkaz, keďže vyhodnotil predmetný úradný záznam spísaný JUDr. I. M. za relevantný na základe iných, už vykonaných dôkazov,

- trestné oznámenie Ing. K. Z. podané na Generálnu prokuratúru SR v máji 2021, ktoré sa má týkať možného manipulovania svedeckých výpovedí v trestných konaniach zo strany orgánov činných v trestnom konaní - odvolací súd nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov či manipulácii dôkazov v prejednávanej veci,

- vyžiadať z ústavov na výkon väzby písomnú informáciu ohľadom návštev a predvádzania svedkov J. A., L. I. a A. Y. v období od ich vzatia do väzby do ich prepustenia z väzby na slobodu a obstaráť všetky uznesenia o vznesení obvinenia vo vzťahu k týmto osobám - odvolací súd nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov či manipulácii dôkazov v prejednávanej veci, pričom z uznesenia o vznesení obvinenia nie je možné odvodzovať žiadne relevantné závery vo vzťahu k osobám, ktorým bolo vznesené obvinenie, keďže na základe takého rozhodnutia možno hovoriť len o podozrení z určitého konania,

- písomné vyjadrenie O. G., ktoré predložil obžalovaný ako prílohu odôvodnenia odvolania, SMS správu z 22. augusta 2020 zaslanú medzi bývalým vedúcim operatívneho oddelenia NAKA O. D. a vyšetrovateľom NAKA O. L., uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, ČVS: UIS-171/OISZ-2021 z 20. júla 2021, uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, ČVS: UIS-352/OISZ-2021 z 13. septembra 2021, uznesenie vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby zo 14. septembra 2021, ČVS: UIS-340/OISZ-2021 - odvolací súd nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, z ktorých by bolo

možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov či manipulácii dôkazov v prejednávanej veci,

- uznesenie Krajskej prokuratúry v Bratislave z 26. augusta 2021, č. k. 3 Kv 32/21/1100-25 - uvedeným uznesením bolo vznesené obvinenie bývalému prezidentovi Policajného zboru pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné ohľadom toho, že svojim pokynom mal 20. júla 2021 prerušiť trestno - procesné úkony zadržovania obvinených vo vzťahu k dvom osobám vrátane A. Y. - podľa odvolacieho súdu nie je zrejmá priama súvislosť uvedeného uznesenia, ktoré sa navrhovalo vykonať ako dôkaz, s prejednanou trestnou vecou obžalovaného, keďže išlo o úkony trestného konania vzťahujúce sa na inú trestnú vec,
- zápisnica o výsluchu svedka Mgr. L. I. zo 7. decembra 2020, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, zápisnica o výsluchu svedka Mgr. L. I. z 2. novembra 2020, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, zápisnica o výsluchu svedka Mgr. I. Y. zo 17. februára 2021, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, zápisnica o výsluchu obvineného A. A. z 1. februára 2017, ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016 - ide o výpovede osôb z iného konania a nie je možné takýmto spôsobom obchádzať ustanovenia zákona ohľadom dokazovania,
- internetový článok Investigatívneho centra Jána Kuciaka zo 14. júla 2021 vytvorený z informácií získaných v spolupráci s Medzinárodnou organizáciou investigatívnych novinárov OCCRP a Českým centrom pre investigatívnu žurnalistiku, investigace.cz - uvedený článok sa má týkať prepisu výpovede obvinenej osoby z iného trestného konania a teda by išlo o obchádzanie zákona ohľadom dokazovania,
- zápisnica o výsluchu obvineného JUDr. J. A. pred sudcom pre prípravné konanie z 19. septembra 2020, sp. zn. 1Tp/7/2020, zápisnicu o výsluchu obvineného Mgr. L. I. pred sudcom pre prípravné konanie z 30. septembra 2020, sp. zn. 2Tp/21/2020 - ide o výpovede z iného trestného konania daných osôb v procesnom postavení obvineného,
- výpis Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z evidencie pátrania po osobách, záznam vyhotovený k 1. septembru 2021 k svedkovi A. Y. - odvolací súd nepovažoval za potrebné oboznamovať uvedený výpis a to, že bol na danú osobu vydaný príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz, je zistiteľné z iného vykonaného dôkazu,
- rôzne internetové články, resp. články z internetových portálov a mediálne rozhovory - odvolací súd sa stotožnil so stanoviskom prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku ohľadom dôvodov odmietnutia vykonania týchto návrhov a uvádza, že nie je možné takýmto spôsobom nahrádzať vykonanie dokazovania dôkaznými prostriedkami podľa Trestného poriadku či osobitného zákona a uvedené sa rovnako vzťahuje na návrh obžalovaného oboznámiť prehratím obrazovo-zvukových záznamov mediálne rozhovory s Ing. K. Z., PhD. a s ministrom L. U. A.,
- zápisnice o výsluchoch z trestnej veci vedenej v Národnej kriminálnej agentúre pod ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, a to obvineného Ing. PhDr. A. S. z 27. marca 2021 a svedkov Ing. A. L. z 2. marca 2021 a Ing. A. L. z 1. marca 2021 - ide o výpovede osôb z iného trestného konania a nie je možné takýmto spôsobom obchádzať ustanovenia zákona ohľadom dokazovania,
- zápisnice o výsluchu svedka A. Y. z 19. augusta 2020, 11. septembra 2020, 30. septembra 2020, 13. októbra 2020 a 19. októbra 2020, zápisnice o výsluchu obvineného JUDr. J. A. z 1. októbra 2020 a 15. októbra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, zápisnicu o výsluchu obvineného Mgr. L. I. z 28. septembra 2020, 15. októbra 2020 a 19. októbra 2020 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 - ide o výpovede vykonané pred začatím trestného stíhania vo veci a tieto nie je možné vykonať ako dôkaz, navyše v niektorých prípadoch aj v inom procesnom postavení danej osoby,
- zápisnica o výsluchu svedka A. D. z 12. apríla 2021 v trestnej veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 - ide o výpoveď svedka z iného trestného konania a nie je možné takýmto spôsobom obchádzať ustanovenia zákona ohľadom dokazovania,
- úradný záznam ÚŠP GP SR zo 6. júla 2017, č. k. VII/2 Gv 161/16/1000-302 (č. l. 1016) - odvolací súd nepovažoval za nutné oboznamovať ako listinný dôkaz záznam o tom, že ÚŠP GP SR bol 28. júna 2017 oznámený termín výsluchu obvineného Ing. D. určený na 6. júla 2017, keďže taká skutočnosť nebola relevantná z pohľadu žalovaných skutkov,
- žiadosť o prepustenie z väzby JUDr. W. S. za obvineného Ing. J. D. zo 16. júna 2017 (č. l. 1007-1011), zápisnica ŠTS o výsluchu obvineného Ing. J. D. zo 6. júna 2017 (č. l. 1018-1021), uznesenie ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2017 zo 6. júla 2017 (č. l. 1022-1030), odôvodnenie sťažnosti obvineného Ing. J. D. voči uzneseniu ŠTS (č. l. 1031-1032), uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tost 23/2017 zo 17. júla 2017 (č. l. 1033-1039), úradný záznam ÚŠP GP SR zo 17. júla 2017, sp. zn. VII/2 Gv 161/16/1000

(č. l. 1040), opatrenie ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2017 zo 17. júla 2017 (č. l. 1042-1044), uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. zo 16. apríla 2020, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 - tieto dôkazy boli vykonané na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu 12. augusta 2021 a 14. júla 2021 a nebol relevantný dôvod na ich opätovné vykonanie,

- uznesenie o vznesení obvinenia z 2. decembra 2020, ČVS: PPZ-339/NKA-BA2-2020 - odvolací súd nezistil relevantný dôvod na prečítanie tohto uznesenia, ktorým bolo vznesené obvinenie JUDr. I. I. pre prečin ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. ohľadom toho, že JUDr. A. mal oznámiť, že je odpočúvaný a na hlavnom pojednávaní bol ako listinný dôkaz prečítaný rozsudok ŠTS z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021, ktorým bol tento uznaný za vinného ohľadom daného skutku a trestného činu,

- oboznámiť časť obsahu prílohy č. 3 znaleckého posudku č. 27/2021 z 29. marca 2021 znalca Ing. Mareka Laššáka, znalca z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika - tento znalec bol osobne vypočutý na hlavnom pojednávaní a v rámci jeho výsluchu mali procesné strany možnosť žiadať oboznamovanie akýchkoľvek skutočností z daného znaleckého posudku,

- zápisnice o výsluchu osoby podľa § 196 ods. 2 Tr. por. kpt. Mgr. O. D. zo 14. apríla 2021, 26. apríla 2021 a 27. apríla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, zápisnice o výsluchu agenta kpt. Mgr. O. D. zo 4. júna 2021 a 8. júna 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, zápisnica o výsluchu svedka I. Y. z 12. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021 - ide o výpovede osôb v rôznom procesnom postavení z iných trestných konaní a nie je možné takýmto spôsobom obchádzať ustanovenia zákona ohľadom dokazovania,

- úradný záznam plk. Mgr. I. Y. z 29. marca 2021, PPZ-NKA-461/2021-PZ, odpoveď riaditeľa SIS zo 14. júla 2021 na žiadosť vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby o poskytnutie záznamov a ich doslovných prepisov ako dôkazu v trestnom konaní podľa Trestného poriadku a niektoré časti doslovných prepisov záznamov z použitia ITP, uznesenie trestného odboru Generálnej prokuratúry SR zo 4. februára 2022, č. k. IV/3 Gpt 117/21/1000-27, spisy z konaní, v ktorých boli vydané súhlasy sudcu Okresného súdu Bratislava III na aplikáciu informačno-technických prostriedkov z 13. mája 2021, sp. zn. Ntt/40/2021-2-V-OSBAIII a sp. zn. Ntt/41/2021-2-V-OSBAIII a z 27. mája 2021, sp. zn. Ntt/61/2021-2-V-OSBAIII a kompletne zvukové záznamy a ich doslovné prepisy, ktoré boli vyhotovené na základe týchto súhlasov sudcu Okresného súdu Bratislava III - odvolací súd nezistil z vykonaného dokazovania také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť relevantnosť tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní výpovedí svedkov či manipulácii dôkazov v prejednávanej veci,

- z veci vedenej na ŠTS, sp. zn. 1T/11/2021 prečítať zápisnice o hlavnom pojednávaní z 28. októbra 2021, 3. novembra 2021, 4. novembra 2021, 5. novembra 2021 a 7. decembra 2021 a stanovisko obhajcu obžalovaného JUDr. A. X. k obžalobe z 28. októbra 2021 - ide o iné neskončené trestné konanie a obsahom zápisníc sú výpovede osôb v rôznom procesnom postavení a nie je možné takýmto spôsobom obchádzať ustanovenia zákona ohľadom dokazovania a v prípade stanoviska obhajcu jedného z obžalovaných ide o jeho právny názor na danú obžalobu v inej trestnej veci,

- prečítať uznesenia sudcu pre prípravné konanie ŠTS o väzbe Mgr. L. I. z 30. septembra 2020, sp. zn. 2Tp/21/2020 a JUDr. J. A. z 19. septembra 2020, sp. zn. 1Tp/7/2020 a tomuto predchádzajúce podnety vyšetrovateľa na podanie návrhu na vzatie do väzby a návrhy prokurátora na vzatie do väzby týchto osôb - odvolací súd prečítal ako listinné dôkazy dotknuté uznesenia o vzatí do väzby daných osôb a nepovažoval za potrebné navyše oboznamovať aj k tomu sa viažuce návrhy prokurátora (tieto sú zistiteľné z daných uznesení), resp. podnety vyšetrovateľa, z ktorých vychádzali návrhy prokurátora.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že ani vykonanými dôkazmi na verejnom zasadnutí nebola žiadnym spôsobom spochybnená podaná obžaloba, ale hlavne prvostupňový rozsudok, ktorý považuje za zákonný a správny. Tresty, ktoré boli obžalovanému uložené, sú spravodlivé, a to s poukazom na postavenie obžalovaného a s tým súvisiace konanie obsiahnuté v skutkových vetách. Taktiež považuje za dôvodný postup, keď neboli pripustené ďalšie dôkazy, nakoľko aj vykonané dôkazy na verejnom zasadnutí nemajú priamy súvis s vyšetrovanými skutkami. S poukazom na uvedené a rešpektujúc právo obžalovaného brániť sa spôsobom akým uzná za vhodné, teda aj prekrúcať fakty, tvrdiť otvorené nepravdy, navrhuje, aby najvyšší súd odvolanie obžalovaného zamietol ako neodôvodnené, rovnako tak odvolanie manželky obžalovaného.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že v duchu zásady striktnej zákonnosti trestného

konania ako konania, v ktorom súd rozhoduje o najzáväznejších ľudských hodnotách, akým je osobná sloboda a de facto aj ľudský život, požiadal o dôsledné, objektívne a nestranné posúdenie všetkých vznesených obhajobných odvolacích argumentov, a to aj s poukazom na zásadu vlády zákona ako ťažiskovej zásady a kritéria právneho štátu stanoveného Benátskou komisiou. S poukazom na obhajobnú argumentáciu navrhuje, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je stíhaný, alternatívne po zrušení rozsudku prvostupňového súdu v súlade § 322 ods. 1 Tr. por. vráti vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie s tým, aby odvolací súd podľa § 325 Tr. por. z dôležitých dôvodov špecifikovaných najmä v čl. 9 bod 8 odôvodnenia odvolania zo 6. decembra 2021 nariadil, aby vec prejednal a rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici. Pre prípad, že odvolací súd nevhľadne dôvod pre tento procesný postup, navrhuje, aby z dôležitých dôvodov špecifikovaných v čl. 9 body 6 a 7 spomínaného odôvodnenia odvolania podľa § 325 Tr. por. nariadil, aby vec znova prejednal a rozhodol iný samosudca Špecializovaného trestného súdu.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava stanoviska a návrhu obhajcu, pričom uvádza, že táto trestná vec bola predčasne ukončená, nebola vôbec objasnená, pričom sudkyňa Záleská celé pojednávanie viedla neobjektívne, zaujato, pripustila len vykonanie dôkazov voči jeho osobe a ak aj dôkazy svedčili v jeho prospech, v konečnom dôsledku tieto vyhodnotila proti nemu. Rozsudok trpí značnými vadami, je nedostatočne odôvodnený a dokonca obsahuje rôzne klamstvá. V podstate trvá na podaných odvolaniach a ich doplneniach a je toho názoru, že predmetný rozsudok je potrebný zrušiť a minimálne vykonať ďalšie dokazovanie, aby bolo možné vo veci rozhodnúť. Opätovne s plnou vážnosťou prehlasuje, že uvedených konaní tak, ako sú špecifikované v rozsudku, sa nedopustil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020 kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020 odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako verejný činiteľ.

Podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020 kto vyzvedá skutočnosť utajovanú na ochranu záujmov Slovenskej republiky alebo na ochranu záujmov iného štátu, medzinárodnej organizácie, nadnárodnej organizácie alebo združenia štátov, na ochranu záujmov ktorých sa Slovenská republika zaviazala, označenú podľa zákona stupňom utajenia Dôverné alebo Vyhradené, s cieľom vyzradiť ju nepovolanej osobe, alebo kto s takým cieľom zbiera údaje obsahujúce takú utajovanú skutočnosť, alebo kto takú utajovanú skutočnosť nepovolanej osobe úmyselne vyzradí, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Najvyšší súd ako odvolací súd proti rozsudku vydaným Špecializovaným trestným súdom (§ 315 Tr. por.) na základe podaných odvolaní prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil. Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaniami podanými proti všetkým jeho výrokom týkajúcich sa obžalovaného, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného a jeho manželky sú dôvodné čiastočne, a to ohľadom namietania

- výroku o vine v bode 1 napadnutého rozsudku pre nenaplnenie zákonných znakov zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,
- výroku o vine v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku pre nenaplnenie zákonných znakov zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák.,
- výroku o treste napadnutého rozsudku pre použitie prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. s následkom nesprávneho zistenia pomeru poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností a nesprávnej úpravy trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžaloba bola na prvostupňový súd podaná 20. apríla 2021 a táto bola spolu s výzvou na vykonanie dôkazov doručovaná obžalovanému a jeho obhajcom, ktorí boli spolu s prokurátorom riadne predvolaní, resp. upovedomení o termínoch hlavného pojednávania. Dokazovanie bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo v termínoch

- 7. júla 2021 - po prednesení obžaloby prokurátorom, obžalovaný k obžalobe vyhlásil, že je nevinný a následne bol vypočutý (obžalovaný uviedol výhrady k svojmu trestnému stíhaniu a k jednotlivým skutkom uviedol, že sa ich nedopustil a cíti sa nevinný, pričom ďalej využil svoje právo odoprieť vypovedať a nebude odpovedať ani na otázky s tým, že zväži možnosť vypovedať neskôr) a boli vypočutí svedkovia A. Y. a K. X.,
- 8. júla 2021 - boli vypočutí svedkovia O. I. M. a JUDr. J. A. a prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 9. júla 2021 - boli vypočutí svedkovia Mgr. A. S., A. D., A. D. a JUDr. Z. O. a prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 13. júla 2021 - boli vypočutí svedkovia JUDr. O. E., JUDr. J. G., JUDr. I. L. a JUDr. K. K. a prečítaný listinný dôkaz uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 14. júla 2021 - boli vypočutí svedkovia Ing. J. D. a A. A., prečítaná výpoveď svedka Mgr. L. I. z prípravného konania a prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 15. júla 2021 - bol vypočutý znalec Ing. Marek Laššák,
- 11. augusta 2021 - boli vypočutí svedkovia JUDr. O. L., JUDr. K. D. a Mgr. E. Z.,
- 12. augusta 2021 - boli vypočutí svedkovia T. B. a O. I. a prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní,

- 13. augusta 2021 - boli prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 3. septembra 2021 - boli prečítané listinné dôkazy a vykonané vecné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní a prvostupňový súd rozhodol o odmietnutí vykonania dôkazov uvedených v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 16. septembra 2021 - bol opätovne vypočutý svedok A. Y., boli prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní, prvostupňový súd rozhodol o odmietnutí vykonania dôkazov uvedených v zápisnici o hlavnom pojednávaní a dokazovanie bolo vyhlásené za skončené.

Na hlavnom pojednávaní konanom 17. septembra 2021 boli prednesené záverečné reči procesnými stranami a posledné slovo obžalovaným a na hlavnom pojednávaní konanom 20. septembra 2021 bol vyhlásený prvostupňovým súdom napadnutý rozsudok v znení uvedenom na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd na základe takto vykonaného dokazovania v konaní pred prvostupňovým súdom a po jeho doplnení v odvolacom konaní spôsobom vyššie uvedeným zistil, že napadnutý rozsudok je treba zrušiť z dôvodov § 321 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) Tr. por., a to pre

- podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali a v tomto smere treba poukázať, že prvostupňový súd nesprávne postupoval, keď neprečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde sa obžalovaný vyjadroval v procesnom postavení obvineného vrátane obhajobných tvrdení k jednotlivým skutkom, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, hoci na hlavnom pojednávaní obžalovaný odmietol ku skutkom vypovedať,
- vznik pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie bolo treba vykonať ďalšie dôkazy - uvedené našlo odozvu vo výroku o vine,
- porušenie ustanovení Trestného zákona napadnutým rozsudkom - uvedené našlo odozvu vo výrokoch o vine a treste,
- neprimeranosť uloženého trestu - uvedené našlo odozvu vo výroku o treste.

Odvolací súd k jednotlivým výrokom napadnutého rozsudku prvostupňového súdu uvádza nasledujúce skutočnosti.

I. Ku skutku v bode 1 napadnutého rozsudku (zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.)

Podľa odvolacieho súdu vykonaným dokazovaním bolo zistené, že v prípade tohto skutku sa skutkový dej, ktorý tvorí základ obžaloby, ako taký pri zachovaní totožnosti skutku z pohľadu konania a následku v relevantnej časti stal, ale nenaplnia všetky znaky skutkovej podstaty zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. z dôvodu, že u obžalovaného neboli naplnené všetky znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu, a to s dôrazom predovšetkým na zavinenie, ktoré je obligatórnou zložkou subjektívnej stránky trestného činu a ktoré musí zahrňovať všetky znaky charakterizujúce objekt a objektívnu stránku daného trestného činu (chránený záujem, konanie, následok a príčinnú súvislosť).

Existenciu zločineckej skupiny J. odvodil odvolací súd predovšetkým z výpovede svedka A. Y., ktorý popísal danú skupinu vrátane znakov štruktúrovanosti, časového obdobia existencie a horizontálneho a vertikálneho členenia, keď uviedol najmä také skutočnosti, že do skupiny J. sa dostal v roku 2004 prostredníctvom vysoko postaveného člena skupiny I. D., ktorý mal na starosti biletárov, čierny výjazd a ochranku, na čele skupiny bol Ing. J. D. a pod ním boli Z. K., A. M. a U. X., ktorý sa neskôr pre nehody kvôli financiám s Ing. D. osamostatnil a spravil si takú samostatnú jednotku, ale stále patril do skupiny, robil ochranu v podnikoch, platil a prispieval peniaze na čierny výjazd a kompletne zabezpečenie skupiny z podnikania. Okolo roku 2008-2009 prešla skupina výmenou štruktúry, menili sa ochrankári, ktorí postúpili na vedúce pracoviská a nastala v štruktúre zmena. Od roku 2012 po prvých akciách polície na konkurenčné skupiny Z. a S. sa začala skupina zužovať. V prvej polovici roku 2016, kedy polícia urobila akciu na južno-slovenskú vetvu, skupina J. sa delila na viaceré vetvy, tak Ing. D. mal informáciu, že blízky človek šéfa tejto vetvy začal spolupracovať s políciou a vedel, že sa bude robiť

ďalšia akcia na skupinu, preto sa čelní predstavitelia rozliezli mimo Slovenska, kde neboli zastihnutí a zadržaní. Okolo októbra - novembra roku 2016 prišla informácia, že na skupine pracujú policajti, nakoľko mali byť nahodené ITP, odposluchy a sledovania skupiny. 28. januára 2017 NAKA spustila akciu na vetvu D., M. a K. ohľadom podnikateľa P. A. z J., ktorý bol nezvestný a jeho syn udal skupinu za vydieranie a rôzne nátlaky, išlo o majetky, ktoré zdedil a pri akcii boli zadržaní viacerí členovia zločineckej skupiny a na policii sa bol vtedy prihlásiť aj Ing. D.. Svedok tiež uviedol, že aj 28. októbra 2019 bola policajná akcia, v rámci ktorej bol zadržaný aj svedok, pred jej realizovaním vedeli, že na skupinu sú nahodené odposluchy, lebo I. mal na výplatnej páske Z. a z tohto dôvodu mali také informácie. Svedok uviedol, že J. bola organizovaná mafiánska skupina a v Bratislave boli v tom čase štyri takéto skupiny. Svedok s I. D. vyberal výpalné a neprechádzal vývojom ako ostatní členovia od biletárov cez členov čierneho výjazdu a podobne. D. bol taký podnikateľskejší typ, dával si pozor, aby ho na verejnosti nebolo príliš vidieť a v hierarchii mali k nemu najbližšie K., M. a A., ktorí mu aj odovzdávali peniaze získané z činnosti skupiny. Svedok uviedol, že sa považoval za člena zločineckej skupiny J., dnes sa už za neho nepovažuje, pretože táto zločinecká skupina už neexistuje v dôsledku toho, že bola od roku 2019 políciou rozložená.

Existencia danej zločineckej skupiny vyplýva ďalej z právoplatných rozsudkov, ktorými boli viaceré osoby odsúdené pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. ohľadom zločineckej skupiny označenej ako J. a ide o rozsudky Špecializovaného trestného súdu

- sp. zn. BB-3T/15/2018 z 5. júna 2018 - odsúdený E. D. ohľadom zabezpečovania tzv. výpalného a ochrany prevádzok pre zločineckú skupinu,
- sp. zn. BB-4T/36/2019 z 18. decembra 2019 - odsúdený X. O. ohľadom podpálenia motorového vozidla za účelom podvodného získania poistného plnenia ohľadom zločineckej skupiny,
- sp. zn. PK-2T/41/2019 z 26. februára 2020 - odsúdený A. X. ako člen zločineckej skupiny v pozícii biletár, vyhadzovač a ochrankár vyššie postaveného člena zločineckej skupiny,
- sp. zn. PK-1T/32/2020 z 12. novembra 2020 - odsúdený J. D. ohľadom nútenia osoby k zámernému vypovedaniu nepravdy v súdnom konaní, aby nevypovedala o trestnej činnosti členov zločineckej skupiny,
- sp. zn. BB-3T/39/2020 z 10. decembra 2020 - odsúdený A. Z. ako člen zločineckej skupiny v pozícii člena výjazdu a ochrankára vyššie postaveného člena zločineckej skupiny,
- sp. zn. PK-1T/36/2020 z 19. novembra 2020 - odsúdený Z. D. ako člen zločineckej skupiny v pozícii ochrankár, člen výjazdu a vedúci výjazdu,
- sp. zn. BB-3T/35/2020 zo 4. decembra 2020 - odsúdený F. A. ohľadom zastrašovania iných osôb, aby títo nevypovedali ako svedkovia v trestnom konaní voči predstaviteľom zločineckej skupiny,
- sp. zn. 8T/11/2021 z 26. augusta 2021 - odsúdený G. A. ohľadom páchania trestnej činnosti najmä majetkového charakteru pre zločineckú skupinu na pokyn vyššie postaveného člena skupiny,
- sp. zn. 13T/4/2021 z 5. mája 2021 - odsúdený Mgr. E. Z. ohľadom poskytovania informácií o rozpracovaní členov zločineckej skupiny zložkami Policajného zboru.

Toto zistenie odvolacieho súdu o existencii zločineckej skupiny J. nie je v rozpore s poukazovaním obžalovaného na skutočnosť, že v trestnej veci Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 1T/11/2021 prebieha konanie o existencii/neexistencii danej zločineckej skupiny, keďže v uvedenej inej trestnej veci prebieha konanie o tom, či daní konkrétni obžalovaní boli členmi tejto zločineckej skupiny, boli pre ňu činní alebo ju podporovali, resp. ju založili alebo zosnovali. Inak povedané, aj v prípade, že by v uvedenej trestnej veci Špecializovaného trestného súdu boli konkrétni obžalovaní oslobodení spod obžaloby pre daný skutok, neznamená to, že by sa to dotklo dovedy právoplatne odsúdených osôb pre založenie, zosnovanie, členstvo, činnosť či podporu danej zločineckej skupiny v iných trestných veciach, resp. že by pre také konanie vo vzťahu k danej zločineckej skupine nemohli byť odsúdené iné osoby v inom trestnom konaní v budúcnosti.

Obžalovaný počas celého konania popieral spáchanie tohto skutku a rovnako aj ostatných skutkov, pre ktoré je trestne stíhaný.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku podporu zločineckej skupiny odvodil u obžalovaného

spáchaním skutkov v bodoch 2 až 4, ohľadom ktorých bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania predmetných trestných činov, teda tým, že obžalovaný jednak intervenoval a zabezpečil nepodanie sťažnosti proti uzneseniu súdu o prepustení z väzby Ing. J. D. považovaného v tom čase za najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny J. (skutok 2 napadnutého rozsudku), jednak tým, že mal obžalovaný poskytovať informácie o prebiehajúcich trestných konaniach prostredníctvom osoby JUDr. J. A., ktorý mal pôsobiť smerom k podpore a pomoci pre danú zločineckú skupinu (skutki, resp. čiastkové útoky v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku).

Odvolačný súd v tomto ohľade poukazuje na tieto základné skutočnosti skutkového a najmä právneho charakteru, z ktorých vyplývala vecná nesprávnosť napadnutého rozsudku a nutnosť v prípade tohto skutku rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Podporou zločineckej skupiny sa podľa § 129 ods. 7 Tr. zák. rozumie úmyselné konanie spočívajúce v poskytnutí finančných alebo iných prostriedkov, služieb, súčinnosti alebo vo vytváraní iných podmienok na účel založenia alebo zachovania existencie skupiny alebo spáchania trestných činov takou skupinou. Činnosťou pre zločineckú skupinu sa podľa § 129 ods. 6 Tr. zák. rozumie úmyselná účasť v takej skupine alebo iné úmyselné konanie na účel zachovania existencie takej skupiny, alebo spáchania trestných činov uvedených v odseku 4 alebo 5 takou skupinou.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 29/2018) trestnoprávnou podstatou „podporovania zločineckej skupiny“ a „činnosti pre zločineckú skupinu“ je iné súčinnosťné konanie páchatel'a pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a ods. 7 Tr. zák., než páchanie trestnej činnosti spoločne s členom zločineckej skupiny.

Z výpovede svedka JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní konanom 8. júla 2021, ktorá je v tomto ohľade určujúca, keďže práve táto bola vykonaná v procese dokazovania v tomto konaní, vyplýva, že tento svedok poprel, že by mal niečo spoločné so skupinou J., keď výslovne uviedol, že „ku D. som nemal žiadny vzťah, riešil to L. I. ako priateľskú službu v rámci svojich vzťahov a ja som nemal nič spoločné ani so zločineckou skupinou J., nič som pre nich nevybavoval ani som s nimi nič neriešil“.

Z uvedeného potom vyplýva, že aj keď obžalovaný poskytoval nejaké časti vyšetrovacích spisov JUDr. A., tak to bolo viazané na jeho osobu, a nie na zločineckú skupinu J. a z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by mal obžalovaný v tejto súvislosti vedomosť či nejaké poznatky o tom, že JUDr. A. mal nejakým spôsobom participovať na činnosti tejto skupiny, byť pre ňu činný či ju podporovať. Ani z ostatných vykonaných dôkazov nie je možné odvodiť, že by obžalovaný vedome podporoval nejakou formou danú zločineckú skupinu a v tomto smere poukazovanie v napadnutom rozsudku prvostupňovým súdom na výpovede svedkov A. Y., Mgr. L. I. a Mgr. E. Z. je v rozpore s tým, čo títo svedkovia uvádzali vo výpovediach na hlavnom pojednávaní, resp. v prípade Mgr. I. vo výpovedi v prípravnom konaní prečítanej na hlavnom pojednávaní, keď

- svedok A. Y. okrem skutočností týkajúcich sa skutku v bode 2 napadnutého rozsudku uviedol, že JUDr. A. bol v úzkom kontakte s L. I. a angažoval sa v otázke hracích automatov vo vzťahu k A. A. a vo vzťahu k obom v otázke pohonných hmôt a nemá vedomosť o poskytovaní rád, služieb či vybavovaní iných záležitostí pre osoby, ktoré boli trestne stíhané v rámci vyšetrovania zločineckej skupiny J.,
- svedok Mgr. L. I. neuvádzal okrem skutočností týkajúcich sa skutku v bode 2 napadnutého rozsudku žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť nejakú vedomú formu podpory zločineckej skupiny zo strany obžalovaného,
- svedok Mgr. E. Z. sa v podstate žiadnym spôsobom nevyjadroval k osobe a k stíhanému konaniu obžalovaného a uviedol, že ho nepozná a nemá vedomosť o stíhaných skutkoch.

Na vyslovenie záveru o podpore zločineckej skupiny zo strany obžalovaného podľa názoru konajúceho senátu odvolacieho súdu nepostačuje ani samotné jednorázové konanie (odhliadnuc od už spomínanej právnej prekážky vyplývajúcej z formulácie ustanovenia § 129 ods. 7 Tr. zák.), pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným ohľadom prijatia úplatku za účelom nepodania sťažnosti proti prepusteniu z väzby Ing. J. D. (hoci v tom čase stíhaného ako hlavného predstaviteľa danej zločineckej skupiny), a to s poukazom

na tú podstatnú základnú skutočnosť, že Ing. J. D. nebol v trestnom konaní právoplatne doteraz uznaný za vinného z toho, že by bol v nejakom relevantnom vzťahu k danej zločineckej skupine a v tomto ohľade je nepostačujúce a z pohľadu posúdenia konania obžalovaného zároveň právne irelevantné, že tomuto je vznesené obvinenie či podaná obžaloba pre také konanie.

Tým, že orgány činné v trestnom konaní a následne po podaní obžaloby súd, viedli v tomto ohľade o obžalovanom samostatné konanie, ktoré pritom prebehlo skôr ako konanie o existencii/neexistencii vzťahu Ing. J. D. k zločineckej skupine J., tak nebolo možné z logických dôvodov s právnym dôsledkom trestnej zodpovednosti relevantne poukazovať jednak na to, že obžalovaný mal podporovať zločineckú skupinu J. prijatím úplatku za to, že zabezpečil nepodanie sťažnosti proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol Ing. J. D. prepustený z väzby na slobodu, jednak v prípade skutku v bode 2 napadnutého rozsudku, že obžalovaný prijal úplatok za prepustenie z väzby osoby považovanej v tom čase za najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny J. (keďže doteraz nebol tento právoplatným súdnym rozhodnutím uznaný za vinného za takýto či iný relevantný vzťah k danej zločineckej skupine).

Z uvedených dôvodov musel byť teda obžalovaný podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod bodu 1 obžaloby z dôvodu, že daný skutok nie je trestným činom, pretože z vykonaných dôkazných prostriedkov na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu a verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nebolo možné odvodiť záver, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., a teda že úmyselným konaním podporoval zločineckú skupinu.

II. Ku skutku v bode 2 napadnutého rozsudku (zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.)

V prípade skutku v bode 2 napadnutého rozsudku mal odvolací súd z vykonaného dokazovania bez pochybností za preukázané, že sa skutok stal, tento naplnia všetky znaky zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a že ho spáchal obžalovaný konaním uvedeným v skutkovej vete v bode II. 1. tohto rozsudku, ktorého podstatou je, že od JUDr. J. A. koncom mesiaca júl roku 2017 prevzal finančné prostriedky v sume 50 tis. eur ako odmenu za to, že z pozície špeciálneho prokurátora a nadriadeného prokurátora intervenoval a zabezpečil u podriadenej prokurátorky JUDr. I. M., aby táto ako zastupujúca prokurátorka na výsluchu vo veci obvineného Ing. J. D. nepodala sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o nahradení väzby Ing. J. D., na základe čoho bol tento prepustený z väzby na slobodu.

Odvolací súd uvádza, že z pohľadu uznania viny je určujúca predovšetkým svedecká výpoveď JUDr. J. A., ktorá je podporená výpoveďami svedkov A. Y. na hlavnom pojednávaní a Mgr. L. I. z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní a ktorá bola v prípravnom konaní urobená kontradiktórne za účasti obhajcov obžalovaného. Tieto svedecké výpovede spolupracujúcich osôb pritom nie sú osamotenými dôkazmi, ale sú podporené a dopĺňané ďalšími súvisiacimi dôkazmi ďalej uvedenými, ktoré poukazujú na reálnosť týmito svedkami uvádzaných skutočností.

V tomto ohľade pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpovede týchto osôb ako spolupracujúcich osôb, tak odvolací súd uvádza, že ide o zákonný inštitút a neboli zistené také výhody či benefity v ich prípade, ktoré by boli v rozpore so zákonnou úpravou a ktoré by poukazovali, že uvedené svedecké výpovede sú nepravdivé, nezodpovedajúce skutočnosti a že by ich účelom bolo zakrývať vlastnú trestnú činnosť, získať výhody vo vlastnej trestnej veci či nejaká forma osobnej pomsty vo vzťahu k obžalovanému. V tomto ohľade treba uviesť, že títo svedkovia svojimi výpoveďami neuvádzajú skutočnosti iba vo vzťahu k osobe obžalovaného a jeho protiprávnemu konaniu, ale svojimi výpoveďami kriminalizujú sami seba, keď zároveň uvádzajú skutočnosti o svojej trestnej činnosti, keďže mali v prípade tohto skutku prijímať úplatok (svedkovia JUDr. J. A. a Mgr. L. I.), resp. podplácať (svedok A. Y.). Samotný „korunný svedok“ JUDr. J. A. mal pritom s obžalovaným blízky priateľský vzťah a k svojej motivácii spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní uviedol, že neexistovala žiadna konkrétna okolnosť, pre ktorú sa rozhodol spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a

rozhodol sa vypovedať preto, lebo je presvedčený, že takto presne by to malo fungovať.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že výpovede týchto svedkov majú byť ovplyvňované či zmanipulované a v tomto ohľade poukazoval na trestné stíhanie viacerých vyšetrovateľov či príslušníkov Policajného zboru vrátane vyšetrovateľa činného aj v prejednávanej veci (mjr. Mgr. Z. A.) Úradom inšpekčnej služby či trestné stíhanie svedkov A. Y. a T. B., tak odvolací súd uvádza, že z dotknutých uznesení o vznesení obvinenia vyplýva, že tieto osoby sú stíhané pre skutky, ktoré sa netýkajú skutkov obžalovaného, pre ktoré je stíhaný v tomto konaní, a tak tieto jeho tvrdenia, ktoré sú základom jeho vyjadrení o ovplyvňovaní či manipulácii vyšetrovania v prejednávanej trestnej veci, nemajú reálny základ ani len v samotných uzneseniach o vznesení obvinenia a odvolací súd preto ani nepovažoval za nutné v tomto smere vykonávať dokazovanie, keďže išlo v tomto ohľade o tvrdenia obžalovaného v rovine dohadov a špekulácií (pre úplnosť treba uviesť, že rozhodnutia Úradu inšpekčnej služby o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia týkajúce sa vyšetrovateľov NAKA boli v určitej časti v sťažnostnom konaní zrušené a jednak sa k nim krajský súd rozhodujúci o sťažnosti pri rozhodovaní o väzbe daných osôb vyjadril v tom smere, že ich trestné stíhanie nie je dôvodné).

Obžalovaný síce predložil aj uznesenie Úradu inšpekčnej služby z 18. marca 2022, ČVS: UIS-64/OPOZ-2022 o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. vo veci zneužívania právomoci verejného činiteľa v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti na základe ním podaného trestného oznámenia, ktoré sa týka existujúcich trestných stíhaní jeho osoby, avšak ide o uznesenie, ktorým bolo začaté trestné stíhanie vo veci a z tejto skutočnosti nemožno odvodzovať relevantný záver, že by došlo k nejakému ovplyvňovaniu výpovedí či manipulovaniu s dôkazmi v prejednávanej trestnej veci. Odvolací súd k tomu uvádza, že uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 Tr. por. je rozhodnutím procesného charakteru, ktorého podstatou je umožnenie orgánom činným v trestnom konaní vykonávať úkony podľa Trestného poriadku (§ 199 ods. 5 Tr. por.) a z vecného hľadiska nie je možné o také rozhodnutie procesného charakteru opierať závery, že či došlo ku skutku ako takému, keďže vydanie takého uznesenia je iba procesným predelom na uskutočnenie dokazovania v trestnom konaní za účelom zisťovania, či sa daný skutok stal, či je trestným činom a či ho spáchala konkrétna osoba a také uznesenie v tomto ohľade neobsahuje ani odôvodnenie, pričom pre jeho vydanie postačuje zistenie, že vec nie je priestupkom, iným správnym deliktom, trestné stíhanie nie je neprípustné, nezanikla trestnosť činu, trestné stíhanie nie je neúčelné a z podaného trestného oznámenia nevyplýva, že v danej veci nejde o trestný čin.

V tomto ohľade odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia obžalovanému uznesením vyšetrovateľa PZ z 22. októbra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, ktoré je určujúce pre vykonávanie dôkazov v tejto trestnej veci, bol obžalovaný zastúpený obhajcami, ktorí boli prítomní (resp. niektorý z nich) v podstate na všetkých relevantných úkonoch trestného konania vykonaných v prejednávanej veci. Dôkazy, o ktoré sa napadnutý rozsudok opiera, boli vykonané na hlavnom pojednávaní, ktorého sa zúčastnil jednak obžalovaný, jednak jeho obhajcovia a z dokazovania vykonaného pred súdom nevyplýva podozrenie z manipulácií s dôkazmi, resp. z iného nedovoleného konania pri dokazovaní vykonanom v tejto trestnej veci.

Svedok JUDr. J. A. uviedol, že niekedy v júli 2017 ho oslovil L. I., či by nejakým nevedel vybaviť prepustenie Ing. D. z väzby, pretože na ŠTS v Banskej Bystrici mali mať nejakým spôsobom vyriešené, že bude prijatá peňažná záruka a bolo potrebné zabezpečiť, aby prokurátor nepodal po takom rozhodnutí sťažnosť. On s týmto následne oslovil obžalovaného, od ktorého zistil, že to bude ťažké, keďže ide priamo o D., ale zároveň mu obžalovaný sľúbil, že zistí skutočnosti a dá mu vedieť. S odstupom asi troch dní sa s obžalovaným stretol a zistil od neho, že vec vyriešil s dozorujúcou prokurátorkou, ale nevedel, či sa to na sto percent podarí. Asi o týždeň sa dozvedel z novín, že D. bol prepustený a následne ho kontaktoval L. I. a pri reštaurácii J. na I. ulici v Bratislave mu odovzdal za vybavenie tejto veci úplatok vo výške 100 tis. eur. Túto sumu si rozdelil s I. na polovicu, z ktorej 25 tisíc mu dal, 25 tisíc si sám nechal a zvyšných 50 tisíc asi o dva dni odovzdal obžalovanému v kaviarni Z. v Z., kde sa s obžalovaným prevažne zvykli stretávať. Obžalovanému odovzdal peniaze v stočenej obálke cez bundu, ktoré si obžalovaný následne vložil do príručnej taštičky, asi hnedej farby. Obžalovaný bol pri preberaní

peňazí prekvapený, ale peniaze si vzal. Obžalovaný dopredu nepoznal ich výšku a svedok mu ju oznámil pri odovzdaní.

Výpoveď svedka JUDr. A. je v podstatných skutočnostiach potvrdzovaná na hlavnom pojednávaní prečítanou výpoveďou z prípravného konania Mgr. L. I., ktorý uviedol, že niekedy v roku 2017 bol oslovený A. Y., či nepozná niekoho na ÚŠP, pretože Ing. D. by mal byť prepustený z väzby na kauciu vo výške 100 tis. eur a jediná obava, ako by sa to mohlo zmaniť, bolo možné odvolanie proti rozhodnutiu zo strany prokurátora. Svedok preto kontaktoval JUDr. J. A., ktorého videl minimálne dvakrát v reštaurácii J. s JUDr. B. D. a z jeho vyjadrení mu bolo zrejmé, že sú až v priateľskom vzťahu. Svedok A. ozrejmil, o čo ho žiadal Y., teda či by mohol cez JUDr. D. zabezpečiť, aby sa dozorový prokurátor po prepustení D. neodvolal voči rozhodnutiu ŠTS. V priebehu nasledujúceho jedného alebo dvoch dní mu A. oznámil, že to nie je problém a že sa to dá vyriešiť a kázal mu vypýtať si za to 100 tis. eur. Peniaze nebolo A. potrebné dať dopredu. D. bol z väzby prepustený v lete 2017, keď bol svedok v Chorvátsku, kde bol v tom čase aj Y. a D. mu cez videohovor ďakoval za pomoc. Z Chorvátska v tom čase chodieval do Bratislavy na oťocku a keď po prepustení D. takto vycestoval, stretol Y. v Bratislave a ten mu asi aj v prítomnosti A. A. odovzdal v obálke 100 tis. eur za túto službu. Tieto peniaze svedok odovzdal následne JUDr. A. s najväčšou pravdepodobnosťou v reštaurácii J. v Bratislave, ale A. mu z nich vydal 20 alebo 25 tis. eur ako províziu a tak si ich vzal a povedal mu, že 50 tisíc dá D. a zvyšok si nechá. Mgr. I. svoju províziu vrátil v jeho L. v S. A. Y. s tým, že sa nechce príživovať na problémoch, ktoré mal Ing. D., čo Y. pochopil ako gesto a napriek tomu mu odrátať z tej provízie 5 tis. eur, ktoré si Mgr. I. nechal.

Predmetné skutočnosti uvádzané svedkami JUDr. A. a Mgr. I. sú relevantným spôsobom podporené výpoveďou A. Y. na hlavnom pojednávaní, keď uviedol, že v júli 2017 bol v Chorvátsku na oslave narodenín A. A., jedného z členov skupiny J.. Bol tam aj L. I. a tomuto sa svedok sťažoval, že sa neskoro dozvedel od iného člena skupiny Z. I. termín, na ktorom mal sudca Hrubala na ŠTS rozhodovať o prepustení D. z väzby na kauciu vo výške 100 tis. eur, ktoré sudca žiadal pripísať na účet súdu ešte pred termínom. Keď ho L. I. videl rozčuľovať sa, že sa kvôli tomu musí vrátiť na Slovensko za K. X. ako svojim kontaktom na obžalovaného, povedal mu, aby vydržal, pretože môže kontaktovať J. A., ktorý má s obžalovaným veľmi dobré vzťahy. I. napísal A. správu, kde mu všetko vysvetlil, pričom A. v odpovedi I. potvrdil, že sa vie o tom s obžalovaným baviť a zaujímal sa, aká bude za to vyplatená odmena a či je určite isté, že sudca rozhodne o prijatí kaucie. Prostredníctvom I. svedok A. informoval, že úplne isté to nie je, ale keďže sudca už žiadal o zloženie kaucie, predpoklady vedú k tomu, že D. prepustí. A. potom potvrdil, že prokurátorka ÚŠP sa teda proti rozhodnutiu neodvolá. Na druhý deň, teda v piatok, sudca kauciu prijal a prokurátorka sa naozaj neodvolala tak, ako to bolo dohodnuté. S D. bol ešte v deň jeho prepustenia v telefonickom kontakte a dohodol si s ním stretnutie na najbližšiu nedeľu, kde mu porozprával okolnosti, za akých bolo vybavované jeho prepustenie z väzby a D. vzal na vedomie aj výšku odmeny, ktorú svedok s odstupom asi týždňa odovzdal vo výške 100 tis. eur I. po jeho návrate z Chorvátska v prítomnosti A. A. a celú vec už týmto považoval za vybavenú. Následne asi po dvoch týždňoch ho však I. žiadal o stretnutie, na ktorom mu vrátil 25 alebo 30 tis. eur s tým, že mu ich odrátať A. ako podiel jeho odmeny, ktoré ale I. nechcel s odvolaním sa na jeho dobré vzťahy s D. a svedok I. z nich predsa len odrátať 5 tis. eur a tie mu natlačil ako poďakovanie.

Dôležitým a podstatným faktorom, ktorý potvrdzuje reálnosť a pravdivosť skutkového deja uvádzaného týmito svedeckými výpoveďami spolupracujúcich osôb, sú svedecké výpovede zo strany prokurátorov Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR (teda v zásade bezúhonných osôb, ktoré nemajú status spolupracujúcich osôb alebo osôb, ohľadom ktorých by bolo tvrdené, že ich výpovede by boli ovplyvnené či manipulované) a k nim sa viažúce listinné dôkazy ohľadom udalosti, keď došlo k tomu, že JUDr. I. M. ako zastupujúca prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry (dozorový prokurátor Mgr. A. S. bol na dovolenke) na výsluchu obvineného nepodala sťažnosť proti uzneseniu o prepustení obvineného Ing. J. D. z väzby pri jej nahradení.

Podľa výpovede svedkyne JUDr. I. M. jej JUDr. Novocký oznámil, že dozorový prokurátor je na dovolenke a špeciálneho prokurátora (obžalovaného) zaujímal, kto pôjde na výsluch obvineného D. a že

má obžalovanému zavolať. Z jej výpovede vyplýva, že v danom prípade išlo o iniciatívne konanie zo strany obžalovaného, ktorý v pozícii špeciálneho prokurátora a nadriadeného prokurátora vo vzťahu k prokurátorke JUDr. M., tejto iniciatívne sám deň pred výsluchom telefonicky uviedol, že túto vec dobre pozná a v prípade prijatia peňažnej záruky ohľadom Ing. D. je možné také rozhodnutie akceptovať a nepodávať sťažnosť, o čom vyhotovila úradný záznam. JUDr. M. pritom uviedla, že v prípade, že by také usmernenie od obžalovaného nedostala, tak by sťažnosť podala, keďže dozorujúci prokurátor Mgr. A. S. trval na väzbe. Svedkyňa tiež uviedla, že dozorový prokurátor Mgr. S. jej telefonoval po výsluchu a pýtal sa jej, prečo nepodala sťažnosť proti rozhodnutiu o prepustení Ing. D. z väzby a ona ho odkázala na obžalovaného s tým, že mala informáciu, že medzi nimi je takto vec dohodnutá, že sťažnosť nemusí podávať.

V tomto ohľade treba podporne poukázať na výpoveď prokurátora JUDr. O., ktorý uviedol, že obžalovaný deň alebo dva pred výsluchom Ing. D. zisťoval, kto pôjde na výsluch za ÚŠP a po oznámení, že JUDr. M., tak sa pýtal, či je v práci, čo jej aj povedal. Následne po výsluchu nebola JUDr. M. vo svojej koži, lebo keď sa jej kolega Mgr. S. pýtal na danú vec, uviedla niečo v tom zmysle, že mala obžalovaného súhlas alebo pokyn a že o tom vyhotovila písomný záznam. Mgr. S. určite nebol spokojný s tým rozhodnutím o väzbe D. a určite logicky očakával, že ak bude jeho väzba nahradená, tak bude proti rozhodnutiu súdu podaná sťažnosť. Zastupujúci prokurátor sa spravidla vždy riadi a drží stanoviska dozorového prokurátora a v prípade, že by sa podľa neho bolo možné od tohto odchyliť, pretože pri úkone prehodnotí vzniknutú situáciu, ku zmene stanoviska musí mať súhlas nadriadeného.

Svedok Mgr. A. S. uviedol, že vykonával dozor prokurátora ohľadom vecí týkajúcej sa zločineckej skupiny s označením J., obžalovaný sa na túto trestnú vec zločineckej skupiny informoval priebežne, možno sa to stalo ešte v dvoch - troch zaujímavejších kauzách, že sa informoval o priebehu konania, s obžalovaným svoje veci nekonzultoval, spravidla mu len predkladal stanoviská a referoval veci, čo bola jeho povinnosť, nedostával od neho žiadne usmernenia. Stanovisko svedka k väzbe Ing. D. bolo negatívne a navrhol ho neprepustiť a jeho žiadosti nevyhoveli a predložil ju na rozhodnutie sudcovi. Keď telefonoval s JUDr. M. potom, ako bol Ing. D. prepustený z väzby, tak bola nekomunikatívna, opakovala stále, že nič nepovie, že teraz sú všetci proti nej, bola plačlivá a bála sa disciplinárky, vysvetľoval jej, že sa nemá čoho báť, ak postupovala v zmysle súhlasu špeciálneho prokurátora. Svedok uviedol, že keď dozorového prokurátora zastupuje iný prokurátor, tento sa drží vždy jeho stanoviska a vo vzťahu k opravnému prostriedku využije vždy právo podať ho, maximálne sa môže stať, že sa priamo nevyjadrí a ponechá si aspoň zákonnú lehotu a po úkone referuje situáciu dozorovému prokurátorovi a podáva informáciu aj nadriadenému prokurátorovi - vedúcemu oddelenia alebo riaditeľovi odboru. V roku 2017 bolo celkom určite potrebné získať súhlas na postup ohľadom nepodania opravného prostriedku pri rozhodovaní o väzbe a taký súhlas by si pýtal od riaditeľa odboru, ale aj od špeciálneho prokurátora alebo jeho zástupcu, ak by nebol zastihnuteľný, išlo by však o špecifickú situáciu, neštandardnú a ako prokurátor nič také neurobil a nežiadal súhlas na nepodanie sťažnosti pri rozhodnutí o väzbe. Svedok ďalej uviedol, že v súvislosti s nevyužitím podania sťažnosti v tejto veci vyhotovoval stanovisko, ktoré malo byť jeho vlastné a nemalo slúžiť ako podklad pre stanovisko pre generálneho prokurátora SR a až následne s odstupom času zistil, že to nebolo samostatné stanovisko ním vypracované. Svedok k informácii pre generálneho prokurátora z 25. júla 2017 podpísanej obžalovaným ako špeciálnym prokurátorom uviedol, že sa mal vyjadríť len k postupu kolegyne JUDr. M. a tiež, čo by robil, keby bol na danom výsluchu a vo svojom stanovisku k tomu uviedol, že to je hypotetická situácia s tým, že by zvažil postup podľa situácie a informácii, ktoré by mal k dispozícii, nikdy ultimatívne nevyhlásil, že by postupoval rovnako ako kolegyňa M., to nie je pravda, vyjadril sa v tom význame, že s najväčšou pravdepodobnosťou by postupoval rovnako. Stanovisko podpísané obžalovaným nie je to, ktoré vypracoval svedok, sú tam len niektoré jeho časti, čo on písomne vyhotovil, predovšetkým pokiaľ ide o popisovanie priebehu úkonov a stavu veci. Konanie JUDr. M. pochopil tak, že po výsluchu obvineného Ing. D. dospela k záveru, že nebude potrebné podávať sťažnosť a že teda volala špeciálnemu prokurátorovi a žiadala ho v tejto súvislosti o súhlas.

V tomto ohľade treba poukázať aj na výpovede svedkov JUDr. J. G. a JUDr. K. K.. JUDr. G. uviedol, že pre neho ako prokurátora ÚŠP bol tento prípad zvláštny, keď úrad zriadený na boj proti

organizovanému zločinu súhlasil s prepustením takej osoby na slobodu, on by sa obával urobiť niečo také a nepodať sťažnosť a je úplne štandardne zaužívané, že intervenujúci prokurátor sa drží stanoviska dozorového prokurátora. To nemôže vysielat' dobrý signál, ak ÚŠP súhlasí s prepustením hlavy zločineckej skupiny na slobodu, pretože sa tým môže spustiť reakcia obáv u osôb, ktoré môžu na takéto prepustenie bossa citlivo reagovať a môže prísť k rozsypaniu štruktúry boja proti takej skupine, zločinecká skupina je fenomén desaťročia a je minimálne zvláštne, ak prichádza k prepusteniu bossa zločineckej skupiny na slobodu za takýchto okolností. Obdobne JUDr. K. sa vyjadril, že štandardným postupom pri zastupovaní dozorového prokurátora pri rozhodovaní o väzbe je, že intervenujúci prokurátor zotrúva na stanovisku dozorového prokurátora, pokiaľ počas úkonu nepríde k nejakej zásadnej zmene.

Z uvedených svedeckých výpovedí prokurátorov je zrejmé, že zvyčajný postup v prípade neúčasti dozorového prokurátora na úkone pri rozhodovaní o väzbe je ten, že zastupujúci prokurátor sa v zásade drží stanoviska dozorového prokurátora a je úplne neštandardné, keď zastupujúci prokurátor koná v rozpore s ním.

Dôležitým dôkazom na posúdenie veci v tomto prípade je aj úradný záznam z 20. júla 2017 spísaný JUDr. I. M. (č. l. 1041), z ktorého obsahu vyplýva, že špeciálnemu prokurátorovi mala zavolať vo veci výsluchu obvineného D. ohľadom rozhodovania o peňažnej záruke, ktorý sa má uskutočniť 21. júla 2017, na základe žiadosti špeciálneho prokurátora a tento jej v telefonickom rozhovore uviedol, že vzhľadom k tomu, že dozorový prokurátor Mgr. S. je na dovolenke a vec s ním v posledných mesiacoch konzultoval, tak v prípade, ak by súd prijal peňažnú záruku, môže toto rozhodnutie akceptovať a nepodávať sťažnosť.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že formulácia v úradnom zázname, že „môžem toto rozhodnutie akceptovať a nepodávať sťažnosť“ vyjadruje, že rozhodnutie o podaní či nepodaní sťažnosti bola ponechaná na vôľu a rozhodnutí JUDr. M., tak odvolací súd uvádza, že samotná JUDr. M. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne ozrejmla danú časť úradného záznamu, keď uviedla, že táto vyjadruje to, že nemala podať sťažnosť z dvoch dôvodov, a to že ju obžalovaný informoval, že vec dobre pozná a ak bude prijatá peňažná záruka, sťažnosť nemá podať. Z uvedeného je zrejmé, že nepodanie sťažnosti zo strany JUDr. M. bolo dôsledkom neformálneho rozhodnutia obžalovaného, ktoré sám oznámil JUDr. M. zo svojej pozície špeciálneho prokurátora a nadriadeného prokurátora a usmernil ju, ako má v danej veci postupovať, čo vyplýva aj z toho vyjadrenia JUDr. M. na hlavnom pojednávaní, že síce nemala vnútornú výhradu vo vzťahu k využitiu práva podať opravný prostriedok, ale keby tento pokyn nedostala, tak by sťažnosť podala a vychádzala by z toho, že keď dozorový prokurátor Mgr. S. trval na väzbe, zrejme bolo na mieste na tom zotrvať. Podporne odvolací súd poukazuje aj na obžalovaným použitý výraz v ďalej uvedenej ním spísanej informácii pre generálneho prokurátora z 25. júla 2017, kde obžalovaný použil výraz, že JUDr. M. „upravil“ v tom zmysle, že je možné súhlasiť s tým, aby nepodala sťažnosť.

Ďalším dôležitým dôkazom je informácia pre generálneho prokurátora z 25. júla 2017 (č. l. 1056 - 1059), ktorú k prepusteniu obvineného D. z väzby na slobodu spísal obžalovaný v pozícii špeciálneho prokurátora a v ktorej sú uvedené skresľujúce až nepravdivé skutočnosti vyplývajúce z toho, že podľa jej obsahu

- špeciálnemu prokurátorovi mala JUDr. I. M. podať telefonicky informáciu až v deň výsluchu 21. júla 2017 (hoci k ich telefonickému rozhovoru došlo už deň predtým na základe iniciatívy obžalovaného) s tým, že JUDr. M. mala obžalovaného požiadať o jeho názor a stanovisko, či je možné s prepustením Ing. D. z väzby súhlasiť v prípade prijatia peňažnej záruky 100 tis. eur (v skutočnosti nežiadala JUDr. M. o stanovisko obžalovaného, ale telefonický rozhovor prebehol na jeho podnet a obžalovaný jej sám od seba uviedol, že v prípade prijatia peňažnej záruky môže rozhodnutie o prepustení Ing. D. z väzby akceptovať a nepodávať sťažnosť), na čo JUDr. M. upravil v tom zmysle, že za splnenia zákonom stanovených podmienok prijatia peňažnej záruky a iných primeraných povinností a obmedzení je možné s takýmto postupom súhlasiť, pričom jej uviedol, že podľa informácie Mgr. S. vyšetrovatel'ka PZ už vykonala najdôležitejšie úkony, a to výsluchy svedkov, ktorí usvedčujú páchatel'ov, takže k ovplyvňovaniu zo strany Ing. D. už nemôže dôjsť (v rozpore s týmto tvrdením je výpoveď svedka Mgr.

S., ktorý uviedol, že nikdy obžalovanému nepovedal, že u obvineného D. nie sú dôvody väzby a že boli vypočutí svedkovia a napokon uvedené tvrdenie je v rozpore aj so samotným dotknutým rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu, podľa ktorého bol obvinený Ing. D. prepustený z väzby nie z dôvodu pominutia dôvodov väzby, ale došlo k nahradeniu väzby, čo znamená, že dôvody väzby stále existovali),

- v informácii ďalej obžalovaný uvádza, že bol dozorovým prokurátorom viackrát podrobne informovaný o predmetnej trestnej veci, kde spolu prejednávali aj otázku dôvodov väzby (svedok Mgr. S. uviedol, že obžalovaný sa síce na danú trestnú vec priebežne informoval o priebehu konania, čo vyplývalo z jeho postavenia a riadenia prokuratúry, ale svedok s ním svoje veci v zásade nekonzultoval a tiež uviedol, že jeho stanovisko k žiadosti Ing. D. bolo negatívne a svoj postup pred odchodom na dovolenku s nikým nekonzultoval),
- JUDr. M. mu mala uvádzať, že na základe toho, že sudca pre prípravné konanie JUDr. Hrubala vydal opatrenie o určení peňažnej záruky 100 tis. eur a z postupu Najvyššieho súdu SR, ktorý zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu a prikázal opätovne rozhodnúť a vysporiadať sa najmä s ponúknutou peňažnou zárukou, bolo prokurátorke zrejmé, že sudca žiadosti vyhovie a obvineného prepustí z väzby po prijatí peňažnej záruky (jednak zo svedeckej výpovedi JUDr. M. nevyplýva, že by ona iniciatívne obžalovanému v telefonickom rozhovore uvádzala tieto skutočnosti za účelom získania jeho súhlasu či vyjadrenia k danej veci, jednak zo žiadnej časti zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tost 23/2017 zo 17. júla 2017 nevyplýva taký záver a bolo v ňom uvedené iba to, že dôvodom zrušenia uznesenia prvostupňového súdu o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu bolo to, že prvostupňový súd opomenul rozhodnúť o peňažnej záruke navrhovanej obvineným v žiadosti, pričom dokonca Najvyšší súd SR v tejto súvislosti upriamil pozornosť prvostupňového súdu, že o takom inštitúte už v minulosti konal a rozhodol uznesením z 21. apríla 2017, kedy však súd peňažnú záruku neprijal, čo poukazuje práve na opak, že nadriadený súd mal názor, že takto by mal postupovať prvostupňový súd aj tentoraz a peňažnú záruku neprijat'),
- dozorový prokurátor Mgr. A. po oboznámení s rozhodnutím sudcu JUDr. Hrubalu vyhlásil, že keby sa výsluchu zúčastnil, postupoval by rovnako ako JUDr. M. a vzdal by sa podania opravného prostriedku (svedok Mgr. S. uviedol, že to je hypotetická situácia s tým, že by zvážil postup podľa situácie a informácií, ktoré by mal k dispozícii, nikdy ultimatívne nevyhlásil, že by postupoval rovnako ako kolegyňa M., to nie je pravda, vyjadril sa v tom význame, že s najväčšou pravdepodobnosťou by postupoval rovnako).

Obžalovaný pri výsluchu v odvolacom konaní uviedol, že na rozhovor s JUDr. M. si nepamätá, pričom v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného uviedol, že JUDr. M. mu telefonovala priamo z pojednávania z Banskej Bystrice, keď mu mala oznámiť dotknuté skutočnosti s tým, že chcela konzultovať s dozorujúcim prokurátorom Mgr. S., ako má vo veci postupovať a keďže čerpal dovolenku, tak zavolať obžalovanému ako špeciálnemu prokurátorovi, pričom mu uviedla niečo v tom duchu, že nemá problém nepodávať opravný prostriedok, na čo jej obžalovaný povedal, nech postupuje v súlade so zákonom a ak je názoru, že netreba podať opravný prostriedok, tak nech ho nepodá.

Z uvedenej výpovede je zrejmé, že obžalovaný vo výpovedi uvádzal nepravdu jednak v tom, že mu JUDr. I. M. telefonovala priamo z výsluchu obvineného a že chcela vec najprv konzultovať s dozorovým prokurátorom a že mu ako špeciálnemu prokurátorovi zavolať až na základe toho, že dozorový prokurátor Mgr. A. S. erpal dovolenku a jednak v tom, že ona sama od seba mu mala uviesť, že nemieni podávať opravný prostriedok.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že neexistuje žiadny reálne a rozumne vysvetliteľný dôvod, pre ktorý by sa obžalovaný ako špeciálny prokurátor sám iniciatívne zaoberal výsluchom Ing. J. D. ohľadom rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, resp. jeho prípadným prepustením z väzby z toho pohľadu, že sám iniciatívne konajúcej prokurátorke v rozpore s dovtedy existujúcim stanoviskom dozorového prokurátora uviedol s klamlivým poukázaním, že s ním to mal vecne prejednané, že môže súhlasiť s prepustením obvineného Ing. D. z väzby pri jej nahradení peňažnou zárukou, resp. s takým rozhodnutím sa uspokojiť a nepodávať sťažnosť, hoci tento bol stíhaný pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (okrem toho ohľadom dvoch skutkov aj pre obzvlášť závažný zločin nátlaku) na skutkovom základe,

podľa ktorého mal byť na najvyššej riadiacej úrovni zločineckej skupiny označovaný ako J..

Také rozumne nevysvetliteľné konanie obžalovaného je ešte zvýraznené tým zistením, že k danému telefonickému rozhovoru obžalovaného s prokurátorkou JUDr. I. M. došlo ešte deň pred samotným výsluchom obvineného Ing. D., teda bez ohľadu na to, čo na takom úkone bude reálne v skutočnosti prezentované sudcom a procesnými stranami. V tomto ohľade treba poukázať na výpoveď dozorového prokurátora v danej trestnej veci, svedka Mgr. A. S., ktorý uviedol, že konanie JUDr. M. pochopil tak, že až na samotnom výsluchu obvineného Ing. D. dospela k záveru, že nebude potrebné podávať sťažnosť (teda vzhľadom na skutočnosti zistené v priebehu daného výsluchu obvineného), a preto telefonovala špeciálnemu prokurátorovi ohľadom súhlasu s takým postupom. Pritom v skutočnosti k danému telefonickému rozhovoru obžalovaného s JUDr. M. došlo na základe toho, že sa obžalovaný ako špeciálny prokurátor zaujímal o to, kto z prokurátorov namiesto neprítomného dozorového prokurátora bude účastný daného výsluchu obvineného Ing. D..

Reálne zdôvodniteľný motív takého záujmu a iniciatívneho konania obžalovaného ako špeciálneho prokurátora vo vzťahu k obvinenému Ing. J. D., ktorý bol stíhaný ako osoba stojaca na čele zločineckej skupiny, s dôsledkom nepodania sťažnosti voči rozhodnutiu o jeho prepustení z väzby s tým, že to malo za následok právoplatnosť daného rozhodnutia a jeho nepreskúmanie nadriadeným súdom, môže byť iba ten, že obžalovaný musel mať na takom spôsobe rozhodnutia nejaký svoj individuálny, osobný záujem, pretože žiadny iný dôvod jeho konania nie je logický a rozumne vysvetliteľný.

Z výpovedí svedkov JUDr. J. A., Mgr. L. I. a A. Y. vyplýva, že týmto osobným záujmom obžalovaného bolo predpokladané získanie finančných prostriedkov, na ktoré nemal obžalovaný právny nárok, t. j. úplatku v prípade, že dôjde k prepusteniu obvineného Ing. D. z väzby a nebude proti takému rozhodnutiu zo strany prokurátorky prítomnej na výsluchu obvineného podaná sťažnosť.

Pokiaľ obžalovaný podľa výpovede svedka JUDr. J. A. bol prekvapený pri preberaní peňazí, tak svedok zároveň uviedol, že peniaze si vzal a že obžalovanému uvádzal, že je to za nepodanie sťažnosti s tým, že obžalovaný síce vopred výšku peňazí za túto službu nepoznal, avšak mu ju uviedol pri odovzdávaní peňazí. Odvolací súd uvádza, že tá samotná skutočnosť, že obžalovaný mal byť podľa výpovede svedka prekvapený, podľa odvolacieho súdu vyplýva jednak zo spôsobu odovzdania peňazí, ku ktorému došlo priamo v kaviarni (teda v podstate na verejnom priestore), jednak vzhľadom na výšku úplatku, ktorá mu bola odovzdaná a v tomto ohľade odvolací súd poukazuje, že podľa výpovede svedka A. Y. sa malo pôvodne vybavovať prepustenie Ing. D. z väzby (cez osobu K. X.) za podstatne menšiu, takmer polovičnú sumu finančných prostriedkov vo výške 30 tis. eur.

Pokiaľ obžalovaný v prípade tohto skutku namieta zmätočnosť napadnutého rozsudku v prípade hodnotenia pohnútky, resp. motívu spáchania skutku, s poukazom, že prvostupňový súd uviedol, že suma 50 tis. eur ako odmena za intervenciu pri prepustení Ing. J. D. z väzby predstavovala neočakávanú a nepožadovanú odmenu, čím podľa obžalovaného prakticky konštatuje neexistenciu pohnútky (motívu) k spáchaniu skutku a aj nenaplnenie zákonných znakov zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. ohľadom nepreukázania subjektívnej stránky, tak odvolací súd sa s tým nestotožnil. Prvostupňový súd na str. 53 napadnutého rozsudku skutočne uviedol, že obžalovaný prevzal 50 tis. eur, pretože tieto peniaze predstavovali pre neho neočakávanú a tiež aj nepožadovanú odmenu za to, že zabezpečil u prokurátorky, aby nepodala sťažnosť proti uzneseniu o prepustení z väzby na slobodu Ing. D. pri nahradení väzby. Uvedené vyjadrenie v napadnutom rozsudku však neznamená, že by v konaní obžalovaného nebola prítomná pohnútka, ako to nesprávne interpretuje obžalovaný v odvolaní. Vyjadrenie, že malo ísť o neočakávanú a nepožadovanú odmenu treba chápať v tom smere, že obžalovaný sám z vlastnej iniciatívy nemal požadovať dané finančné prostriedky, ale tieto mu boli ponúknuté za to, že zabezpečí nepodanie sťažnosti v prípade, že súd rozhodne o prepustení Ing. D. z väzby pri jej nahradení. V konaní obžalovaného existoval zisťovaný motív, ktorým bola možnosť v podstate nenáročného bezprácného získania finančných prostriedkov, keď mal využiť vzniknutú situáciu, že sa malo po zrušení nadriadeným súdom opätovne rozhodovať o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu Ing. J. D. s tým, že konajúci prvostupňový súd vydal opatrenie o určení peňažnej záruky a zároveň, že

dozorový prokurátor v danej trestnej veci v tom čase čerpal dovolenku a na úkone ho mala zastupovať iná prokurátorka, ktorá v danej veci dovedty nekonala.

Na druhej strane je tu prirodzená otázka, že prečo sa osoba, akou je špeciálny prokurátor, mohol dopustiť takého konania. V tomto ohľade nie je možné dať na to vyčerpávajúcu, resp. jednoznačnú odpoveď, z akých dôvodov sa človek s nadštandardným príjmom, patriacim k najvyšším vo sfére orgánov verejnej moci, v takej váženej funkcii špeciálneho prokurátora zníži k tomu, že prijme úplatok. Odvolací súd uvádza, že existujú dva základné faktory, ktoré k tomu obžalovaného mohli viesť. Prvým faktorom je určitá vnútorná bohorovnosť až arogancia vyplývajúca z predošlého niekoľkokoročného výkonu funkcie špeciálneho prokurátora s tým, že si obžalovaný podľa všetkého mohol vyhodnotiť danú situáciu tým spôsobom, že sa mu nemôže nič stať, keď je v podstate jedným z troch či štyroch funkčne najvyššie postavených prokurátorov v štáte, pričom v tomto smere odvolací súd podporne poukazuje aj na vyjadrenie svedka JUDr. J. A., ktorý na hlavnom pojednávaní k tomu, ako si mohol dovoliť osloviť obžalovaného vo funkcii špeciálneho prokurátora, aby mu dával nejaké informácie z jeho služobnej činnosti, uviedol, že v danom konkrétnom prípade išlo o kamarátsku službu vyplývajúcu z existencie ich priateľstva s tým, že vo všeobecnosti išlo o existujúcu systémovú chybu v zložkách štátu a nešlo konkrétne o jeho osobu a osobu obžalovaného, ale takto to fungovalo aj na iných vysokých pozíciách v štáte. Druhým faktorom je prirodzená ľudská túžba po majetku, keď človek hoci finančne zabezpečený, chce mať stále viac peňazí a majetku, aby si zvyšoval svoj životný štandard či komfort a môže to dospieť až k tomu, že to u konkrétnej osoby, ktorá nie je morálne nastavená tým spôsobom, aby také konanie odmietla, vedie k prijatiu peňazí či iného plnenia, na ktoré by nemala nárok a o tom svedčia aj opakované odsúdenia osôb za korupciu, v prípade páchania ktorej nie je rozhodujúci majetkový status danej osoby, resp. sa jej dopúšťajú osoby bez ohľadu na to, že sú dostatočne majetkovo zabezpečené. V tomto ohľade treba poukázať, že v prípade obžalovaného nešlo o zanedbateľnú finančnú čiastku a tento prijal úplatok vo vysokej sume 50 tis. eur, t. j. takmer na úrovni jeho vtedajšieho ročného platu špeciálneho prokurátora (vo výpovedi v prípravnom konaní uvádzal obžalovaný čistý mesačný príjem v sume 5 tis. eur plus výsluhový dôchodok), čo tiež určitým spôsobom dotvára motiváciu jeho konania.

V neposlednom rade treba poukázať na vzťah obžalovaného a JUDr. J. A., ktorý bol bližšieho priateľského charakteru s vytvorením určitej relevantnej vzájomnej dôvery, o čom svedčia jednak vyjadrenia obžalovaného a svedka JUDr. J. A. ohľadom tohto vzťahu (JUDr. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným udržiavali veľmi priateľský a blízky vzťah, stretávali sa dosť často, minimálne raz mesačne a preberali medzi sebou všetky možné veci, ktoré môžu medzi sebou preberať dve osoby a mali medzi sebou nepísanú dohodu o tom, že si dajú vedieť, keby bola na ÚŠP nejaká informácia, ktorá sa týka jeho osoby a záujmov a opačne, keby mal JUDr. A. na jeho úrade informáciu ohľadom obžalovaného a jeho záujmov), hoci obžalovaný sa pochopiteľne snažil blízkosť tohto vzťahu relativizovať (na verejnom zasadnutí vzťah opísal tak, že ho považoval za priateľa v pracovnom slova zmysle), pričom však uviedol, že sa mali pravidelne stretávať na rannej káve, kde mali preberať aktuálne spoločenské a politické udalosti, jednak spôsob, ako sa obžalovaný vyjadril na Úrade špeciálnej prokuratúry pred kolegom, keď svedok JUDr. K. D. uviedol, že obžalovaný o JUDr. A. hovoril ako o „P.“, a to dokonca vtedy, keď bol podozrivý v trestnej veci prípravy vraždy vyšetrovateľa Policajného zboru. Ako ďalší príklad toho, že vzťah obžalovaného a JUDr. J. A. musel byť bližšieho charakteru ako bežný pracovný či kolegiálny vzťah a z toho vyplývajúceho záujmu obžalovaného ohľadom konania osoby JUDr. J. A., poukazuje odvolací súd na skutočnosť, že pri zaisťovacích úkonoch boli kópie listín týkajúcich sa trestného stíhania JUDr. J. A. zaistené u obžalovaného jednak v jeho kancelárii na Úrade špeciálnej prokuratúry, jednak v jeho služobnom motorovom vozidle v koženej taške.

Z pohľadu právneho posúdenia odvolací súd zistil, že je vecne správna a v súlade so zákonom právna kvalifikácia uvedená v napadnutom rozsudku, teda podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vrátane toho, že obžalovaný prijal úplatok ako verejný činiteľ. Obžalovaný prijal cez tretiu osobu (sprostredkovateľa) finančné prostriedky, na ktoré nemal právny nárok (čo zodpovedá definícii úplatku podľa § 131 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého sa úplatkom rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok), a to v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a rozhodovanie v trestnom konaní treba považovať za vec všeobecného záujmu,

ktorou sa podľa § 131 ods. 1 Tr. zák. rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti, keďže úlohou trestného konania je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov, čo je celospoločenský záujem.

Spáchanie skutku ako verejný činiteľ vyplýva z toho, že obžalovaný z pozície špeciálneho prokurátora ohľadom rozhodovania o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu inštruoval z vlastnej iniciatívy vopred bez ohľadu na priebeh daného úkonu podriadenú prokurátorku o tom, že je možné akceptovať prípadné rozhodnutie súdu o prijatí peňažnej záruky a nahradení väzby obvineného Ing. D. a nie je potrebné podávať sťažnosť, dôsledkom čoho sa rozhodnutie stalo právoplatným a o veci s konečnou platnosťou nerozhodoval nadriadený súd (podľa zákona by mal možnosť aj zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu a žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnuť a väzbu nenahradiť). Teda boli splnené všetky zákonné podmienky z pohľadu definície verejného činiteľa podľa § 128 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020, keďže k predmetnému konaniu došlo v súvislosti s pôsobnosťou prokurátora v trestnom konaní, teda pri plnení úloh spoločnosti a štátu a používaní právomoci, ktorá bola prokurátorovi v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou, keďže išlo o rozhodovanie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a v rámci toho, či prokurátor podá sťažnosť alebo ju nepodá, teda išlo o rozhodovanie o právach obvineného, kde bol prítomný aj prvok moci a prvok rozhodovania. To, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou, je odvoditeľné aj z toho základného faktu, že obžalovaný ako špeciálny prokurátor mohol podriadenej prokurátorky dať pokyn, aby podala sťažnosť proti predmetnému rozhodnutiu, ktorým bol obvinený Ing. J. D. prepustený z väzby na slobodu.

V tomto ohľade nie je určujúce, že konanie obžalovaného nemohlo byť negatívnym pokynom zo strany nadriadeného prokurátora podľa ustanovenia § 6 ods. 8 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, ktoré také konanie zakazuje a podľa ktorého nadriadený prokurátor nemôže vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, aby sa nezačalo trestné stíhanie, nevznieslo obvinenie, nepodal návrh na vzatie obvineného do väzby, vec postúpila na prejednanie inému orgánu, zastavilo trestné stíhanie, nepodala obžaloba alebo riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok v neprospech obvineného (išlo o nepodanie sťažnosti v neprospech obvineného). V danom prípade išlo zo strany obžalovaného o vedomé konanie a pôsobenie na podriadenú prokurátorku s klamlivými informáciami ohľadom znalosti veci a konzultácie s dozorovým prokurátorom s cieľom, aby sa sama stotožnila s usmernením obžalovaného, že nie je potrebné podať sťažnosť proti rozhodnutiu súdu, ktorým dôjde k prepusteniu daného obvineného z väzby pri jej nahradení peňažnou zárukou.

Konanie obžalovaného bolo právne posúdené podľa Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 ako zákona pre obžalovaného najpriaznivejšieho, keďže od 1. januára 2021 je účinná zmena Trestného zákona vykonaná zákonom č. 312/2020 Z. z., ktorým došlo k úprave definície verejného činiteľa v § 128 ods. 1 Tr. zák. tým spôsobom, že trestnú zodpovednosť voči verejnému činiteľovi umožňuje vyvodiť nielen v prípade, že bol čin spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou, ale postačuje jeho spáchanie v súvislosti s postavením alebo funkciou verejného činiteľa, teda sa už nevyžaduje splnenie tých podmienok vyplývajúcich z ustálenej rozhodovacej činnosti, ktoré majú svoj zákonný podklad v pojmoch právomoc a zodpovednosť.

III. Ku skutku v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku (pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. v bode 4 v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák.)

Odvolací súd uvádza, že v prípade skutku v bode 3 napadnutého rozsudku zistenie, že skutok pri zachovaní jeho totožnosti z pohľadu konania či následku sa ako taký stal, vyplýva z výpovede svedka JUDr. J. A. a z listín, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke u jeho priateľky v dome, ktorý užíval. Svedok JUDr. A. uviedol, že obžalovaný ho najprv informoval o tom, že nejaké osoby pýtajú od MVDr. Z. D. finančné prostriedky na úrovni nejakých 600 tis. eur v prospech JUDr. A., resp. že ho vydierajú v

jeho mene, ktorý na základe toho obžalovaného požiadal, aby mu zabezpečil zo svojej pozície špeciálneho prokurátora k tomu viac informácií. Následne mu obžalovaný na ďalšom stretnutí odovzdal zápisnicu o trestnom oznámení MVDr. D. a uznesenie o začatí trestného stíhania, čím obžalovaný JUDr. A. ako neoprávnenej osobe umožnil oboznámiť sa s obsahom daných listín, resp. vyšetrovacieho spisu, a to aj s vedomím, že mu tým prípadne umožní vykonať opatrenia ohľadom sťaženia dokumentovania stíhanej trestnej činnosti orgánmi činnými v trestnom konaní. V tomto ohľade nie je určujúce, že v danom trestnom oznámení MVDr. D. sa JUDr. J. A. uvádzal iba ako osoba, s ktorou sa malo niečo vybavovať a že z neho výslovne nevyplývalo, že by bol aj podozrivý z nepriamej korupcie, resp. z iného trestného činu, keďže ako uvádzal svedok JUDr. A., tento žiadal obžalovaného o zabezpečenie viac informácií k danej veci na základe toho, čo mu vo vzťahu k jeho osobe mal o danej veci uvádzať samotný obžalovaný.

Počas domovej prehliadky boli v rodinnom dome u obžalovaného priateľky obe tieto listiny zaistené. Z dotknutej zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácie k nej vyplýva, že boli zaistené v obývačke v koženej taške a boli spolu s ďalšími listinami neroztriedené zapečatené do papierového vreca (v podstate išlo o papierovú veľkorozmernú obálku) ako stopa č. 23 a obdobne boli zapečatené aj stopy č. 21 a 22 (č. l. 901-919, konkrétne fotografie 106 až 111 na č. l. 918). Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie (č. l. 920-928), ktorej predmetom bol obsah zapečatených papierových vriec s listinami rôzneho druhu zaistenými pri danej domovej prehliadke ako stopy č. 21 až 23, bola stopa č. 23 (obdobne ako zvyšné dve) po odpečatení rozdelená na 23a (táto obsahovala rukou písané poznámky na papieroch rôzneho formátu), 23c (obsahovala zväzok listín rôzneho druhu s prvou listinou na vrchu tam uvedenou) a 23b, ktorá obsahovala zväzok listín rôzneho druhu, prvá listina na vrchu - uznesenie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. zo dňa 30. marca 2020, ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020, zväzok listín bol predierovaný, zviazaný a zapečatený, pečať bola podpísaná JUDr. J. A..

Z obsahu stopy č. 23b pritom vyplýva, že táto obsahuje v kópii uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Východ, 2. oddelenia vyšetrovania pod ČVS: PPZ-91/NKA-VYS2-2020 a zápisnicu o trestnom oznámení MVDr. Z. D., spísanú 30. decembra 2019 v Košiciach, PPZ-NKA-OV-604-001/2019-PZ (na obidvoch listinách je pečiatka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR o ich doručení 8. apríla 2020), ako aj ďalšie s tým nesúvisiace listiny - dve žiadosti Kriminálneho úradu finančnej správy o vykonanie daňovej kontroly z 5. júna 2018 a na počítači písané poznámky ohľadom daňových kontrol rôznych obchodných spoločností.

Pokiaľ obžalovaný uvádzal s poukazom na vyjadrenie svedka JUDr. J. A. o tom, že dané listiny po ich prevzatí hodil len tak do auta a potom ich vyložil doma, kde boli voľne položené, že nie je zřejmé, ako sa do listín dostali aj ďalšie nesúvisiace listiny ohľadom Kriminálneho úradu finančnej správy, tak odvolací súd uvádza, že uvedené vyplýva iba zo spôsobu zaistenia a následného spojenia listín, keďže uvedené spojenie a predierovanie do jedného dokumentu je len dôsledok spôsobu zaistenia listín pri domovej prehliadke a ich následného roztriedenia v rámci zápisnice o obhliadke miesta činu. Tvrdenie obžalovaného, že tieto listiny boli v obálke spolu s listinami z prostredia KÚFS, ktorých autorom bol JUDr. J. A., z ničoho nevyplýva (svedok JUDr. A. síce uviedol, že boli zabalené, ale následne z jeho výpovede vyplýva, že tým myslel, že boli uložené v euroobale a to, že neboli v nejakej obálke vyplýva aj z toho vyjadrenia svedka, že boli u neho v dome voľne položené a mohla ich vidieť jeho priateľka). Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pokiaľ by aj uvedené listiny z prostredia KÚFS boli spolu s listinami ohľadom skutku v bode 3 obžaloby v nejakej obálke, čo z vykonaného dokazovania nevyplýva, tak jediný rozumne vysvetliteľný spôsob ako by sa tieto listiny dostali do jednej obálky je ten, že by ich tam musel vložiť samotný JUDr. J. A. v čase potom, ako prevzal listiny uvedené v skutku v bode 3 obžaloby od obžalovaného, keďže išlo o listiny z jeho pracovnej pozície v KÚFS.

Výpoveď JUDr. A. o tom, že obe dotknuté listiny (zápisnicu o trestnom oznámení MVDr. D. a uznesenie o začatí trestného stíhania) mal skutočne od obžalovaného, vyplýva z obsahu daných listín, keď na obidvoch je pečiatka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR o ich doručení 8. apríla 2020, t. j. obe listiny sú z prostredia tohto úradu a v procese dokazovania nebolo zistené žiadne

podozrenie, že by ich JUDr. A. mala odovzdať z tohto úradu iná osoba ako obžalovaný.

Obdobne v prípade skutku v bode 4 napadnutého rozsudku zistenie, že skutok sa pri zachovaní jeho totožnosti stal, vyplýva primárne z výpovede JUDr. J. A., ktorý uviedol, že keď sa dozvedel, že je rozpracovaný za prípravu úkladnej vraždy vyšetrovateľa O. L. a že má byť aj odpočúvaný, požiadal obžalovaného, aby to preveril. Asi o dva dni 20. augusta 2020 sa s obžalovaným stretol v budove F., kde mu obžalovaný odovzdal obálku formátu W., v ktorej bolo uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci podozrenia z prípravy úkladnej vraždy O. L., dva úradné záznamy operatívcoov NAKA a dve uznesenia o zamietnutí sledovania dvoch osôb sudcom Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici Z. a z ďalšej časti výpovede svedka JUDr. A. vyplýva, že mu bola odovzdaná aj zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného Mgr. O. L., ku ktorej obsahu sa vyjadroval a ktorá bola podľa všetkého spojená s uznesením o začatí trestného stíhania, pričom samotná výpoveď Mgr. L., kde sa vyjadruje k veci, je na troch stranách. Tieto listiny na druhý deň ukazoval A. D.. Následne cestoval na dovolenku do Chorvátska, kde sa stretol s L. I., ktorému tiež uvedené listiny ukázal. Svedok JUDr. A. pritom na hlavnom pojednávaní popísal podrobne obsah daných listín vrátane dôvodov, pre ktoré sudca odmietol vydať príkazy na sledovanie podozrivých osôb. V tomto ohľade treba poukázať aj na vyjadrenie samotného obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní konanom 3. septembra 2021 po prečítaní utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu uviedol, že svedok JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní v rámci svojej výpovede uvádzal skutočnosti, ktoré vyplývajú z obsahu oboznámenej utajovanej prílohy.

Výpoveď svedka JUDr. A. potvrdzujú vo výpovediach svedkovia A. D. a Mgr. L. I.. A. D. potvrdil, že mu JUDr. A. ukazoval dotknuté listiny ohľadom prípravy úkladnej vraždy vyšetrovateľa O. L. s tým, že ich má od obžalovaného, pričom uviedol aj obsah jednej z nich ohľadom toho, že skutok sa mal stať v nejakej reštaurácii v E. a že pod listinou vydanou Ministerstvom vnútra SR, národnou kriminálnou agentúrou bola podpísaná vyšetrovatelka (dotknuté uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci bolo vydané vyšetrovatelkou PZ). Svedok Mgr. L. I. uviedol, že JUDr. A. mu v Chorvátsku hovoril, že je rozpracovaný Policajným zborom s jeho známym z E. A. D. a ďalšími tromi osobami pre podozrenie z prípravy vraždy policajného vyšetrovateľa L. a na druhý deň mu k tomu ukazoval aj fotokópie úradných záznamov a zhrnutie z nich vyplývajúce a vyjadrenie sudcu o tom, že nevyhovel žiadosti na sledovanie daných podozrivých osôb, pričom svedok uviedol konkrétne skutočnosti z obsahu daných písomností (krycie meno spolupracovníka „Y.“ a že A. D. sa mal v E. v reštaurácii vyjadriť, že L. bude do týždňa zavraždený, vyťaženie osoby I. D.). V tejto súvislosti treba poukázať aj na výpoveď Mgr. E. Z., ktorý uviedol, že keď mu Mgr. L. I. telefonoval, že JUDr. J. A. vie, že je odpočúvaný ohľadom prípravy vraždy vyšetrovateľa L., tak mu tiež povedal, že JUDr. A. má k tomu aj nejaké dokumenty.

V danom prípade teda obžalovaný sprístupnil JUDr. J. A. ako nepovolenej osobe aj dve utajované písomnosti vydané sudcom Špecializovaného trestného súdu vedené v osobitnom režime utajenia označené stupňom utajenia „Výhradené“ ohľadom nevydania príkazu na sledovanie osôb podľa § 113 ods. 1 Tr. por. Uvedené vyplýva z výpovede svedka JUDr. A., ktorý podrobne vypovedal o ich obsahu. V tomto smere nie je rozhodujúce, že uvedené písomnosti sa u svedka JUDr. A. fyzicky nenašli, keď tento uviedol, že ich nemal uložené na konkrétnom mieste a predpokladá, že boli zničené.

Z výpovede svedkyne A. D., ktorá mala na Úrade špeciálnej prokuratúry na starosti agendu utajovaných písomností, vyplýva, že obžalovaný mal ako špeciálny prokurátor v podstate neobmedzený prístup k akýmkoľvek písomnostiam vrátane utajovaných písomností, a teda z týchto si mohol vykonať fotokópie, pričom svedkyňa výslovne uviedla, že v prípade, že by si niekto chcel vyhotoviť fotokópiu z utajovaných písomností bez dodržania predpísaného postupu, bolo by to možné. Uvedené vyplýva aj z tej časti výpovede svedkyne, keď uviedla, že v prípade ak vydá spis s utajovanými písomnosťami prokurátorovi, nedozerá, čo tento so spisom robí, môže s ním odísť aj mimo do svojej kancelárie. Teda keď bol taký zaužívaný postup vo vzťahu k radovým prokurátorom, je zrejmé, že na iný prístup nemala mať dôvod vo vzťahu k špeciálnemu prokurátorovi. Svedkyňa A. A. uviedla, že obžalovanému vytlačala z písomností aj fotokópie, robila toho veľa, obžalovaný žiadal od nej vyhľadať niektorý spis, prípadne aj vytlačiť z neho konkrétne písomnosti, išlo aj o veci, ktoré mu neboli pridelené, ale nevidela v tom problém, keďže vychádzala z toho, že obžalovaný mal na to ako špeciálny prokurátor právo. Pokiaľ teda

obžalovaný v odvolaní uvádzal, že zo svedeckých výpovedí A. D. a A. A. vyplýva, že dané utajované listiny nemal obžalovaný k dispozícii, tak odvolací súd je toho názoru, že žiadne takéto skutočnosti z ich výpovedí nevyplývajú.

Pokiaľ obžalovaný k tomuto skutku uviedol s poukazom na výpovede svedkov Mgr. A. S. a JUDr. I. L., že ohľadom pohybu spisu sa obžalovaný k nemu nemohol dostať, tak uvedené tvrdenie obžalovaného vyhodnotil odvolací súd za nepravdivé. Z výpovede svedka Mgr. S. síce vyplýva, že návrh na vydanie príkazu na sledovanie daných osôb podával na podnet vyšetrovateľa službukonajúcemu sudcovi pre prípravné konanie a že v čase vyhotovovania návrhov na vydanie príkazov bol na úrade z prokurátorov sám, ale zároveň uviedol, že spis sa nachádzal na Úrade špeciálnej prokuratúry prerušovane v rozpätí niekoľkých dní s tým, že podnety na vyhotovenie návrhu na vydanie informačno-technických prostriedkov sú v režime stupňa utajenia „Výhradené“ a sú osobitným spôsobom uchovávané v miestnosti u pani D. a do dozorového spisu sa nezakladajú, len sa v ňom vyznačí, že je k nemu vedená utajovaná príloha a nahliadnuť do týchto písomností je oprávnený dozorový prokurátor a nadriadený prokurátor. Obžalovaný sa teda k daným utajovaným písomnostiam mohol reálne dostať potom, ako sudca pre prípravné konanie nevydal predmetné príkazy na sledovanie osôb, k čomu napokon muselo dôjsť až vtedy, keďže JUDr. A. boli odovzdané aj kópie písomnosti sudcu pre prípravné konanie ohľadom nevydania daných príkazov na sledovanie osôb.

Obdobne z výpovede svedka JUDr. I. L., ktorý bol dozorovým prokurátorom v danej trestnej veci, vyplýva, že k dozorovému denníku sa prvýkrát dostal 24. augusta 2020, kedy mu kolega Mgr. S. aj oznámil, že tam boli dané nejaké návrhy na súd s tým, že utajované prílohy neboli súčasťou dozorového denníka a boli uložené samostatne u vedúcej administratívy pani D., čo však neznamená, že k predmetným utajovaným prílohám nemal obžalovaný ako špeciálny prokurátor prístup už predtým. Z výpovede tohto svedka vyplýva, že obžalovaný mal o uvedenom trestnom stíhaní vedomosť, keď mu na chodbe nezáväzne povedal, že už okrem prokurátorov idú vraždiť aj vyšetrovateľov. Pokiaľ obžalovaný namietal, že výpoveď tohto svedka nie je v jeho neprospech, tak prvostupňový súd v napadnutom rozsudku v tomto ohľade iba poukázal, že z výpovede tohto svedka nevyplývalo, že by bolo pre obžalovaného významne sťažené a už vôbec nemožné dostať sa k akejkoľvek písomnosti z ktoréhokoľvek spisu.

Z uvedeného je zrejmé, že výpoveď svedka JUDr. J. A. o tom, že fotokópie časti daných vyšetrovacích spisov vrátane utajovaných písomností mal od obžalovaného, bola reálna a uskutočniteľná a odvolací súd nezistil žiadne také relevantné skutočnosti a dôvody, ktoré by viedli k záveru, že tento svedok si mal uvedené skutočnosti vymýšľať a uvádzať nepravdu s cieľom nejakej osobnej pomsty vo vzťahu k obžalovanému, s ktorým mal práve naopak blízky priateľský vzťah.

Z pohľadu odovzdania fotokópie dvoch utajovaných písomností stupňa utajenia „Výhradené“ ohľadom nevydania súdnych príkazov týkajúcich sa sledovania osôb JUDr. J. A. odvolací súd uvádza, že tento nemal žiadny právny vzťah k daným utajovaným písomnostiam vydaným súdom v trestnom konaní a nebol oprávnený sa s nimi oboznámiť a teda išlo v tomto ohľade v jeho osobe o nepovolanú osobu a obžalovaný odovzdaním fotokópií týchto utajovaných písomností mu ich vyzradil. Obžalovaný pritom z titulu svojej funkcie špeciálneho prokurátora mal oprávnenie sa s takými utajovanými písomnosťami vydanými v trestnom konaní oboznamovať, takže nemohlo ísť z jeho strany o vyzvedanie daných utajovaných skutočností ako je to nesprávne uvedené v právnej vete obžaloby k tomuto skutku a z tohto dôvodu bola aj právna veta v tomto smere oproti obžalobe odvolacím súdom upravená s vypustením konania formou vyzvedania.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k tomu záveru, že v prípade skutku v bode 4 napadnutého rozsudku bolo z vykonaného dokazovania bez pochybností preukázané, že sa skutok stal, tento naplnia všetky znaky prečinu ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. a že ho spáchal obžalovaný konaním uvedeným v skutkovej vete v bode II. 2. tohto rozsudku, ktorého podstatou je, že 20. augusta 2020 odovzdal na osobnom stretnutí JUDr. J. A. fotokópie časti vyšetrovacieho spisu vo veci trestného stíhania pre prípravu obzvlášť závažného zločinu

úkladnej vraždy ohľadom poškodeného Mgr. O. L. vrátane dvoch utajovaných písomností vydaných sudcom Špecializovaného trestného súdu vedených v osobitnom režime utajenia označené stupňom utajenia „Výhradené“ týkajúcich sa nevydania príkazov na sledovanie osôb a vecí, s ktorými nemal JUDr. A. právo sa oboznámiť.

Prvostupňový súd skutok v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku právne posúdil aj ako pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák., čo zdôvodnil tým, že obžalovaný ako špeciálny prokurátor vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanoveniami § 26 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. j) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoch a právnych čakatel'och prokuratúry, keď odovzdaním fotokópií častí vyšetrovacích spisov JUDr. J. A. celkom jednoznačne porušil viaceré základné povinnosti uložené mu zákonom a vyplývajúce mu tiež z jeho funkcie špeciálneho prokurátora a skutočnosť, že obžalovaný zneužil svoju právomoc a upozornil JUDr. J. A. na aktivity orgánov činných v trestnom konaní, postačovala na prijatie záveru, že obžalovaný v súvislosti so zodpovednosťou a právomocou danou mu ako špeciálnemu prokurátorovi úmyselne konal tak, aby umožnil inému zakryť trestný čin, pre ktorý sa začalo viesť trestné konanie, čo bolo osobitným motívom jeho konania.

Odvolací súd na rozdiel od prvostupňového súdu vzhľadom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR ohľadom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. dospel k záveru, že konanie obžalovaného v bodoch 3 a 4 obžaloby a napadnutého rozsudku nenaplnia všetky znaky objektívnej stránky trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. a v tomto ohľade boli dôvodné odvolacie námietky obžalovaného.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 48/2017) pojem právomoc verejného činiteľa použitý v legálnej definícii § 128 ods. 1 Tr. zák. interpretačne vyžaduje prvok moci a rozhodovania, čo znamená mocenské rozhodovanie na právnom podklade uplatňované voči fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré môžu byť takým rozhodnutím obmedzené na svojich (inak právnym poriadkom garantovaných) právach, pričom nemusí nevyhnutne ísť o formalizované rozhodovanie (vydávanie rozhodnutí s určitými procesne predpísanými náležitosťami a formou), vždy je však spojené so zodpovednosťou za uplatnenie právomoci (§ 128 ods. 1 druhá veta Tr. zák.).

Pokiaľ ide o posudzovanie toho, či obžalovaný mal podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. postavenie špeciálneho subjektu - verejného činiteľa, tak odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 128 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 31. decembra 2020) uvádza, že podľa tohto ustanovenia je nutné, aby boli splnené kumulatívne štyri základné podmienky, a to že daná osoba zastáva určitú funkciu či postavenie tam uvedené (okrem iného je v tomto ustanovení *expressis verbis* uvedený prokurátor), podieľa sa na plnení úloh spoločnosti a štátu, používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená (tieto dve podmienky sú v prípade funkcie prokurátora a jeho pôsobnosti podľa zákona o prokuratúre nepochybne splnené) a posledná podmienka je, že pre trestnú zodpovednosť sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou verejného činiteľa. V tomto ohľade je teda podstatné, či obžalovaný sprístupnil dané časti vyšetrovacieho spisu inej osobe pri výkone svojej právomoci. Na prvý pohľad sa môže zdať, že je to zrejmé, keďže obžalovaný sprístupnil inej osobe časti vyšetrovacieho spisu, ku ktorému mal prístup z titulu svojej funkcie špeciálneho prokurátora, v rámci ktorej určoval dozorového prokurátora pre danú trestnú vec, resp. dával pokyn podriadenému prokurátorovi na také určenie.

Z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR však vyplýva, že pre to, aby sa mohlo konštatovať, že ide o právomoc, musia existovať obidve zložky, t. j. prvok moci (tento v danom v prípade bol prítomný, keďže obžalovaný mal prístup k dotknutým spisom z titulu svojho postavenia špeciálneho prokurátora a prideľovania spisu dozorujúcemu prokurátorovi, resp. pokynu podriadenému prokurátorovi, aby spis takto prideliť) a prvok rozhodovania. Prvok rozhodovania však v danej veci absentoval, keďže sa nerozhodovalo o konkrétnom práve alebo slobode určitej osoby, t. j. dané časti vyšetrovacieho spisu neboli obžalovaným poskytnuté JUDr. A. v súvislosti s takým rozhodovaním a nepostačuje len všeobecné zistenie, že sa v danej veci viedlo trestné stíhanie. Podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho

súdu SR nepostačuje v takom prípade len samotné postavenie či funkcia danej osoby, ale je nevyhnutné, aby zároveň išlo o rozhodovanie o konkrétnom práve, slobode či povinnosti určitej osoby. V tomto ohľade treba poukázať, že ak sa verejný činiteľ dopustí trestného činu zneužívajúc na to svoje postavenie, zamestnanie, funkciu, prístup k zdrojom a dôveru, ktorá mu bola zverená, nemusí sa dopustiť trestného činu verejných činiteľov; pokiaľ nespácha trestný čin v súvislosti s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb a takéto rozhodovanie neobsahuje prvok moci a prvok rozhodovania, jeho konanie nemôže byť kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. apríla 2013, sp. zn. 1 TdoV 14/2012, obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR z 19. novembra 2015, sp. zn. 1 TdoV 1/2015), resp. pre právnu kvalifikáciu podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je z hľadiska objektívnej stránky potrebné, aby protiprávne konanie páchatel'a v postavení verejného činiteľa spočívalo priamo vo vykonávaní jeho právomoci, ktorá je zákonom daná orgánu verejnej moci, v štruktúre ktorého páchatel' pôsobí, a to spôsobom odporujúcim zákonu a nepostačuje teda porušenie služobných povinností, pokiaľ k tomu porušeniu nedošlo v rámci výkonu právomoci, ktorá má prvky rozhodovania a moci (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 19. novembra 2015, sp. zn. 1 TdoV 1/2015). Objektom trestného činu podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. je totiž záujem na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb.

V prípade odovzdania kópie spisového materiálu neoprávnenej osobe na rozdiel od skutku v bode 2 obžaloby a napadnutého rozsudku obžalovaný nekonal v súvislosti s rozhodovaním o právach a povinnostiach fyzickej osoby alebo právnickej osoby, teda nebola splnená podmienka vyplývajúca z § 128 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2020, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou verejného činiteľa.

Vzhľadom na tieto zistenia odvolacieho súdu ohľadom nesplnenia primárnej podmienky skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. z pohľadu toho, že sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt - verejný činiteľ, v prípade ktorého ustanovenie § 128 ods. 1 Tr. zák. vyžaduje pre jeho trestnú zodpovednosť, aby bol trestný čin spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou, čo v prípade konania obžalovaného absentovalo, je už irelevantným, aby sa odvolací súd vyjadroval k ďalším odvolacím námietkam vo vzťahu k nenaplneniu zákonných znakov zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedenú zmenu Trestného zákona vykonanú zákonom č. 321/2020 Z. z. sa od 1. januára 2021 už posledná z uvedených podmienok nevyžaduje v takom rozsahu a postačuje, ak bol trestný čin spáchaný v súvislosti s postavením alebo funkciou verejného činiteľa. Keďže však dané skutky (čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu) sa stali pred 1. januára 2021 a vzhľadom k tomu, že trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona pre obžalovaného najpriaznivejšieho (čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, § 2 ods. 1 Tr. zák.), tak nebolo možné aplikovať na obžalovaného ustanovenia Trestného zákona účinné od 1. januára 2021.

Odvolací súd teda uvedené vyhodnotil tým spôsobom, že v danom prípade išlo zo strany obžalovaného ako špeciálneho prokurátora o porušenie jeho služobných povinností prokurátora, ktoré boli špecifikované v obžalobe a v napadnutom rozsudku a ktorých porušenie v zásade zakladá disciplinárnu zodpovednosť prokurátora. Ide konkrétne o povinnosti uvedené v § 26 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. j) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov, podľa ktorých je prokurátor povinný chrániť verejný záujem a slúžiť verejnemu záujmu, vykonávať svoje služobné povinnosti nestranne, nedať sa ovplyvniť individuálnymi alebo čiastkovými záujmami a odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktoré by mohli viesť k ohrozeniu jeho nestrannosti a zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu služobného záujmu s osobnými záujmami prokurátora, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom funkcie prokurátora na vlastný prospech alebo na prospech iného. V prípade týchto povinností prokurátora nejde o ustanovenia kompetenčné, ktoré by zakladali právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, a preto ich porušenie nie je zneužívaním verejného činiteľa v tom

zmysle, že by došlo k výkonu právomoci spôsobom odporujúcim zákonu, t. j. nepostačuje porušenie služobných povinností, pokiaľ k tomu nedošlo v rámci výkonu právomoci, ktorá má prvky rozhodovania a moci.

Zhrnutím z pohľadu posúdenia viny obžalovaného odvolací súd uvádza, že po zrušení napadnutého rozsudku prvostupňového súdu (bod I. výroku rozsudku odvolacieho súdu) sám rozhodol o podanej obžalobe tým spôsobom, že obžalovaného uznal za vinného v bode 1 zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020 (bod 2 obžaloby) a v bode 2 z prečinu ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020 (bod 4 obžaloby) na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia (bod II. výroku rozsudku odvolacieho súdu) a naproti tomu obžalovaného z dôvodu § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod bodov 1 a 3 obžaloby prokurátora pre skutky právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák., pretože dané skutky nie sú trestnými činmi (bod III. výroku rozsudku odvolacieho súdu).

V tomto ohľade poukazuje odvolací súd na ustálenú súdnu prax (R 55/2013-II.), podľa ktorej ak pri posudzovaní pokračovacieho trestného činu súd dospeje k záveru, že niektorý čiastkový útok sa nestal, nemôže vzhľadom na ustanovenie § 10 ods. 15 Tr. por. rozhodnúť iba o vypustení takého čiastkového útoku zo skutku uvedeného v obžalobe, ale v tejto časti má rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby v danej časti stíhanej trestnej činnosti. Uvedené sa rovnako vzťahuje na čiastkový útok pokračovacieho trestného činu aj v prípade oslobodenia spod obžaloby z iného dôvodu (v tomto prípade z dôvodu, že daný skutok nie je trestným činom).

Iná je však situácia v prípade skutku (čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu) uvedeného v bode 4 obžaloby a napadnutého rozsudku, v prípade ktorého išlo podľa obžaloby o jednočinný súbeh dvoch trestných činov a v takom prípade mohol odvolací súd iba vypustiť dotknutú nesprávnu právnu kvalifikáciu podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák., resp. ustálil iba správnu právnu kvalifikáciu podľa § 353 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd v prípade skutkov, ohľadom ktorých bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania trestnej činnosti, tieto pri zachovaní ich totožnosti primerane upravil a sformuloval tak, aby z nich vyplývali základné skutočnosti zistené z uskutočneného dokazovania z pohľadu zákonných znakov spáchaných trestných činov, keďže formulácia skutkov bola v napadnutom rozsudku a predtým v podanej obžalobe neprimerane rozsiahla a boli v nich obsiahnuté aj také skutočnosti, ktoré do skutkovej vety výroku meritórneho rozhodnutia nepatria, keďže zo skutku musí byť zrejmé miesto, čas a spôsob spáchania skutku, príp. iné skutočnosti potrebné na individualizáciu skutku (úplne zjednodušene povedané - zo skutku musí byť zrejmá odpoveď na otázky kto, kde, kedy, čo/kolko a od koho/za čo), avšak do skutkovej vety nepatria okolnosti, ktoré nie sú relevantné z pohľadu zákonných znakov trestného činu a individualizácie skutku a tieto súvisiace okolnosti a skutočnosti majú byť uvedené v odôvodnení meritórneho rozhodnutia. Zároveň v zmysle vykonaného dokazovania (s poukazom na výpoveď svedka JUDr. J. A.) odvolací súd upravil dátum spáchania skutkov, keď v prípade skutku v bode 2 napadnutého rozsudku upravil, že k prevzatíu úplatku došlo koncom mesiaca júl roku 2017 a v prípade skutku v bode 4 napadnutého rozsudku, že k nemu došlo 20. augusta 2020.

Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že v prípade oslobodenia spod obžaloby pre skutok uvedený v bode 3 obžaloby by síce pripadalo do úvahy rozhodnutie podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. s použitím § 280 ods. 2 Tr. por. a § 562a Tr. por. o postúpení vecí generálnemu prokurátorovi SR na prejednanie disciplinárneho previnenia podľa § 188 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry v znení neskorších predpisov, avšak podľa odvolacieho súdu by také rozhodnutie bolo v konečnom dôsledku nadbytočné, keďže obžalovaný spáchal v prípade skutkov, pre ktoré bol právoplatne uznaný za vinného, úmyselné trestné činy, čo je podľa § 15 ods. 2 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. obligatórnym dôvodom na odvolanie prokurátora z funkcie, čo následne už vylučuje, aby bola voči takej osobe ako „neprokurátorovi“ vyvodzovaná disciplinárna zodpovednosť

podľa zákona č. 154/2001 Z. z.

IV. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2020; ďalej už iba „Tr. zák.“) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 329 ods. 2 Tr. zák. je 5 rokov až 12 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) a trestný čin ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 353 ods. 1 Tr. zák. je až na jeden rok), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

Ohľadom osoby obžalovaného zo spisu vyplýva, že doteraz ide o osobu súdom netrestanú, pričom sa dopustil dvoch drobných dopravných priestupkov v roku 2018 a 2019 so spôsobom vybavenia napomenutím. Z pohľadu osobných a rodinných pomerov je obžalovaný osobou vyššieho veku (60 rokov), ženatý, otec dvoch dospelých detí, v súčasnosti poberá vojenský výsluhový dôchodok a 30% platu prokurátora.

Z posúdenia osoby obžalovaného ako špeciálneho prokurátora vykonaného generálnym prokurátorom SR (písomná informácia z 27. apríla 2022 prečítané na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu ako listinný dôkaz) vyplývajú tie skutočnosti, že obžalovaný bol vo funkcii špeciálneho prokurátora od 1. septembra 2004 do 31. januára 2021 (resp. 22. októbra 2020 mu bol rozhodnutím generálneho prokurátora dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora). Ako dozorový prokurátor podal dve obžaloby a dva návrhy na schválenie dohôd o vine a treste a iným spôsobom vybavil 129 trestných vecí, pričom po jeho zadržaní bolo po ňom prerozdelených prokurátorom 56 vecí. Bolo identifikovaných 64 trestných vecí, v ktorých vykonával dozor nad dodržiavaním zákonnosti, ktoré boli preskúmané trestným odborom Generálnej prokuratúry SR (12 trestných vecí skončených meritórnym rozhodnutím proti konkrétnej osobe) a Úradom špeciálnej prokuratúry GP SR (52 neskončených trestných vecí). V 38 trestných veciach neboli zistené žiadne pochybenia, v dvoch trestných veciach boli zistené zásadné pochybenia, avšak použitie mimoriadneho opravného prostriedku bolo vylúčené pre uplynutie zákonnej lehoty. V jednej trestnej veci opomenul rozhodnúť o jednom zo spoluobvinených, ktorého trestné stíhanie bolo na základe toho zastavené. V 12 neskončených trestných veciach boli zistené priesťahy v konaní. V piatich trestných veciach v súvislosti s výkonom prokurátorských činností zistenia opodstatňujú začatie

trestného stíhania pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa. V štyroch trestných veciach bol Úradom špeciálnej prokuratúry GP SR zistený postup špeciálneho prokurátora, ktorý je predmetom posudzovania v kontexte s inými trestnými vecami realizovanými týmto úradom.

Z poskytnutej informácie generálnym prokurátorom SR podľa odvolacieho súdu vyplýva, že u obžalovaného v rámci výkonu činnosti špeciálneho prokurátora ako dozorového prokurátora v trestných veciach boli identifikované nie ojedinelé pochybenia, ale vo viacerých veciach boli zistené buď zásadné pochybenia, prietahy v konaní alebo dokonca malo ísť o zistenia opodstatňujúce začatie trestného stíhania pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, čo poukazuje na zistenie nedostatkov až vážnejšieho charakteru pri výkone prokurátorského dozoru zo strany obžalovaného ako špeciálneho prokurátora. Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti namietal, že uvedené hodnotenie sa týka predovšetkým jeho činnosti ako dozorujúceho prokurátora, čo bola menšia časť jeho činnosti vo funkcii špeciálneho prokurátora a že terajší generálny prokurátor bol celých viac ako 16 rokov jeho podriadeným, tak odvolací súd uvádza, že odvolací súd vychádzal len z obsahu predloženej informácie, ktorá bola na základe vyžiadania odvolacím súdom (na základe namietania obžalovaného v odvolaní, že skôr podanú informáciu z 22. júla 2021 vypracoval prokurátor poverený výkonom funkcie zástupcu špeciálneho prokurátora, hoci podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov špeciálny prokurátor zodpovedá za výkon svojej funkcie generálnemu prokurátorovi) predložená súčasným generálnym prokurátorom a to, že v minulosti bol tento vzhľadom na svoje pôsobenie na Úrade špeciálnej prokuratúry podriadeným obžalovanému, ktorý zastával funkciu špeciálneho prokurátora, je irelevantným a takú informáciu samozrejme nemohol predkladať žiadny z bývalých generálnych prokurátorov, ktorí boli vo funkcii v čase, keď bol obžalovaný špeciálnym prokurátorom.

Z pohľadu okolností prípadu treba uviesť, že v prípade odsudzujúcich skutkov išlo jednak o prijatie úplatku vo funkcii špeciálneho prokurátora v sume 50 tis. eur za to, že obžalovaný svojim vplyvom zabezpečil nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorým bola obvinená osoba pri nahradení väzby z nej prepustená na slobodu, jednak o sprístupnenie nepovolanej osobe dvoch utajovaných skutočností stupňa utajenia „Výhradené“ týkajúcich sa nevydania súdneho príkazu na sledovanie osôb v trestnom konaní.

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. obžalovanému uložil s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a trest prepadnutia majetku.

Odvolací súd pri takto uloženom treste zistil, že prvostupňový súd napadnutým rozsudkom porušil ustanovenia Trestného zákona a zároveň uložil neprimeraný trest.

V prvom rade treba uviesť, že odvolací súd sa nestotožnil so záverom prvostupňového súdu o tom, že v prípade zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovaný konal formou nepriameho úmyslu. Z jeho konania, keď využil situáciu ohľadom dovolenky dozorového prokurátora a jeho neprítomnosti v tom ohľade, že intervenoval a zabezpečil u zastupujúcej prokurátorky, aby nepodala sťažnosť v prípade rozhodnutia o prepustení z väzby daného obvineného spolu s tou skutočnosťou, že také nepodanie sťažnosti bolo vybavované v súčinnosti s jeho priateľskou osobou JUDr. J. A., ktorý mu aj uvádzal, že sa za tú službu niečo ponúka, vyjadrujú práve to, že obžalovaný ako verejný činiteľ chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť zákonom chránený záujem na riadnom, nestrannom a zákonnom obstarávaní vecí všeobecného záujmu. Rovnako tak v priamom úmysle obžalovaný konal v prípade prečinu ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na spôsob svojho konania, keď musel zabezpečiť vyhotovenie fotokópie dvoch utajovaných písomností vydaných súdom týkajúcich sa nevydania príkazov na sledovanie podozrivých osôb, ktoré vyzradil JUDr. J. A. ako nepovolanej osobe tým, že mu ich odovzdal, čo tiež vyjadruje jeho priamy úmysel v konaní, že chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť zákonom chránený záujem na ochrane utajovaných skutočností pred ich vyzradením.

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd správne určil u obžalovaného existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t. j. že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, keďže neboli zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k inému konštatovaniu a v tomto ohľade odvolací súd uvádza, že k spáchaniu dvoch dopravných priestupkov obžalovaným došlo v rokoch 2018 a 2019, teda až po spáchaní trestného činu prijímania úplatku a z pohľadu tejto poľahčujúcej okolnosti nemožno nazerať ako na určujúce ani uvádzané nedostatky pri výkone funkcie špeciálneho prokurátora ako dozorového prokurátora, keďže ide o výkon služobnej činnosti prokurátora, ohľadom ktorej nebola doteraz vyvodená žiadna forma právnej zodpovednosti, a to ani disciplinárnej.

Prvostupňový súd však u obžalovaného v rozpore s Trestným zákonom konštatoval existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Obžalovaný podľa napadnutého rozsudku síce spáchal viaceré trestné činy, avšak obžalovanému bol ukladaný trest s použitím asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., kedy použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. Uvedené vyplýva z toho, že podľa ustálenej súdnej praxe spáchanie zbiehajúceho trestného činu sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“ (nie dvakrát o tom istom, resp. nie dvakrát v tej istej veci), vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) - stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009 (S 1/2011). V tomto ohľade bola dôvodná odvolacia námietka obžalovaného poukazujúca na túto skutočnosť. Pritom toto základné pochybenie prvostupňového súdu pri zisťovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, resp. ich pomeru, malo potom pri ukladaní trestu v napadnutom rozsudku následne negatívne dopady aj na úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ustanovení § 38 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák.

Vzhľadom k tomu pri správnom zistení jednej poľahčujúcej okolnosti a žiadnej priťažujúcej okolnosti bolo nutné obžalovanému pri použití § 38 ods. 3 Tr. zák. (prevažoval pomer poľahčujúcich okolností) najskôr upraviť zákonom ustanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody najprísnejšie trestného z posudzovaných trestných činov (zločin podľa § 329 ods. 2 so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody 5 rokov až 12 rokov) tým spôsobom, že sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zníži o tretinu spôsobom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zák. (t. j. z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby), t. j. o tretinu zo 7 rokov, čo je 2 roky a 4 mesiace, teda po úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. je dotknutá trestná sadzba v rozpätí 5 rokov až 9 rokov a 8 mesiacov.

Následne je nutné podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (keďže obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody za dva úmyselné trestné činy, z ktorých je aspoň jeden zločinom, spáchaných dvoma skutkami) upraviť hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného jej zvýšením o jednu tretinu, t. j. z 9 rokov a 8 mesiacov je tretina 3 roky 2 mesiace a 2/3 mesiaca (t. j. 20 dní), teda horná hranica sa upravila na 12 rokov 10 mesiacov a 20 dní (nie ako v napadnutom rozsudku nesprávne uvádzal prvostupňový súd, že sa horná hranica trestnej sadzby zvyšovala z 12 rokov na 16 rokov). Tento postup pri ukladaní úhrnného trestu alebo súhrnného trestu pri použití asperačnej zásady vyplýva z ustálenej súdnej praxe (R 32/2009).

Teda v konečnom dôsledku bol obžalovanému podľa zákona ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 5 rokov až 12 rokov 10 mesiacov a 20 dní.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ bol prvostupňovým súdom uložený obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, ide o trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby (porušenie Trestného zákona) a zároveň aj trest neprimeraný a táto neprimeranosť vyplýva už z tej základnej skutočnosti, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody nad zákonom prípustnú hornú hranicu upravenej trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že k prijatiu úplatku v pomerne vysokej čiastke 50 tis. eur došlo zo strany špeciálneho prokurátora, ktorý stojí na čele Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, do

ktorej pôsobnosti patrí stíhanie najzávažnejšej trestnej činnosti vrátane korupcie, a to v súvislosti s nepodaním sťažnosti proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol pri nahradení väzby prepustený z väzby na slobodu obvinený stíhaný pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin nátlaku a v prípade ďalšieho posudzovaného skutku obžalovaný nepovolanej osobe úmyselne vyzradil dve utajované písomnosti označené stupňom utajenia „Výhradené“ týkajúce sa nevydania súdnych príkazov, odvolací súd má za to, že účelu trestu v takom prípade zodpovedá v zásade uloženie trestu odňatia slobody vo výmere približne pri polovici upravenej trestnej sadzby najzávažnejšieho z posudzovaných trestných činov, a to aj vzhľadom na nekritický postoj obžalovaného k svojmu protiprávnemu konaniu.

Odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody mierne pod hranicou polovice upravenej trestnej sadzby vo výmere 8 rokov (prítom spolu s uloženým náhradným trestom odňatia slobody v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ide v konečnom dôsledku o trest odňatia slobody na úrovni polovice dotknutej upravenej trestnej sadzby), keď na druhej strane prihliadol, že obžalovaný je osobou doteraz súdne netrestanou a považoval uloženie trestu odňatia slobody v tejto výmere spolu s uloženým peňažným trestom za úmerné prijatiu úplatku 50 tis. eur a sprístupneniu nepovolanej osobe z trestného spisu dvoch utajovaných písomností stupňa utajenia „Výhradené“ obžalovaným vo funkcii špeciálneho prokurátora a v tomto ohľade odvolací súd uvádza, že represívna funkcia trestu by mala byť v rovnováhe s jeho funkciou individuálnej a generálnej prevencie, čomu uložený trest zodpovedá. Prítom odvolací súd na rozdiel od napadnutého rozsudku prvostupňového súdu ukladal obžalovanému trest za spáchanie jedného zločinu a jedného prečinu (keďže ohľadom dvoch zločinov bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený) a pri správnom určení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s prevažujúcim pomerom poľahčujúcich okolností.

Obžalovaný bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že obžalovaný získal úmyselným trestným činom majetkový prospech, odvolací súd uložil obžalovanému zároveň peňažný trest, a to prioritne s poukazom nevyhnutnosti odčerpania finančných prostriedkov získaných spáchaným trestným činom, ale aj vzhľadom na účel trestu a skutočnosť, že obžalovaný úmyselným trestným činom získal majetkový prospech (§ 56 ods. 1 Tr. zák.). Odvolací súd pri určení výmery peňažného trestu prihliadol jednak na výšku úplatku 50 tis. eur, ktorý sa dostal do dispozície obžalovaného, jednak na osobné a majetkové pomery obžalovaného, a to predovšetkým na jeho príjem, ktorý mal z funkcie špeciálneho prokurátora predošlé roky (§ 95 ods. 1, § 98 ods. 1 písm. b) a § 98a zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov) a že je poberateľom výsluhového vojenského dôchodku (v tomto ohľade sa pri výsluchu v procesnom postavení obvineného vyjadril k svojmu vtedajšiemu čistému mesačnému príjmu, že ide o 5 tis. eur a dôchodok 1,1 tis. eur), pričom peňažný trest uložil vo výmere 100 tis. eur, teda vo výške dvojnásobku finančných prostriedkov získaných trestnou činnosťou. Zároveň pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok ako zodpovedajúci uloženej výmere peňažného trestu.

Takto uložený trest odňatia slobody spolu s uloženým peňažným trestom považuje odvolací súd za trest zodpovedajúci závažnosti spáchaných trestných činov, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Uložený trest na jednej strane obžalovanému s určitosťou zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti daného druhu (s poukazom aj na skutočnosť, že dané odsúdenie má za následok odvolanie z funkcie prokurátora) a na druhej strane by mal aj vytvoriť podmienky na to, aby obžalovaný viedol v budúcnosti riadny život, teda aby sa skutočne zamyslel nad svojím protiprávnym konaním a uvedomil si jeho závažnosť a dôsledky (prvok individuálnej prevencie). Zároveň vytvára predpoklad, že aj iných verejných činiteľov odradí od prípadného páchania trestnej činnosti, keďže poukazuje, že v prípade spáchania trestného činu sa vyvodzuje trestná zodpovednosť bez ohľadu na to, akú verejnú funkciu

osoba zastáva, a to s uložením adekvátneho trestu (prvok generálnej prevencie).

Obžalovanému nebol uložený trest prepadnutia majetku, keďže neboli zistené zákonné dôvody na uloženie tohto druhu trestu - obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby ohľadom skutku, resp. trestného činu podľa § 296 Tr. zák., kedy Trestný zákon v § 58 ods. 3 ustanovuje obligatórne uloženie tohto druhu trestu. V prípade trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný za vinného, Trestný zákon neumožňuje uložiť tento druh trestu, pričom v prípade prijatia úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu by muselo ísť podľa Trestného zákona o čin spáchaný vo veľkom rozsahu, t. j. muselo by ísť o úplatok v rozsahu minimálne 133 tis. eur.

Napokon odvolací súd uvádza, že s poukazom na to, že obžalovaný bol v prípade skutku v bode 1 obžaloby oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, ako aj vzhľadom na to, že neboli splnené zákonné dôvody na uloženie trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. a že v prípade svedkov JUDr. J. A., Mgr. L. I. a A. Y. došlo k rozhodnutiam o zaistení ich majetku, nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k tomu, aby vyhodnotil za dôvodný návrh obžalovaného uvedený v odôvodnení odvolania zo 6. decembra 2021 na prerušenie trestného stíhania a podanie návrhu na Ústavný súd SR na začatie konania o súlade právnych predpisov ohľadom § 58 ods. 3 Tr. zák., ako aj podanie návrhu na Súdny dvor Európskej únie na vydanie predbežného rozhodnutia o otázkach navrhovaných obžalovaným ohľadom výkladu pojmu vlastná vec, posudzovania možnosti rozhodovania tej istej zločineckej skupiny rôznych obvinených, prepadnutia majetku či namietaného rôzneho postupu ohľadom zaistenia majetku vo vzťahu k obvinenému a spolupracujúcemu obvinenému. Prítom samotná skutočnosť, že dané otázky navrhol položiť obžalovaný v odvolacom konaní, je irelevantná (z pohľadu čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ohľadom posúdenia možnosti obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie), a to nielen vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorých vyplýva z tohto pohľadu nespornosť namietaných skutočností v prejednávanej veci a tiež to, že uvedené otázky mohol obžalovaný uplatniť už v konaní pred prvostupňovým súdom.

K odvolacím námietkam a k obhajobným vyjadreniam obžalovaného okrem už vyššie uvedeného odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por. a že nespĺňa kritéria adekvátneho odôvodnenia zodpovedajúceho právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, tak odvolací súd uvádza, že sa s touto námietkou nestotožnil a prvostupňový súd uviedol relevantné skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. To, že jednak obžalovaný so skutočnosťami uvádzanými v napadnutom rozsudku nesúhlasí, jednak že prvostupňový súd niektoré skutočnosti z pohľadu posúdenia výroku o vine nesprávne vyhodnotil, neznamená, že rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný ako to opakovane uvádzal obžalovaný.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1 napadnutého rozsudku nie je pravdou, že by doteraz neboli právoplatne uznaní členovia zločineckej skupiny J. odsudzujúcim rozsudkom za vinných z takého konania a ako už odvolací súd uviedol vyššie, sú viaceré odsudzujúce rozsudky týkajúce sa existencie zločineckej skupiny J., ktorými boli jej členovia uznaní za vinných vo vzťahu k jej existencii a činnosti. To, že určitá časť osôb, je v súčasnosti stíhaná pre podozrenie z takej trestnej činnosti, neznamená, že existenciu danej zločineckej skupiny nemožno zistiť vo vzťahu k iným, už odsúdeným osobám a v tomto ohľade nie je určujúce, že tieto osoby boli odsúdené na základe súdom schválených dohôd o uznaní viny a prijatí trestu („dohoda o vine a treste“), keďže ide o zákonný inštitút a z pohľadu podstaty a účinkov odsudzujúceho rozsudku, Trestný poriadok nerozlišuje medzi odsudzujúcim rozsudkom vyhláseným na základe súdom schválenej dohody o vine a treste, na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, resp. že nepopiera spáchanie skutku alebo na základe preukázania viny potom, čo obžalovaný k obžalobe vyhlási, že je nevinný. Podľa zákona neexistuje žiadne rozlišovanie „silnejšieho“ a „slabšieho“

odsúdenia v tom smere, či k nemu viedlo aj vykonané dokazovanie v súdnom konaní ohľadom výroku o vine.

Odvolací súd uvádza, že niektoré z dokázaných skutočností, úvah pri vyhodnotení dôkazov a najmä právnych úvah a záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku boli vecne nesprávne, čo však neznamená arbitrárnosť napadnutého rozsudku. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje na súčasnú rozšírenú prax pri zdôvodňovaní opravných prostriedkov v tom, že pokiaľ procesná strana nie je spokojná so spôsobom rozhodnutia súdu a s obsahom jeho odôvodnenia, častokrát uvádza, že dané súdne rozhodnutie je arbitrárne alebo svojvoľné. Odvolací súd uvádza, že za svojvoľné či arbitrárne rozhodnutie možno považovať rozhodnutie iba vtedy, pokiaľ skutkové zistenia súdu nemajú žiadny podklad vo vykonanom dokazovaní, resp. tieto sú s ním v extrémnom nesúlade (svojvoľnosť v skutkových zisteniach) alebo pokiaľ právne úvahy a závery súdu viažuce sa na skutkové zistenia sú v extrémnom nesúlade s pravidlami formálnej logiky (svojvoľnosť v právnom posúdení). Teda je potrebné rozlišovať medzi vecnou nesprávnosťou určitých zistení, úvah a argumentov uvádzaných v súdnom rozhodnutí a ich svojvoľnosťou vo význame, že tieto nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní alebo sú s ním v extrémnom nesúlade, resp. tieto sú v rozpore s logickým uvažovaním a pravidlami elementárnej logiky.

Odvolací súd nezistil, že by napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol arbitrárny či svojvoľný. Vecná nesprávnosť napadnutého rozsudku z pohľadu určitých nesprávnych skutkových zistení, hodnotenia vykonaných dôkazov a právnych úvah či právneho posúdenia neznamená jeho arbitrárnosť, resp. svojvoľnosť.

V tomto ohľade treba uviesť, že vecná nesprávnosť napadnutého rozsudku bola zistená odvolacím súdom (okrem už vyššie podrobne rozvedených skutočností týkajúcich sa jednak uznania viny obžalovaného ohľadom skutkov v bode 1, 3 a 4 napadnutého rozsudku z trestných činov podľa § 296 Tr. zák. a § 326 Tr. zák., ako aj výroku o treste) v tom, že

- v prípade skutku v bode 1 v napadnutom rozsudku prvostupňový súd nezobral do úvahy pri vyhodnocovaní dokazovania vyjadrenie svedka JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní o tom, že so zločineckou skupinou J. nemal nič spoločné a nič pre nich nevybavoval a neriešil,
- prvostupňový súd nezisťoval a nevyjadril sa, či a aké benefity mali byť poskytnuté spolupracujúcim osobám, ktorí vypovedali v prejednávanej veci ako svedkovia, ktorých výpovede boli podstatné z pohľadu posúdenia veci,
- uznanie viny ohľadom skutku v bode 1 rozsudku z pohľadu zistenia existencie zločineckej skupiny J. opieral prvostupňový súd aj o výpovede prokurátorov, ktorí mali dané informácie z výkonu dozorovej činnosti prokurátora či inej služobnej činnosti, resp. obdobne ak bolo poukazované na výpoveď poškodeného Mgr. O. L. vo veci prípravy jeho úkladnej vraždy, resp. na výpovede svedkov v iných konaniach a na uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia ohľadom ešte prebiehajúcich trestných stíhaní iných osôb, resp. pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uvádzal, že aj z výpovedí svedkov Mgr. E. Z. a Mgr. L. I. mohol ustáliť, že títo svedkovia využívali na sťažovanie dokumentovania činnosti zločineckej skupiny J. aj obžalovaného (Mgr. Z. sa vo výpovedi vyjadril, že nemal vedomosť o stíhanom konaní obžalovaného a Mgr. I. sa vyjadroval vo výpovedi v prípravnom konaní prečítanej na hlavnom pojednávaní ku skutkom v bodoch 2 a 4 obžaloby a stíhaný bol pre zločin prijímania úplatku iba ohľadom skutku v bode 2 obžaloby),
- prvostupňový súd nepovažoval za potrebné skúmať pôvod peňazí, ktoré boli použité ako úplatok v prípade skutku v bode 2 napadnutého rozsudku - taká úvaha je nesprávna z toho pohľadu, že v konaní bolo potrebné minimálne zisťovať tú skutočnosť, či s danými finančnými prostriedkami, ktoré odovzdal v sume 100 tis. eur Mgr. L. I. za účelom zabezpečenia nepodania sťažnosti proti rozhodnutiu o prepustení Ing. D. z väzby, mohol skutočne svedok A. Y. disponovať, keďže pri opačnom zistení nebolo reálne možné, aby tieto mohol poskytnúť (avšak k tomuto sa predsa len prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vyjadril, keď poukázal, že svedok A. Y. reálne mohol takou sumou peňazí disponovať vzhľadom na spôsob jeho života, podnikateľské aktivity a prostredie, v ktorom sa pohyboval),
- uznanie viny ohľadom skutku v bode 2 napadnutého rozsudku ohľadom zločinu prijímania úplatku

opieral prvostupňový súd aj o výpovede svedkov K. X., Ing. J. D. a JUDr. O. L., hoci v prípade svedka K. X. prvostupňový súd poukazoval v tomto ohľade v podstate iba na popieranie existencie jeho vzťahu k svedkovi A. Y. a popisovanie vzťahu k Ing. J. D. a k obžalovanému, v prípade svedka Ing. J. D. na nelogickosť a rozporuplnosť jeho svedeckej výpovede a v prípade svedka JUDr. O. L. na tú časť jeho výpovede, kde uvádzal, že on by podal sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol Ing. D. prepustený z väzby a že usmernil obžalovaného ako špeciálneho prokurátora, aby zabezpečil v takých prípadoch do budúcnosti podanie sťažnosti, resp. že napísal list vtedajšej ministerke spravodlivosti, kde jej ozrejmil celú udalosť ohľadom rozhodovania o väzbe obvineného D. (teda prvostupňový súd nepoukazoval na také konkrétne skutočnosti vo výpovediach týchto svedkov, z ktorých by bolo možné odvodiť spáchanie skutku v bode 2 obžaloby obžalovaným, keďže uvádzané skutočnosti sa týkali skôr vzťahových otázok, hodnotenia výpovedí a toho, čo urobil, resp. čo by urobil daný svedok).

Pokiaľ obžalovaný namietal, že prvostupňový súd sa riadne nevysporiadal s dôvodmi odmietnutia vykonania ním navrhovaných dôkazov, tak odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku (osobitne na str. 42-44) uviedol dôvody, ktoré ho viedli k odmietnutiu vykonania navrhovaných dôkazov, tieto jeho dôvody a úvahy sú preskúmateľné a nie je opodstatneným také tvrdenie, že tieto dôvody neboli konkretizované. Zo žiadneho ustanovenia zákona ani z ustálenej súdnej praxe nevyplýva, že súd sa musí venovať osobitne, jednotlivo každému z odmietnutých navrhovaných dôkazov a že nie je možné sa k nim vyjadriť aj súhrnne, resp. v určitých ucelených častiach, najmä ak ide o ich vzájomnú súvislosť, pokiaľ z nich vyplýva vecné zaujatie stanoviska k odmietnutým dôkazom. Obžalovaný môže mať samozrejme iný názor na vecnú správnosť či rozsah, resp. stručnosť prvostupňovým súdom uvedených dôvodov odmietnutia dôkazov, ale to nič nemení na tej základnej skutočnosti, že sa prvostupňový súd návrhmi na doplnenie dokazovania uplatneným obžalovaným skutočne zaoberal a posudzoval ich.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že mu nebolo umožnené predovšetkým za účelom odstránenia rozporov prečítať zápisnice o výpovediach svedkov z iných trestných konaní, tak odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe (primerane S 30/2010, R 97/2018-I.) hranica procesnej použiteľnosti dôkazov je v zásade daná začatím trestného stíhania vo veci a pre spravodlivé súdne konanie postačuje, aby výsluch svedka bol vykonaný v prítomnosti obvineného, resp. jeho obhajcu v konaní pred súdom, čím sa vystavuje tento dôkaz kritickej previerke a z pohľadu práva na kontradiktórny postup postačuje, aby v priebehu celého trestného konania bolo minimálne aspoň raz poskytnuté obvinenému právo zaručené čl. 6 ods. 1 písm. d) Dohovoru. Pre prečítanie výpovede na hlavnom pojednávaní či už za účelom odstránenia rozporov, alebo v inom prípade, musia byť splnené podmienky, že taká výpoveď bola uskutočnená v danej trestnej veci po začatí trestného stíhania vo veci a zároveň nie je možné čítať na odstraňovanie rozporov vo výpovedi obžalovaného jeho skoršiu výpoveď ako svedka, a naopak, pričom uvedené nie je možné obísť čítaním zápisnice o skoršom výsluchu osoby v odlišnom než aktuálnom procesnom postavení ako listinného dôkazu podľa § 269 Tr. por. Uvedené pravidlá sú dlhodobo rešpektované v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR a ide o základné procesné pravidlá čítania skorších výpovedí obžalovaného a svedka, ktoré je nevyhnutné rešpektovať. V každom trestnom konaní má daná osoba vo vzťahu k jej výpovedi vždy určitú konkrétnu procesnú pozíciu, ktorá je jedinečná. Táto jedinečnosť nespočíva v tom, že by sa procesná pozícia osoby v priebehu konania nemohla zmeniť (napr. najskôr osoba vypovedá ako svedok, no neskôr sa stane obvineným, resp. naopak obvinený je po tom, čo súd právoplatne schválil medzi ním a prokurátorom uzavretú dohodu o vine a treste alebo dôjde k vylúčeniu veci pôvodne spoluobvineného na samostatné konanie, v danej trestnej veci vo vzťahu k iným spoluobvineným vypočúvaný ako svedok), ale v tom, že ak k takej situácii dôjde, tak následne nie je možné (Trestný poriadok to neumožňuje - pozri k tomu § 258 ods. 4 Tr. por. a § 264 ods. 1 Tr. por.), aby dochádzalo pri vykonávaní dokazovania ku „križovaniu“ týchto rôznych procesných pozícií svedka a obvineného v prípade jednej a tej istej osoby. Znamená to teda, zjednodušene povedané, že v konkrétnom trestnom konaní sa nemožno procesne účinným spôsobom domáhať odstraňovania rozporov vo výpovedi určitej osoby (a na podklade toho aj následného posúdenia jej vierohodnosti na základe takto vykonanej konfrontácie s jej „inou“ výpoveďou) prečítaním jej skoršej výpovede, resp. jej časti, učinenej v inej procesnej pozícii. Uvedený záver pritom platí pre všetky prípady (generálne), a teda bez ohľadu na to, aká strana by sa uvedeného (nezákonného) postupu domáhala a či by taký postup bol

prípadne aj v prospech obvineného. Rovnako postup, aby k prečítaniu zápisnice o výsluchu obvineného/svedka alebo jej časti došlo podľa § 269 Tr. por. vo forme listinného dôkazu, nie je možný, keďže by tým dochádzalo k obchádzaniu zákona, uvádzaných v ustanovení § 258 ods. 4 Tr. por. a § 264 ods. 1 Tr. por., ktoré majú povahu *lex specialis* z hľadiska zisťovania toho, čo v rámci dotknutého trestného konania o skutku, ktorý je predmetom konania, uvádza obvinený výlučne však v pozícii obvineného, resp. svedok opäť výlučne v tejto procesnej pozícii.

S ohľadom na uvedené je potom zjavné, že vykonanie obhajobou navrhovaných dôkazov týkajúcich sa čítania zápisnic z výpovedí osôb z iných trestných konaní neprichádzalo v posudzovanej veci do úvahy, a to ani podľa § 269 Tr. por., resp. žiadnym iným procesne relevantným spôsobom. Z uvedeného dôvodu bol teda postup prvostupňového súdu správny, keď predmetné návrhy obžalovaného na hlavnom pojednávaní odmietol, resp. neumožnil čítanie takých zápisnic či už za účelom odstraňovania rozporov alebo ako listinného dôkazu.

Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že prvostupňový súd nerozhodol o jeho návrhu na vypočutie ako svedkov Mgr. I. Y. a Mgr. O. G., tak odvolací súd zistil, že táto námietka je nedôvodná. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 16. septembra 2021 vyplýva, že prvostupňový súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že odmieta vykonať tam uvedené dôkazy (č. l. 2634-2635), pričom samosudkyňa sa procesných strán spýtala, či majú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (č. l. 2635). Obhaca obžalovaného požiadal pred vyjadrením sa k rozsahu dokazovania o umožnenie porady s obžalovaným, čo mu bolo umožnené a hlavné pojednávanie bolo prerušené z tohto dôvodu o 15.53 hod. do 16.28 hod. (č. l. 2636). Následne obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol doplniť dokazovanie vykonaním tam uvedených dôkazov, medzi ktorým návrh na vypočutie týchto dvoch svedkov nebol (č. l. 2636-2637). Pokiaľ teda súd najprv rozhodol, že odmieta vykonať určité dôkazy a následne sa opýtal procesných strán, či navrhujú vykonať ďalšie dôkazy, na čo už procesná strana neuvedie daný dôkaz (z čoho treba logicky odvodiť, že na vykonaní takého skôr uplatneného dôkazu už netrvá), nie je možné potom relevantne poukazovať v odvolaní, že súd o takom dôkaze nerozhodol (teda ho nevykonal ani nerozhodol o odmietnutí jeho vykonania), hoci ho aj predtým (ako bolo prvýkrát rozhodnuté o odmietnutí vykonania dôkazov) procesná strana uplatnila či už písomne alebo ústne do zápisnice.

V tejto súvislosti pokiaľ obžalovaný namietal porušenie zásady rovnosti zbraní a rovnosti strán konania tým, že prvostupňový súd odmietol vykonať cca 70 dôkazov navrhnutých obžalovaným s tým, že vyhovel prakticky všetkým dôkazným návrhom prokurátora, tak odvolací súd uvádza, že porovnávanie počtu navrhovaných dôkazov jednotlivými procesnými stranami, ktoré boli následne vykonané v súdnom konaní, je pochybné už len z toho základného aspektu, že prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom podáva obžalobu a v rámci nej podľa zákona uvádza dôkazy, ktoré navrhuje vykonať na hlavnom pojednávaní, pričom vo všeobecnosti je aj z pohľadu výkonu obhajoby absolútna väčšina v obžalobe navrhovaných dôkazov na vykonanie v súdnom konaní akceptovaná aj obžalovanou osobou. Samozrejme, že obžalovaná osoba má právo navrhovať aj ďalšie dôkazy, ktoré neboli vykonané v prípravnom konaní, resp. ktoré neboli prokurátorom navrhnuté na vykonanie v obžalobe, ale tomuto právu nezodpovedá povinnosť súdu tieto dôkazy vykonať, čo rovnako platí v prípade dôkazov navrhovaných prokurátorom v obžalobe a súd je v tomto smere viazaný zásadou náležitého zistenia skutkového stavu, o ktorom nie sú pochybnosti (§ 2 ods. 10 Tr. por.), resp. ak je súd toho názoru, že na náležité zistenie skutkového stavu a spravodlivé rozhodnutie dovedy vykonané dôkazy postačujú, je odôvodniteľné, aby rozhodol, že ďalšie dôkazy sa už vykonávať nebudú a rozhodne o odmietnutí ich vykonania. Právo na spravodlivé súdne konanie nezakladá povinnosť súdu vykonať všetky stranami navrhované dôkazy. Judikatúra ESLP týkajúca sa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru je jednoznačná v konštatovaní, že z neho nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov). V dôsledku toho odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie dôkazov v trestnom konaní nezakladá samo osebe (*ipso facto*) porušenie práva zaručeného v čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru, pokiaľ toto odmietnutie súd náležite zdôvodní (II. ÚS 258/2012 - rozhodnutie uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 72/2012).

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že v prejednávanej veci došlo k začatiu trestného stíhania už uznesením vyšetrovateľa PZ Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, II. oddelenia vyšetrovania zo 17. augusta 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. 1. 1), tak s uvedeným sa odvolací súd nestotožnil vzhľadom na obsah uvedeného uznesenia, podľa ktorého bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. začaté trestné stíhanie vo veci zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že od presne nestotožneného obdobia, minimálne od roku 2016, doposiaľ nestotožnený páchatel' známy a vystupujúci v zločineckej skupine J. pod prezývkou „L. S.“, podporuje túto zločineckú skupinu, a to minimálne tým spôsobom, že spolu s osobou vystupujúcou pod prezývkou „P.“, ako aj ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou, na základe vopred prisľúbenej finančnej odmeny garantujú členom skupiny J., ako aj osobám majúcim vzťah k tejto zločineckej skupine, bezproblémový a plynulý tok finančných prostriedkov medzi bankovými účtami, a to bez toho, aby tieto finančné prostriedky boli pozdržané, resp. držané v súvislosti s ich preverovaním ako neobvyklé finančné operácie a mohli byť v čo najkratšom čase pripísané na účet jednotlivých členov zločineckej skupiny, resp. tretích osôb, ktorí ich ďalej využívajú na tvorbu zisku tak pre seba, ako aj pre skupinu ako takú, čím týmto konaním osoby „L. S.“, „P.“, ako aj ďalší bližšie nestotožnený páchatel', zabezpečením bezproblémového toku finančných prostriedkov vytvárajú nenáležitú výhodu pre členov zločineckej skupiny J. a tým podporujú existenciu a zachovanie zločineckej skupiny J., začo je jednotlivými členmi zločineckej skupiny J. týmto osobám podľa vopred určenej dohody vyplácaná finančná odmena.

Z uvedenej formulácie skutku vyplýva, že začatie trestného stíhania vo veci uznesením zo 17. augusta 2020 sa týkalo skutku, ktorého obsahom bola podpora zločineckej skupiny J. takým konaním, ktorého podstata je zabezpečenie bezproblémového toku finančných prostriedkov medzi bankovými účtami členov zločineckej skupiny a v jej prospech bez toho, aby boli také finančné prostriedky preverované ako neobvyklé finančné operácie. Takéto konanie sa obžalovaného vôbec netýkalo a nikdy z neho nebol ani podozrivý.

Následne došlo uznesením vyšetrovateľa PZ Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania zo 17. septembra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. 1. 2 - 20) k začatiu trestného stíhania podľa § 199 ods. 1, ods. 2 a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. k vzneseniu obvinenia osobám Ing. J. D., JUDr. J. A., Mgr. L. I., Z. D. a A. Z. pre tam uvedené trestné činy na tam uvedenom skutkovom základe, ktoré sa opätovne netýkalo obžalovaného, keďže išlo buď o začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre iné trestné činy, alebo v prípade JUDr. J. A. a Mgr. L. I. išlo ohľadom zločinu podľa § 296 Tr. zák. o skutok, ktorý sa mal podľa skutkovej vety týkať ich činnosti, ktorá spočívala v podpore a pomoci členom zločineckej skupiny J. prostredníctvom osoby A. A.

K začatiu trestného stíhania podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a súčasne k vzneseniu obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. došlo u obžalovaného (v spoločnom konaní s ďalšími osobami vrátane JUDr. J. A. a Mgr. L. I.) až uznesením vyšetrovateľa PZ Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania z 22. októbra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č.l. 21-40) ohľadom tých skutkov a trestných činov, pre ktoré bola následne v prejednávanej veci aj podaná obžaloba a teda až odvtedy bolo možné v tomto konaní poukazovať a predkladať za účelom odstraňovania rozporov zápisnice o výsluchu daných osôb, avšak pri zachovaní ich procesného postavenia ako už bolo vyššie uvedené.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že v odôvodnení tohto uznesenia z 22. októbra 2020 je na začiatku v prvom odseku uvedené, že dňa 17. augusta 2020 začal vyšetrovateľ pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vo veci zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., tak odvolací súd k tomu uvádza, že uvedené neznamená, že došlo k začatiu trestného stíhania vo veci podľa § 199 Tr. por. vo vzťahu ku skutkom týkajúcich sa obžalovaného, v prípade ktorých došlo k začatiu trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. práve uznesením z 22. októbra 2020. Z obsahu tohto uznesenia práve vyplýva, že na začiatku jeho odôvodnenia vyšetrovateľ zrekapituloval priebeh rozhodnutí a vykonaných úkonov, ktoré

predchádzali vydaniu daného uznesenia. Takisto ako je v prvom odseku odôvodnenia uvedené uznesenie zo 17. augusta 2020, je v treťom odseku odôvodnenia uvedené uznesenie zo 17. septembra 2020 s tým, že podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bolo začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie tam uvedeným osobám. Z ustanovení § 199 a § 206 Tr. por. jednoznačne vyplýva, že uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 Tr. por. musí byť vydané najneskôr súčasne s vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a v takom prípade je možné takto rozhodnúť podľa § 206 ods. 2 Tr. por. jedným uznesením.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že uvedeným uznesením bolo v spoločnom konaní začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie aj v prípade osôb JUDr. J. A. a Mgr. L. I. ohľadom skutku v bode 2 obžaloby pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. V prípade A. Y. zo spisu vyplýva, že podľa záznamu vyšetrovateľa PZ z 22. októbra 2020 po predošlom súhlase prokurátora došlo podľa § 205 ods. 1 Tr. por. k dočasnému odloženiu vznesenia obvinenia pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1 písm. b) Tr. zák. (správne malo byť podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., č. l. 122-125), pričom pokynom prokurátora z 26. októbra 2020 bolo vyšetrovateľovi PZ uložené vznieť obvinenie A. Y. pre daný zločin podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. (č. l. 126), k čomu došlo uznesením z 27. októbra 2020. Napokon treba uviesť, že uznesením vyšetrovateľa PZ Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania z 10. februára 2022, ČVS: PPZ-274/NKA-BA2-2020, bolo podľa § 228 ods. 3 Tr. por. po predchádzajúcom súhlase prokurátora trestné stíhanie A. Y. prerušené z dôvodu, že sa významnou mierou podieľa na objasnení obzvlášť závažných zločinov a zločinov spáchaných zločineckou skupinou, pričom ide o prerušenie trestného stíhania pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. ohľadom skutku v bode 2 obžaloby a tiež pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a) Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 141 písm. a) Tr. zák. (č. l. 4537-4541). V prípade svedka JUDr. J. A. v prípade skutkov, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie uzneseniami zo 17. septembra 2020 a 22. októbra 2020 vo veci, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020, podľa písomného vyjadrenia prokurátora z 21. apríla 2022 vyžiadaného odvolacím súdom prebieha prípravné konanie a voči nemu nebol použitý žiadny inštitút týkajúci sa spolupracujúcej osoby a bol mu aj zaistený majetok.

Trestná vec obžalovaného bola pritom vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie uznesením vyšetrovateľa PZ Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania z 27. októbra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (č. l. 114-117) s poukazom na skutočnosť, že vyšší obvinení sa k stíhaným skutkom priznali a sú v ich prípade splnené predpoklady na použitie odklonu v trestnom konaní v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, čo v zásade je relevantný dôvod na prijatie takeého rozhodnutia. Pokiaľ obžalovaný namietal, že v dôsledku vylúčenia jeho veci na samostatné konanie mu bolo odňaté právo na zákonného sudcu vo forme senátu namiesto samosudcu, tak odvolací súd uvádza, že na obžalovaného bola podaná obžaloba pre trestné činy (tri zločiny a jeden prečin), v prípade ktorých Trestný poriadok v § 237 ods. 3 písm. b) ustanovuje, že o obžalobe koná a vo veci rozhoduje samosudca a v tomto ohľade je irelevantné, že v inej trestnej veci, s ktorou by malo byť podľa obžalovaného vedené spoločné konanie s prejednávanou vecou, koná z dôvodov uvedených v Trestnom poriadku o obžalobe senát.

Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že výpovede svedkov v tejto veci mali byť nejakým spôsobom zmanipulované či ovplyvňované, tak odvolací súd uvádza, že po začatí trestného stíhania je policajt oprávnený vykonávať všetky úkony podľa Trestného poriadku, čo výslovne ustanovuje § 199 ods. 5 Tr. por., a teda je oprávnený aj vypočúvať svedkov. Taký postup nemôže sám osebe (bez zistenia a dokázania odlišne vznikajúcich okolností) vyvolávať záver, že svedkovia boli vo vzťahu k ich následným výpovediam po vznesení obvinenia nezákonne ovplyvňovaní (R 48/2017-I.). Vo vzťahu k postupu štátneho orgánu (v trestnom konaní policajta, prokurátora a súdu) primárne platí prezumpcia súladu takeého postupu so zákonom a predpoklad takej zákonnej konformnosti musí byť teda následne v konaní vyvrátený.

Súd môže podľa § 278 ods. 2 Tr. por. pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Na hlavnom pojednávaní platí zásada bezprostrednosti, priamosti a ústnosti (s určitými zákonnými výnimkami). Čo sa týka použiteľnosti svedeckých výpovedí z prípravného konania v súdnom konaní, platí, že zápisnice o takých výsluchoch môžu byť pri splnení zákonných podmienok v priebehu súdneho konania čítané ako náhrada výpovede svedka na pojednávaní, pričom pokiaľ sa obe procesné strany (prokurátor a obžalovaný) zhodnú, že osobný výsluch svedka na pojednávaní nie je potrebný, môže byť takto čítaná aj nekontradiktórne vykonaná kľúčová svedecká výpoveď, podstatná pre rozhodnutie o vine (v ostatných prípadoch musí byť podmienka kontradiktórnosti splnená, ak by malo byť rozhodnutie výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené na dotknutej výpovedi). Druhou alternatívou je možnosť také výpovede predložiť na odstránenie rozporov oproti skoršej vo veci vykonanej svedeckej výpovedi. V prejednávanej veci boli daní svedkovia (JUDr. J. A., A. Y. a Mgr. L. I.), v prípade ktorých malo dôjsť podľa obžalovaného k manipulovaniu ich výpovedí, na hlavnom pojednávaní osobne vypočutí za účasti obžalovaného a jeho obhajcov, keď bolo zo strany súdu obžalovanému umožnené uplatnenie procesných práv (právo na prístup k svedkom), resp. v prípade svedka Mgr. I., ktorý v čase hlavného pojednávania bol zomrelý, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, ktorá však bola vykonaná kontradiktórnym spôsobom za účasti obhajcov obžalovaného, pričom dané výpovede vykonané na hlavnom pojednávaní a u Mgr. L. I. v prípravnom konaní pri dodržaní zásady rovnosti zbraní a kontradiktórnosti boli podkladom pre vydanie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o spochybňovanie pravdivosti kľúčových svedeckých výpovedí (a tým aj následného spochybňovania skutkových zistení) s odkazom na využitie inštitútu dočasného odloženia vznesenia obvinenia (obžalovaný uvádzal, že JUDr. J. A. bolo v inej trestnej veci dočasne odložené vznesenie obvinenia), k tomu sa Najvyšší súd SR už viackrát podrobným spôsobom vyjadroval vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. uznesenie z 2. februára 2016, sp. zn. 1 TdoV 13/2015, rozsudok z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014), keď v podstate konštatoval, že využitie uvedeného zákonného inštitútu (ako aj iných obdobných osobitných trestnoprocesných inštitútov voči osobám, ktoré sa sami podieľali na prejednávanej alebo s ňou súvisiacej trestnej činnosti, napr. prerušenie trestného stíhania, dohoda o vine a treste) nespôsobuje automaticky nevyhnutnosť vyhodnotenia výpovede osoby, voči ktorej bol tento inštitút použitý, ako nevierohodnej. Podstatou takého legislatívneho riešenia je prioritá záujmu spoločnosti na umožnení odhalenia a dokázania určitého druhu trestnej činnosti a jej najnebezpečnejších páchatel'ov. Tento postup umožňuje v súvislosti s výpoveďou o trestnej činnosti iných osôb (resp. zároveň aj vlastnej trestnej činnosti) naozaj získať určitú výhodu. Ide však o legálny „benefit“, ktorý výpoveď svedka procesne nediskriminuje. Taká výpoveď je zákonným dôkazom, čo neznamená, že výpoveď je pravdivá, neznamená to však ani opak. Svedecké výpovede dotknutých osôb (slangovo označovaných ako „kajúcnici“) podliehajú voľnému hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. rovnako ako každý iný dôkaz. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov), rozhodujúca je konkrétna dôkazná situácia. Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonne súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený. Na základe ktoréhokoľvek legálneho dôkazu môže byť uznaná vina v trestnom konaní (neplatí však, že na základe určitého dôkazu alebo dôkazov vina uznaná byť musí). V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede spolupracujúcej osoby nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi. Výpoveď takého svedka (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú výhodu. Na druhej strane, svedok v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočutý už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jeho rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa svedkom uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať. Oba tieto faktory sa vo sfére hodnotenia dôkazov stretávajú a je potrebné sa s nimi vyrovnáť v konkrétnom prípade, vzhľadom na jeho okolnosti.

V tomto ohľade odvolací súd poukazuje, že aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva ohľadom tzv. korunných svedkov poskytujúcich pomoc pri odhaľovaní trestnej činnosti výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody vyplýva, že použitie takej výpovede nie je samo osebe dôvodom na vyslovenie porušenia práva na spravodlivé súdne konanie (Atanasov proti Bulharsku, z 3. marca 2009, č. 20309/02), a to aj v prípade, keď je odsúdenie založené v určujúcej miere práve na výpovedi takého svedka (Cornelis proti Holandsku, z 25. mája 2004, č. 994/03; Lorse proti Holandsku, z 27. januára 2004, č. 44484/98; Verhoek proti Holandsku, z 27. januára 2004, č. 54445/00), pričom v záujme zaistenia spravodlivosti konania je zároveň prirodzenou požiadavkou dôkladná analýza vierohodnosti takej výpovede. Zároveň podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR postup orgánov činných v trestnom konaní a následne konajúcich súdov, ktoré využijú zákonodarcom ukotvený, a teda úplne legálny inštitút spolupracujúceho svedka, nemožno považovať a priori za defektný prvok oslabujúci hodnotu dôkaznej situácie, ku ktorej sa súdy s pomocou takýchto výpovedí dopracovali. Relevantné ustanovenia Trestného poriadku (zásada náležitého zistenia skutkového stavu a zásada voľného hodnotenia dôkazov) v záujme vylúčenia potenciálneho nebezpečenstva účelových, nepravdivých výpovedí ukladajú súdom povinnosť vykonať dôslednú previerku hodnovernosti, a teda kvality takto podaných svedectiev, ktorej prípadné zanedbanie by mohlo signalizovať porušenie garancií spravodlivého procesu (III. ÚS 758/2016 - rozhodnutie uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 53/2016, III. ÚS 665/2016, I. ÚS 384/2019).

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že svedkovia JUDr. J. A., A. Y. a Mgr. L. I. najprv daný skutok a stíhanú trestnú činnosť popierali, resp. ju neuvádzali a nevypovedali k nej, resp. využili svoje právo nevypovedať a k ich usvedčujúcim výpovediam došlo na základe toho, že boli vo výkone väzby a následne došlo k ich prepusteniu z väzby príkazom prokurátora, tak odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť nie je určujúceho charakteru. Nie je neobvyklý jav, že určitá osoba na začiatku svojho trestného stíhania popiera stíhanú trestnú činnosť, resp. k nej nevypovedá a až neskôr sa rozhodne o nej vypovedať a priznáva sa k stíhanej trestnej činnosti, či už z dôvodov, že môže ísť o poľahčujúcu okolnosť, z dôvodov, že sa tak rozhodol na základe svojho presvedčenia a považuje za správne a čestné uviesť pravdu alebo z dôvodov, že chce spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní s vidinou uzatvorenia pre neho výhodnej dohody o vine a treste, resp. získania iného benefitu s tým súvisiaceho. To, že je daná osoba vo výkone väzby, nie je z tohto pohľadu určujúce a pokiaľ je sprievodným javom prepustenie takej osoby z výkonu väzby, ide o pochopiteľný a zrozumiteľný postup týkajúci sa osoby, ktorá sa priznáva k trestnej činnosti, resp. navyše vypovedá aj k inej trestnej činnosti, ktorá mala byť podľa tejto osoby spáchaná. Väzba je dočasný zaisťovací inštitút upravený zákonom slúžiaci na to, aby sa obvinený nevyhýbal trestnému stíhaniu, nemaril vyšetrovanie a nepokračoval v trestnej činnosti a to, že je určitá osoba vzatá do väzby, neznamená, že v nej má byť držaná až do skončenia trestného stíhania. Na rôznych obvinených môže vplývať pobyt vo výkone väzby rozdielne, ale nemožno tvrdiť, že dochádza k účelovému vzatiu do väzby osôb s tým, aby sa priznali, resp. aby spolupracovali pri vyšetrovaní. Samotný spôsob výkonu väzby a z toho vyplývajúce práva a povinnosti obvinených vo výkone väzby ustanovuje zákon č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, podľa ktorého dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor, ktorý má v rámci tohto dozoru viaceré zákonné oprávnenia vyplývajúce z § 18 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a pokiaľ sa obvinený vo výkone väzby domieva, že boli porušené jeho zákonné práva, má právo podať sťažnosť a žiadať o prešetrenie danej skutočnosti. V tomto ohľade treba prizerať aj na podania A. Y. adresované prezidentovi Policajného zboru a generálnemu prokurátorovi ohľadom toho, že mu vyšetrovateľ PZ mal počas výkonu väzby brániť v styku s rodinou.

O vzatí do väzby rozhoduje súd prísne individuálne a pre vzatie do väzby musia byť splnené zákonné podmienky, ktoré súd posudzuje. Odvolací súd zásadne odmieta takú tézu, že súd berie do väzby určitú osobu za tým účelom, aby sa priznala k trestnej činnosti a že väzba je prostriedkom k dosiahnutiu spolupráce obvineného s orgánmi činnými v trestnom konaní a ide iba o nepodložené tvrdenie, ktorého účelom je spochybňovanie jednak samotného inštitútu väzby a predovšetkým inštitútu spolupracujúcich osôb či korunných svedkov, čo súvisí s tým, že tento inštitút sa začal využívať nielen v prípade organizovanej trestnej činnosti páchanej tradičnými zločineckými skupinami ohľadom pre ne typickej trestnej činnosti (drogy, vydieranie, hrubý nátlak, trestné činy proti životu a zdraviu), ale aj v prípade

trestnej činnosti, ktorá sa týka tzv. bielych golierov a osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci.

V tomto ohľade odvolací súd uvádza, že z príkazov prokurátora na prepustenie z väzby svedkov JUDr. J. A., A. Y. a Mgr. L. I. vyplýva, že títo boli prepustení z väzby z dôvodov tam uvedených na základe toho, že sa priznali k spáchaniu trestnej činnosti a v tomto ohľade pokiaľ boli vo väzbe z kolúzneho dôvodu väzby, tak nemožno vytknúť prokurátorovi, že u osoby, ktorá sa priznala k trestnej činnosti, už nezistil trvanie daného dôvodu väzby, keďže marenie vyšetrovania u osoby, ktorá sa priznala k vyšetrovanej trestnej činnosti, je rozporný, vzájomne sa vylučujúci záver. V prípade JUDr. J. A. a Mgr. L. I. bol zistený pri vzatí do väzby aj preventívny dôvod väzby, resp. u A. Y. útekový dôvod väzby, ale pokiaľ prokurátor dospel k záveru, že ani tieto u nich už neboli dané s poukazom na ich priznanie, tak ide o relevantný záver, ktorý nie je alogický a má svoj racionálny základ. V tomto ohľade odvolací súd uvádza, že tieto osoby boli vo výkone väzby už určitý čas v rozsahu niekoľkých týždňov až mesiacov, takže ich prepustenie z väzby na základe toho, že sa rozhodli vypovedať o svojej trestnej činnosti, resp. aj o súvisiacej trestnej činnosti iných osôb, je pochopiteľné, legitímne a logické rozhodnutie. Napokon aj u osôb, ktoré sa priznajú k stíhanej trestnej činnosti, napríklad až pri výsluchu pred sudcom pri rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby, je zvyčajne taký postup, že súd takú osobu nezoberie do väzby a uvedené nemožno interpretovať tým spôsobom, že došlo k vynúteniu priznania v dôsledku hrozby väzobného stíhania.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na okolnosti opätovnej väzby A. Y., tak odvolací súd uvádza, že zo spisu vyplýva, že na základe návrhu prokurátora ÚŠP GP SR boli na A. Y. 27. augusta 2021 vydané v tej istej trestnej veci, v ktorej bol prepustený z väzby na slobodu príkazom prokurátora z 30. októbra 2020, sudcom pre prípravné konanie ŠTS pod sp. zn. 6Tp/17/2021 príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorých bol uznesením ŠTS z 10. septembra 2021, sp. zn. 4Tp/17/2021, vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 3 písm. a), písm. c), písm. e) Tr. por. so začiatkom jej výkonu 9. septembra 2021 s tým, že boli u neho zistené dôvody opätovnej väzby útekovej a preventívnej. Na základe jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu uznesením ŠTS z 13. decembra 2021, sp. zn. 6Tp/17/2021, bol prepustený z väzby na slobodu s tým, že väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka a peňažnou zárukou 100 tis. eur zloženou jeho manželkou s uložením primeraných povinností a obmedzení - zákazom vycestovať do zahraničia mimo štátov Európskej únie a do štátov Európskej únie najdlhšie na dobu desať dní, zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu, zákaz vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo obydľia na dobu dlhšiu ako desať dní okrem vzdialenia sa na súdne konania alebo konania pred štátnymi a správnymi orgánmi, pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi, zákaz styku s osobami, ktoré sú svedkami v jeho trestnej veci a povinnosť oznamovať každú zmenu miesta pobytu. V danom prípade teda došlo k nahradeniu väzby s poukazom, že súd výnimočne okolnosti prípadu vzhľadom na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní ohľadom odhaľovania rozsiahlej trestnej činnosti zločineckej skupiny a tiež v skutočnosti, že manželka je v pokročilom štádiu tehotenstva a umožnenie vycestovania do štátov Európskej únie na určitú dobu do 10 dní odôvodnil súd akceptáciou žiadosti obvineného ohľadom legálneho zabezpečovania finančných prostriedkov na živobytie v podnikaní v stavebníctve v Chorvátsku a Česku a s tým súvisiacou potrebou tam vycestovať. Podľa odvolacieho súdu ide o relevantné dôvody, ktoré uviedol súd ohľadom nahradenia väzby danej osoby a nejde o neprimeraný benefit, ako uvádzal obžalovaný a odvolací súd uvádza, že väzba je dočasný zaisťovací inštitút. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že súd u Y. v prípade jeho prepustenia nebadal prítomnosť útekového a preventívneho dôvodu väzby, tak odvolací súd poukazuje, že predpokladom nahradenia väzby je zistenie dôvodu väzby, t. j. dôvody väzby boli u neho prítomné a súd pristúpil k nahradeniu väzby. Tiež treba poukázať, že prokurátor žiadal navýšenie pôvodne ponúkanej peňažnej záruky 50 tis. eur na 100 tis. eur vzhľadom na závažnosť stíhaných skutkov.

Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti poukazoval, že hoci na A. Y. boli skôr vydané príkazy na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz Okresným súdom Bratislava III (5. augusta 2021 a 11. augusta 2021) v trestnom stíhaní vedenom na Úrade inšpekčnej služby, k jeho zadržaniu došlo vyšetrovatelkou NAKA, tak odvolací súd uvádza, že zo spisu vyplýva, že k zadržaniu došlo na území Slovenskej republiky na hraničnom prechode Medved'ov, takže aplikácia európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto ohľade irelevantná (v zákone č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov

je taká situácia upravená a dátum vydania je jeden z viacerých faktorov, ktoré sa zohľadňujú). Trestný poriadok v prípade príkazu na zatknutie takú situáciu výslovne nerieši, takže v prípade stretu viacerých príkazov na zatknutie vydaných na tú istú osobu je povinnosť uvedená v § 73 ods. 4 Tr. por. ohľadom dodania zatknutého do 24 hodín súdu, ktorý vydal príkaz na zatknutie, viazaná na každý vydaný príkaz na zatknutie (fakticky daná povinnosť vo vzťahu k ďalším príkazom na zatknutie odpadne, ak sudca rozhodne o vzatí zatknutého do väzby) a v tomto ohľade dátum vydania príkazu na zatknutie nie je určujúci.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na skutočnosť, že z vyjadrenia svedka JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní možno dôvodne predpokladať, že bol činný pre Slovenskú informačnú službu a že je treba zistiť, či plnil úlohy v prospech SIS v kontexte jeho svedeckej výpovede, tak odvolací súd uvádza, že výpoveď daného svedka bolo potrebné hodnotiť bez ohľadu na tú skutočnosť, či bol alebo nebol činný pre SIS, keďže svedok má povinnosť v každom prípade vypovedať pravdu a nič nezamlčať a JUDr. A. nevypovedal o žiadnych skutočnostiach týkajúcich sa činnosti SIS, inak by mal v tomto ohľade ako svedok povinnosť zachovávať mlčanlivosť.

Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že svedkovi JUDr. J. A. bolo vznesené obvinenie uznesením zo 17. septembra 2020, kedy mal prístup k obsahu vyšetrovacieho spisu a k výpovediam svedkov a v dôsledku vylúčenia trestnej veci obžalovaného na samostatné konanie vypovedal JUDr. A. v procesnom postavení svedka pri znalosti celého obsahu vyšetrovacieho spisu, tak odvolací súd uvádza, že práve výpoveď JUDr. A. bola jedným z podstatných dôkazov, ktoré viedli k vydaniu uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia obžalovanému pre stíhanú trestnú činnosť v prejednávanej veci, k čomu došlo uznesením z 22. októbra 2020, pričom k vylúčeniu veci obžalovaného na samostatné konanie došlo v podstate ihneď uznesením z 27. októbra 2020, takže v čase svojej výpovede svedok JUDr. A. síce mohol mať z obsahu vyšetrovacieho spisu vedomosť o výpovediach dovtedy vypočutých osôb, avšak v tom čase nemohol vedieť ako sa postupným ďalším vykonávaním dôkazov vyvinie celá dôkazná situácia.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že odsúdenie rozsudkom ŠTS zo 6. novembra 2020, sp. zn. BB-3T/10/2020, ktorým bol Ing. J. D. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy formou účastníctva ako objednávateľ nemá žiadny súvis s osobou obžalovaného ani so skutkami kladenými mu za vinu, tak odvolací súd uvádza, že také konštatovanie z napadnutého rozsudku nevyplýva a toto odsúdenie bolo uvedené len v konštatlačnej časti napadnutého rozsudku a nebola ním prvostupňovým súdom odôvodňovaná vina obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že súd selektoval vykonanie listinných dôkazov ich prečítaním a v tomto ohľade poukazoval, že bolo umožnené prokurátorovi prečítať zápisnicu o výsluchu poškodeného Mgr. O. L. z iného konania, zatiaľ čo obžalovanému odmietol vykonať ním navrhované listinné dôkazy a v tomto smere výslovne uviedol, že mu nebolo umožnené čítať zápisnicu o výsluchu obvineného A. A. z 1. februára 2017 vo veci, ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016, resp. pokiaľ súd umožnil prokurátorovi ako listinný dôkaz prečítať písomnú informáciu pre generálneho prokurátora SR z 25. júla 2020, z akého dôvodu súd neumožnil obžalovanému prečítať žiadosť Ing. D. podanú prostredníctvom obhajcu JUDr. Adriána Suchánka zo 16. júna 2017 o prepustenie z väzby, odôvodnenie sťažnosti Ing. D. voči uzneseniu ŠTS na č. l. 1031 - 1032 a ďalšie listinné dôkazy, tak odvolací súd uvádza, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12. augusta 2021 vyplýva, že predmetnú zápisnicu o výsluchu poškodeného O. L. žiadal prečítať nie prokurátor, ale obžalovaný cestou obhajcu a tiež uvedené konkretizované listinné dôkazy (žiadosť Ing. D. o prepustenie z väzby na slobodu zo 16. júna 2017, č. l. 1007-1011 a odôvodnenie sťažnosti Ing. D. z 10. júla 2017, č. l. 1031-1032) boli na hlavnom pojednávaní konanom 12. augusta 2021 oboznámené ako listinné dôkazy ako to vyplýva z č. l. 2217 a 2219-2221.

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že voči svedkom A. Y. a T. B. je vznesené obvinenie za zločin krivej výpovede a krivej prísahy a iné, tak uvedené trestné stíhanie sa netýka konania a skutkov, pre ktoré je stíhaný obžalovaný, pričom svedok T. B., ktorý v prejednávanej veci nebol ani ako svedok vypočutý v prípravnom konaní (jeho svedecká výpoveď ešte z 20. augusta 2020 bola vykonaná pred vydaním

uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia obžalovanému), na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného nepozná a ku skutkom, pre ktoré je stíhaný, sa nevie vyjadriť, takže je irelevantné obžalovaného poukazovanie na vzájomnú interakciu v súvislosti s výpoveďami T. B. a A. Y. Predmetným uznesením Úradu inšpekčnej služby z 20. júla 2021, ČVS: UIS-171/OISZ-2021, bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie okrem iných A. Y. v bode 4 pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 344 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorého podstatou skutku je to, že mal 19. augusta 2020 v trestnom konaní vedenom na NAKA pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 vo svedeckej výpovedi uviesť nepravdu o tom, že „Na toto stretnutie ma viezol T. B., a to z adresy mojej spoločnosti v Z., kde som nechal odstavené svoje auto ako aj mobilný telefón. Potom čo sme aj s T. B. prišli s vozidlom k reštaurácii J., ma T. čakal vonku v aute, keď som mu povedal, že toto stretnutie, na ktoré idem, bude trvať maximálne 5-10 minút, že odovzdám iba obálku a hneď idem von.“ s tým, že uvedené nepravdivé tvrdenie bolo vopred zosúladené po intervencii ďalšej osoby s výpoveďou T. B. v procesnom postavení svedka z 20. augusta 2020, resp. v bode 5 pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktorého podstatou skutku je to, že mal 10. alebo 11. decembra 2020 navádzať na krivú výpoveď osobu Y. K., ktorej bolo vznesené obvinenie vo veci vedenej na NAKA pod ČVS: PPZ-11/NKA-BA4-2019. Z uvedeného je zrejmé, že dané uznesenie sa netýka žiadnym spôsobom prejednávanej veci obžalovaného a uvedené vyplýva aj z výpovedí svedkov A. Y. a T. B. na hlavnom pojednávaní k tejto skutočnosti, ako aj z obsahu odôvodnenia daného uznesenia (malo ísť o výpoveď týkajúcu sa odovzdania peňazí ohľadom zabezpečenia bezproblémového toku finančných prostriedkov ohľadom zločineckej skupiny, resp. v druhom prípade sa mal skutok týkať iných osôb ohľadom spoločnosti O.).

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ obžalovaný poukazoval, že bývalý prezident Policajného zboru svojim pokynom 20. júla 2021 prerušil trestno-procesné úkony zadržovania v danej veci obvineného A. Y., čím mu umožnil uniknúť a vyhnúť sa obmedzeniu osobnej slobody, tak išlo o úkony trestného konania vzťahujúce sa práve na danú inú trestnú vec, ktorá je vedená na Úrade inšpekčnej služby pod ČVS: UIS-171/OISZ-2021 ohľadom trestného stíhania A. Y. a nie je zrejmá súvislosť uvádzaného konania s prejednávanou trestnou vecou obžalovaného.

Uvedené sa rovnako vzťahuje na tie odvolacie námietky, ktorými obžalovaný poukazoval na trestné stíhanie vyšetrovateľov PZ Úradom inšpekčnej služby, keďže sa netýka stíhanej trestnej činnosti obžalovaného v prejednávanej veci a v ich prípade navyše vo vzťahu k niektorým skutkom došlo uznesením generálneho prokurátora SR zo 4. februára 2022, č. k. IV/3 Gpt 117/21/1000-27, k zrušeniu uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. a podľa verejne dostupných medializovaných informácií pri rozhodovaní o väzbe sťažnostný súd, ktorý prepustil daných obvinených z väzby na slobodu, vyjadril nedôvodnosť ich samotného trestného stíhania. Pokiaľ teda obžalovaný uvádza, že je závažné podozrenie o manipulácii s výpoveďami svedkov, ktorí vypovedajú proti obžalovanému orgánmi činnými v trestnom konaní, tak uvedené je iba jeho obranným tvrdením, ktoré nemá reálny podklad ani v iných obžalovaným uvádzaných trestných stíhaniach a obžalovaný sa iba snažil využiť tú situáciu, že vo vzťahu k niektorým osobám vrátane vyšetrovateľovi PZ konajúcemu v jeho trestnej veci je vedené trestné stíhanie pre konanie týkajúce sa ich služobnej činnosti ohľadom iného trestného konania, teda pre skutky, ktoré sa obžalovaného netýkajú a obžalovaný navodzuje taký dojem, že jeho trestné stíhanie je zmanipulované, hoci to nemá reálny základ. V tomto smere odvolací súd uvádza, že „najbližší vzťah“ k prejednávanej veci by mohlo mať začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia v bode 2 uznesenia Úradu inšpekčnej služby z 13. septembra 2021, ČVS: UIS-352-OISZ-2021, ktorým bolo vyšetrovateľovi Mgr. Z. A. vznesené obvinenie pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 3, písm. c) Tr. zák., ktorého podstatou skutku bolo, že mal 20. augusta 2020 v trestnom konaní vedenom na NAKA pod ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 znenie výpovede svedka napísať sčasti podľa seba a nie tak, ako vypovedal svedok T. B. a aj na základe tohto dôkazu súd rozhodol o vzatí do väzby obvinených J. A. a L. I., čím mal poškodiť ich práva - v tomto ohľade odhliadnuc, že dané uznesenie bolo v sťažnostnom konaní zrušené s uložením vo veci znovu konať a rozhodnúť, svedok T. B. sa v predmetnej výpovedi nevyjadroval k stíhanej trestnej činnosti obžalovaného a táto výpoveď by ani nemohla byť zahrnutá do dokazovania v prejednávanej veci, keďže bola vykonaná ešte pred vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a

vznesenia obvinenia z 22. októbra 2020 týkajúceho sa obžalovaného. Aj z týchto uvedených skutočností je zrejmé, že obžalovaným uvádzané iné trestné stíhanie, ktoré sa majú týkať podozrenia z manipulovania dôkazov v trestných konaniach, sa prejednávanej trestnej veci netýkajú.

Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na iné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (uznesenie z 3. augusta 2020, sp. zn. 4 Tost 33/2021), v ktorom pri rozhodovaní o väzbe v inej trestnej veci tento uviedol, že je nevyhnutné, aby orgány činné v trestnom konaní zabezpečili do spisu relevantné rozhodnutia a dôkazy zhromaždené v inej trestnej veci a na podklade skutočností z nich plynúcich bude možné posúdiť, či a do akej miery majú vplyv na dôvodnosť trestného stíhania a na splnenie podmienok ďalšieho väzobného stíhania daného obvineného, tak odvolací súd uvádza, že zo samotných uznesení o vznesení obvinenia z iných trestných vecí, ktoré mal súd k dispozícii, vyplýva, že tieto sa prejednávanej veci obžalovaného netýkajú, a preto na ich vykonanie ako dôkaz nie je relevantný dôvod a to, že svedkovi A. Y., resp. konajúcemu vyšetrovateľovi v tejto veci bolo vznesené obvinenie pre určité konanie, neznamená (odhliadnuc od skutočnosti, že došlo k vzneseniu obvinenia, ktoré nemôže mať účinky, že k danému konaniu aj došlo), že takto mali konať aj v prejednávanej veci vo vzťahu k obžalovanému.

Obdobne pokiaľ obžalovaný poukazoval, že v mesiaci apríl 2022 orgány činné v trestnom konaní vzniesli obvinenie JUDr. J. A. pre pokračovacie zločiny krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zák. a krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 Tr. zák. ohľadom toho, že vypovedal nepravdivo v inom trestnom konaní (v prípade stíhania bývalého riaditeľa S. K. Z. pre korupciu), tak uvedené sa netýka osoby obžalovaného a skutkov v prejednávanej veci, pričom opätovne treba poukázať, že z verejne dostupných medializovaných informácií vyplýva, že pri rozhodovaní o väzbe JUDr. A. dokonca prvostupňový súd a sťažnostný súd spochybnili dôvodnosť vedenia samotného trestného stíhania.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na majetkové pomery svedka A. Y. s tým, že sa mal na hlavnom pojednávaní vyjadriť, že je nemajetný, tak odvolací súd uvádza, že svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že má byť na hypotéku a v Chorvátsku je spoločne s manželkou vlastníkom pozemku a na ňom postaveného domu, ktorý sa bude kolaudovať a bude pripravený na predaj a v tomto ohľade nie je určujúce, či to svedok uviedol naraz, alebo na základe doplňujúcej otázky. Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že napriek vydaniu uznesenia o zaistení majetku mal svedok A. Y. svoj majetok prevádzať s poukazom na výpisy z Obchodného registra spoločností S. S., s.r.o., (predtým D. S., s.r.o.) a A. s.r.o., tak odvolací súd uvádza, že k prevodu spoločnosti S. S., s.r.o., na inú osobu došlo s účinkom od 24. februára 2021, teda pred viac ako rokom a v prípade spoločnosti A. s.r.o., síce s účinkom od 22. februára 2022, hoci uznesenie prokurátora ÚŠP o zaistení majetku A. Y. bolo vydané 26. januára 2022, avšak z vyjadrenia ÚŠP z 21. apríla 2022 (č.l. 4479-4480) vyplýva, že dané uznesenie o zaistení majetku nebolo v tom čase A. Y. doručené z dôvodu postupu podľa zákona č. 650/2005 Z. z. o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok a zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že A. Y. má majetkovú účasť aj v spoločnostiach Y. a.s. a Y. s.r.o., tak jeho obchodný podiel v Y. s.r.o., je uvedený v predmetnom uznesení o zaistení majetku, pričom v prípade Y. a.s., ide o akciovú spoločnosť (A. Y. je predsedom predstavenstva), t. j. o spoločnosť, ktorej základné imanie je podľa zákona rozvrhnuté na akcie a v prípade spoločnosti Y. s.r.o. je jediným spoločníkom spoločnosť Y. a.s. (A. Y. je konateľom).

V tomto ohľade odvolací súd poukazuje, že k zaisteniu majetku došlo aj v prípade JUDr. J. A. a Mgr. L. I. uzneseniami z 28. januára 2021, ktoré boli oboznámené na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že v prípade JUDr. A. má v konkrétnom prípade prebiehať vkladové konanie na katastri nehnuteľností ohľadom zaistenej nehnuteľnosti, tak skutočnosť, že má na katastri nehnuteľností prebiehať určité konanie, neznamená, že k prevodu nehnuteľnosti aj dôjde, keďže na zápis vlastníckeho práva alebo iného vecného práva k zaistenej nehnuteľnosti sa podľa zákona vyžaduje súhlas súdu, resp. v prípravnom konaní prokurátora.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpoveď Mgr. O. G. z iného trestného konania, ktorý mal podľa obžalovaného vypovedať o manipuláciách dôkazov v trestných konaniach v súvislosti so skutkom v bode 4, tak odvolací súd uvádza, že z uvádzanej výpovede tohto svedka nevyplývajú skutočnosti o manipulácii s dôkazmi v prejednávanej trestnej veci vedenej proti obžalovanému a svedok sa vyjadril iba v tom zmysle, že vymyslená mala byť informácia o pripravovanej vražde O. L. a na základe daného trestného stíhania došlo potom k trestnému stíhaniu osôb za úniky z neho, teda z uvedeného vyplýva, že svedok neuvádzal žiadne skutočnosti, ktoré by sa týkali dokazovania v trestnej veci obžalovaného a uvádzal iba to, že samotné trestné stíhanie vo veci prípravy vraždy vyšetrovateľa O. L. malo byť uskutočnené na základe vymysleného tvrdenia, čo však nemá žiadnu spojitosť s tým, že obžalovaný mal v tom čase z riadne konaného trestného konania vynášať inej osobe fotokópie časti vyšetrovacieho spisu.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že svedok A. Y. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že zločinecká skupina J. už neexistuje v dôsledku toho, že bola od roku 2019 políciou rozložená, tak treba uviesť, že uvedené je iba časový aspekt ako chápal svedok existenciu zločineckej skupiny zo svojho pohľadu, pričom na druhej strane vo výpovedi tento svedok uvádzal policajnú akciu aj z 28. októbra 2019, pred realizovaním ktorej podľa svedka mali členovia skupiny vedieť, že na skupinu sú nahodené odposluchy, čo bol dôvod, pre ktorý často menili čísla a z toho vyplýva, že skupina v tom čase mala reálne existovať.

Pokiaľ obžalovaný namieta zmatečnosť výpovede svedkyne JUDr. I. M., tak odvolací súd uvádza, že takú skutočnosť nezistil. To, že sa svedkyňa o určitých skutočnostiach nevyjadrila v súlade s inými svedkami ohľadom toho, s kým konkrétne mala vec obvineného Ing. D. pred účasťou na výsluchu konzultovať, je vzhľadom na časový odstup od udalosti pochopiteľné a nemusela si to presne pamätať, keďže k tomu došlo ešte v roku 2017. Je pritom irelevantným a bez právneho dôsledku, ak obžalovaný poukazuje na určité vyjadrenie svedkyne z výpovede v prípravnom konaní bez toho, aby v procese dokazovania na hlavnom pojednávaní na také vyjadrenia upozornil zákonným spôsobom, teda predložením danej časti zápisnice o výsluchu z prípravného konania svedkyňi na vysvetlenie rozporov, kedy sa svedkovi umožňuje zaujať k namietanému rozporu stanovisko a prípadný rozpor vysvetliť a v tomto ohľade odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 2 Tr. por., z ktorých vyplýva, že súd môže vo svojom rozhodnutí prihliadať len na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní (zásada bezprostrednosti súdneho konania).

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že svedkyňa JUDr. I. M. poukazovala na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017, s tým, že bolo doručené na Úrad špeciálnej prokuratúry až 25. júla 2017, teda až po prepustení Ing. D. z väzby, tak odvolací súd v doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí oboznámením príslušnej časti pripojeného spisu ŠTS, sp. zn. 2Tp/2/2017 zistil, že opatrenie ŠTS o určení výšky peňažnej záruky v sume 100 tis. eur zo 17. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktoré mala zložiť manželka obvineného Ing. D., v ktorom sa uvádza ako dôvod jeho vydania práve zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2017, bolo doručované zo strany ŠTS e-mailom už 18. júla 2017 aj Úradu špeciálnej prokuratúry, konkrétne JUDr. J. G.. Uvedené je aj v súlade s úradným záznamom spísaným JUDr. I. M. 20. júla 2017, č. k. VII/2 Gv 161/16/1000-337, kde v prvom odseku uvádza, že JUDr. G. 19. júla 2017 oznámil, že výsluch obvineného D. vo veci rozhodovania o peňažnej záruke stanovil JUDr. Hrubala na 21. júla 2017 o 13.00 hod., pretože Najvyšší súd SR vytkol ŠTS, že nerozhodol o peňažnej záruke a vec vrátil na nové konanie. Uvedené pritom vyplýva z toho, že JUDr. G. zastupoval neprítomného dozorového prokurátora Mgr. A. ako jeho „dvojička“ (ich vzájomné zastupovanie vyplýva z ich výpovedí) a uvedené je zrejmé aj z toho, že JUDr. G. v zastúpení Mgr. S. k žiadosti o prepustenie z väzby Ing. D. zaslal doplnenie stanoviska a spisu k žiadosti obvineného (č. l. 1014-1015). Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpoveď JUDr. G. na hlavnom pojednávaní, že o trestnej veci obvineného Ing. D. nič nevedel a že sa o nej s JUDr. M. nerozprával, tak odvolací súd uvádza, že svedok JUDr. G. potom, ako mu bol úradný záznam spísaný JUDr. M. 20. júla 2017 (č. l. 1041) prečítaný, tak uviedol, že si na tie skutočnosti absolútne nepamätá s tým, že ak ich takto JUDr. M. zaznamenala, je možné, že sa tak odohrali. To, že tento svedok si z uvedeného vzhľadom na odstup času skutočne nič nepamätal, vyplýva aj z toho, že vo výpovedi ani neuvádzal skutočnosť, že mu zo strany

ŠTS bolo doručené e-mailom opatrenie o určení peňažnej záruky 100 tis. eur v danej veci.

Pokiaľ obžalovaný spochybňuje autenticitu úradného záznamu spísaného prokurátorkou JUDr. I. M. 20. júla 2017, tak odvolací súd sa s tým nestotožnil a skutočnosti v ňom uvedené sú relevantné a sú opreté o ďalšie vykonané dôkazy - výpovede JUDr. I. M. (táto výslovne pri výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že úradný záznam síce nevystihuje celý jej rozhovor s obžalovaným, ale obsahuje podstatné skutočnosti, ktoré spočívajú v tom, že nemala podať sťažnosť vo veci obvineného D. z dvoch dôvodov, a to že obžalovaný ju informoval, že vec dobre pozná a že ak bude prijatá peňažná záruka, sťažnosť nemá podať), JUDr. O. E. (tento uvádzal jednak to, že obžalovaný sa zaujímal, kto z prokurátorov bol určený na účasť na výsluchu Ing. D. s tým, že keď mu uviedol, že JUDr. M., tak sa pýtal, či je v práci a následne to oznámil JUDr. M., jednak to, že po prepustení Ing. D. z väzby táto uvádzala, že mala na to obžalovaného súhlas alebo taký pokyn a že o tomto vyhotovila písomný záznam), Mgr. A. (keď po prepustení Ing. D. volal JUDr. M., bola plačlivá a bála sa disciplinárky a vysvetľoval jej, že sa nemá čoho báť, ak postupovala v zmysle súhlasu špeciálneho prokurátora) a JUDr. K. K. (uviedol, že ohľadom účasti na danom výsluchu bol za JUDr. M. a pýtal sa jej na to), ako aj opatrenie ŠTS o určení peňažnej záruky zo 17. júla 2017 a e-mailu o jeho doručovaní JUDr. J. G. 18. júla 2017. Pritom uvádzanie v úradnom zázname o veci konzultovanej s JUDr. G. ako zastupujúcim dozorového prokurátora a s JUDr. K. ako službukonajúcim prokurátorom sa mohla týkať účasti JUDr. M. na výsluchu obvineného, nie konzultovania vecného obsahu spisového materiálu a práve takému záveru prisvedčujú aj svedecké výpovede JUDr. G. a JUDr. K. o tom, že o veci ako takej v podstate nič nevedeli a spis nepoznali a vyjadrenie JUDr. K. o tom, že sa spýtoval JUDr. M. ako službukonajúci prokurátor, či by sa daného výsluchu Ing. D. mohla zúčastniť.

Pokiaľ v tomto ohľade obžalovaný uviedol, že žiadal, aby prvostupňový súd obstaral obal dozorového spisu prokurátora v danej trestnej veci Ing. D., ktorý by mal obsahovať poradovník a obsah dozorového spisu zachytávajúci poradie listín a dátum ich založenia do spisu a že by sa tým ozrejmla aj relevancia daného úradného záznamu, čo prvostupňový súd odmietol a v rozsudku to nezdôvodnil, tak odvolací súd uvádza, že treba prisvedčiť tvrdeniu obžalovaného, že prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku osobitne nezmienal o dôvode odmietnutia obstarania tohto dôkazu. Avšak z vykonaných dôkazov nevyplývajú žiadne také skutočnosti, že by JUDr. M. nespísala daný úradný záznam s predmetným obsahom a dátumom vyhotovenia a v tomto ohľade bolo nadbytočné obstarávať obal dozorového spisu, ktorý vzhľadom na tie skutočnosti, ktoré sú jeho obsahom, nemohol relevantným spôsobom spochybníť samotný obsah úradného záznamu a to, že bol vyhotovený.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že na výsluchu obvineného Ing. D. 21. júla 2017 samotná JUDr. I. M. v konečnom návrhu ponechala na zvážení súdu, ako rozhodne o peňažnej záruke s tým, že to formulovala podľa vlastného uváženia, tak odvolací súd uvádza, že tento konečný návrh prednesený JUDr. M. mal priamy súvis s tým, ako bola usmernená predtým obžalovaným, aký postoj má zaujať k tomu, ak súd rozhodne o prijatí peňažnej záruky a aj tento konečný návrh práve poukazuje na to, že už v tom čase bola JUDr. M. na základe telefonického rozhovoru s obžalovaným z predošlého dňa „pripravená“ akceptovať také rozhodnutie súdu, že po prijatí peňažnej záruky bude Ing. D. z väzby prepustený a rovnako to poukazuje na nepravdivosť výpovede obžalovaného z prípravného konania z 23. októbra 2020 (prečítané na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu za účelom odstránenia rozporov), že mu JUDr. M. mala telefonovať z pojednávania z Banskej Bystrice ohľadom toho, či má podať opravný prostriedok na výsluchu Ing. D..

Pokiaľ obžalovaný namietal vyjadrenie v napadnutom rozsudku, že nebolo preukázané, že by sa niekedy predtým angažoval obdobným spôsobom ohľadom iniciatívneho a vopred dávaného usmernenia pre dozorového prokurátora v otázke vzdania sa opravného prostriedku s tým, že nebolo uvedené, z akého dôkazu prvostupňový súd dospel k takému záveru, odvolací súd poukazuje, že na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu na priamu otázku, ako často sa stávalo, že sa na neho obrátil prokurátor z pohľadu konzultácie, či má podať alebo nemá podať opravný prostriedok, obžalovaný odpovedal, že sa to stávalo, ale následne už uviedol ako príklad úplne rozdielnu situáciu, že za ním prišiel prokurátor, ktorý podal opravný prostriedok, a to ohľadom toho, či môže byť už podaný opravný prostriedok vzatý späť.

V tomto ohľade treba poukázať na výpoveď svedka Mgr. A., z ktorého výpovede vyplýva, že situáciu ohľadom získania súhlasu vopred na nepodanie opravného prostriedku pri rozhodnutí o väzbe charakterizoval ako špecifickú, neštandardnú situáciu s tým, že sám ako prokurátor nič také od roku 2004 neurobil. Ďalej treba poukázať na výpoveď svedka JUDr. O. L., ktorý uviedol, že v tejto súvislosti bolo následne prijaté opatrenia adresované ÚŠP, aby v takýchto či obdobných prípadoch prokurátori využívali právo a podávali opravný prostriedok.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpovede svedkov Ing. J. D., K. X. a O. I. ako vyvracajúce tvrdenia svedka A. Y., tak odvolací súd uvádza, že v prípade svedka Ing. J. D. je úplne prirodzené, že poprel a dištancoval sa od akýchkoľvek aktivít vo vzťahu k svojmu prepusteniu z väzby, ktoré by ho mohli akýmkoľvek spôsobom spájať s tým, že v tejto súvislosti malo dôjsť ku korupčnému konaniu. Odvolací súd ďalej poukazuje, že svedok Ing. D. sa na hlavnom pojednávaní odmietol bližšie vyjadriť ku skutočnostiam ohľadom toho, k čomu došlo po jeho prepustení z väzby na slobodu 21. júla 2017 ohľadom jeho stretnutí s A. Y. s tým, že sa k tomu vyjadrí v inom trestnom konaní, kde bude prejednávaná kauza J., avšak predmetom uvedeného iného trestného konania nie je stíhaná trestná činnosť obžalovaného JUDr. D.. Svedok sa pritom sám od seba na hlavnom pojednávaní vyjadroval k takým skutočnostiam, ako bola účasť inej prokurátorky ako dozorového prokurátora pri jeho výsluchu, keď bol prepustený z väzby, k možnosti svedka A. Y. vybaviť jeho prepustenie z väzby z Chorvátska, vzťah svedkov A. Y. a T. B., pričom mal uvádzať aj takú skutočnosť (úmrtie manželky T. B.), ktorej existenciu tento svedok poprel. V tomto ohľade treba uviesť, že počas daného skutku bol svedok Ing. D. vo výkone väzby, z čoho vyplýva, že nemohol mať relevantné poznatky ku skutku ako takému, pričom ku skutočnostiam, ktoré mali nastať po jeho prepustení z väzby v súvislosti so svedkom Y., sa odmietol vyjadriť. Pokiaľ tento svedok na hlavnom pojednávaní poprel stretnutie s A. Y. v Bratislave dva dni po svojom prepustení z väzby s tým, že sa mal vtedy nachádzať na poľovačke, tak ide o jeho tvrdenie, ktoré je irelevantné vo vzťahu k danému skutku, pričom Ing. D. priznal, že po jeho prepustení z väzby sa s A. Y. opakovane stretol a hoci sa podľa jeho vyjadrenia s ním z dôvodu účasti na poľovačke nestretol v nedeľu, zároveň uviedol, že sa s ním mohol stretnúť najskôr nasledujúci deň v pondelok alebo aj v utorok a odvolací súd poukazuje, že svedok Mgr. L. I. uvádzal vo výpovedi, že po prepustení Ing. D. bol svedkom toho, že tento mal telefonovať A. Y. a cez videohovor mu ďakovať za pomoc.

Obdobne v prípade svedka K. X., ktorý vo výpovedi uvádzal, že cez neho sa nič nevybavovalo vo vzťahu k prepusteniu Ing. D. z väzby na slobodu cez osobu obžalovaného, je úplne prirodzené, že poprel takúto aktivitu a prípadné svoje konanie, ktoré by malo mať korupčný charakter. Treba uviesť, že svedok A. Y. v tejto súvislosti vypovedal, že Ing. D. mu označil K. X. ako kontakt na obžalovaného v prípade, že by bolo treba niečo vybaviť, pričom z vyjadrení týchto dvoch svedkov a aj samotného obžalovaného je potvrdený fakt, že sa poznajú obžalovaný a svedok K. X. a tiež K. X. a Ing. J. D.. V tejto súvislosti treba poukázať na vyjadrenie svedka K. X. na hlavnom pojednávaní, podľa ktorého označil svoj vzťah s Ing. D. za kamarátsky, na druhej strane rozporne vzápätí uviedol, že toto kamarátstvo zodpovedalo len vzájomnému pozdraveniu a otázke, ako sa majú. Podľa odvolacieho súdu označiť za kamarátsky vzťah to, že sa niekto s niekým zdraví a formálne zo slušnosti sa má opýtať, ako sa má, je skôr prejavom zdvorilostnej konverzácie, nie kamarátskym vzťahom a uvedené poukazuje na to, že tento svedok sa snažil zakryť skutočnú kvalitu jeho známosti s Ing. D.. V tomto ohľade treba uviesť, že samotný Ing. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že K. X. pozná a stretávali sa párkrát do roka, najčastejšie na hokeji, pričom tiež uviedol, že to, že sa pozná obžalovaný s K. X. usúdil z vyjadrenia K. X., keď mu raz povedal, že na hokeji bol aj obžalovaný. V tomto ohľade odvolací súd uvádza, že jednak nie je žiadny rozumný dôvod na to, aby K. X. uvádzal Ing. D. informáciu o účasti obžalovaného na hokeji, pokiaľ by sa obžalovaný s Ing. D. vzájomne nepoznali (a ešte navyše s vyššie uvedenou charakteristikou svojho kamarátskeho vzťahu k Ing. D. zo strany K. X.), jednak poukazuje na výpoveď K. X. na hlavnom pojednávaní, kde uvádzal, že nevie, či sa obžalovaný a Ing. D. poznali.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka O. I., tak hoci uviedol, že je nezmysel, aby mal svedok Y. peniaze (ktoré boli použité na úplatok obžalovanému) od neho, tak vo výpovedi tiež uviedol, že asi pred piatimi rokmi sa dostal do kontaktu s A. Y., ktorý nejako zastupoval D. a títo získali pohľadávku z banky vo vzťahu k

spoločnosti, v ktorej bol vtedy spoločníkom. To bol jeho jediný kontakt so Y.. Svedok bol spoločníkom v obchodnej spoločnosti T. T., ktorá sa dostala do sporu s Q., v prospech ktorej bola zapísaná ťarcha vzťahujúca sa na pozemok nachádzajúci sa v časti S. Bratislava na B. T., pričom túto pohľadávku banka predala bezpečnostnej agentúre, ktorá patrila D., ktorého v tejto veci zastupoval Y.. Svedok I. dôvodil vo výpovedi na hlavnom pojednávaní 12. augusta 2021, že sa so Y. videl dvakrát pred 4 až 6 týždňami v kaviarni a že to Y. prišlo vhod a použil ho v rámci svojej výpovede. Odvolací súd k tomu uvádza, že pôvod peňazí použitých na úplatok z pozemku na B. ceste uvádzal svedok Y. už vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ešte v roku 2020, ktorá bola teda vykonaná niekoľko mesiacov pred tým ako sa mal podľa svedka I. tento vidieť so svedkom Y. a čo malo byť dôvod na uvedenie jeho osoby vo výpovedi.

Odvolací súd poukazuje, že svedok A. Y. uviedol, že peniaze na úplatok ohľadom prepustenia Ing. D. z väzby mal z predaja pozemku na B. ulici vo februári alebo marci roku 2017 za 1,5 mil. eur. Z listinných dôkazov ohľadom predaja nehnuteľnosti na B. ceste v Bratislave (č. l. 726-780) vyplýva, že skutočne svedok A. Y. mohol disponovať finančnými prostriedkami v danom objeme (išlo o predaj nehnuteľností v Bratislave - S. na základe kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností z 23. marca 2017 za kúpnu cenu 1,56 mil. eur). Napokon aj Ing. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní označil A. Y. za svojho kamaráta a spolupracovníka do času, ako sa rozhodol podľa svedka na neho krivo vypovedať, s tým, že mohol voľne disponovať s peniazmi, ktoré mu patrili, a stalo sa, že tak robil aj bez jeho súhlasu a uviedol tiež, že sa to dialo v období developérskeho projektu v S. v Bratislave.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov A. Y., Mgr. L. I. a JUDr. J. A. týkajúcich sa miesta, času a spôsobu vybavovania záležitosti ohľadom prepustenia Ing. D. z väzby, tak odvolací súd uvádza, že títo svedkovia neuvádzajú presne rovnaké skutočnosti ohľadom toho kedy, kde a akým spôsobom malo dôjsť k vybavovaniu nepodaniu sťažnosti voči rozhodnutiu o prepustení Ing. D. z väzby, keď z výpovedí svedkov A. a I. vyplýva, že sa to stalo v priebehu niekoľkých dní, zatiaľ čo svedok Y. uvádzal krátky časový úsek tak, že k tomu došlo v priebehu jedného dňa. Z výpovede svedka Y. vyplýva, že to mal dohodnúť I. s A. písaním cez telefón, zatiaľ čo svedok A. uvádzal, že prvý kontakt v tomto bol s I. cez SMS správu s následným ich osobným stretnutím. Svedok Y. uvádzal, že prvý podnet k tomu vzišiel v Chorvátsku počas jeho rozhovoru s I., I. uviedol, že to mohlo byť v Bratislave alebo v Chorvátsku, pričom v kontradiktórnej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, uviedol, že A. Y. bol určite na oslave 40-tych narodenín A. A. v Chorvátsku.

Treba však uviesť, že z výpovedí týchto svedkov vyplýva, že sa malo jednáť o vybavenie nepodania sťažnosti zo strany prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení z väzby Ing. D., na základe ktorého bol tento z väzby prepustený pri jej nahradení. Je zrejmé, že vzhľadom na odstup času od uvedenej udalosti, ktorá sa stala v júli 2017, si svedkovia nemuseli pamätať danú udalosť presne (svedkovia Y., JUDr. A. a Mgr. I. na tú skutočnosť vo výpovediach aj poukazovali), a to aj s ohľadom, že títo svedkovia neprišli do spoločného vzájomného kontaktu ohľadom celého skutkového deja a tiež v tomto ohľade správne poukázal prvostupňový súd na tú skutočnosť, že vybavovanie takýchto vecí, keď potrebovali využiť svoje kontakty na ovplyvňovanie vecí, bolo pre svedkov bežným spôsobom ich fungovania, z čoho vyplýva, že nie je neobvyklé, pokiaľ si presne nepamätali skutočnosti ohľadom svojho konania, resp. že tieto skutočnosti neuvádzali navzájom v úplnej zhode.

To, že svedkovia vypovedali o danej udalosti tak, ako si ju pamätali a nevymýšľali si a výpovede na hlavnom pojednávaní ani predtým v prípravnom konaní vzájomne nezosúladžovali a nekoordinovali, vyplýva v prípade svedkov A. Y. a JUDr. J. A. z toho, že vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uvádzali v zásade tie skutočnosti ohľadom podstatných okolností ako v prípravnom konaní. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje, že zo spisu nevyplýva, že by procesné strany navrhovali na hlavnom pojednávaní v prípade výpovede JUDr. A. odstraňovanie rozporov s výpoveďou vykonanou svedkom v prípravnom konaní v tejto trestnej veci (výpoveď z 2. novembra 2020) a v prípade svedka A. Y. boli odstraňované tri rozpory nie závažného charakteru týkajúce sa času zoznámia s K. X. (svedok Y. na hlavnom pojednávaní k rozporu uviedol, že sa pomýlil pri konfrontácii s X. vykonanej 19. marca 2021, keď uviedol, že sa zoznámili vo februári 2017 a uviedol, že k zoznámieniu došlo ešte v roku 2016, keď boli na skupinu J. nahodené ITP), ohľadom vyjadrenia svedka v prípravnom konaní pri výpovedi 30.

októbra 2020, že obžalovaný mal mať s D. dohodu o vzájomnej pomoci (svedok Y. na hlavnom pojednávaní k rozporu uviedol, že nemal vedomosť, že by D. mal niečo vybavovať pre obžalovaného a zle použil v prípravnom konaní slovo „vzájomná“) a tretím odstraňovaným rozporom, ktorý rozporom ani nebol, mal byť ohľadom toho, kedy mal svedok Y. riešiť s L. I. prepustenie z väzby Ing. D. s tým, že sa mal svedok na hlavnom pojednávaní na rozdiel od výpovede v prípravnom konaní 30. októbra 2020, kedy uviedol, že to bolo v júli 2017, podľa obhajcu vyjadriť, že to nevie uviesť, pričom svedok Y. už v spontánnej časti svojej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo v druhej polovici júla 2017, keď pricestoval na oslavu narodenín A. A. do Chorvátska.

V tomto ohľade odvolací súd poukazuje ešte na jednu významnú skutočnosť, a to že z vyjadrenia JUDr. A. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že hoci mohol z mediálneho záujmu ohľadom priebehu tejto trestnej veci na prvostupňovom súde a z toho vyplývajúceho priebežného zverejňovania priebehu dokazovania poznať výpoveď A. Y., ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní deň pred ním, tak svoju výpoveď nezosúladoval s touto výpoveďou tak, aby tieto boli vo vzájomnej úplnej zhode, ale jeho výpoveď zostala obsahovo zhodná práve s tým, čo vypovedal v prípravnom konaní, čo tiež poukazuje na relevantnosť a vierohodnosť tohto svedka a jeho výpovede v prejednávanej veci.

Pokiaľ teda prvostupňový súd v napadnutom rozsudku hodnotil výpovede týchto troch svedkov takým spôsobom, že uvedené rozdielnosti v ich výpovediach sú zvýraznením autenticity týchto výpovedí, tak tým chcel vyjadriť, že by bolo práve zvláštne, keby výpovede troch svedkov, ktorí neboli pri celom skutkovom dejí, po takom dlhom časovom odstupe od skutku by boli úplne súladné bez akejkoľvek odlišnosti. Pritom tieto výpovede je treba hodnotiť nie izolovane, ale v súvislosti s ďalšími vykonanými dôkazmi, čo v prípade skutku v bode 2 obžaloby je viazané práve na skutočnosti, ktoré boli zistené z dôkazných prostriedkov vykonaných na hlavnom pojednávaní ohľadom konania obžalovaného vo vzťahu k nepodaniu sťažnosti prokurátorkou JUDr. I. M., resp. k jeho nezvyčajnému postupu a záujmu ohľadom rozhodovania o žiadosti obvineného Ing. D. o prepustenie z väzby na slobodu.

Pokiaľ obžalovaný namieta ako nezodpovedajúce skutočnosti a prehliadajúce dôkazy ním predložené vyjadrenie z napadnutého rozsudku, že prvostupňový súd nezistil možnosť vzájomného koordinovania výpovede svedkov JUDr. J. A., A. Y. a Mgr. L. I. ani motív cielene škodiť obžalovanému, resp. že sa nemali ako a kedy dohodnúť ako budú vypovedať ohľadom zásahu obžalovaného vo veci obvineného D. a nemali ani žiadny konkrétny dôvod, aby opisovali práve túto jedinou udalosť z celej viac ako 16 ročnej praxe obžalovaného ako špeciálneho prokurátora, keď by to nebola pravda a keď by sa udalosť nestala, tak odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenie je vecne správne a zodpovedá vykonanému dokazovaniu v prejednávanej veci z dôvodov už vyššie uvedených a uznanie viny v prípade skutku v bode II. 1. tohto rozsudku odvolacieho súdu nie je viazané iba na výpovede týchto troch svedkov, ale na celý rad ďalších dôkazov.

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že JUDr. A. je jedinou osobou, ktorá tvrdí, že mal zobrať úplatok a pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uvádza, že ho usvedčujú aj prokurátori ÚŠP, tak títo ako svedkovia uvádzali, že o korupcii nič nevedia, resp. že vyjadrenia JUDr. A. o odovzdávaní peňazí sú v každej výpovedi iné v tom smere, že v akej obálke boli odvdzané a v akej nominálnej hodnote mali byť, tak odvolací súd uvádza, že predmetný úplatok odovzdal obžalovanému práve JUDr. A., tak je prirodzené, že práve on uvádza túto skutočnosť a zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že by pri tom mal byť nejaký prokurátor, resp. že by o tom mal vedieť, z čoho plynie, že vypočítaní prokurátori ani nemohli uvádzať skutočnosti ohľadom toho, že obžalovaný mal zobrať úplatok. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný nežiadal odstraňovať rozpory s výpoveďou svedka JUDr. A. vykonanou v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, takže poukazovanie na rozpory je v tomto ohľade irelevantným. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní k odovzdávaným peniazom uviedol, že to boli 50 eurové alebo 500 eurové bankovky, už to nevie presne určiť, ktoré boli zrejme pôvodne zagumičkované, keď ich preberal od I., ale nevie, či ich tak aj nechal, keď ich odovzdával obžalovanému (v prípravnom konaní vo výpovedi 2. novembra 2020 uviedol, že išlo o bankovky v nominálnej hodnote 500 eur, ktoré boli zagumičkované).

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na to, že prvostupňový súd nekriticky konštatoval vierohodnosť svedka A. Y. na základe toho, že mal v mobilnom telefóne uložené telefónne číslo na svedka K. X. s jeho podobizňou, pričom svedok Y. sa k nej vyjadril, že si ju stiahol z jeho profilu deň alebo dva pred konfrontáciou s ním a súd nevzal na zreteľ vyjadrenie K. X., že jeho telefónne číslo je zverejnené na internetovej stránke hokejového klubu B., tak odvolací súd uvádza, že svedok Y. vo výpovedi uviedol, že si stiahol fotografiu z profilu K. X. pred konfrontáciou vykonanou v tejto veci a uvedené sa netýka samotného telefónneho čísla, ktoré tam mal aj predtým. To, že podľa vyjadrenia K. X. je jeho telefónne číslo verejne prístupné na internete, neznamená, že svedok Y. ho týmto spôsobom aj získal a z jeho výpovede vyplýva, že si na spoločnom stretnutí s K. X. nainštalovali do telefónov aplikáciu J. a zidentifikovali sa cez túto aplikáciu a potom cez túto aplikáciu komunikovali. Nie je žiadny rozumný dôvod, aby mal svedok A. Y. telefónne číslo na K. X., keby sa s ním nepoznal, resp. nebol s ním v nejakom kontakte a telefónne číslo na K. X. mal svedok A. Y. uložené v kontaktoch mobilného telefónu ako „V.R.“ už v období skutku v bode 2 obžaloby a napadnutého rozsudku, čo vyplýva zo znaleckého posudku z odvetvia kriminalistická informatika Ing. Mareka Laššáka č. 27/2021.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní uvádza, že svedok A. Y. vypovedal na hlavnom pojednávaní nepravdivo s poukazom, že mal mať pri sebe počas stretnutí s K. X. svoj mobilný telefón iPhone, v prípade ktorého podľa prílohy č. 3 znaleckého posudku č. 27/2021 z odvetvia kriminalistická informatika znalca Ing. Mareka Laššáka z geolokalizačných dát vyplýva, že A. Y. mal navštevovať množstvo rôznych miest, medzi ktorými sa nenachádzala reštaurácia oproti hokejovému štadiónu B. J., kde malo dochádzať k daným stretnutiam, tak odvolací súd k tomu poukazuje na výpoveď samotného znalca Ing. Mareka Laššáka na hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplýva, že informácie o umiestnení mobilného telefónu obsahujú dáta o geolokácii, ktoré boli zistené v dátovom obsahu mobilného telefónu a môže ísť napr. o geolokačné značky obsahujúce súradnice miesta, napr. v prípade grafických súborov (fotografií) identifikovaných v mobilnom telefóne. Ako príklad uviedol fotografiu vyhotovenú fotoaparátom mobilného telefónu, kde v zariadení, ak má nastavené ukladanie geolokačných značiek, sa v prípade vyhotovenej fotografie a dostupnosti GPS signálu daná značka zaznamenaná v rámci vyhotovenej fotografie a ako ďalšie prípady uviedol zaznamenávanie polohy v prípade navigácie pomocou máp a pripojenie k tzv. BTS staniciam v GSM sieti. Z uvedeného je zrejmé, že zo zaznamenaných dát o geolokácii je možné s určitosťou vyvodiť iba to, kde daný mobilný telefón bol s určitosťou umiestnený, keďže poukazujú na aktivitu vykonanú s daným mobilným telefónom na danom mieste, čo však neznamená, že pokiaľ dotknutá aktivita s mobilným telefónom, ktorou sa zaznamenávajú geolokačné značky, nie je vykonávaná, daná osoba sa tam s mobilným telefónom nemohla nachádzať, resp. skutočnosť, že má osoba pri sebe mobilný telefón, ešte neznamená, že sa v každom prípade aj zaznamenáva umiestnenie mobilného telefónu, keďže toto je spojené s určitou aktivitou (napríklad urobienie fotografie s mobilným telefónom), takže skutočnosť, že dáta o geolokácii neobsahujú údaje o reštaurácii, kde sa mal svedok A. Y. stretávať so svedkom K. X., neznamená, že k daným stretnutiam tam nedošlo.

Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti namietal, že prvostupňový súd mu neumožnil oboznámiť dotknutú prílohu č. 3 znaleckého posudku č. 27/2021 z odvetvia kriminalistická informatika znalca Ing. Mareka Laššáka, tak odvolací súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní 15. júla 2021 bol vypočutý znalec Ing. Marek Laššák a v rámci jeho výsluchu mal obžalovaný možnosť sa ho pýtať na ktorúkoľvek časť znaleckého posudku či jeho prílohu a pokiaľ to neurobil, je irelevantné potom namietat, že mu to súd neumožnil, hoci aj následne. Preto nie je ako uvádza obžalovaný v odvolaní „zcestné a nezmyselné“ tvrdenie prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, že obžalovaný mal navrhnúť vykonanie danej prílohy k znaleckému posudku pri výsluchu daného znalca, keď obžalovaný k tomu argumentuje tým, že oboznámenie prílohy znaleckého posudku nemá žiadny súvis s výsluchom znalca. V tomto ohľade dáva odvolací súd do pozornosti ustanovenie § 268 ods. 2 Tr. por., z ktorého vyplýva, že na hlavnom pojednávaní namiesto výsluchu znalca možno čítať písomný znalecký posudok za splnenie tam uvedených podmienok, t. j. aj zákon predpokladá, že sa buď vypočúje k znaleckému posudku daný znalec, alebo sa prečíta jeho písomný znalecký posudok bez prítomnosti znalca, nie však obidva spôsoby, resp. ak procesná strana počas výsluchu znalca sa na nejakú časť znaleckého posudku neopýta, resp. ju nežiada oboznámiť z dôvodu, že ju nepovažuje za dôležitú, zabudne na to alebo z

akéhokoľvek iného dôvodu, nie je možné túto jej nepozornosť, zábudlivosť či nevšímavosť napravovať tým, že bude napriek uskutočnenej výpovedi znalca na hlavnom pojednávaní následne už bez účasti znalca čítaný ním vypracovaný znalecký posudok či jeho časť. Tvrdenie obžalovaného, že daný postup prvostupňového súdu bol svojvoľný a nemal oporu v Trestnom poriadku, je nedôvodné.

Pokiaľ obžalovaný namieta nepravdivosť výpovede svedka A. Y. poukazujúc, že si na jednej strane nepamätal interiér reštaurácie, kde sa mal stretávať s K. X., ale na druhej strane si na základe ním uvádzaných pozorovacích zručností pamätal vozidlo, ktoré mal používať obžalovaný a ďalej poukazujúc, že je nelogické a absurdné vyjadrenie A. Y., že mu K. X. mal povedať, že obžalovaného čakal vodič, tak odvolací súd sa s tým nestotožnil. K druhej časti námietky odvolací súd nerozumie, čo je nelogické a absurdné na tvrdení, že obžalovaný odišiel s poukazom, že ho čakal vodič a najmä s ohľadom, že išlo o reprodukciu toho, čo mala povedať iná osoba. To, že obžalovaný si nepamätal interiér reštaurácie, kde sa mal stretnúť tri, štyrikrát s nejakou osobou v roku 2017, nie je nič nezvyčajné, najmä ak to svedok zdôvodnil tým, že to bolo pred štyrmi rokmi a že navštívil toľko reštaurácií, že sa k tomu s istotou nevie vyjadriť. Pokiaľ si svedok A. Y. pamätal motorové vozidlo, ktoré používal obžalovaný, pričom to zdôvodnil vlastnými pozorovacími zručnosťami nadobudnutými v rámci svojej činnosti pre zločineckú skupinu a vyjadrením K. X., že obžalovaného čaká vodič, tak odvolací súd uvádza, že ide o uveriteľné tvrdenie svedka a v tomto ohľade treba uviesť, že svedok k tomu uviedol na hlavnom pojednávaní nielen, že by malo ísť o vozidlo zn. I., ale aj evidenčné číslo, ktoré malo obsahovať číslo ako XXX, XXX alebo také obdobné číslo, pričom z vykonania prehliadky služobného motorového vozidla používaného obžalovaným vyplýva, že išlo o I. s evidenčným číslom obsahujúce číslo XXX.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpoveď svedka A. Y. z 19. augusta 2020, vykonanú ešte pred začatím trestného stíhania vo veci ohľadom toho, že svedok mal osobu K. X. nesprávne označiť ako „A. X.“, tak táto výpoveď nebola (z uvedeného časového dôvodu ani nemohla byť) zahrnutá v procese dokazovania do prejednávanej veci a nestala sa súčasťou výpovede svedka A. Y. na hlavnom pojednávaní. Napriek tomu odvolací súd uvádza, že svedok takto označil túto osobu len pri tejto výpovedi, kde sa o nej zmienil prvýkrát a v ďalších výpovediach už uvádzal správne, že ide o K. X. a svedok Y. sa k tomu nesprávnemu označeniu výslovne vyjadril pri výpovedi v prípravnom konaní 30. októbra 2020, kde na otázku vyšetrovateľa k tomu uviedol, že pravdepodobne išlo o preklep alebo sa nerozumeli, ide o K., mal by mať aj telefonický kontakt na túto osobu, komunikovali spolu cez R. a cez aplikáciu J.. Pritom ak vyšetrovateľ takto nesprávne túto osobu zaznamenal vo výpovedi 19. augusta 2020, je pochopiteľné, že v odôvodnení svojho rozhodnutia, kde poukazuje na danú výpoveď, to nemohol zmeniť a v tomto ohľade treba poukázať, že vyšetrovateľ, ktorý vykonával daný výsluch svedka Y. a ten, ktorý vydával uznesenie o vznesení obvinenia z 22.10.2020, ČVS:PPZ-254/NKA-BA2-2020 (v ktorom to v odôvodnení uvádzal), bola tá istá osoba mjr. Mgr. Z. A., ktorého obžalovaný označil ako osobu, ktorá mala byť účastná na manipulácii jeho vyšetrovania. Aj tento samotný detail pritom poukazuje, že k žiadnej manipulácii vo výpovediach osôb v prejednávanej veci nedošlo.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že prvostupňový súd nevyhovel jeho návrhu na hlavnom pojednávaní na predloženie zápisnice o výsluchu svedka A. Y. z iného konania z 19. augusta 2020 na odstránenie rozporov a že sa v rozsudku nevysporiadal s jeho záverečnou rečou, kde na obsah tejto zápisnice z iného konania poukazoval, tak ako už odvolací súd uviedol, podľa Trestného poriadku a k nemu sa viažucej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR je možné odstraňovať len rozpory s výpoveďami vykonanými v tom istom konaní a ak ide o to isté procesné postavenie vypočúvanej osoby. Pokiaľ pritom nebola daná zápisnica vykonaná na hlavnom pojednávaní, resp. nebolo pripustené jej čítanie na odstránenie rozporov, tak nebol dôvod, aby sa súd vyjadroval k obsahu výpovede vykonanej v inom konaní, ktorá nebola zahrnutá do dokazovania.

Obdobne pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpovede Mgr. I. a JUDr. A. z 15. októbra 2020 v procesnom postavení obvinených s tým, že sa vyjadrovali ku skutočnostiam, ktoré boli obsahom uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia z 22. októbra 2020, tak odvolací súd uvádza, že tieto osoby v týchto výpovediach uvádzali skutočnosti k objasňovaniu trestnej činnosti, o ktorej mali mať vedomosť, čo JUDr. A. výslovne aj uviedol na začiatku výpovede. Nie je neobvyklé, že osoby,

ktoré spolupracujú s orgánmi činnými v trestnom konaní, sa vyjadrujú aj k ďalším skutočnostiam, ktoré sú im známe vrátane trestnej činnosti, o ktorej majú vedomosť a také výpovede sú potom podkladom pre začatie trestného stíhania a prípadne aj pre vznesenie obvinenia ako tomu bolo aj v prejednávanej veci v prípade obžalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje na výpovede určitých svedkov jednak vykonaných v prejednávanej veci v prípravnom konaní, jednak na výpovede osôb v procesnom postavení obvineného, resp. v akomkoľvek procesnom postavení v inom trestnom konaní (vrátane výpovedí vykonaných pred vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia obžalovaného z 22. októbra 2020) s tým, že poukazuje na rozpory určitej výpovede s výpoveďou danej osoby vykonanou na hlavnom pojednávaní bez toho, aby bolo na taký rozpor poukázané už pri dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní a aby bola predložená taká výpoveď danému svedkovi na vyjadrenie za účelom odstránenia dotknutého rozporu podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. (čo je možné len ohľadom výpovede urobenej v tomto trestnom konaní v tej istej procesnej pozícii), ide o irelevantné poukazovanie, keďže by tým dochádzalo k obchádzaniu Trestného poriadku a svedkovi nebolo umožnené vyjadriť sa k namietanému rozporu a vysvetliť dôvody rozdielnej výpovede a namietaného rozporu. Uvedené má ten dôsledok, že vzhľadom k takto zistenej skutočnosti, nie je relevantný dôvod, aby sa odvolací súd k takému v odvolaní uvádzanému a poukazovanému rozporu vyjadroval v tomto rozhodnutí, keďže taká výpoveď nebola zahrnutá procesným spôsobom do dokazovania a nestala sa súčasťou výpovede svedka na hlavnom pojednávaní tak, ako to požadujú ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por. a § 2 ods. 19 Tr. por., podľa ktorých môže súd pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, resp. podľa § 297 Tr. por. v procese dokazovania na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Opačný výklad, teda že by procesná strana mohla namietat aj také skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli v procese dokazovania v súdnom konaní prebraté a vykonané, by bol rozporný s ustanoveniami § 2 ods. 19 Tr. por., § 278 ods. 2 Tr. por. a § 297 Tr. por., teda so zásadou bezprostrednosti ako jednou zo základných a určujúcich zásad súdneho konania v trestnom konaní.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov JUDr. J. A. a A. Y. ohľadom toho, či sa poznali, tak odvolací súd uvádza, že z výpovedí týchto svedkov na hlavnom pojednávaní vyplýva, že svedok JUDr. A. sa vyjadril tým spôsobom, že vedel, o koho ide, že je to kamarát L. I., zatiaľ čo A. Y. sa k JUDr. A. vyjadril, že ho pozná ako osobu, s ktorou ako skupina fungovali a využíval služby tzv. čierneho výjazdu a párkrát sa s ním aj stretol v J. a že bol blízkym človekom L. I.. Z uvedeného vyplýva, že svedkovia nevypovedali o tom, ako sa poznajú zhodne, keď svedok Y. uvádzal aj osobné stretnutia, avšak z výpovedí ani jedného z nich nevyplýva, že by mali k sebe nejaký bližší vzťah a z ich výpovedí vyplýva, že ich spojitom bola osoba Mgr. L. I..

Pokiaľ obžalovaný namietal, že nebol akceptovaný jeho návrh na vypočutie svedka Z. I., hoci o ňom A. Y. vypovedal ako o osobe, ktorá bola zapojená do veci prepustenia Ing. D. z väzby, tak odvolací súd uvádza, že pokiaľ prvostupňový súd dospel k záveru, že vypočutie tohto svedka nebolo potrebné a že mal zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, tak uvedený názor je akceptovateľný a k rovnakému záveru dospel aj odvolací súd. V tomto ohľade treba uviesť, že navrhovaný svedok nebol podľa výpovede A. Y. priamo zapojený do skutkového deja ohľadom skutku v bode 2 napadnutého rozsudku a to, že svedok Y. mal mať určité informácie od neho, nemusí znamenať nutnosť jeho vypočutia, pričom tú skutočnosť, že Z. I. mal svedkovi A. Y. doniesť 300 tis. až 400 tis. eur od O. I. (z ktorých následne použil Y. 100 tis. eur na vyplatenie úplatku), vo výpovedi poprel už svedok O. I. a odvolací súd sa s touto skutočnosťou vysporiadal bez ohľadu na prípadné vyjadrenie osoby Z. I., keďže z iných vykonaných dôkazov vyplývalo, že svedok A. Y. mohol disponovať takouto hotovosťou.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na teplotne nadnormálny mesiac júl roku 2017 a horúce letné dni uvádza, logickú absurdnosť výpovede svedka JUDr. J. A. ohľadom odovzdania finančnej hotovosti obžalovanému v stočenej obálke cez bundu, tak odvolací súd uvádza, že k danému odovzdaniu peňazí došlo v kaviarni (teda v podstate na verejnosti) a bunda podľa všetkého bola použitá predovšetkým ako

prostriedok na určité zakrytie odovzdávanej obálky s peniazmi, keď navyše k tomu malo dôjsť ráno o ôsmej hodine v kaviarni nákupného centra, kde je obvyklé použitie klimatizácie. Pre konštatovanie obžalovaným uvádzanej logickej absurdnosti s poukazom na počasie by musela byť preukázaná skutkovo iná situácia viažuca sa k príčinnej súvislosti existujúceho konkrétneho počasia a použitia danej bundy.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpoveď Mgr. A. S. namieta konštatovanie prvostupňového súdu na str. 56 napadnutého rozsudku, že obžalovaný klamal generálnemu prokurátorovi SR, keď mu nepravdivo napísal, že aj dozorujúci prokurátor Mgr. A. S. sa vyjadril, že by postupoval rovnako ako postupovala JUDr. I. M. a sťažnosť proti uzneseniu o nahradení väzby Ing. D. by nepodal, tak odvolací súd uvádza, že svedok Mgr. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to je hypotetická situácia s tým, že by zväžil postup podľa situácie a informácií, ktoré by mal k dispozícii, ale nie je pravda a nikdy ultimatívne nevyhlásil, že by postupoval rovnako ako kolegyňa M. a vyjadril sa v tom význame, že s najväčšou pravdepodobnosťou by postupoval rovnako. Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade môže mať obžalovaný na zhodnotenie svojho vyjadrenia v danej informácii pre generálneho prokurátora vzhľadom na svedeckú výpoveď Mgr. S. iný názor, prvostupňový súd to vyhodnotil tak, že obžalovaný v predmetnej informácii danú skutočnosť napísal nepravdivo. Pritom pri hodnotení daného vyjadrenia prvostupňový súd poukázal práve na výpoveď svedka Mgr. S. na hlavnom pojednávaní. V tomto ohľade treba poukázať, že odvolací súd je toho názoru, že z vyjadrenia tohto svedka, že by zväžil postup podľa situácie a informácií, ktoré by mal k dispozícii, v prípade, že by sa oboznámil so zrušovacím uznesením Najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017, z ktorého obsahu vôbec nevyplývalo, že by mala byť väzba Ing. D. nahradená a prijatá ponúkaná peňažná záruka, tak by zotrval na svojom negatívnom písomnom stanovisku k žiadosti obvineného Ing. D. o prepustenie z väzby na slobodu a nesúhlasil by s jeho prepustením z väzby na slobodu pri jej nahradení peňažnou zárukou, keďže nemal žiadny relevantný dôvod na zmenu svojho pôvodného stanoviska. Taký dôvod na zmenu pôvodného negatívneho stanoviska dozorového prokurátora k žiadosti obvineného Ing. D. mal práve obžalovaný v dôsledku prísľubu úplatku, ak zariadi nepodanie sťažnosti zo strany prokurátora, ak súd rozhodne, že obvineného Ing. D. prepustí z väzby pri jej nahradení peňažnou zárukou.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že akú logiku by malo uvádzanie nepravdivých informácií do písomnej informácie pre generálneho prokurátora, ktoré sú ľahko overiteľné, tak odvolací súd uvádza, že uvedené vyplýva z toho, že obžalovaný sa spoliehal, že generálny prokurátor sa stotožní s obsahom danej informácie podanej obžalovaným ako špeciálnym prokurátorom a nebude si uvedené skutočnosti bližšie overovať u dotknutých prokurátoroch podriadených špeciálnemu prokurátorovi a tento úsudok obžalovaného bol napokon podľa všetkého správny a uvedené vyplýva zo svedeckej výpovede vtedajšieho generálneho prokurátora JUDr. O. L., podľa ktorého písomnú informáciu špeciálneho prokurátora považoval za správnu a autentickú. Z výpovede svedka JUDr. O. L. síce vyplýva, že danú vec preskúmaval trestný odbor Generálnej prokuratúry SR, ale z prvostupňovým súdom vyžiadanej správy z Generálnej prokuratúry SR, trestného odboru z 5. augusta 2021, ktorej prílohou bol list generálneho prokurátora zo 6. septembra 2017 adresovaný vtedajšej podpredsedníčke vlády a ministerke spravodlivosti (č. l. 2153-2157) vyplýva, že Generálna prokuratúra SR sa v roku 2017 v tejto súvislosti zaoberala otázkou zákonnosti samotného uznesenia Špecializovaného trestného súdu z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorým bolo rozhodnuté o prepustení Ing. J. D. z väzby na slobodu a skutočnosťou, že vo veci nebola podaná sťažnosť prokurátora, pričom z poskytnutého konečného stanoviska Generálnej prokuratúry SR, ktoré bolo uverejnené 8. septembra 2017, vyplýva, že v ňom bol konštatovaný nezákonný postup ŠTS ohľadom prijatia peňažnej záruky bez skúmania majetkových pomerov manželky Ing. J. D. ako osoby ponúkajúcej peňažnú záruku a tiež z dôvodu, že sa ŠTS presvedčivo argumentačne nevysporiadal s výnimočnými okolnosťami prípadu, ktorých existencia je potrebná pri nahradení väzby v prípade stíhania pre obzvlášť závažný zločin, čo bol prípad Ing. D., pričom ohľadom postupu prokurátora sa iba konštatovalo, že proti danému uzneseniu nepodal sťažnosť (pričom proti intervenujúcej prokurátorke a špeciálnemu prokurátorovi neboli pre nepodanie sťažnosti vyvozené akékoľvek konzekvencie) s tým, že generálny prokurátor usmernil postup špeciálneho prokurátora a jeho prostredníctvom prokurátorov ÚSP, aby v prípade rozhodnutia súdu o prepustení obvineného z väzby na slobodu podávali proti rozhodnutiu sťažnosť.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na výpoveď svedka JUDr. O. L. (K.), že v súvislosti s prepustením Ing. D. nedošlo medzi ním a obžalovaným nikdy k žiadnej hádke, v postupe JUDr. M. nevidel porušenie zákona a že trestný odbor Generálnej prokuratúry SR nezistil žiadne porušenie zákona, tak odvolací súd uvádza, že uvedené časti výpovede svedka sú v rozpore s inými zabezpečenými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že prepustenie Ing. D. z väzby pri jej nahradení bolo vtedajším generálnym prokurátorom posudzované ako nezákonné rozhodnutie a uvedené vyplýva z toho, že

- Generálna prokuratúra SR sa v roku 2017 zaoberala otázkou zákonnosti uznesenia ŠTS z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorým bolo rozhodnuté o prepustení Ing. J. D. z väzby na slobodu a skutočnosťou, že vo veci nebola podaná sťažnosť prokurátora so závermi, že postup sudcu nebol zákonný ako to vyplýva zo správy trestného odboru Generálnej prokuratúry SR z 5. augusta 2021 vyššie uvedenej,

- so svojimi zisteniami ohľadom postupu sudcu pre prípravné konania ŠTS v uznesení z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, oboznámil generálny prokurátor listom zo 6. septembra 2017 vtedajšiu podpredsedníčku vlády a ministerku spravodlivosti ohľadom prípadného prijatia zákonných opatrení s tým, že v liste bolo uvedené, že postup sudcu považoval za nezákonný (č. l. 2156-2157),

- na základe uvedeného postupu a nepodania sťažnosti prokurátorkou ÚŠP JUDr. M. bol generálnym prokurátorom usmernený postup špeciálneho prokurátora a prokurátorov ÚŠP, aby v takýchto prípadoch bola podávaná sťažnosť proti rozhodnutiu súdu o prepustení obvinenej osoby z väzby na slobodu.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na vyjadrenie svedka JUDr. L. ohľadom obsahu uznesenia ŠTS, ktorým bol Ing. D. prepustený z väzby na slobodu, o slabej dôkaznej situácii v danej trestnej veci, tak odvolací súd uvádza, že uvedené nemá žiadny relevantný vzťah k tomu, na základe čoho nepodala prokurátorka JUDr. M. na výsluchu sťažnosť proti danému uzneseniu, pričom k prepusteniu Ing. D. z väzby došlo na základe nahradenia väzby, čo predpokladá jednak existenciu dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu, jednak existenciu dôvodu väzby, ktorý sa nahrádza, inak by k prepusteniu obvinenej osoby z väzby muselo dôjsť bez jej nahradenia.

Pokiaľ obžalovaný namieta nezákonnosť uznesenia ŠTS z 21. júla 2017, ktorým bol Ing. D. prepustený z väzby na slobodu pri jej nahradení s poukazom, že pri určení peňažnej záruky nebol dodržaný postup podľa Trestného poriadku z pohľadu nevypočutia osoby ponúkajúcej peňažnú záruku a neskúmania jej osobných a majetkových pomerov, tak aj toto tvrdenie obžalovaného práve poukazuje na to, že v skutočnosti ani neexistoval zákonný dôvod pre nepodanie sťažnosti prokurátorkou JUDr. M. proti prepusteniu Ing. D. z väzby pri jej nahradení a už vôbec nie, aby obžalovaný ešte pred samotným výsluchom obvineného Ing. D. nielenže vopred inštruoval JUDr. M., aby nepodala sťažnosť, ale aby akýmkoľvek spôsobom vôbec s JUDr. M. diskutoval o pripustení takej možnosti. Obžalovaný ako špeciálny prokurátor jej mal dať za takej situácie práve pokyn, aby bola sťažnosť podaná, pričom v tom čase už bolo generálnej prokuratúre cestou JUDr. G. doručené opatrenie o určení výšky peňažnej záruky a keďže obžalovaný mal mať podľa jeho vyjadrení o danej trestnej veci prehľad, mal v tomto ohľade aj zistiť skutočný stav veci ohľadom rozhodovania o podanej žiadosti obvineného Ing. D. o prepustenie z väzby. Obžalovaný však zjavne nemal vôľu k takému postupu, resp. išlo by to proti jeho záujmu, ktorý smeroval k prepusteniu Ing. D. z väzby na slobodu.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že po vydaní uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2017, sp. zn. 5 Tost 23/2017, sudca JUDr. Ján Hrubala postupoval urýchlene a ešte v ten deň vydal opatrenie o určení peňažnej záruky a že nejakým spôsobom malo byť u neho zabezpečené rozhodnutie o prijatí peňažnej záruky, tak odvolací súd poukazuje, že z úradného záznamu spísaného JUDr. Jánom Hrubalom 17. júla 2017 vo veci, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorý bol prečítaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, vyplýva, že predmetné zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR mu bolo doručené e-mailom a na jeho základe vykonal úkony, na podklade ktorých vydal ešte v ten deň opatrenie o určení výšky peňažnej záruky manželke obvineného Ing. D. a to, že konal ihneď je pochopiteľné vzhľadom k tomu, že išlo o väzobnú vec, v ktorej bolo nadriadeným súdom zrušené uznesenie prvostupňového súdu ohľadom žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a bolo mu uložené, aby vo veci znovu konal a

rozhodol. Tvrdenie obžalovaného, že nejakým spôsobom malo byť u sudcu zabezpečené rozhodnutie o prijatí peňažnej záruky s poukazom na vyjadrenie JUDr. A. vo výpovedi v prípravnom konaní, tak treba uviesť, že išlo o svedkom JUDr. A. vyslovenú domnienku, keď uvádzal, že malo byť vybavené, že sudca asi prijme peňažnú záruku a uvedené pravdepodobne vychádzalo z toho, že bolo sudcom vydané opatrenie o určení výšky peňažnej záruky, ktoré fakticky predznamenáva postup, že súd mieni peňažnú záruku prijať a na tom základe väzbu obvineného nahradiť.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že proti uzneseniu ŠTS, ktorým bol Ing. D. prepustený z väzby na slobodu, nebolo podané zo strany ministerky spravodlivosti SR podľa § 372 ods. 2 Tr. por. dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, z čoho zase naopak, v rozpore s predošlou odvolacou námietkou, odvodzuje zákonnosť dotknutého uznesenia ŠTS, tak odvolací súd uvádza, že zo správy ministerky spravodlivosti SR z 2. septembra 2021 (č. l. 2438) vyplýva, že na informáciu z Generálnej prokuratúry SR uvedenú v liste generálneho prokurátora zo 6. septembra 2017 ministerstvo spravodlivosti žiadnym spôsobom nereagovalo, pretože nebola identifikovaná potreba prijatia opatrení v medziach kompetencií ministerstva s tým, že skutočnosti namietané v liste generálneho prokurátora patria do rozhodovacej právomoci sudcu a ako také môžu byť predmetom preskúmania odvolacím súdom, nie však dovolacím súdom a k preskúmaniu sťažnostným súdom nedošlo, nakoľko sa prokurátorka vzadala práva podať sťažnosť. Z vyššie spomínanej správy Generálnej prokuratúry SR, trestného odboru z 5. augusta 2021 vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nemohlo byť zo strany ministerky spravodlivosti podané, keďže pre taký postup neboli splnené na to zákonné podmienky s poukazom, že na podanie dovolania je v takom prípade nutný podnet, ktorý však podľa ustálenej súdnej praxe prokurátor nemohol podať, keďže nepodal sťažnosť proti dotknutému rozhodnutiu ŠTS o prepustení obvineného z väzby a uvedené je konštatované aj v liste generálneho prokurátora JUDr. O. L. zo 6. septembra 2017 adresovanému vtedajšej podpredsedníčke vlády a ministerke spravodlivosti (č. l. 2156-2157) ohľadom postupu sudcu pre prípravné konanie ŠTS pri rozhodnutí z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na uznesenie ŠTS z 21. júla 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017, ktorým bol Ing. J. D. prepustený z väzby na slobodu ohľadom toho, že ním boli spochybnené aktivity danej zločineckej skupiny, kde bol vyslovený názor, že nie je možné pôsobiť pre zločineckú skupinu trestno-právne postihnutelným spôsobom bez toho, aby bolo vznesené obvinenie aj za ďalší trestný čin, resp. ďalšie trestné činy, ktoré mali byť v rámci zločineckej skupiny páchané, tak odvolací súd uvádza, že uvedené konštatovanie je v rozpore s prijatou ustálenou súdnou praxou, keď podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2021, sp. zn. Tpj 40/2021 (S 50/2021) vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin podľa § 296 Tr. zák. nie je podmienené tým, aby na skutok popisujúci založenie, zosnovanie zločineckej skupiny, členstvo v nej, činnosť pre ňu alebo jej podporu musel nadväzovať konkrétny skutok zakladajúci niektorý z trestných činov uvedených v § 129 ods. 4 Tr. zák., spáchanie ktorých je cieľom zločineckej skupiny, keďže trestnosť založenia, zosnovania a podpory zločineckej skupiny spočíva vo vedomej príslušnosti k účelovo zameranej skupine, v jednotlivých zákonom ustanovených formách takej príslušnosti a účel existencie takej skupiny sa buď páchaním ďalšej trestnej činnosti naplní a vtedy pôjde o iné skutky a viacčinný súbeh trestných činov, alebo nenaplní, kedy je možné trestné stíhanie len za vytvorenie štruktúry skupiny a začlenenia sa do nej.

Pokiaľ obžalovaný namieta poukazujúc na priebeh väzobného stíhania Ing. D., že sa žiadnym spôsobom nepričimil o prepustenie Ing. D. z väzby, tak odvolací súd uvádza, že je pravdou, že v danom prípade išlo o druhú žiadosť Ing. D. o prepustenie z väzby na slobodu, čo však nemá vplyv na uvedené zistenie prvostupňového súdu a odvolacieho súdu ohľadom skutku v bode 2 obžaloby. Rovnako je v tomto ohľade bez právneho významu poukazovanie obžalovaného, že po svojom prepustení z väzby mal Ing. D. dodržiavať všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu boli uložené a že jeho prepustenie nevedlo k žiadnym negatívnym následkom.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že v prípade skutku v bode 3 obžaloby zo zápisnice o trestnom oznámení MVDr. Z. D. nevyplývalo podozrenie z trestnej činnosti JUDr. J. A., tak odvolací súd uvádza, že nie je určujúce, že v danom trestnom oznámení MVDr. D. sa JUDr. J. A. uvádzal iba ako jedna z osôb, o

ktorých sa mala určitá osoba vyjadriť oznamovateľovi, že ich bude navštevovať v rámci inštitúcií, ktoré majú vplyv na oznamovateľov prípad a že z neho nevyplývalo, že by bol aj podozrivý z nepriamej korupcie alebo iného trestného činu, keďže ako uvádzal svedok JUDr. A., tento žiadal obžalovaného o zabezpečenie viac informácií k tomu na základe toho, že mu obžalovaný uviedol, že nejaké osoby pýtajú od MVDr. Z. D. finančné prostriedky na úrovni cca 600 tis. eur v prospech JUDr. A., a teda je nepodstatné, že zo samotného uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci a z trestného oznámenia podozrenie o trestnej činnosti JUDr. A. nevyplývalo, keďže dané listiny mu mal obžalovaný zabezpečiť na základe jeho predošlého tvrdenia uvádzaného JUDr. A., na základe ktorého tento obžalovaný žiadal, aby mu k tomu zabezpečil bližšie informácie.

Pokiaľ obžalovaný namietal ohľadom skutku v bode 3 napadnutého rozsudku miesto spáchania skutku kanceláriu na X. poschodí v budove F. v Bratislave s tým, že to nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a nie je uvedené konkrétne, o ktorú kanceláriu má ísť, tak odvolací súd uvádza, že uvedené vyplýva z výpovede svedka JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní s tým, že išlo o kanceláriu jeho priateľky (č. I. 1756 a 1758).

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že sa nepreukazovalo tvrdenie svedka A. Y., že mali prokurátorku, ktorá vedela obstaráť veci z ÚŠP a že túto prokurátorku poznal aj JUDr. A., ktorý sa s ňou stretol v L. u Mgr. I., tak odvolací súd uvádza, že uvedené z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplýva, keďže svedok Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikdy nepočul, že by mal Ing. D. kontakt na ÚŠP aj cez inú osobu ako obžalovaného a svedok JUDr. A. na hlavnom pojednávaní uvádzal, že pozná prokurátorku Z., ale táto mu nič neposkytovala (prítom v prípravnom konaní vo výpovedi 2. novembra 2020 k nej uviedol, že bola medzi osobami v reštaurácii L. v S., keď mu predstavili L. I. ako majiteľa tejto reštaurácie), pričom z ÚŠP okrem obžalovaného poznal JUDr. K. a JUDr. K., ale priateľky vzťah mal iba s obžalovaným, zvyšných poznal len v rámci služobnej činnosti.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že svedok A. D. sa pred výsluchom pravidelne kontaktoval s JUDr. J. A. a preberali nadchádzajúcu výpoveď D. na hlavnom pojednávaní a že svedok D. na hlavnom pojednávaní uvádzal nepravdivé tvrdenie, tak odvolací súd uvádza, že ide o zavádzajúce tvrdenie, ktoré je v rozpore so samotnou výpoveďou svedka A. D., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že dva dni pred výpoveďou bol s J. A., nepreberali veci, pre ktoré bol predvolaný na súd, iba mu hovoril, že ide na také pojednávanie prvýkrát v živote a že nevie, ako to na súde prebieha a že má z toho obavy, pričom JUDr. A. mu povedal, že má hovoriť iba pravdu a že sa nemá čoho báť a uviedol, že s JUDr. A. sa od jeho prepustenia z väzby nerozprával ohľadom skutku prípravy vraždy vyšetrovateľa L.. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje tiež na výpoveď JUDr. A. na hlavnom pojednávaní, ktorý v súlade s tým uviedol, že sa s A. D. rozprávali o tejto veci ohľadom toho, že má fóbiu z toho, že je predvolaný na súd a že nevie, ako má pred súdom vystupovať.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje, že svedkovia A. D. a Mgr. L. I. mali uvádzať vo výpovediach nepravdu, resp. že mali opisovať dané listiny rozlične, tak odvolací súd uvádza, že svedkovia uvádzali také skutočnosti, ktoré boli obsahom daných listín a to, že uvádzali nesprávne, že to malo vyplývať priamo z určitej listiny, hoci to vyplývalo z inej listiny, vyhodnotil odvolací súd tak, že je úplne prirodzené, že svedkovia si nemohli presne pamätať, čo obsahovala osobitne každá listina. Svedkovia však uviedli skutočnosti, ktoré boli v daných listinách obsiahnuté a ktoré sa mohli dozvedieť práve iba z nich. V tomto smere odvolací súd poukazuje, že

- A. D. uviedol, že medzi listinami bolo aj uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci úkladnej vraždy vyšetrovateľa O. L. a že v ňom bolo, že skutok sa mal odohrať v nejakej reštaurácii v Nitre (v skutočnosti to nebolo obsahom uznesenia o začatí trestného stíhania, ale jedného z úradných záznamov, kde sa uvádzalo, že v reštaurácii P. v Nitre sa mal A. D. chváliť osobám, s ktorými sedel pri stole tým, čo mal povedať J. A.) a pod listinou, ktorá bola vydaná Ministerstvom vnútra SR, sekciou NAKA, bola podpísaná nejaká vyšetrovatelka (uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci bolo vydané vyšetrovatelkou PZ),

- Mgr. L. I. uviedol, že mu JUDr. A. ukazoval fotokópie dvoch úradných záznamov, jednu operatívnu situáciu, zhrnutie z úradných záznamov a vyjadrenie sudcu k plánovaným úkonom Policajného zboru,

pamätal si, že jeden z úradných záznamov sa týkal tajného spolupracovníka s krycím menom „Y.“, v ktorom bolo uvedené, že A. D. sa mal pred nejakými ďalšími osobami v reštaurácii v Nitre vyjadriť, že do týždňa bude L. zavraždený, druhý papier bol z vyťaženia osoby I. D., kde bolo uvedené, že najbližšími osobami A. A. sú I. X., Z. P. a bratranec O. Z., na sumarizačnom papieri bola popísaná celá operatívna situácia s tým, že má ísť o pomstu, lebo sa robili obchody s A., pričom mu utkvelo v pamäti, že tam bolo slovo „E.“ (v úradných záznamoch sa uvádzalo stretnutie s informátorom „Y.“, vyťaženie I. D. a že A. mal s A. obchodné aktivity ohľadom hracích automatov a nafty) a posledný papier sa týkal toho, že príslušníci Policajného zboru si dali na úrad zvláštnych policajných činností žiadosť na sledovanie spomínaných osôb a sudca im nevyhovel a tento papier, prečo im nevyhovel, mal A. pri sebe (sudca ŠTS nevydal príkazy na sledovanie osôb).

Pokiaľ sa pritom svedok A. D. vyjadril, že JUDr. A. ho ohľadom toho kontaktoval niekedy začiatkom augusta 2020 s tým, že majú byť obvinení vo veci prípravy vraždy a že sa k tomu pokúsi niečo zistiť, pričom následne asi po týždni mu ukazoval tie listiny, tak je zrejmé, že k tomu muselo dôjsť v tom mesiaci až o niekoľko dní neskôr, keďže svedok JUDr. A. uvádzal, že obžalovaný mu mal dané listiny odovzdať 20. augusta 2020. Uvedené nesprávne časové vymedzenie je však z pohľadu posúdenia skutku nezrovnalosť nie podstatného charakteru (svedok uviedol daný mesiac, kedy sa to stalo a nesprávne uviedol iba danú časť mesiaca, čo vzhľadom na odstup času od skutku je akceptovateľné) a uvedené sa obdobne vzťahuje na nepodstatnú námietku obžalovaného, ktorý poukazoval na to, že svedok D. sa najprv vyjadril, že o tom, že je podozrivý v danej veci, nehovoril nikomu, neskôr sa v rozpore s tým vyjadril, že to povedal svojej družke, k čomu odvolací súd uvádza, že svedok to vzápätí pri výpovedi vysvetlil v tom zmysle, že družka je jeho blízka osoba a keď prvýkrát uviedol, že to nepovedal nikomu, tak tým myslel niekoho cudzieho.

Uvedené platí obdobne k svedeckej výpovedi JUDr. J. A., pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazoval, že tento svedok opisoval skutok z uznesenia o začatí trestného stíhania ohľadom takých náležitostí, ktoré vôbec neobsahoval s tým, že malo mať tri strany, hoci malo len jednu stranu. Svedok JUDr. J. A. skutočne uviedol také skutočnosti, ktoré nevyplývali priamo z uznesenia o začatí trestného stíhania (jeho obsahom je len skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a jeho právna kvalifikácia a podľa § 199 ods. 3 Tr. por. neobsahuje odôvodnenie), avšak vyplývali z ostatných listín z vyšetrovacieho spisu, ktoré obžalovaný odovzdal JUDr. A. a išlo o také informácie a detaily z nich vyplývajúce, že

- O. L. vo výpovedi uviedol, že sa poznajú, že sú spolužiaci, že bol za ním riešiť nejakú záležitosť asi v roku 2017 a následne, že znížil osobné ohodnotenie jeho švagrovi na KÚFS (JUDr. A. výslovne uviedol, že súčasťou uznesenia o začatí trestného stíhania bola výpoveď tohto poškodeného, čo však nemohlo byť vzhľadom na to, že obsahom uznesenia o začatí trestného stíhania nie je podľa § 199 ods. 3 Tr. por. odôvodnenie a svedok si to musel pomýliť so samotnou výpoveďou poškodeného Mgr. L., v ktorej tento vypovedal aj svedkom uvedené skutočnosti s tým, že daná záležitosť, ktorú mali riešiť, mala byť podľa jeho výpovede z roku 2016, pričom samotné vyjadrenie Mgr. L. vo výpovedi malo tri strany a v tomto ohľade odvolací súd uvádza, že dané uznesenie bolo podľa všetkého spojené so samotnou výpoveďou poškodeného Mgr. O. L., o čom svedčí aj vyjadrenie svedka A. D. na hlavnom pojednávaní, že uznesenie s hlavičkou Ministerstva vnútra SR, sekciou NAKA bolo spojené a bolo hrubšie, ostatné listiny boli samostatné),

- čo sa týka skutku, tak tento podľa svedka znel, že A. D. sa mal 5. alebo 6. augusta v reštaurácii L. v E. za účasti nejakých ľudí chváliť, že A. mu povedal, že má byť zlikvidovaný L. za to, že sa A. obesil a do piatku to bude vybavené (uvedené nevyplývalo zo skutkovej vety uznesenia o začatí trestného stíhania, ale v tomto ohľade to zodpovedalo obsahu úradných záznamov),

- svedok uviedol, že o zamietnutí sledovania podozrivých osôb rozhodol sudca Z. a ako dôvody uviedol, že ako sa mohol A. D. chváliť slovami A., keď ich interpretoval, resp. akí svedkovia sedeli pri tomto rozhovore, ktorí by to mohli dosvedčiť, prečo nie sú podpísané úradné záznamy, ktorými boli tieto skutočnosti zaprotokolované, uvádzal skutočnosti ohľadom informátora s označením „Y.“ a sudca nevidel prípravu úkladnej vraždy (dané návrhy na vydanie príkazov na sledovanie osôb odmietol vydať uvedený sudca Špecializovaného trestného súdu a to aj z dôvodov uvádzaných JUDr. A. vo výpovedi).

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že Mgr. I. nemal vedomosť o pôvode listín, ktoré mu mal

ukazovať JUDr. A. a teda jeho výpoveď nie je dôkazom o vine obžalovaného a existuje dôvodná pochybnosť, že neopisoval listiny, ktoré sú súčasťou opisu skutku v bode 4 obžaloby a považuje za absurdné, že v napadnutom rozsudku bola táto výpoveď vyhodnotená v neprospech obžalovaného, tak odvolací súd uvádza, že z výpovede svedka Mgr. I. vyplýva, že JUDr. A. mu hovoril o daných listinách a tieto mu aj ukazoval a z toho, ako ich svedok Mgr. I. opísal, vyplýva, že išlo o listiny ohľadom skutku v bode 4 obžaloby. Z výpovede tohto svedka priamo nevyplýva, že by mu JUDr. A. uvádzal, že dané listiny mal od obžalovaného, ale táto skutočnosť vyplýva z výpovedí svedkov JUDr. A. a A. D..

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní uvádza, že svedecká výpoveď Mgr. E. Z. je v rozpore s výpoveďou JUDr. J. A. ohľadom toho, že obaja mali tvrdiť, že boli v prítomnosti JUDr. I. I. a že sa telefonicky skontaktovali s tým druhým, tak odvolací súd uvádza, že uvedený rozpor z výpovedí svedkov nevyplýva a títo v zhode opísali ich vzájomný telefonický rozhovor za prítomnosti JUDr. I. I. tak, že tento bol spolu s E. Z. a telefonovali s JUDr. A.. Svedok JUDr. A. výslovne na hlavnom pojednávaní uviedol, že JUDr. I. mu v ten deň ráno telefonoval, že sa k nemu nahlásil na stretnutie E. Z. a okolo jedenástej - pol dvanástej mu zavolať JUDr. I. a dal mu k telefónu E. Z., ktorý JUDr. A. povedal, že je odpočúvaný spolu s A. D. a troma ďalšími osobami vo veci prípravy úkladnej vraždy O. L. s tým, že následne sa k JUDr. I. mal dostaviť na 14.00 hod. Svedok Mgr. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že počas jeho stretnutia s JUDr. I. mu dal do ruky telefón, kde prebiehal hovor s JUDr. A. a Mgr. Z. bol vyzvaný JUDr. I., aby do telefónu JUDr. A. potvrdil, že je odpočúvaný, čo urobil.

Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti v odvolaní uvádza, že bolo potrebné preveriť výsluchom JUDr. I. I. skutkový variant, či mohol poskytnúť alebo sprostredkovať listiny špecifikované v skutku v bode 4 obžaloby, tak odvolací súd uvádza, že uvedené je iba špekuláciou obžalovaného, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a JUDr. I. I. bol odsúdený rozsudkom ŠTS z 27. mája 2021, sp. zn. 7T/3/2021, iba za to, že JUDr. J. A. oznámil, že je spolu s ďalšími osobami odpočúvaný vo veci prípravy úkladnej vraždy vyšetrovateľa Mgr. O. L., pričom JUDr. I. sa nemal ako dostať reálne k daným viacerým listinám, ktoré odovzdal JUDr. A. práve obžalovaný a v tomto smere treba poukázať, že nešlo o jednu listinu, ale súbor viacerých listín, ktoré boli súčasťou daného vyšetrovacieho spisu, resp. aj jeho utajovanou prílohou.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že svedok JUDr. J. A. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní ohľadom skutku v bode 4 obžaloby na rozdiel od výpovede v prípravnom konaní uvádzal osoby JUDr. I. I., A. D. a O. A., tak odvolací súd odhliadnuc od skutočnosti, že uvedené nebolo obžalovaným rozporované pri výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní, poukazuje, že samotný svedok JUDr. A. v spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní k tomuto skutku uviedol hneď na úvod, že sa k týmto skutočnostiam vyjadrí zoširšia, aby bol pochopený kontext vo vzťahu k poskytnutým informáciám a na rozdiel od výpovede v prípravnom konaní uvádzal dané skutočnosti podrobnejšie z toho pohľadu, čo predchádzalo jeho zisteniu, že je odpočúvaný vo veci prípravy úkladnej vraždy O. L..

Pokiaľ obžalovaný namieta tvrdenie prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, že JUDr. A. sa mal dozvedieť o svojom odpočúvaní od E. Z. a že to nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, tak odvolací súd uvádza, že svedok JUDr. J. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že najskôr mu povedal o tom, že je odpočúvaný ohľadom prípravy úkladnej vraždy O. L. JUDr. I. I., ktorý mu potom zavolať na druhý deň a dal mu k telefónu E. Z., ktorý uviedol, že je odpočúvaný spolu s ďalšími osobami v danej veci.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že trestné stíhanie vo veci prípravy úkladnej vraždy Mgr. O. L. bolo zastavené z dôvodu, že sa skutok nestal a ohľadom čoho aj žiadal zabezpečiť do spisu dotknuté rozhodnutie, tak odvolací súd uvádza, že spôsob meritórneho rozhodnutia v danej veci vyplýva zo svedeckej výpovede dozorového prokurátora predmetnej trestnej veci JUDr. I. L., avšak táto skutočnosť zastavenia trestného stíhania bola z pohľadu posúdenia trestnej zodpovednosti obžalovaného irelevantná, keďže k takému rozhodnutiu došlo až následne v roku 2021, pričom v čase, kedy došlo ku skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania v prejednávanej veci, sa riadne viedlo dané trestné stíhanie.

Pokiaľ obžalovaný namieta hodnotenie výpovedí svedkýň A. D. a A. A. v napadnutom rozsudku s poukazom, že bol aplikovaný tzv. negatívny dôkazný argument (hodnotenie toho, čo z výpovede nevyplýva, nie toho, čo z nej vyplýva), tak odvolací súd uvádza, že svedkyňa A. D. uviedla na hlavnom pojednávaní na jednej strane, že si nespomína, že by obžalovanému predkladala iné vyhradené písomnosti ako tie, ku ktorým mal prístup ako dozorový prokurátor (v tomto ohľade treba uviesť, že v čase, keď obžalovaný zabezpečoval JUDr. A. fotokópie vyšetrovacieho spisu ohľadom prípravy úkladnej vraždy Mgr. O. L., tak vec ešte nebola k dispozícii u dozorového prokurátora JUDr. I. L., z ktorého výpovede vyplýva, že sa dostal prvýkrát k dozorovému denníku až následne 24. augusta 2020), pričom však na druhej strane uviedla, že ak by niekto chcel vyhotoviť fotokópiu z utajovanej písomnosti bez dodržania predpísaného postupu v zmysle dotknutej vyhlášky, bolo by to možné. Pokiaľ obžalovaný namietal spôsob kladenia otázok tejto svedkyňi zo strany prvostupňového súdu, tak prvostupňový súd priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 9. júla 2021 uviedol dôvody položenia danej otázky, ktorú obhajca namietol ako hypotetickú (č. l. 1782-1783) a pokiaľ sa otázkou mala objasniť skutočnosť, či bolo možné vykonať fotokópiu utajovanej písomnosti bez dodržania zákonného postupu, ide o relevantné zisťovanie z pohľadu náležitého zisťovania skutkového stavu. V prípade svedkyne A. A. táto uviedla, že si nepamätá, že by od obžalovaného dostala požiadavku k triedeniu a predkladaniu pošty vo vzťahu k nejakej osobe ani k J. A. a tiež uviedla, že obžalovanému aj vytlačala zo spisov písomnosti, robila aj fotokópie, a to aj zo spisov, ktoré mu neboli pridelené, nevidela v tom problém, keďže bol špeciálny prokurátor a mal na to právo.

Pokiaľ teda prvostupňový súd v napadnutom rozsudku odvodil z výpovedí svedkýň A. D. a A. A., že by nebolo u obžalovaného nemožné sa dostať k akejkolvek písomnosti z ktoréhokoľvek spisu, tak ide o záver relevantný, ktorý je možné skutočne z ich vyjadrení odvodiť. To, že tieto svedkyne neuviedli, že by pre obžalovaného konkrétne urobili fotokópie daných písomností zo spisov uvedených v bodoch 3 a 4 obžaloby nie je určujúce, keď uvedené z dokazovania ani nevyplýva a tieto kópie si podľa všetkého vyhotovil samotný obžalovaný, čo vyplýva aj z toho, že nemožno rozumne očakávať, že by do takého protiprávneho konania zaťahoval nejakú ďalšiu osobu z prostredia Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR.

Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti uvádza, že aplikáciou negatívneho dôkazného argumentu sa možno rovnako dostať k záveru, že z výpovede svedka JUDr. J. A. nevyplývalo, že nemohol mať listiny špecifikované v skutku v bode 4 obžaloby od inej osoby ako od obžalovaného, tak uvedené tvrdenie nemôže byť náležité, keďže obžalovaný prehliada tú základnú skutočnosť, že svedok JUDr. A. výslovne uviedol, že dané listiny mu dal obžalovaný.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že prvostupňový súd neuviedol ohľadom výpovede svedkyne A. D. tú časť, keď uviedla absolvovanie dvoch pracovných kontrol z Národného bezpečnostného úradu, ktoré dopadli veľmi dobre a bez nedostatkov a že ide o okolnosť svedčiacu v jeho prospech, ktorú nebral súd v procese dokazovania do úvahy, tak odvolací súd uvádza, že svedkyňa uvedenú skutočnosť uviedla, pričom však nevedela uviesť, kedy boli dané kontroly uskutočnené a uviedla iba to, že medzi nimi bol časový odstup piatich rokov a to, že kontroly dopadli podľa vyjadrenia svedkyne veľmi dobre, nie je určujúce aj s poukazom na vyjadrenie tejto svedkyne, keď pripustila možnosť urobenia fotokópie utajovaných písomností bez dodržania úradného postupu v zmysle danej vyhlášky Národného bezpečnostného úradu.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že svedok A. D. bol v prípravnom konaní vypočutý 12. apríla 2021 v inej trestnej veci vedenej paralelne s touto vecou v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcov a nebol teda vykonaný kontradiktórne, tak odvolací súd uvádza, že je pravdou, že v prípravnom konaní tento svedok v prejednávanej veci nebol vypočutý, avšak obžalovaný a jeho obhajcovia mali možnosť svedka vypočuť v prejednávanej veci po podaní obžaloby na hlavnom pojednávaní pri zachovaní kontradiktórnosti konania. To, že svedkovi nebolo umožnené poukazovať pri výsluchu na hlavnom pojednávaní na rozpory, ktoré podľa obžalovaného boli vo výpovedi svedka oproti jeho výpovedi vykonanej v inej trestnej veci, nebránilo, aby sa obžalovaný a jeho obhajcovia spytovali svedka na konkrétne skutočnosti, ktoré podľa nich bolo potrebné ozrejmiť, bez toho, aby bolo nutné poukazovať na skoršie vyjadrenie svedka v inej trestnej veci. Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na sugestívne poučenie svedka

A. D. vo výpovedi 12. apríla 2021 zo strany vyšetrovateľa PZ, tak odvolací súd uvádza, že ide o výpoveď svedka z inej trestnej veci a na túto sa žiadnym spôsobom neprihliadalo ako na dôkaz v prejednávanej veci.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že na hlavnom pojednávaní mu najskôr bolo prvostupňovým súdom uvedené, že daná zápisnica o výpovedi svedka A. D. z inej trestnej veci bude môcť byť prečítaná ako listinný dôkaz, pričom neskôr to nebolo prvostupňovým súdom umožnené, tak odvolací súd poukazujúc na ustálenú súdnu prax (R 97/2018-I.) uvádza, že uvedený postup prvostupňového súdu, keď nebola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka z iného trestného konania, bol správny a ako odvolací súd podrobne rozoberá v tomto rozhodnutí, nie je možné obchádzať ustanovenia Trestného poriadku týkajúce sa výsluchu svedka tým spôsobom, že keď nie sú splnené zákonné podmienky na prečítanie zápisnice o výsluchu svedka, tak sa to obíde tým, že sa táto prečíta ako listinný dôkaz. Pokiaľ pritom prvostupňový súd najskôr uvádzal, že takto mieni postupovať, išlo o nesprávny názor, ktorý však nebol napokon realizovaný a v prípade, že by tomu aj došlo, nebolo by možné na dané skutočnosti vyplývajúce z takto nezákonne vykonaného dôkazu prihliadať. V tejto súvislosti odvolací súd opäť pripomína, že pokiaľ aj obžalovaný v tomto ohľade v odvolaní poukazuje na výpovede osôb z iných trestných konaní a vyvodzuje z takých výpovedí určité skutkové závery vo vzťahu k prejednávanej veci, tak uvedené je irelevantné a nie je možné na také skutočnosti prihliadať s poukazom na bližšie rozvedené ustanovenia Trestného poriadku a k nim sa viažucej ustálenej súdnej praxe.

Pokiaľ obžalovaný uvádza, že ak v prejednávanej veci došlo k začatiu trestného stíhania a k vzneseniu obvinenia uznesením z 22. októbra 2020, tak všetky dôkazy, na ktoré odkazuje odôvodnenie tohto uznesenia, boli obstarané pred začatím trestného stíhania vo veci a teda v rozpore s § 199 ods. 5 Tr. por. a boli obstarané a vykonané nezákonne, v dôsledku čoho je nezákonnosťou poznačené uznesenie o vznesení obvinenia ako nevyhnutný predpoklad podania obžaloby a vydania rozsudku, tak odvolací súd uvádza, že tieto námietky sú zjavne nesprávne a v základnom rozpore so samotnými dotknutými ustanoveniami Trestného poriadku. Práve ustanovenie § 199 ods. 5 Tr. por. výslovne určuje oprávnenie policajta vykonávať všetky úkony podľa Trestného poriadku po začatí trestného stíhania vo veci, teda ide o určitý procesný aspekt a predeľ, od vydania ktorého zákon umožňuje vykonávať úkony v trestnom konaní, ktoré budú použiteľné v procese dokazovania. Pritom ustanovenie § 206 ods. 2 Tr. por. predpokladá a teda aj umožňuje, že o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia sa rozhodne jedným uznesením, k čomu došlo aj v prejednávanej veci. Z ustanovení § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyplýva, že trestné stíhanie sa začína buď na základe trestného oznámenia určitej osoby alebo tým spôsobom, že sa policajt dozvie o skutočnostiach, ktoré odôvodňujú trestné stíhanie iným spôsobom ako z trestného oznámenia, napr. z nejakej výpovede obvineného či svedka v inej trestnej veci a taká výpoveď je zákonným podkladom pre začatie trestného stíhania vo veci a ak z nej vyplýva zároveň aj dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, tak zároveň aj k vzneseniu obvinenia danej osobe. Teda dôkazné prostriedky, na podklade ktorých došlo k začatiu trestného stíhania vo veci a k vzneseniu obvinenia (ak došlo k tomu jedným uznesením podľa § 206 ods. 2 Tr. por.), sú riadnym zákonným podkladom pre vydanie takého uznesenia, ale následné použitie vo veci samej je v zásade viazané (z pohľadu vykonaných výsluchov osôb podľa Trestného poriadku) na dôkazy vykonané až po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ak k tomu došlo jedným uznesením.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že nevykonaním ním navrhovaných dôkazov v prípravnom konaní došlo k porušeniu zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, resp. že orgány činné v trestnom konaní svojim postupom a rozhodovacou činnosťou porušili zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom a zásadu práva na obhajobu, tak odvolací súd uvádza, že sa s tým nestotožnil a uvádza, že rozsah dokazovania v prípravnom konaní je plne v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní a súd v tomto ohľade nemá ingerenciu a právo zasahovať do prípravného konania. Uvedené vyplýva aj z toho, že súd rozsah vykonaného dokazovania v prípravnom konaní z pohľadu podanej obžaloby posudzuje len z toho pohľadu, či dôkazy vykonané v prípravnom konaní umožňujú prejsť vec na hlavné pojednávanie (v takom prípade súd určí jeho termín a rozsah dokazovania) alebo o obžalobe treba rozhodnúť iným spôsobom uvedeným v jednotlivých písmenách § 241 ods. 1 Tr. por., resp. § 244 ods. 1 Tr. por. (v senátnych veciach). V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že

podľa ustálenej súdnej praxe (R 118/2014) okolnosť, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania odôvodňujú postavenie obvineného pred súd (§ 234 ods. 1 Tr. por.) je vecou úvahy prokurátora, ktorej opačnou alternatívou z hľadiska dokázania viny vo vzťahu ku skutkovým zisteniam je zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Tr. por. Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 ods. 10 Tr. por. nie je procesnou chybou v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., resp. § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. a nie je sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi podľa týchto ustanovení, pričom sankciu v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok súdu podľa § 285 písm. a) alebo písm. c) Tr. por., alebo skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu v prospech obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že mu neboli poskytnuté informácie o obvinení v rozsahu garantovanom čl. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní, tak odvolací súd uvádza, že uvedená smernica bola prebratá do slovenského právneho poriadku (výslovne je uvedená aj v prílohe k Trestnému poriadku v zozname preberaných záväzných aktov Európskej únie) a z jej čl. 6 nevyplývajú žiadne iné, rozsiahlejšie práva ako ich upravuje Trestný poriadok. Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti namieta neurčitost' skutkov v bode 1 a v bode 3 uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, tak odvolací súd uvedené nezistil a uvádza, že formulácia skutkových viet zodpovedala danému štádiu trestného konania a obsahovala náležitosti podľa § 206 ods. 3 Tr. por. Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti namieta obsah odôvodnenia daného uznesenia a to, že mu v priebehu prípravného konania neboli poskytnuté určité informácie s tým, že súd mal postupovať podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. a mal odmietnuť obžalobu a vrátiť vec do prípravného konania, tak odvolací súd uvádza, že pokiaľ prvostupňový súd takto nepostupoval a nezistil splnenie podmienok pre daný postup, tak je irelevantné, aby v tomto štádiu konania odvolací súd posudzoval tento jeho postup po podaní obžaloby, keďže dodržanie práva na obhajobu súd posudzuje z pohľadu konania ako celku a s ohľadom na vykonané dôkazy v súdnom konaní, ktoré sú podkladom pre vydanie napadnutého rozsudku a v tomto ohľade neboli zistené relevantné porušenia tohto práva s dôsledkom vzťahujúcim sa k nutnosti zrušenia napadnutého rozsudku z tohto dôvodu.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že sa hlavné pojednávanie vykonalo verejne, resp. že sa nevytlúčila verejnosť z hlavného pojednávania s tým, že sa takým postupom narušila ochrana utajovaných skutočností a že to malo priamy a bezprostredný negatívny vplyv na výpovede jednotlivých svedkov, tak odvolací súd uvádza, že jednou zo základných zásad trestného konania je zásada verejnosti súdneho konania (§ 2 ods. 17 Tr. por.), ktorá má svoj ustavnoprávny podklad v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Zásada verejnosti je pritom významnou zárukou zákonnosti trestného konania a prerokovanie veci za účasti verejnosti je určitou formou verejnej kontroly výkonu súdnictva. Relevantnosť tejto zásady a jej použitie je o to viac žiaduce v prípadoch, keď je predmetom súdneho konania obžaloba, podľa ktorej je obžalovaným osoba zastávajúca významnú celospoločenskú funkciu v orgáne verejnej moci ohľadom skutkov, ku ktorým malo dôjsť v súvislosti s výkonom verejnej funkcie. To, že verejnosť súdneho konania môže mať určité dôsledky, a to aj negatívne, z pohľadu vykonávaného dokazovania, nemôže viesť k tomu, že sa táto zásada neuplatní, pokiaľ nebudú zreteľne splnené zákonné podmienky na vylúčenie verejnosti. V danom prípade správne prvostupňový súd vylúčil verejnosť z hlavného pojednávania v časti, keď boli oboznamované utajované skutočnosti, ktoré boli obsahom utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu a nie je správnym tvrdenie obžalovaného, že z tohto dôvodu mala byť verejnosť vylúčená pre celé hlavné pojednávanie a taký výklad je v zásadnom rozpore so samou podstatou zásady verejnosti súdneho konania. Pokiaľ podľa obžalovaného pri prejednaní utajovanej prílohy prvostupňový súd nemal uložiť povinnosť zachovávať mlčanlivosť a vykonať príslušné poučenie, tak odvolací súd zistil, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplýva vykonanie poučenia podľa § 250 ods. 3 Tr. por. a § 251 ods. 2 Tr. por., čo mal prvostupňový súd urobiť, čo však nemá vplyv na to, že zákaz zverejňovať dané informácie prikazuje priamo Trestný poriadok vo svojom ustanovení § 251 ods. 1.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že možnosť verejného prejednania veci malo zapríčiniť únik informácií o

obsahu vykonávaných dôkazov a umožnilo vzájomné ovplyvňovanie a koordináciu výpovedí svedkov, tak odvolací súd také skutočnosti nezistil, pričom treba uviesť, že z príkladov, ktoré obžalovaný uvádzal, práve vyplýva, že daní svedkovia sami priznali a uviedli, že danú skutočnosť či priebeh konania poznajú z medií ohľadom zverejnenia priebehu hlavného pojednávania (v tomto ohľade treba napríklad uviesť, že svedok JUDr. J. A. vypovedal v zásade na hlavnom pojednávaní v zhode so svojou výpoveďou v prípravnom konaní a obsah svojej výpovede neprispôboval obsahu výpovede svedka A. Y., ktorý bol na hlavnom pojednávaní vypočutý deň predtým).

Pokiaľ obžalovaný namieta, že nevylúčením verejnosti z hlavného pojednávania mu prvostupňový súd neposkytol ochranu ohľadom zásady prezumpcie neviny, a to aj s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 22. marca 2017, sp. zn. I. ÚS 145/2017, tak treba uviesť, že Trestný poriadok upravuje nepovolenie vykonania zvukového prenosu z hlavného pojednávania, avšak neupravuje zákonnú možnosť (v prípade že nedôjde k vylúčeniu verejnosti) obmedziť právo informovania verejnosti o priebehu hlavného pojednávania inými formami a v tomto ohľade odvolací súd pripomína, že podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Pokiaľ obžalovaný namieta neumožnenie zmeny poradia výsluchov svedkov podľa § 261 ods. 1 Tr. por., tak odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd uviedol dôvody, pre ktoré taký návrh neakceptoval. K tomu treba uviesť, že prvostupňový súd už pri výsluchu obžalovaného ohľadom rozhodnutia o väzbe po podaní obžaloby podľa § 238 ods. 4 Tr. por. 11. mája 2021 určil termíny hlavného pojednávania na 7., 8., 9., 13., 14. a 15. júla 2021 s určením konkrétnych svedkov, ktorí budú predvolaní a tieto osoby boli aj ihneď predvolané (spolu 14 svedkov). Obžalovaný až po takmer mesiaci podaním doručeným súdu 9. júna 2021 požiadal o zmenu poradia výsluchov svedkov bez toho, aby k tomu uviedol akýkoľvek dôvod a uvedený návrh pritom obžalovaný uplatnil až v čase, keď boli už súdom svedkovia predvolaní na dané termíny hlavného pojednávania, pričom išlo o väzobnú vec a prvostupňový súd obžalovanému uviedol podrobne dôvody, pre ktoré jeho žiadosť neakceptoval podaním z 10. júna 2021. Následne obžalovaný podaním doručeným na prvostupňový súd 18. júna 2021 navrhol vypočúť troch nových svedkov, ktorí dovtedy neboli vypočutí v tomto konaní (O. D., K. Z. a A. W.) s tým, že ich navrhuje vypočúť ako prvých s odôvodnením, aby boli najskôr ozrejmene okolnosti možného ovplyvňovania výpovedí ostatných svedkov, ktorí majú byť vypočutí na hlavnom pojednávaní. Teda obžalovaný v priebehu deviatich dní navrhol dva rôzne spôsoby poradia výsluchov svedkov, pričom v druhom prípade navrhol vypočúť ako prvých svedkov, ktorí ani neboli vypočutí v prípravnom konaní a ktorých vypočutie napokon prvostupňový súd odmietol. V tomto ohľade odvolací súd pripomína, že podľa § 261 ods. 1 Tr. por. poradie svedkov sa má určiť spravidla tak, že ako prví budú vypočutí svedkovia navrhnutí prokurátorom a po nich svedkovia navrhnutí obžalovaným a obdobne sa má postupovať aj pri vykonávaní ostatných dôkazov, čo logicky vyplýva z tej skutočnosti, že obžalobu podáva prokurátor a teda aj z jej obsahu a z návrhu na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní má súd prioritne postupovať v otázke poradia vykonania jednotlivých dôkazných prostriedkov, pričom na prípadnú zmenu by musel byť zo strany obžalovaného daný relevantný, závažný dôvod, aby došlo k navrhovanej zmene v poradí vykonávania výsluchov svedkov či iných dôkazných prostriedkov (napríklad nemožnosť vypočutia svedka neskôr pre jeho plávanie odcestovanie na dlhšiu dobu do zahraničia či vážna choroba svedka a pod.). Skutočnosť, že výsluchom svedkov sa mali ozrejmiť podľa obžalovaného okolnosti možného ovplyvňovania výpovedí svedkov, nie je takou skutočnosťou, ktorá by viedla k nutnosti vypočutia daných svedkov skôr, keďže samotné poradie výpovedí svedkov nemá na posúdenie takej skutočnosti v zásade vplyv, keďže hodnotenie dôkazov je proces, ktorý síce súd vykonáva aj priebežne, ale v zásade s konečnou platnosťou ohľadom merita veci až po vykonaní celého dokazovania.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že sa nekonalo o jeho vznesených námietkach zaujatosti voči samosudkyňi prvostupňového súdu, tak odvolací súd zistil, že tomu tak nebolo. K námietke zaujatosti samosudkyne z 13. mája 2021, ktorá bola založená na tej skutočnosti, že samosudkyňa prvostupňového súdu v odôvodnení uznesenia o väzbe z 11. mája 2021 nemala rešpektovať prezumpciu neviny, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť bola namietaná aj v samotnej sťažnosti obžalovaného podanej proti danému uzneseniu ŠTS z 11. mája 2021, sp. zn. 3T/5/2021, ktorým bolo rozhodované o väzbe obžalovaného po

podaní obžaloby podľa § 238 ods. 4 Tr. por., pričom Najvyšší súd SR v uznesení z 18. mája 2021, sp. zn. 2 Tost 27/2021, sa zaoberal aj touto námietkou na str. 22-23 a skonštatoval, že k porušeniu zásady prezumpcie neviny nedošlo, z čoho vyplýva, že uvedenú skutočnosť už priamo posúdil výslovne sťažnostný súd pri rozhodovaní o danej čiastkovej otázke, v rámci ktorej mal vzniknúť dôvod zaujatosti samosudkyne. Prvostupňovému súdu možno vytknúť, že danú skutočnosť následne neoznámil výslovne obžalovanému, resp. také oznámenie zo spisu nevyplýva (hoci zo skutočností uvedených k nasledujúcej námietke zaujatosti vyplýva, že fakticky došlo k takému oznámeniu aj vo vzťahu k tejto námietke zaujatosti).

K námietke zaujatosti samosudkyne z 25. augusta 2021, ktorá bola založená na tej istej skutočnosti, že samosudkyňa prvostupňového súdu v odôvodnení uznesenia o väzbe z 13. augusta 2021 opäť nemala rešpektovať prezumpciu neviny, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť bola namietaná aj v samotnej sťažnosti obžalovaného podanej proti danému uzneseniu ŠTS z 13. augusta 2021, sp. zn. 3T/5/2021, ktorým bolo rozhodované o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzy na slobodu, pričom Najvyšší súd SR v uznesení z 26. augusta 2021, sp. zn. 2 Tost 47/2021, sa zaoberal aj touto námietkou na str. 19-20 a opäť skonštatoval, že k porušeniu zásady prezumpcie neviny nedošlo, z čoho vyplýva, že uvedenú skutočnosť opätovne priamo posúdil sťažnostný súd pri rozhodovaní o danej čiastkovej otázke, v rámci ktorej mal vzniknúť dôvod zaujatosti samosudkyne, pričom v tomto prípade aj zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 3. septembra 2021 vyplýva (na rozdiel od predošlej námietky zaujatosti), že samosudkyňa skutočnosť, že o námietke zaujatosti nebude konať s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por., pretože ide o opakované podanie, o ktorom už bolo rozhodnuté, výslovne oznámila obžalovanému (č. l. 2428). V tomto ohľade treba navyše uviesť, že obžalovaný v druhej námietke zaujatosti v podaní z 25. augusta 2021 poukázal na obsah predošlej námietky zaujatosti spočívajúcej v namietaní porušenia zásady prezumpcie neviny v uznesení ŠTS o väzbe z 11. mája 2021, sp. zn. 3T/5/2021, teda prvostupňový súd tým, že obžalovanému oznámil, že sa daným podaním nebude zaoberať z dôvodu § 32 ods. 6 Tr. por., dal obžalovanému fakticky na vedomie, že sa to vzťahuje aj k predošlej námietke zaujatosti.

K námietke zaujatosti samosudkyne z 13. septembra 2021 (zo spisu vyplýva, že bola súčasťou podania obžalovaného z 15. septembra 2021, č. l. 2589 a nasl.), ktorá bola založená na tej skutočnosti, že samosudkyňa prvostupňového súdu mala byť osobou, ktorej sa mal týkať úradný záznam zo 6. októbra 2020 spísaný prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR JUDr. Z. O. s predvedeným JUDr. J. A. týkajúci sa podozrenia z korupcie sudcov v Nitrianskom kraji, odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd o námietke zaujatosti nekonal s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por., keďže nebola podaná bezodkladne s poukazom na to, že obžalovaný sa s daným úradným záznamom oboznámil najneskôr 16. apríla 2021, najneskôr 11. mája 2021 sa oboznámil, kto je zákonnou sudkyňou a najneskôr 9. júla 2021 bol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok JUDr. O. a taký postup prvostupňového súdu bol v súlade so zákonom. Odvolací súd k tomu navyše dodáva, že by sa v zásade o danej námietke zaujatosti nemalo konať podľa § 32 ods. 6 Tr. por. aj v prípade, že by sa uvedené týkalo samosudkyne prvostupňového súdu (ako to špekulatívne uvádza obžalovaný), keďže malo ísť o podozrenie z korupčnej trestnej činnosti, ktorá sa netýkala tejto trestnej veci a osoby obžalovaného a samotná skutočnosť, že svedok vystupujúci v tejto trestnej veci uvádzal nejaké skutočnosti ohľadom podozrenia z trestnej činnosti, ktorá nemala žiadny súvis s prejednávanou vecou, nezakladá bez ďalšieho zaujatosť daného sudcu.

Pokiaľ obžalovaný namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ohľadom práva na prejednanie vecí neutranným súdom poukazujúc na to, že samosudkyňa prvostupňového súdu rozhodovala v skoršom konaní, v ktorom vyhlásila rozsudok po schválení dohody o vine a treste uzavretej medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a obvineným pre činnosť v prospech zločineckej skupiny J., tak odvolací súd uvádza, že z dotknutého rozsudku ŠTS z 12. novembra 2020, sp. zn. PK-1T/32/2020, vyplýva, že daný obvinený bol ním uznaný za vinného, že bol činný pre zločineckú skupinu označovanú ako J., avšak predmetný skutok sa netýkal v žiadnom prípade osoby obžalovaného a spočíval v nútení osoby, aby zámerne vypovedala nepravdu v súdnom konaní. Pokiaľ obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie ESLP Mucha proti Slovensku, tak treba uviesť, že uvedené rozhodnutie sa týka konkrétnej veci za existencie tam špecifických skutkových a právnych okolností a v tomto ohľade odvolací súd uvádza, že v uvedenej veci išlo o pomer spolupáchateľstva a

zároveň svedectva daných osôb.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že prvostupňový súd nekonal o jeho návrhu z 1. júla 2021 na odňatie veci a jej prikázanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici a nepredložil ho na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR, čím malo byť porušené právo na spravodlivé súdne konanie a právo na súdnu ochranu, tak odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd sa s daným návrhom obžalovaného vysporiadal zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní 7. júla 2021, na ktorom uviedol vecne správne dôvody, pre ktoré daný návrh nepredložil na rozhodnutie najbližšie spoločne nadriadenému súdu s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2021, sp. zn. Tpj 37/2021, S 48/2021 (č. I. 1715-1716), s čím sa odvolací súd stotožňuje bez potreby opakovania daných argumentov v tomto rozhodnutí.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že sa nekonalo o jeho návrhu z 5. augusta 2021 doručenom Generálnej prokuratúre SR na odňatie veci a jej prikázanie inej prokuratúre, resp. Generálnej prokuratúre SR spolu s námietkou zaujatosti prokurátorov Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR vrátane JUDr. Michala Šúreka, tak odvolací súd uvádza, že obžaloba v prejednávanej veci bola na prvostupňový súd podaná 20. apríla 2021 a od toho okamihu má prokurátor postavenie procesnej strany v súdnom konaní, takže taký návrh je v tomto ohľade bezpredmetný (návrh smeroval proti inej strane súdneho konania) a k tomu odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci, sp. zn. I. ÚS 310/2020.

V tejto súvislosti pokiaľ obžalovaný ohľadom obsahu príkazu prokurátora ÚŠP GP SR z 30. októbra 2020, ktorým bol prepustený z väzby na slobodu A. Y., označil za zarážajúce vyjadrenie prokurátora smerom k A. Y. v tom zmysle, že tento „je nápomocný pri obnove starších trestných konaní, kde boli členovia zločineckej skupiny oslobodení, resp. konania boli zastavené alebo prerušené“ a že „rozsiahlo sa vyjadruje k jednotlivým členom zločineckej skupiny J. a ich trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťali, resp. hovorí o osobách, ktoré boli pre skupinu činné“ s tým, že sú odrazom porušenia zásady prezumpcie nevinu a odrazom jeho zaujatosti v trestnom konaní, tak odvolací súd uvádza, že obžalovaný vybral z odôvodnenia príkazu dve vyjadrenia prokurátora z jedného odseku bez toho, aby k tomu uviedol aj poslednú vetu daného odseku, ktorá dáva uvedeným vyjadreniam prokurátora v danom kontexte úplne inú povahu, a navyše sa uvedené vyjadrenie netýka osoby obžalovaného. Odvolací súd poukazuje, že obžalovaný na jednej strane namieta v mnohých ohľadoch selektívne vyjadrenia a hodnotenie dôkazov zo strany prvostupňového súdu, na druhej strane samotný obžalovaný v odvolaní vytrhne z kontextu dve vyjadrenia z príkazu prokurátora bez toho, aby uviedol aj záverečnú podstatnú vetu z toho istého odseku, ktorá dotknuté vyjadrenia prokurátora dáva do inej vypovedacej hodnoty. Obdobne pokiaľ obžalovaný poukazuje na vyjadrenie prokurátora v príkaze na prepustenie z väzby na slobodu, že ohľadom hierarchického postavenia A. Y. v rámci zločineckej skupiny J. sa mal trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu, dopúšťať na základe príkazov nadradených členov v zločineckej skupine s tým, že sa nemožno ubrániť dojmu o zjavnej zaujatosti prokurátora, tak z kontextu predtým uvedených skutočností vyplýva, že išlo o vyjadrenie vzťahujúce sa k výpovedi A. Y. a uvedené vyjadrenie prokurátora sa viaže k osobe A. Y. a netýka sa osoby obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný s poukazom na rozsudky ESLP vo veciach Campbell a Fell proti Spojenému kráľovstvu a Findlay proti Spojenému kráľovstvu namieta, že špeciálny prokurátor nespĺňa aspekt nezávislosti, čo následne postihuje aj prokurátorov ÚŠP, ktorých činnosť riadi a kontroluje, tak v prvom rade treba uviesť, že predmetom rozhodovania je odvolanie podané proti rozhodnutiu súdu vydanom v súdnom konaní, kde je prokurátor procesnou stranou rovnako ako obžalovaný a teda prokurátor nerozhoduje o trestnom čine v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru a navyše uvedené rozhodnutia sa týkajú skutkovo a právne iných vecí (v prípade Campbell a Fell proti Spojenému kráľovstvu išlo o konanie vedené proti odsúdeným osobám ohľadom disciplinárneho priestupku v konaní pred väzenským inšpekčným výborom, ktorým boli uznaní za vinných a boli im uložené tresty, ktoré zahŕňali aj stratu podstatnej časti z odpustenia trestu, ktoré sa bežne udeľuje za dobré správanie; v prípade Findlay proti Spojenému kráľovstvu išlo o rozhodnutie vojenského súdu, ktoré bolo vykonateľné až po podpise dôstojníka, ktorý mal právo zmeniť uložený trest a ktorý aj menoval členov senátu vojenského súdu a mal právo ho aj rozpustiť počas súdneho konania).

Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť oboznámiť obhajobu so všetkými dôkazmi relevantnými pre vyšetrovanie s tým, že obžalovanému neboli predložené určité dôkazy vo vyšetrovaní a následne v súdnom konaní pred prvostupňovým súdom, tak odvolací súd uvádza, že zo spisu nevyplýva, že by obžalovanému neboli sprístupnené všetky dôkazy, ktoré boli zabezpečené a vykonané v konaní v prejednávanej veci, pričom v prípade dôkazov, ktoré obžalovaný uvádzal, že mu neboli predložené, išlo o dôkazy zabezpečené v iných trestných veciach, resp. ohľadom vyšetrovacieho spisu v trestnej veci prípravy vraždy O. L. spôsob meritórneho rozhodnutia bol zistiteľný zo svedeckej výpovede dozorového prokurátora.

Pokiaľ obžalovaný namieta nezákonnosť postupu prvostupňového súdu tým, že odmietol vykonať obžalovaným predložené viaceré listinné dôkazy vo forme internetových článkov, medializovaných rozhovorov a obrazovo-zvukových záznamov zachytávajúcich také vyjadrenia a rozhovory rôznych osôb, tak odvolací súd uvádza, že v napadnutom rozsudku prvostupňový súd riadne uviedol dôvody odmietnutia vykonania takýchto navrhovaných dôkazov a odvolací súd sa s tým stotožňuje. Nie je možné nahrádzať výpovede osôb, ktoré majú byť vykonané spôsobom ustanoveným podľa Trestného poriadku, prečítaním novinových článkov, resp. prehratím rozhovorov publikovaných v médiách, keďže by tým dochádzalo k obchádzaniu spôsobu dokazovania vyplývajúceho z jednotlivých ustanovení Trestného poriadku a pri pripustení takej možnosti by v podstate podľa obžalovaného stačilo prečítať či prehrať vyjadrenia nejakých osôb poskytnuté médiám (urobených bez akéhokoľvek poučenia a bez akýchkoľvek prípadných následkov z toho plynúcich) bez potreby vypočúvania svedkov (v rozpore so zásadou ústnosti súdneho konania), t. j. vo svojej podstate ide o návrh v konečnom dôsledku až absurdný, pokiaľ by sa dovedol do samej krajnosti, že by sa takým dokazovaním malo nahrádzať dokazovanie predpokladané Trestným poriadkom. Tým samozrejme nie je vylúčené, aby určitá zvuková či obrazovo-zvuková nahrávka alebo listina bola predložená za účelom vykonania ako dôkazu, ale nie spôsobom, že sa tým má nahrádzať výsluch osoby ako svedka podľa ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na nezákonnosť dôkazov predložených prokurátorom písomným podaním z 9. novembra 2021, č. k. VII/2 Gv 150/20/1000-164 (prepisy obrazovo-zvukových záznamov z trestnej veci vedenej v NAKA pod ČVS: PPZ-326/NKA-ZA1-2020), tak odvolací súd uvádza, že tieto boli predložené až po vydaní napadnutého rozsudku s podnetom prokurátora na zmenu dôvodov väzby u obžalovaného, ktorý bol v tom čase vo výkone väzby, k čomu však nedošlo a o tieto dôkazy sa vina obžalovaného v napadnutom rozsudku neopiera, takže je irelevantným sa vyjadrovať k problematike ich zákonnosti a použiteľnosti v inej trestnej veci, než v ktorej boli zabezpečené.

Záverom odvolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených odvolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za irelevantnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.